

T.C. KÜLTÜR VE TURİZM BAKANLIĞI

©Kütüphaneler ve Yayımlar
Genel Müdürlüğü

Eser Adı: Gelibolulu Sürûrî Dîvâni

Müellifi: Gelibolulu Sürûrî

Hazırlayan: Niyazi Ünver

Yayın Yılı: 2020

ISBN: 978-975-17-4597-2

Ana Yayın Numarası: 3673

Kültür Eserleri Dizisi- 631

Adres: Emek Mahallesi, Wilhelm Thomsen Caddesi

N0:4 06490 Çankaya/ANKARA

Telefon: +90 312 470 80 00

Faks: +90 312 470 54 71

e-posta: yaphaz@ktb.gov.tr

www.ktb.gov.tr

<http://ekitap.ktb.gov.tr>

GELİBOLULU SÜRÛRÎ

DÎVÂN

Hazırlayan

Dr. Niyazi ÜNVER

Ankara

2020

GİRİŞ

1. HAYATI

16. asırın tanınmış hadis, tefsir, belâgat âlim ve ediplerinden biri olan Sürûrî 1491 yılında Gelibolu'da dünyaya gelmiştir.¹ Adı Mustafa, lakabı Musliheddîn, baba adı Şa'bân'dır. Şârih-i Mesnevî olarak tanınmıştır. Babası Gelibolu'nun zengin tacirlerindendir.² Öğrenimine Gelibolu'da başlayan Sürûrî, Bursa'da Kasımpaşa Medresesi müderrisi Kara Davud Efendi,³ İstanbul'da müderris Nihâlî Ca'fer Çelebi,⁴ Taşköprüzâde Mustafa,⁵ Kadrî,⁶ ve Abdülvâsî Efendilerden ders aldı.⁷ Fenarîzâde Muhyiddîn Efendi'den⁸ icazetle mülazım olup eğitimini tamamladı. Naiplik,⁹ tezkirecilik,¹⁰ müderrislik,¹¹ gibi görevlerde bulundu.

1548 senesinde Kanûnî Sultân Süleymân'ın oğlu Şehzâde Mustafa'nın hocalığına davet edildi. Âşık Çelebi gibi dostlarının aksi yönde tavsiye ve ikazlarına rağmen, bu vazifeyi kabul etti.¹² Şehzâde Mustafa için muhtelif eserler telif etti.¹³ 1553 yılında Şehzâde Mustafa'nın babası tarafından Karaman Ereğlisi'nde katlettirilmesi Sürûrî için öldürücü bir darbe oldu.¹⁴ Bu elim olay üzerine inzivaya çekilen Sürûrî,¹⁵ ölümüne kadar geçen dokuz seneyi inzivada

¹ Ömer Faruk Akün (1957). "Sürûrî". *İslam Ansiklopedisi*. C. 12. İstanbul: Millî Eğitim Bakanlığı Yay. 249; Muhammedî (1383). "Sürûrî". *Danış-nâme-i Edeb-i Farîsî: Edeb-i Farîsî der-Anadolu ve Balkan*. Tahran. 441.

² Abdulkadir Özcan (Haz.) (1989). *Nev'izâde Atâyî, Hadâikü'l-Hakâyık fî Tekmîleti's-Şakâyık*. İstanbul: Çağrı Yay. 23.

³ Abdulkadir Özcan (Haz.) (1989). *Nev'izâde Atâyî, Hadâikü'l-Hakâyık fî Tekmîleti's-Şakâyık*. İstanbul: Çağrı Yay. 23.

⁴ Faik Reşat (1312). *Eslâf*. C. 2. İstanbul. 27.

⁵ Manuk Ali b. Bâlî. *Ikdü'l-Manzûm fî Efâzîlî'r-Rûm*. Manisa İl Halk Ktb. 1347/1. vr.8a.

⁶ Manuk Ali b. Bâlî. *Ikdü'l-Manzûm fî Efâzîlî'r-Rûm*. Manisa İl Halk Ktb. 1347/1. vr.8b.

⁷ Abdulkadir Özcan (Haz.) (1989). *Nev'izâde Atâyî, Hadâikü'l-Hakâyık fî Tekmîleti's-Şakâyık*. İstanbul: Çağrı Yay. 23.

⁸ İbrahim Kutluk (Haz.) (1978). *Kinalızâde Hasan Çelebi, Tezkiretü's-Şu'arâ*. C. 1. Ankara: TTK Yay. 457.

⁹ Mehmed Arif (1314). *Mir'ât-ı İstanbul*. C. 1. İstanbul. 540; Müstakîmzâde Süleymân Sadeddîn. *Mecelletü'n-Nisâb* Süleymaniye Ktb. Halet Efendi 628. vr. 252b.

¹⁰ Hâfiż Hüseyin Ayvânsarâyî (1281). *Hadîkatü'l-Cevâmi*. C. 2. İstanbul. 4.

¹¹ Manuk Ali b. Bâlî. *Ikdü'l-Manzûm fî Efâzîlî'r-Rûm*. Manisa İl Halk Ktb. 1347/1. vr.8b.

¹² Filiz Kılıç (1994). *Meşâ'irü's-Şu'âra: İnceleme Tenkitli Metin*. C. 2. Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi. 523.

¹³ Emin (1305). *Menâkrîb-ı Kethüdâzâde Mehmed Arif Efendi*. İstanbul. 210.

¹⁴ Ömer Faruk Akün (1957). "Sürûrî". *İslam Ansiklopedisi*. C. 12. İstanbul: MEB Yay. 249.

¹⁵ F. Ç. Derin ve V. Çabuk (Haz.) (1985). *Hâfiż Hüseyin Ayvânsarâyî, Mecmû'a-i Tevârîh*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay. 4.

geçirdi.¹⁶

Sürûrî 72 yaşındayken kısa bir hastalığı müteakip 13 Ocak 1562 yılında vefat etti.¹⁷ Kasımpaşa'da Beyoğlu semtinde inşa ettirdiği mescidin hiziresinde¹⁸ mihrabın önündeki şâhrâha defnedildi.¹⁹ Mezarı tam olarak Melevî-hâne'nin yukarıısında kendi adına yaptırdığı taş minareli câmi-i şerîfin havlusu içinde Aynalı Çeşme'ye çıkan yolu yanındadır.²⁰ Bugün bu mescit yıkılmış, Sürûrî'nin mezarı ortadan kalkmıştır.

Sürûrî, fazilet sahibi, olgun, bilgili, iyi huylu, alçak gönüllü, tatlı dilli, takva sahibi, yakışıklı, cömert, iyiliksever, bildiklerini öğretmeyi seven bir şahsiyettir.²¹ Şair, kaynaklara göre Nakşibendî Tarikatına mensuptur.²² Âşık Çelebi'ye göre hiç evlenmemiştir.²³

2. ESERLERİ

Sürûrî, devrinin âlimleri içinde çok üretken bir şahsiyet olarak temayüz etmektedir. Türkçe, Arapça ve Farsça olmak üzere; tefsir, hadis, fıkıh, mantık, tıp ve edebiyat gibi alanlarda kaleme aldığı eserlerin sayısı tartışılmalıdır. Eser sayısı kimi kaynaklarda 36 kimilerinde ise otuzun üzerinde denilerek kesin bir sayı belirtilmemiştir.²⁴ Onun eserlerini mescidinde gören Evliyâ Çelebi bu rakamı yüz elliye kadar çıkarmaktadır.²⁵ Yurt içi ve yurt dışı kütüphanelerde yaptığıımız incelemelerde Sürûrî'ye ait 26 eser tespit ettik.

Bunlardan bir kısmı Arapça olan medrese kitaplarına şerh ve haşıyedir. Sürûrî bu yolla doğunun ilmî ve edebî çeşitli klasik eserlerini daha kolay anlaşılır bir hale getirmeye ve onlardaki güçlükleri gidermeye çalışmıştır. Ona asıl ün sağlayan eserleri ise *Mesnevî*, *Gülistân*, *Bûstân* ve *Dîvân-ı Hâfız* için yaptığı şerhlerdir. Bunların yanında hepsi birer muğlâk eser olan Fettâhî-i Nişâbûrî'nin *Şebistân-ı Hayâlî* ile Câmî ve Mîr Hüseyin'in *Mu‘ammeyât*'na yapmış olduğu şerhleri de vardır. O'nun *Beyzâvî Tefsîri*, *Câmi'u's-Sâhih*, *el-Hidâye*, *et-Telvîh*

¹⁶ İbrahim Kutluk (Haz.) (1978). *Kinalızâde Hasan Çelebi, Tezkiretü's-Şu'arâ*. C. 1. Ankara: TTK Yay. 460.

¹⁷ Faik Reşat (1312). *Eslâf*. C. 2. İstanbul. 29.

¹⁸ Bursali Mehmed Tahir (1338). *Osmanlı Müellifleri*. C. 2. İstanbul. 226.

¹⁹ Hâfız Hüseyin Ayvânsarâyî (1281). *Hadîkatü'l-Cevâmi*. C. 2. İstanbul. 4.

²⁰ Emin (1305). *Menâkb-ı Kethüdâzâde Mehmed Arif Efendi*. İstanbul. 210.

²¹ Faik Reşat (1312). *Eslâf*. C. 2. İstanbul. 29

²² Faik Reşat (1312). *Eslâf*. C. 2. İstanbul. 28.

²³ G.M. Meredith-Owens (Haz.) (1971). *Âşık Çelebi, Meşâ'irü's-Şu'arâ or Tezkere of Âşık Çelebi*. London. 153a.

²⁴ Abdülkadir Özcan (Haz.) (1989). *Nev'izâde Atâyî, Hadâikü'l-Hakâyık fî Tekmîleti's-Şakâyık*. İstanbul: Çağrı Yay. 65.

²⁵ Evliya Çelebi (1314). *Seyahat-nâme*. C. 1. İstanbul. 426.

ve *Misbâh* gibi Doğu ilminin temel eserlerine yaptığı şerhler ve hâsiyeler ise; ilmî sahadaki eserlerinin en önemlilerini teşkil eder.²⁶ Tıpta *Mûcîz*'i şerh eden Sûrûrî tercüme faaliyetlerinde de bulunmuştur. Bunlar arasında Hemedânlı Ali'nin *Zahîretü'l-Mülük* tercumesiyle²⁷ Kazvînî'nin *Acâ'ibü'l-Mahlükât* adlı kitabından kısmen özet ve açıklama ile *Kitâbü'l-Acâ'ib ve'l-Garâ'ib* adıyla yaptığı tercüme zikredilebilir.²⁸ Sûrûrî'nin eserleri içinde bir retorik kitabı olan *Bâhrü'l-Mâ'ârif*'i çok meşhurdur. Sûrûrî bütün bu eserlerinden başka bir de Türkçe Dîvân tertip etmiştir. *Dîvân*'ın tek nüshası Mısır'da Dâru'l-Kutubi'l-Kavmiyye'de "16 Edeb-i Türkî Kavlehu" arşiv numarasıyla kayıtlıdır. Mürettep bir Dîvân'dır. Dîvân'ın dîbâcesinden anlaşıldığı kadarıyla onu gençlik yıllarda yazmıştır. Dîvân'da bulunan 585 manzumeden 32'si Farsça olmak üzere 502 gazel (266'sı nazire), 3 kaside, 1 murabba, 16 kît'a, 19 matla ve 44 müfred mevcuttur. Yurt içi ve yurt dışı kütüphanelerinde ulaşabildiğimiz kadarıyla Sûrûrî'nin eserlerinin listesi şöyledir:

- 1. Türkçe Dîvân:** Sûrûrî Dîvân'ının tek nüshası Mısır'da Mısır Millî Kütüphanesi'nde "16 Edeb Türkî Kavlehu" numarada kayıtlıdır.
- 2. Şerh-i Bûstân-ı Sa'dî:** Sa'dî Müşerrefeddîn Ebû Abdullâh Şîrâzî'nin (1213-1292) meşhur Farsça *Bûstân* adlı eserine yaptığı Farsça şerhtir.
- 3. Şerh-i Gülistân-ı Sa'dî:** Sa'dî Müşerrefeddîn Ebû Abdullâh Şîrâzî'nin (1213-1292) meşhur Farsça *Gülistân* adlı eserine Arapça yaptığı şerhtir.
- 4. Şerh-i Dîvân-ı Hâfız:** Bu eser, Sûrûrî'nin Hâfız-ı Şîrâzî'nin meşhur Farsça *Dîvân*ına yaptığı Türkçe şerhtir.
- 5. Şerh-i Mesnevî:** Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin bu ünlü eserini Farsça şerh etmiştir. Mesnevî'nin altı cildi üzerindeki büyük şerhi "Şârih-i Mesnevî" unvanı ile meşhur olmasını sağlamıştır.
- 6. Bâhrü'l-Mâ'ârif:** Sûrûrî'nin en meşhur kitabıdır. Birçok eksikliklerine rağmen bizdeki derli toplu ilk belâgat kitabı sayılmaktadır.
- 7. Şerh-i Mu'ammeŷât-ı Câmî:** Nûreddîn Abdurrahmân Musliheddîn b. Ahmed el-Câmî'nin (1414-1492) *Mu'ammeŷât* adlı Farsça eserine Türkçe yaptığı şerhtir.
- 8. Şerh-i Mu'ammeŷât-ı Mîr Hüseyin:** Seyyîd Hüseyin Ahlâtî'nin Farsça mu'ammlarına yaptığı Türkçe şerhtir.
- 9. Şerh-i Şebistân-ı Hayâl:** Mevlânâ Yahyâ Sîbek Fettâhî en-Nîşâbûrî'nin (öl. 1448) *Şebistân-ı Hayâl* adlı Farsça eserinin Türkçe yapılan şerhidir.

²⁶ Ömer Faruk Akün (1957). "Sûrûrî". *İslam Ansiklopedisi*. C. 12. İstanbul: MEB Yay. 249.

²⁷ Mehmet Ali Aynî (1993). *Türk Ahlakçıları*. Kitabevi Yay: İstanbul. 198.

²⁸ Ömer Faruk Akün (1957). "Sûrûrî". *İslam Ansiklopedisi*. C. 12. İstanbul: MEB Yay. 249.

10. **Şerhu Binâ'i'l-Efâl:** Yazarı bilinmeyen Arapça gramer kitabı *Binâ'u'l-Efâl* adlı eserin Sürûrî tarafından yapılan şerhtidir.
11. **Şerhu'l-Emsileti'l-Muhtelife:** Yazarı belli olmayan *Emsiletü'l-Muhtelife* adlı Arapça gramer kitabına yine Arapça yapılan şerhtir.
12. **Şerhu'l-Misbâh fi'n-Nahv:** Nâsır b. Abdusseyyîd el-Muttarîzî'nin (1143-1213) *el-Misbâh fi'n-Nahv* adlı Arapça gramer konulu eserine Sürûrî'nin Arapça yaptığı şerhtir.
13. **Şerhu'l-Kâfiye:** Kaynaklarda geçmemesine rağmen Sürûrî, *Bahrü'l-Ma'ârif*'ın dîbâcesinde, İbn el-Hâcîb Cemâleddîn Ebû Amr Osmân b. Ömer'in (1174-1249) *el-Kâfiye* adlı Arapça gramer konulu eserine şerh yaptığını belirtir.
14. **Şerhu Merâhi'l-Ervâh:** Ahmed b. Ali b. Mes'ûd'un *Merâhü'l-Ervâh* adlı eserine Arapça yaptığı şerhtir.
15. **Şerh-i Mu'cez mine't-Tîb:** İbn Sinâ Ebû Ali el-Hüseyin b. Abdullâh'ın (980-1037) *el-Kânûn fi't-Tib* adlı eserinin bir bölümünü tercüme ve şerh etmiştir.
16. **Ta'lîka alâ Câmi'i's-Sâhîh:** Kaynaklarda, Ebû Abdullâh Muhammed b. İsmâ'il el-Buhârî'nin (810-870) *Sâhîhü'l-Buhârî* adıyla bilinen meşhur eseri *Câmi'u's-Sâhîh*'i yarısına yakın bir yerini şerh ettiği yazılıdır.
17. **Tefsîr-i Sûre-i Yûsuf (A.S.):** Arapça olarak kaleme alınan bu eseri 1547'de tamamlanmıştır.
18. **Hâşıye alâ Şerhi'l-Îsâgûcî:** Esîreddîn Mufaddal b. Ömer el-Ebherî'nin (öl. 1264) *Îsâgûcî* veya *Kitâbü'l-Îsâgûcî* adlı eserine Hüsâmeddîn el-Kâtî'nin (öl. 1359) yaptığı şerhe Sürûrî'nin yaptığı haşiyedir.
19. **Hâşıye alâ Envâri't-Tenzîl ve Esrâri't-Te'velî:** Nâsireddîn Ebû Abdullâh b. Ömer el-Kâdî el-Beyzâvî'nin (öl. 1293) *Envâri't-Tenzîl ve Esrâri't-Te'velî* adlı Kur'an-ı Kerîm tefsirine yaptığı Arapça haşiyedir. Sürûrî, tefsire biri muhtasar diğeri mufassal olmak üzere iki haşîye yazmıştır.
20. **Hâşıye alâ Nihâyeti'n-Nihâye:** Ali b. Ebî Bekr el-Mergînânî'nin (1135-1197) *el-Hidâye* adlı eserine Tâcu'ş-Şerî'a Ömer b. Ahmed Sadru'ş-Şerî'a el-Evvel'in (öl. 1273) *Nihâyetü'l-Kifâye li-Dirâyeti'l-Hidâye* adıyla yaptığı şerhe, İbn eş-Şihne Ebû'l-Velîd Muhammed b. Muhammed el-Halebî'nin (1348-1412) *Nihâyetü'n-Nihâye* adıyla yaptığı haşiyeye haşiyedir.
21. **Hâşıye alâ't-Telvîh fi Keşfi Hakâ'iki't-Tenkîh :** Ubeydullâh b. Mes'ûd b. Tâcu'ş-Şerî'a Mahmûd b. Sadru'ş-Şerî'a Ahmed Cemâleddîn'in (öl. 1346) *Tenkîhü'l-Usûl* adlı eserine Sa'deddîn Mes'ûd b. Ömer et-Taftâzânî'nin (1312-1390) *et-Telvîh fi Keşfi Hakâ'iki't-Tenkîh* adıyla yaptığı şerhe haşiyedir.
22. **Terceme-i Risâle-i Bîhcîn:** Tıp ile ilgili olan bu eserini, diğer eserlerinde olduğu gibi çevresindekilerin ısrarı sonucu tercüme etmiştir. Eserin

müellifi Nûrullâh adında birisidir ve yirmi yıla yakın Hind diyarında kalmış ve oranın en meşhur hekimleriyle görüşmüştür. Eserin aslı Hintçedir ve Türkçeye Farsça tercumesinden çevrilmiştir.

23. Terceme-i Acâ’ibü’l-Mahlûkât ve Garâ’ibü’l-Mevcûdât: Zekeriyâ b. Muhammed b. Mahmûd el-Kazvînî’nin (öl. 1282) *Acâ’ibü’l-Mahlûkât ve Garâ’ibü’l-Mevcûdât* adlı Arapça eserini Şehzâde Mustafa’nın adına tercüme ederken Şehzâde’nin öldürdüğü haberini duyunca tercümeyi yarıbırakmıştır. Tercümeyi Rodosîzâde Mehmed Efendi tamamlamıştır.

24. Terceme-i Ravzü’r-Riyâhîn fî Hikâyeti’s-Sâlihîn: Afîfeddin Abdullâh b. Es’ad b. Ali el-Yafî’î el-Yemenî’nin (1298-1367) *Ravzü’r-Riyâhîn fî Hikâyeti’s-Sâlihîn* adlı Arapça eserinin tercumesidir.

25. Terceme-i Zâhîretü’l-Mülük: Ali b. Şihâbeddin Hasan el-Hemedânî’nin (1314-1384) *Zâhîretü’l-Mülük* adlı Farsça eserinin tercumesidir. Amasya’dâ Şehzâde’nin hocası iken Şehzâde’nin arzusu üzerine 1552 senesinde iki ayda tercüme etmiştir.

26. Şerh-i Ebced: Sûrûrî’nin kaynaklarda geçmeyen bir eseridir. Sûrûrî’nin risalenin başında; Mesnevî’yi müzakere ederken içinde “ebced ve huvez” kelimelerinin bulunduğu bir beyte gelince bunları kitapta gördüğü gibi yazdığını, o sıra orada bulunanlardan bazlarının, öğrencilerin daha iyi anaması için bunları şerh etmesini istedğini belirtir. Bu istek doğrultusunda adı anılan risaleyi kaleme alır.

3. EDEBÎ ŞAHSİYETİ

Tefsir, hadis, fikih, mantık, tıp ve edebiyat gibi çeşitli sahalarda meydana getirdiği eserleri ile Sûrûrî, Kanûnî devrinin âlimleri arasında velûd bir şahsiyet olarak ortaya çıkmaktadır.²⁹ Sûrûrî’nin hayatından bahseden kaynakların çoğunda az veya çok onun şairliği ve şiirî hakkında bilgi ve şiirlerinden örnekler bulmak mümkündür. Yaşadıkları dönemin edebiyat eleştirmeni kabul edilen tezkire yazarlarının şair ve şiirle ilgili görüşleri şairlerin edebî şahsiyetlerini ortaya koymada önemli bir ölçütür. Biz de bu tespitten hareketle şair tezkirelerinin Sûrûrî’yle ilgili görüşlerini vermek istiyoruz.

Sûrûrî hakkında bilgi veren en eski kaynak Sehî’nin *Heşt Bihişt* adlı tezkiresidir. Sehî’de Şairin Dîvân’ından bahsedilmez. Tezkirede şairliği konusunda “üslûb-ı şî’îr ve fenn-i me’ânî vü bedî vü beyânî bilmekde bî-nazîr”³⁰ denildikten sonra, Mollâ Câmî ve Seyyîd Hüseyin Ahlâtî’nin mu’ammâ risalelerine şerh yazdığı belirtilir.

²⁹ Amil Çelebioğlu (1994). *Kanûnî Sultan Süleyman Devri Türk Edebiyatı*. İstanbul. 117.

³⁰ Sehî Edirneli (1325). *Asâr-ı Eslâftan Tezkire-i Sehî*. İstanbul: Matbaa-i Amedî. 37-38.

Şairin mürettep Dîvân’ı olduğundan söz eden ilk kaynak Latîfi tezkiresidir. Latîfi tezkiresinde şairliği hususunda şöyle demmiştir: “beyne’l-ulemâ mu‘teber ü mu‘tever ve inde’l-fuzalâ makbûl ü mütedâvildür ve bunca musannefât u mü‘ellefâtdan gayrı müdevven ve müretteb kasâ’id ü ebyâti dahi vardur ammâ fenn-i şî’re ol kadar ihtimâm u iltifât ve sarf-ı eyyâm u evkât itmemişlerdir.”³¹ Latîfi’nin bu sözlerinden Sürûrî’nin çok iyi bir âlim olduğunu; ancak şiiре çok önem vermediğini buna rağmen mürettep bir dîvân sahibi olduğunu anlıyoruz.

Âşık Çelebi’de Sürûrî’nin şairliği ve şiirleri hakkında pek bilgi yoktur. Hayatının diğer dönemleriyle ilgili ayrıntılı bilgi mevcuttur. Sadece “gâh sârîr-i kilk-i surh-fâmdan kellimnî yâ humeyrâ sadâsim işidüp gülşen-i inse seyrân idüp gazeliyyâtın tedyîn idüp gâh evce çıkışup ilm-i nûcûmdan kitâblar yazup”³² sözleriyle gazellerini toparladığını belirtmektedir. Şairin, “Dîvân-ı evvel, Dîvân-ı sâni, Dîvân-ı sâlis” şeklinde üç Dîvân sahibi olduğundan bahsedilen ilk kaynak Âşık Çelebi’dir; fakat tezkirede örnek olarak verilen şiirlerin tamamı elde tek nûshası bulunan Dîvân’daki şiirleridir. Var olduğundan bahsedilen diğer iki Dîvân’ında geçen şîirlere rastlanmamıştır.

Âlî, *Künhü’l-Ahbâr*’da Sürûrî’den bir süre tefsir dersi aldığından bahsederek onun derin bilgi sahibi olduğunu söyler. Şairliği konusunda ise; “...Merhûm-ı mezbûr ma‘lûmâtına nazar bir bahr-i amîk idi. Ammâ te’lîf ü tahrîr tarîkinde kuvvet-i fikriyesi gayr-ı dakîk idi. Nazm u inşâ tetebbu‘ında hod sâlik-i tarîk-ı bî-tevfîk idi Mevlânâ Âşık üç Dîvân’ı vardur diyu yazmışdur. Hâlâ ki üç Dîvân’ından üç gazeli şöhret bulmamışdur. Bir Dîvân’ını gözden geçirdüm. Bir ma‘mûr gazel-i penç beytini göremedüm...”³³ diyerek Sürûrî’nin bilgisinin çok fazla olduğunu; ancak eser yazma konusunda inceliğinin olmadığını, şîirde de başarısız olduğunu, Âşık Çelebi’den nakille üç Dîvân’ı olmasına karşın üç gazelinin şöhret bulmadığını ve bir Dîvân’ını başından sonuna kadar okuduğunu; ancak doğru dürüst bir gazele rastlamadığını belirtmektedir.

Kinalizâde Hasan Çelebi ise; “...lâkin Fârisî-dân ve ehl-i irfân olan yârâna hâlî mahfî ve mahbûb degûldür. Zebân-ı Fârisî’nin dekâ’ik u nikât ve durûb-ı emsâl ü istî‘malâtında aczi zâhir olduğundan gayrı şerh-i lügatte dahi âciz ve kâsir idüğü rûşen ve bâhirdür. Zebân-ı Türkîde eş‘ârı dahi vâfir bîrûn mertebe hasr-i hâsirdür. Üç Dîvân’ı vardur.”³⁴ diyerek Türkçe çok sayıda şîiri olduğunu, Farsça bilgisinin çok iyi olmadığını bu durumun da Farsça bilenler tarafından bilindiğini belirtmiş ve büyük ihtimalle kendinden önceki tezkirelerde geçen bilgilere

³¹ Rıdvan Canım (Haz.) (2000). *Latîfi, Tezkiretü’s-Şu‘arâ ve Tabsuratü’n-Nuzamâ*. Ankara: AKM Yay. 301-302.

³² Filiz Kılıç (1994). *Meşâ’irü’s-Şu‘arâ: İnceleme Tenkitli Metin*. C. 2. Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi. 521-530.

³³ Mustafa İsen (1994). *Künhü’l-Ahbar’ın Tezkire Kısı*. Ankara: AKM Yay. 229.

³⁴ İbrahim Kutluk (Haz.) (1978). *Kinalizâde Hasan Çelebi, Tezkiretü’s-Şu‘arâ*. C. 1. Ankara: TTK Yay. 460.

dayanarak o da üç Dîvân’ı olduğunu zikretmiştir.

Nev‘îzâde Atâyi, *Hadâyikü’l-Hakâyık* ta şairin ilmî konulardaki yetkinliğinden ve mizacından bahsettikten ve eserlerini sıraladıktan sonra” Elsîne-i selâsede eş‘ârı kalem-i dû zebân ile ihsâ olunmak mertebesinden âlîdür”³⁵ diyerek şairliğine degeinmektedir.

Beyânî, tezkiresinde “Erbâb-ı irfân yanında çendân makbûl degüldür. Lâkin avâm içinde küllî ragbet u i‘tibârı vardur. Es‘ârı dahı bî-şümârdur.”³⁶ diye söz etmektedir.

Evliyâ Çelebi, *Seyahat-nâme*’sında babasının Sürûrî için asrin yegânesiydi diye söz ettiginden bahseder.³⁷

Riyâzî, *Riyâzü’ş-Şu‘arâ*’da mükemmel Dîvân’ı vardır diye belirtmiştir.³⁸

Kâfzâde Fâ’ızî, *Zübdetü’l-Eş‘âr*’da vefat tarihine düşülen cümleleri vererek kendinden önce tezkirelerde zikredilen beyitlerden üç tanesini vermiştir.³⁹

Hüseyin Ayvânsarâyî, *Hadîkatü’l-Cevâmi* adlı eserinde Sürûrî’nin kısaca hayatını ve eserlerini belirtip, kendinden önceki kaynaklarda zikredilen şekilde “Dîvân-ı evvel ve Dîvân-ı sânî ve Dîvân-ı sâlîs”⁴⁰ diye üç Dîvân’ı olduğunu yazmıştır.

Emîn, *Menâkîb-ı Kethüdâzâde* adlı eserinde kısaca biyografisine degeinmiş ve şiirlerinden örnekler vermiştir.⁴¹

Mehmed Süreyyâ’nın *Sicill-i Osmânî* ve Mehmed Ârif’in *Mir’ât-ı İstanbul* adlı eserlerinde Sürûrî ile ilgili bölümler birbirinin aynısıdır. “Elsine-i selâse”de şâ‘irdür.”⁴² demekle yetinmişlerdir.

Şemseddîn Sâmî, *Kâmûsu’l-A’lâm*’da “Lisân-ı Fârisî’nin gavâmızına vâkîf olmadığı için hatâları çoktur... üç Dîvân’ı vardır”⁴³ diye söz etmiştir.

Fâ’ik Reşâd, *Eslâfta* Sürûrî’nin hayatını ayrıntılı bir şekilde verdikten sonra *Bahrü’l-Ma‘ârif* adlı edebî konuları içeren büyük bir eseri edebiyatımıza

³⁵ Abdulkadir Özcan (Haz.) (1989). *Nev‘îzâde Atâyi, Hadâyikü’l-Hakâyık ff Tekmîleti’ş-Şakâyık*. İstanbul: Çağrı Yay. 25.

³⁶ İbrahim Kutluk (Haz.) (1997). *Beyânî Mustafa b. Cârullâh, Tezkiretü’ş-Şu‘arâ*. Ankara: TTK Yay. 119-120.

³⁷ Evliya Çelebi (1314). *Seyahat-nâme*. C. 1. İstanbul. 426.

³⁸ Riyâzî. *Riyâzü’ş-Şu‘arâ*. Ankara MK. 06 Hk. 1275. vr. 58b.

³⁹ Kâf-zâde Fâ’ızî. *Zübdetü’l-Eş‘âr*. Ankara MK. Yz. A 679. vr. 57b.

⁴⁰ Hâfiç Hüseyin Ayvânsarâyî (1281). *Hadîkatü’l-Cevâmi*. C. 2. İstanbul. 5.

⁴¹ Emin (1305). *Menâkîb-ı Kethüdâzâde Mehmed Arif Efendi*. İstanbul. 210.

⁴² Mehmed Süreyya (1311). *Sicill-i Osmanî*. C. 3. İstanbul. 12; Mehmed Arif (1314). *Mir’ât-ı İstanbul*.

C. 1. İstanbul. 540.

⁴³ Şemseddîn Sâmî (1311). *Kamûsu’l-Alam*. C. 4. İstanbul. 2558.

kazandırdığını belirtmiştir. Buna rağmen ününün, kendisinden çok sonra yaşamış ve yazdığı şeyleş şiir bile sayılmayan Müverrih Sürûrî'den geri kaldığı için yakınmıştır. Şairliği konusunda ise “Sürûrî şâ’irlikçe kudemânun mutavassıtlarındandur. Elsine-i selâsede bir çok eş’ârı olduğu gibi tezâkir-i şu’arâda ve Bahrü’l-Mâ’ârif’de de ba’zi şî’rleri vardur.”⁴⁴ diyerek Sürûrî'nin orta derecede bir şair olduğunu belirtmiştir.

Bursalı Mehmed Tahir, *Osmânlı Müellifleri*'nde “Mâmâfih lisân-ı Fârisînin gavâmızına dair bazı noktalarda hatâları bulunur”⁴⁵ ve “Sürûrî şâ’irlikçe kudemânun mutavassıtlarındandur.” diye Farsça bilgisinin iyi olmadığını, orta derecede bir şair olduğunu ve mürettebat Dîvân’ı bulduğunu söylemiştir.

Son dönem kaynaklarından Mehmed Nâ’il Tumân, *Tuhfe-i Nâ’îlî* adlı eserinde Sürûrî'nin hayatından çok kısaca bahsedip beyitlerinden örnekler vermiştir.⁴⁶

Türkçe kaynaklardan başka şairin hayatı ve eserleri hakkında bilgi veren Arapça yazılmış kaynaklar da mevcuttur. Bunlar arasında Manuk Ali b. Bâlî'nin yazdığı *el-Ikdu’l-Manzûm fi Efâzili’r-Rûm*⁴⁷ adlı eserdir. Şairin hayatını ve karakterini uzun uzun anlattıktan sonra eserlerini sıralar ama şairliğinden ve şiirlerinden bahsetmez.

İkinci eser, Müstakimzâde Süleyman Sa’deddin tarafından yazılan *Mecelletü’n-Nisâb*⁴⁸ adlı Arapça eserdir. Kısaca şairin hayatından bahsedip birkaç eserini saymakla yetinir.

Üçüncü ve önemli bir eser Bağdadlı İsmail Paşa tarafından yazılan *Hediyyetü’l-Ârifîn Esmâ’ü’l-Mü’ellifîn ve Âsâru’l-Musannifîn*⁴⁹ adlı eserdir. Kısaca Sürûrî hakkında bilgi verip eserlerini sıralamıştır.

Eski Türk edebiyatının temel kaynaklarından biri olan tezkirelerde Dîvân şairlerinin “büyük, küçük, orta” veya “birinci derece, ikinci derece” gibi kavramlarla değerlendirildikleri görülmektedir.⁵⁰ Yukarıdaki bilgiler ışığında Sürûrî'nin şairliği zamanına göre orta derecededir,⁵¹ şiir ve belâğat konusundaki

⁴⁴ Faik Reşat (1312). *Eslâf*. C. 2. İstanbul. 31.

⁴⁵ Bursalı Mehmed Tahir (1338). *Osmânlı Müellifleri*. C. 2. İstanbul. 225-226.

⁴⁶ Mehmed Nâ’il Tuman. *Tuhfe-i Nailî*. C.1. Ankara MK. Yz. B 611. 603 (1721).

⁴⁷ Manuk Ali b. Bâlî. *Ikdu’l-Manzûm fî Efâzili’r-Rûm*. Manisa İl Halk Ktb. 1347/1. vr. 8a.

⁴⁸ Müstakimzâde Süleymân Sadeddîn. *Mecelletü’n-Nisâb* Süleymaniye Ktb. Halet Efendi 628. vr. 252b.

⁴⁹ Bağdadlı İsmâ’il Paşa (1955). *Hediyyetü’l-Ârifîn Esmâ’ü’l-Mü’ellifîn ve Âsâru’l-Musannifîn*. C. 2. İstanbul. MEB Yay. 434.

⁵⁰ Ahmet Mermer (2002). *XVII. Yüzyıl Dîvân Şairi Vecdi ve Dîvâncesi*. Ankara : MEB Yay. 12.

⁵¹ Bursalı Mehmed Tahir (1338). *Osmânlı Müellifleri*. C. 2. İstanbul. 226; Faik Reşat (1312). *Eslâf*. C. 2. İstanbul. 30.

bilgisi tartışılmazdır,⁵² halk arasında büyük bir âlim olarak tanınmaktadır,⁵³ Arapça, Farsça ve Türkçe olmak üzere her üç dilde şiirleri vardır,⁵⁴ Farsça bilgisi zayıftır⁵⁵ diyebiliriz.

Sûrûrî, tezkirelerde kitaplarının çokluğu ve bilgisinin fazlalığı ile övülmektedir. Şerî ilimlerdeki kitaplarının eleştirilmesine rastlanmamıştır. XVI. yüzyılda Fars edebiyatının manevi nüfuzunun etkisiyle Sûrûrî'nin İranlı büyük şairlerin eserlerine yaptığı şerhler, Fars ve Türk edebiyatının onde gelen ortak eserlerinden sayılır. Sûrûrî, Fars edebiyatının Osmanlı İmparatorluğu'nda yayılmasında etkili olmuştur.⁵⁶ O Fars edebiyatının önemli eserleri üzerine yoğunlaşarak hem tercüme ve şerh çalışmaları hem de lügat ve gramer kitapları yazan iyi bir edebiyatçıdır.⁵⁷

4. NAZİRECİLİĞİ

Bir nazire mecması özelliği gösteren Sûrûrî Dîvânî'daki 502 gazelden 266'sı naziredir. Nazirelerden beşi Farsça olup toplam gazellerin % 53'ünü oluşturmaktadır. Nazirelerini hem çağdaşı, hem de kendisinden önce yaşayan toplam 73 şaire söyleyen Sûrûrî'nin nazire söyledişi şairlerin sekizi doğu, 31'i Rumeli, 34'ü Anadolu sahasında yetişen şairlerdir.

Sûrûrî'nin nazire söyledişi şairler ve nazire sayıları şöyledir: Ahmed Paşa'ya (öl. 1496) 30, Necâtî'ye (öl. 1508) 29, Hayâlî (öl. 1557) ve Zâtî'ye (1471-1546) 16, Nizâmî'ye (15. yy.) 13, Bahârî (öl. 1551) ve Tâcîzâde Ca'fer Çelebi'ye (öl. 1514) 11, Nişânî'ye (1568) 10, İshâk Çelebi'ye (öl. 1538) 9, Fakîrî'ye (16. yy) 8, Şeyhî'ye (15. yy) 7, Ulvî (15. yy) ve Mesihî'ye (öl. 1512-3) 6, Sâlik Çelebi'ye (öl. 1565) 4, Âhî (öl. 1517), Ahmedî (öl. 1412), Gubârî (öl. 1566), Muhyî (öl. 1548) ve Revâni'ye (öl. 1524) 3, Adlî (1448-1512), Cem Sultân (1459-1495), Edhemî (15. yy), Enverî (öl. 1547), Fedâyî (15. yy), Hayretî (öl. 1535), Hilâlî (15. yy), Kemâl-i Hucendî (öl. 1401), Kemâl-i Zerd (öl. 1475), Mollâ Câmî (1414-1492), Mu'îdî (öl. 1585), Na'tî (öl. 1456), Nesîmî (14. yy), Nevâyî (1441-1501), Nihâlî (öl. 1543), Nûrî (?), Sâfi Kâsim Paşa (öl. 1486), Selîmî (1470-1520), Şâmî (16. yy), Vasîî (15. yy) ve Za'ifî'ye (öl. 1543/4) 2, Adnî (öl. 1473), Âfitâbî (öl. 1494'den sonra), Amrî (öl. 1524), Atâ (öl. 1553'den sonra), Atâyî (15. yy), Cefâyî (?), Celîlî (?), Emrî (öl. 1575), Ferrûhî (?), Hafî (15. yy), Hâsimî-i

⁵² Sehî Edirneli (1325). *Asâr-i Eslâftan Tezkire-i Sehî*. İstanbul: Matba 'a-i Amedî. 47.

⁵³ Evliya Çelebi (1314). *Seyahat-nâme*. C. 1. İstanbul. 426.

⁵⁴ Mehmed Süreyya (1311). *Sicill-i Osmanî*. C. 3. İstanbul. 12.

⁵⁵ İbrahim Kutluk (Haz.) (1978). *Kinalızâde Hasan Çelebi, Tezkiretü's-Şu'arâ*. C. 1. Ankara: TTK Yay. 460.

⁵⁶ Muhammedî (1383). "Sûrûrî". *Daniş-nâme-i Edeb-i Farîsî: Edeb-i Farîsî der-Anadolu ve Balkan*. Tahran. 442.

⁵⁷ M. Fuad Köprülü (1986). *Türk Edebiyatı Tarihi*. İstanbul: TTK Yay. 382.

Acem (16. yy), Hayâlî Abdülkerîmzâde (öl. 1523), Helâkî (öl. 1575), Kadîrî (?), Kâtibî (öl. 1435), Kîvâmî (öl. 1512), Lâmi‘î Çelebi (1473-1533), Lem‘î (16. yy), Mahremî (?), Merdümî (öl. 1563), Necmî (?), Rahmî (öl. 1568), Reffikî (öl. 1533), Resmî (15. yy), Rûhî (1505-1522), Sabâyî (15. yy), Sa‘dî (15. yy), Sun‘î (öl. 1533), Şâ‘irî (?), Şâhidî (öl. 1505), Şem‘î (öl. 1530), Şevkî (15. yy) ve Vefâyî’ye (15. yy)'ye 1'er olmak üzere toplam 73 şaire 266 nazire söylemiştir.

Sürûrî Dîvân'ındaki nazirelerin ve nazire yazılan şairlerin çokluğu, edebî ortamın ne kadar canlı, edebî takibin ne kadar işlevsel olduğunu göstermesi bakımından oldukça ilginçtir. Bu nazirelere bakarak Sürûrî'nin en çok hangi şairleri beğendiği ve daha çok hangi şairlerden etkilendiği açıkça görülür. Sürûrî en fazla Ahmed Paşa ve Necâtî'ye nazire söylemiştir. Bunu Zâtî, Hayâlî, Nizâmî, Bahârî, Tacîzâde Ca‘fer Çelebi ve Nişânî takip etmektedir. Türkçe nazirelerin yanı sıra zemin şiiri Farsça olan şiirlere de Farsça nazire söylemiştir. Mollâ Câmî'nin iki, Kemâl-i Hucendî'nin iki ve Kâtibi'nin bir Farsça gazeline aynı vezin ve kafiyede beş nazire söylemiştir.

Sürûrî Dîvân'ındaki nazirelerin tespiti ve karşılaştırılmasında çıkan sonuçlar Edith Gülçin Ambros'un *Bir Şiirin Nazire Olup Olmadığını Belirlemede Dikkat Edilmesi Gereken Kísticası*⁵⁸ konusundaki çalışması ile M. Fatih Köksal'ın *Mecma‘u’n-Nezâ’ır’de Nazire Kavramı*⁵⁹ üzerine yaptığı çalışmasına benzer bir şekilde “Dış Yapı” ve “İç Yapı” başlıklarını altında değerlendirilmiştir.

1. Dış Yapı

Nazirede altı çizilen en önemli hususlardan biri vezin birliğidir. Nazirenin kendisine nazire yazılan zemin şiirle aynı vezinde olması gerektidir.

⁵⁸ Ambros'a göre bu kísticaslar “harici faktörler” ve “dahili faktörler” olmak üzere ikiye ayrılmıştır. Harici faktörler arasında Nazire yazan şairin çağdaşı veya çağına yakın bir zamanda yaşamış bir tezkire yazarının ifadesi veya şiirin nazire mecmuaları içinde bulunuyor olması gösterilmiştir. Dahili faktörler arasında: a. Şairin, zemin şiirin şairinden ve nazire yazma niyetinden bahsetmesi, b. Zemin şiirin bir beyit ya da bir mîsraının tazmin edilmesi, c. Şiirin belli bir uzunlukta veya orijinallikte bir redife sahip olması, d. Musammât (İç kafiyeli) olmak gibi bir gazelin oluşturulmasında belirli bazı özelliklerin, sezilebilir sayıda ibare veya kelimelerin; atasözleri ve dilin ifade özelliklerini belirten deyişlerin; cinas, soru-cevap, tezat gibi konuşmaya dayalı sanatların paylaşılması sanatların, sezilebilir sayıda ibare ve sözcüğün paylaşılması şeklidindedir. Edith Gülçin Ambros (1989). “Nazire The Will-o’-the Wips of Ottoman Divan Poetry”. *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes* 79: 57-83.

⁵⁹ Köksal da Ambros'a benzer bir şekilde “Dış yapı” ve “İç Yapı” olmak üzere ikiye ayırmıştır. Dış Yapı: a. Nazım biçimi, b. Vezin, c. Kâfiye ve Redif, d. Beyit sayısı şeklinde sıralamış. İç Yapı ise: a. Söz kalıpları, b. Muhteva birliği, c. Nazire yazılan şairin adını anma, d. Belirli bir uzunlukta veya orijinallikte redife sahip olma, e. Nazire yazılan şiirdeki muhteva veya ifade bakımından sıra dışı bir özelliğin uygulanması şeklinde belirlemiştir. M. Fatih Köksal (2001). *Edirneli Nazmî Mecma‘u’n-Nezâ’ır, İnceleme, Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 12.

Nazirecilikle ilgili teorik bilgi veren kaynakların hiç birinde zemin şiirle farklı vezinde nazire yazılabileceğine dair bilgi mevcut değildir. Ancak Edirneli Nazmî'nin *Mecma‘u ’n-Nezâ’ır*⁶⁰ ile Eğridirli Hacı Kemal'in *Câmi‘u ’n-Nezâ’ır*'inde⁶¹ zemin şiirle aynı vezinde olmayan nazire örneklerine rastlanmaktadır. Sûrûrî Dîvân'ında, bu şekilde kafiye ve redifi aynı, muhteva bakımından benzeşen fakat zemin şiirle farklı vezinde söylemiş nazire örnekleri mevcut değildir.

Zemin şiir ile nazire arasında kafiye ve redif birliği de nazirenin tanımını yapan hemen hemen bütün kaynaklarda, nazirenin temel unsurlarından biri olarak belirtilmektedir. Aynı kafiye ve redifi kullanılması zemin şiir ile nazire arasında anlam birliği yanında kavram yönünden de bir bütünlük sağlamaktadır. Bu durum nazirelerin geneli için geçerli bir kural değildir. Vezni zemin şiirle aynı fakat kafiye ve redifi farklı nazire örneklerinin olduğu bilinmektedir. Sûrûrî Dîvân'ında, muhteva bakımından benzeşen fakat zemin şiirle farklı kafiye ve redifte söylemiş nazire örneklerine rastlanmamıştır.

Nazirelerin başta gazel, olmak üzere, kaside, mesnevî, müstezât, musammâtlar gibi hemen hemen her çeşit nazım şekliyle söyleendiği bilinmekle beraber, nazirecilik geleneği açısından bakıldığından nazire söyleme geleneğinin en fazla gazelde uygulandığı görülmektedir. "Dîvân şiirinde gazel kadar etkisi nazirelerle sürmüştür başka bir şiir türü görülmemiştir. Gazel, nazire denilen şiir uğraşının merkezi ve esas konusu olmuştur. Öyle gazeller vardır ki kendisine sadece bir dönem değil daha sonraki dönemlerde de nazireler söylememiştir".⁶² Nazire yazan şairlerin genellikle tanzir ettikleri şiirin nazım şekillerini esas aldıları, duygularını aynı nazım şekliyle ifade ettikleri bir gerçekdir. Fakat bu bir kural değildir. Çünkü nazire mecmualarında zemin şiirden farklı nazım şekliyle söylemiş nazirelere rastlanmaktadır.⁶³ Sûrûrî de nazire söyleşken zemin şiirle aynı nazım şeklinde nazireler söylemiş, fakat İshâk Çelebi'nin;

Ol kadar ben hasteye cevr-i firâvân eyledün

Kim ölüm düşvârken sen bana âsân eyledün (İshâk Çelebi 140)⁶⁴

⁶⁰ M. Fatih Köksal (2003). "Nazire Kavramı ve Klasik Türk Şiirinde Nazire Yazıcılığı". *Diriözler Armağanı*. Haz. M. Fatih Köksal ve Ahmet Naci Baykoca. Ankara. 14.

⁶¹ Yasemin Ertek Morkoç (2003). *Eğridirli Hacı Kemalîn Câmi‘u ’n-Nezâ’ır’ı*, (*Metin ve Mecmu‘a Geleneği Üzerine Bir İnceleme*). Doktora Tezi. İzmir: Ege Üniversitesi. 19.

⁶² Ömer Faruk Akün (1994). "Divan Edebiyatı". *İslam Ansiklopedisi*. C. 9. İstanbul: TDV Yay. 406.

⁶³ M. Fatih Köksal (2001). *Edirneli Nazmî Mecma‘u ’n-Nezâ’ır, İnceleme, Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 12.

⁶⁴ İshâk Çelebi'nin gazellerinde "Ali Yıldırım (1991). *İshâk Çelebi Hayatı, Eserleri, Edebi Kişiliği, Dîvânının Edisyon Kritiği*. Yüksek Lisans Tezi. Elazığ: Fırat Üniversitesi." adlı tez esas alınmıştır.

matlalı gazelini Mütekerrir Murabba nazım şekliyle tanzir etmiştir.

Bini bîmâr eyleyüp ‘aşkunda nâlân eyledün
 Çekmesün zahmet diyü son ucı kurbân eyledün
 Lütf idüp ya‘ni ki bu bîmâra dermân eyledün
 Hây zâlim hay kâfir ne’yledün kan eyledün (Sürûrî Murabba/1)

Dış yapıya yönelik son değerlendirmemiz Sürûrî'nin tanzir ettiği şiirlerin beyit sayısını izleyip izlemediği noktasındadır. Nazire yazan şairlerin zemin şiirdeki beyit sayısını takip etme gibi bir zorunlulukları olmadığı bilinmektedir. Sürûrî de söylediği nazirelerde tanzir ettiği zemin şiirlerin beyit sayısını dikkate almamıştır.

2. İç Yapı

Nazirelerde şekele dayalı vezin, kafiye ve redif birliği gibi vasıflardan başka müşterek olan muhtevaya dayalı bazı özellikler de vardır. Sürûrî'nin söylediği nazireler ile tanzir ettiği şiirler arasında muhtevaya dayalı olarak yapılan incelemelerden elde edilen bilgileri şu başlıklar altında değerlendirmek mümkündür:

2.1. Matla Beyitlerinin Benzeşmesi

Nazirelerin tespitinde ve değerlendirilmesinde matla beyitleri önemli bir ipucu niteliğindedir. Her şiir için geçerli olmasa bile bazı nazirelerin matla beyitleri sanki o nazirenin tanzir edilen şiirin matla beyti ile aynı gibidir. Bu şekilde bir nazirenin matla beyti ile tanzir edilen şiirin matla beyti arasında başta redif olmak üzere kafiye, tamlamalar, söyleyiş biçimleri, anlamlar ve mazmunlar açısından fazlaca benzerlikler görülmektedir. Bu benzerlik bütün nazireler için geçerli değildir. Sürûrî'nin söylediği nazireler içinde matla beyitleri benzeşen çok sayıda nazireler vardır.

Aşağıdaki matla beytinde Ahmed Paşa sevgilinin hilale benzeyen kaşlarını gördüğü zaman gözyaşlarının yağmur gibi döküldüğünü ifade ederken, Sürûrî aynı durumu sevgilisi gözlerinin önünden gidince gözyaşlarının yağmur gibi döküldüğü şeklinde ifade etmiştir.

Ol hilâl ebrûnu gördükçe **gözüm giryân olur**
 Âdet oldur kim görinse mâh-ı nev **bârân olur** (A. Paşa 79/1)⁶⁵

⁶⁵ Ahmed Paşa'nın gazellerinde “Ali Nihat Tarlan (1992). *Ahmed Paşa Divam*. Ankara: Akçağ Yay.” adlı çalışma esas alınmıştır.

Gitse çeşmünden o şâhum gözlerüm giryân olur

Pâdişâh-ı Rûm çün ide sefer bârân olur

(Sürûrî 118/1)

yine Ahmed Paşa'nın aşağıda; **bu gamze okundan yaralanmamış bir gönül, o keman kaşa kurban olmamış bir can var mıdır?** şeklinde ifade ettiği matla beytini Sürûrî söyledişi nazirede; **zülfün gibi perişan olmamış bir gönül, aşkının kapısında kurban olmamış bir can mı vardır?** şeklinde ifade etmiştir.

Bir dil mi kalmışdur bu tîr-i gamzeden kan olmamış

Bir cân mı vardur o kemân-ebrûya **kurbân olmamış** (A. Paşa 128)

Bir dil mi var zülfün gibi ey dil perîşân olmamış

Bir cân mı vardur tekye-i ‘aşkunda **kurbân olmamış** (Sürûrî 203)

yine Hayretî'nin sevgilinin busesi ve aşığın canını vermesi etrafında şekillenen matla beytinde kullandığı söyleyiş özelliklerini, kafiye ve kelimeleri, Sürûrî söyledişi nazirenin matla beytinde benzer bir şekilde tekrar etmiştir.

Meclis içre bûse-i cânânum almak yol mıdur

Öldürüp ben nâ-tüvâni cânum almak yol mıdur (Hayretî 112/1)⁶⁶

Ey kadeh sen bûse-i cânânum almak yol mıdur

Bunca kanlar yutdurup hem cânum almak yol mıdur (Sürûrî 121/1)

2.2 Tazmin Yoluyla Alınmış Beyit veya Mîsra

Tazmin terimi, bazı edebiyat ve belâgat kitaplarında genel olarak “Bir şairin bir mîsra veya beytini şiirine katmak” şeklinde tanımlanmaktadır.⁶⁷ Bazı şairler tanzir ettikleri şiirin bir beytini veya bir mîsraını tazmin yoluyla alarak kendi söylediükleri nazirelerin genellikle matla beyitlerinde kullanmışlardır. Bu uygulama nazirelerin tespitinde oldukça önemli bir kıstastır. Çünkü şair daha baştan kime nazire yazdığını belirtmiş olur. Sürûrî'nin nazirelerinde tazmin

⁶⁶ Hayretî'nin gazellerinde “Mehmet Çavuşoğlu ve M. Ali Tanyeri (1981). *Hayretî Dîvan*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.” adlı yayın esas alınmıştır.

⁶⁷ Tahirü'l-Mevlevî. *Edebiyat Lügati*. İstanbul: Enderun Kitabevi. 159; M. Kaya Bilgegil (1989). *Edebiyat Bilgi ve Teorileri (Belagat)*. İstanbul: Enderun Kitabevi. 269.

yoluyla alınmış beyitler mevcut değildir. Ancak bu şekilde alınmış mîsralar bulunmaktadır.

Örneğin aşağıda Necâtî'nin zemin şiirin ikinci mîsraında kullandığı “**Ayagun topragınadur yine hep minnetümüz**” mîsraını Sürûrî nazire olarak söylediği gazelde aynen ikinci mîsrada tekrar etmiştir.

Bizi yirden götürüren eşk-i revândur ammâ

Ayagun topragınadur yine hep minnetümüz (Necâtî 223/2)⁶⁸

Hâk-i pâyünle egerçi gözüm açdı kehhâl

Ayagun topragınadur yine hep minnetümüz (Sürûrî 192/2)

Yine aşağıda Ca'fer Çelebi'nin zemin şiirinde yazdığı “**Ca'ferâ bir meyyit-i merhûm olaydum kâşkî**” mîsraını Sürûrî “**Ey Sürûrî meyyit-i merhûm olaydum kâşkî**” şeklinde sadece mahlasını değiştirmek tazmin etmiştir.

Bu belâlarla dirilmekden ölüm çok yeg bana

Ca'ferâ bir meyyit-i merhûm olaydum kâşkî (Ca'fer Çelebi 248/5)⁶⁹

Fürkatinde olmayınca kalmaz imiş merhamet

Ey Sürûrî meyyit-i merhûm olaydum kâşkî (Sürûrî 457/7)

2.3. Söyleyiş Benzerliği

Nazireler arasında yapılan karşılaşmalarda Sürûrî'nin tanzir ettiği şairlerin şiirlerinde kullandıkları çeşitli söyleyiş özelliklerini, aynen veya benzer bir şekilde nazirelerinde kullandığı görülmüştür. Bunlara ait bazı örnekler söyledir:

Zâtî'nin zemin şiirinde bulunan “**Bu dem** gâyet de hoş **demdür bu sâ'at özge sâ'atdür**” mîsraında geçen “**gâyet de hoş**” kelimesi yerine yine aynı mîsrada geçen “**bir özge**” kelimesini “**özge**” kelimesi yerine de “**kutlu**” kelimesini kullanarak “**Bu dem bir özge demdür usbu sâ'at kutlu sâ'atdür**” şeklinde nazire olarak söylediği gazelde aynen kullanmıştır.

⁶⁸ Necâtî'nin gazellerinde “Ali Nihad Tarlan (1963). *Necatî Beg Divanı*. İstanbul: MEB Yay.” adlı çalışma esas alınmıştır.

⁶⁹ Ca'fer Çelebi'nin gazellerinde “İsmail Erünsal (1983). *The Life and Works of Tâcîzâde Ca'fer Çelebi With A Critical, Edition of His Dîvân*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.” adlı çalışma esas alınmıştır.

Sabâ pür itdi çeşmüm şîşesini rîk-i râhunla
Bu dem gayet de hoş **demdür bu sâ'at özge sâ'atdür** (Zâtî 148)⁷⁰

Kaçan sûr urula ömrüm senünle haşr olam diyem
Bu dem bir özge **demdür usbu sâ'at kutlu sâ'atdür** (Sûrûrî 114/3)

Ahmed Paşa aşağıdaki beyitte; sevgilinin mihraba benzeyen kaşı ve gözünün hayali ile kendinden geçen imamın, mihrapta Kur'an'ın bir harfini doğru dürüst okuyamadığını ifade etmektedir. Sûrûrî de aynı ifadeyi benzer bir şekilde söyledişi nazirede kullanmıştır.

Mest olupdur çeşm ü **ebrûnun** hayâlünden **imâm**
K'okımaز mihrâbda bir harf-i Kur'ân'ı dürüst (A.Paşa 20/4)

Şekl-i ebrûnu sanur **mihrâba** bakdukça **imâm**
 Hayretinden **okımaز bir harf-i Kur'ân'ı dürüst** (Sûrûrî 39/3)

Aşağıdaki beytin ikinci misraında Sûrûrî, Nizâmî'nin kullandığı “**mü'min olan**” ifadesi yerine “**Hâşeli'llâh**” kelimesini koyarak aynı misrai tekrar etmiştir.

Da'vî-i İslâm idersün zülfuni yüzden götürür
 Mü'min olan **küfri tercîh eylemez dîn üstine** (Nizâmî 97)⁷¹

Yüzin örter küfr-i zülfi ile gizlü dîn dutar
 Hâşeli'llâh **küfri tercîh eylemez dîn üstine** (Sûrûrî 387/2)

Ca'fer Çelebi'nin bir beyitte Hazret-i Peygamberin “**Ahmed**” adını anmasını, Sûrûrî söyledişi nazirede aynı kökten gelen “**Muhammed**” adıyla birlikte tekrar etmiştir.

Bir şî'r-i ter didüm hah-ı ruhsâr-ı **Ahmed'e**
 Rengîn varaklara anı kıldum müsevvede (Ca'fer Çelebi 171)

⁷⁰ Zâtî'nin gazellerinde “Ali Nihad Tarlan (1970). *Zâtî Divanı-Gazeller Kismı- II*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.” adlı çalışma esas alınmıştır.

⁷¹ Nizâmî'nin gazellerinde “Haluk İpekten (1974). *Karamanlı Nizâmî, hayatı, Edebi Kişiliği ve Divanı*. Ankara: Atatürk Üniversitesi Yay.” adlı çalışma esas alınmıştır.

Kim bakdı ise âyîne-i rûy-i Ahmed’e

Virdi safâ ile salavâtı Muhammed’e

(Sürûrî 406)

Sürûrî, tanzir ettiği gazellerde kullanılan cinaslı söyleyiş özelliklerini, telmihleri, söz tekrarlarını da nazirelerinde kullanmıştır. Örneğin Mesihî'nin zemin şiirinde cinaslı olarak kullandığı “**yen ile**” ve “**venile**” kelimelerini nazire olarak söyledişi gazelde aynen kullanmıştır.

Rahm idüp silmez ise yașumı dilber **yen ile**

Çâre midür ki gözüm yaşı dine yâ **venile**

(Mesihî 224/1)⁷²

Yeni bir serv-i revân sevdi bu gönlüm **venile**

Kanda olur ki gözüm ıramag bir dem **yen ile**

(Sürûrî 408/1)

Sürûrî, Necâti'nin gazelinde kullandığı Ferhâd ile Şîrîn hikâyesini hatırlatan “**Kûh-ken, Ferhâd, Şîrîn**” kelimelerini nazire olarak söyledişi gazelde aynen kullanmıştır:

Kûh-ken Ferhâdlıklar itdi **Şîrîn** adına

Sikkeyi mermerde kazdı âferîn üstâdına

(Necâti 533/1)

Hüsrevâ Şîrîn lebünün hiç düşer mi adına

Virmeye bir şerbet âbî **Kûh-ken Ferhâd’ma**

(Sürûrî 414/1)

Yine yaptığımız tespitlerde Sürûrî nazire söyledişi şairlerin şiirlerinde kullandığı söz tekrarlarını kendi söyledişi nazirelerde de kullanmıştır. Aşağıda verilen örnekte aynı kökten olan **belâ** ve **mübtelâ** sözcükleriyle söz tekrarları yapılmıştır:

Benüm yârümle peymânum dahı kâlû **belâdandur**

Bugün bu **mübtelâlîklar** bana hep ol **belâdandur**

(Sâlih Çelebi/1)⁷³

⁷²Mesihî'nin gazellerinde “Mine Mengi (1995). *Mesihî Dîvâni*. Ankara: AKM Yay.” adlı çalışma esas alınmıştır.

⁷³Salih Çelebi'nin gazellerinde “Sâlih Çelebi. *Dîvân*. Nûruosmaniye Ktb. 3846.” adlı yazma esas alınmıştır.

Cihânda gerçi gam her **mübtelâya** bir **belâdandur**

Belâdur mübtelâ bana gamı ben **mübtelâdandur** (Sûrûrî 138/1)

Dîvân'da nazire olarak gösterilen gazeller arasında bunlara benzer söyleyiş şekilleri çok sayıda vardır.

2.4. Söz Kalıpları

Zemin şiirde kullanılan söz kalıpları nazirelerin büyük bir kısmında ya aynen ya da değişik biçimlerde kullanılmaktadır. Bu ifadeler ayet, deyim, atasözü, veciz bir söz ve kelâm-ı kibar şeklinde olmaktadır. Bu şekildeki kullanımılar nazire ile tanzir edilen şiir arasındaki ilişkinin belirlenmesinde önemli bir yere sahiptir. Sûrûrî de nazirelerinde nazire söyledişi şairin kullandığı kalıplamış bu ifadeleri aynen veya biraz değiştirip kullanarak bu konudaki gayretini de göstermeye çalışmıştır. Zâtî'nin zemin şiirde kullandığı “**Yâ leytenî küntü türâb**” (Zâtî 72/4-Sûrûrî 35/2), Ca'fer Çelebi'nin kullandığı “**ente melîh**” (Ca'fer Çelebi 17/6-Sûrûrî 33/1) Hilâlî'nin kullandığı “**beyne's-semâi ve'l-arz**”(Hilâlî 44/1-Sûrûrî 216/1) Mesihî'nin kullandığı “**yâ nasîb**” (Mesihî 17/4-Sûrûrî 33/1) Adlî'nin kullandığı “**Yâ gîyâse'l-müstagîsîn neccinâ mimmâ nehâf**” (Adlî 48/2-Sûrûrî 236/5) gibi Arapça kalıp ifadeleri söyledişi nazirelerde aynen kullanmıştır.

Çarh gördü ayagun altında hâk olmuş zemîn

Döndi reşkinden didi **Yâ leytenî küntü türâb** (Zâtî 72/4)

Kâmetünden hâke sâye düşdüğün görüp okur

Sidreden Rûhü'l-Emîn **Yâ leytenî küntü türâb** (Sûrûrî 35/2)

Kitâb-ı hüsn-i cemâlinde Kâtib-i kudret

Gubâr hattıla yazmış lebine **ente melîh** (Ca'fer Çelebi 17/6)

Kaşun gözün çü siyâh u tenün beyâz sahîh

Aceb mi kim ki göre dirse sana **ente melîh** (Sûrûrî 60/1)

Gün germ olup öninde hüsnini itmesün arz
 Nisbet-i yüzünle günde **beyne's-semâi ve'l-arz** (Hilâlî 44/1)

Sen günü aya nice benzer diyü itdüm farz
 Ortada var tefâvüt **beyne's-semâ'i ve'l-Arz** (Sûrûrî 216/1)

Kimse bilmez vaslunu kime müyesser ide Hak
 Gerçi işigünde diller çağrışurlar **yâ nasîb** (Mesihî 17/4)

Çün virür gavvâsa derdin dâ'imâ deryâ nasîb
 Bahr-i eşke merdüm-i çeşmüm talup dir **yâ nasîb** (Sûrûrî 33/1)

İt gibi bekler ases tutmak diler mey-hâreyi
Yâ giyâse'l-müstagîsîn neccinâ mimmâ nehâf (Adlî 48/2)

Vasla irüp bu Sûrûrî havf idüp hicrândan
 Vird idindi **yâ İlâhî neccinâ mimmâ nehâf** (Sûrûrî 236/5)

Yine zemin şiirde kullanılan atasözüne benzer söz ve deyimleri de nazirelerinde kullanmıştır. Ahmed Paşa'nın zemin şiirinde kullandığı “**Meşhûrdur ki ‘âşıka yâ sabr u yâ sefer**” (73/1) sözünü biraz değiştirerek “**Aşk ehline olur idi gerçi devâ sefer**” (130/4) şeklinde, Necâtî'nin kullandığı “**Gözü yemeyen kişi ummâna olmaz âşinâ**” (17/14) sözünü yine biraz değiştirerek “**Geçmeyen deryâları ummâna olmaz âşinâ**”(18/2) şeklinde, Nizâmî'nin “**Bir evde ki bîmâr ola ‘îş u tarab olmaz**” (47/3) sözünü biraz değiştirerek “**Bir evde ki meyyit ola ‘îş u tarab olmaz**”(187/2) şeklinde aynen kullanmıştır. Buna benzer kullanımlar Sûrûrî'nin nazirelerinde çoktur.

Kıldum diyâr-ı gurbete ben mübtelâ sefer
Meşhûrdur ki ‘âşıka yâ sabr u yâ sefer (A. Paşa 73/1)

Olmaz ilâç bana seferde oldı çün ki ‘aşk
‘Aşk ehline olur idi gerçi devâ sefer (Sûrûrî 130/4)

Ey bana sen aglamakla başa çıkmazsın diyen
Gözü yemeyen kişi ‘ummâna olmaz âşinâ (Necâtî 17/14)

Geç yedi deryâyı bahr-i eşke yâr ol ey gönül
Geçmeyen deryâları ummâna olmaz âşinâ (Sûrûrî 18/2)

Gönlümde gözün fikri ile zevk u safâ yok
Bir evde ki bîmâr ola ‘îş u tarab olmaz (Nizâmî 47/3)

Heçr öldüreli gönlümi cismümde safâ yok
Bir evde ki meyyit ola ‘îş u tarab olmaz (Sûrûrî 187/2)

2.5. Sıra Dışı Bir Özellik

Zemin şiir içinde şekil, anlam ve içerik bakımından ilginç veya sıra dışı diyeBILECEĞİMİZ bir özellik varsa bunun nazirelerde de uygulandığı görülmektedir. Aşağıdaki örnekte Sûrûrî, Necâtî'nin atasözü mahiyetinde söylemiş sözlerle yüklü gazeline yine aynı şekilde bir nazire söylemiştir. Burada iki gazelin tamamı verilmiştir:

(Necâtî 17)

Var iken cânâne gönlüm câna olmaz âşinâ
Şem'i koyup gayr ile pervâne olmaz âşinâ

Cânı yüreklendüren sînemdeki peykânıdır
Kalbi âhen olmayan meydâna olmaz âşinâ

Cân tabîbisin senün geldüğün uman hastalar
Hoş dirilür derd ile dermâna olmaz âşinâ

Ey bana sen aglamakla başa çıkmazsin diyen
Gözi yenmeyen kişi ummâna olmaz âşinâ

Bakmadı benden yana sen mâha uyaldan gönüл
İki gün bir kimseye dîvâne olmaz âşinâ

Niçün ahşamlarsın agyâr ile ey bedr-i tamâm
Seg bilürsün kim meh-i tâbâna olmaz âşinâhâne

Kısmet-i bezm-i ezeldür ey Necâtî bilmış ol
Âşinâ bîgâne vü bîgâne olmaz âşinâ

(Sürûrî 18)
Düşmeyen aşka leb-i cânâna olmaz âşinâ
Kim ki derdi olmaya dermâna olmaz âşinâ

Geç yedi deryâyı bahr-i eşke yâr ol ey gönüл
Geçmeyen deryâları ummâna olmaz âşinâ

Ey perî niçün rakîb-i dîv olur hem-dem sana
Çün bilürsin kim melek şeytâna olmaz âşinâ

Kûyına varsun o gün yüzlüye irmek isteyen
Yerde olan çün meh-i tâbâna olmaz âşinâ

Seg rakîbe yâr ol istersen harîm-i yâra râh
Bu harâmdur ana kimdür bana olmaz âşinâ

Sîm-i eşki sarf idüp tıflı dili râm eylerem
Kim ki zer harc itmeye oglana olmaz âşinâ

Halka ger bî-gâne olsa bu Sürûrî tan degül
Çünkü ehl-i akl ile dîvâne olmaz âşinâ

Sâlih Çelebi'nin zemin şiirin kafiye ve redifinde kullandığı “**kini, kürkini, börkini, çirkini, terkini**” gibi kelimeleri Sürûrî, nazire olarak söylediği gazelin yine kafiye ve redifinde kullanmıştır.

(Sâlih Çelebi)⁷⁴
 Almaga bir dem bu berd-i gam ‘adüv senden **kini**
 Giyelüm sâkî berü gel bâdedür iç **kürkini**

Alnuna benzer gayedde bedr mâhumdur diyü
 Âftâbüm göklere döndürdi gerdûn **börkini**

Sen güzel cânân elinden nûş-ı cân olsun bana
 Sun bana sun dostum dökme şarâbin **çirkini**

Bî-amân bin cân yagmalar ne yaman yağıdır
 Koma hânem şol iki Tâtâr çeşmün **terkini**

Tâ ölince saklayam sîneme sâlih şevk ile
 Urmayam ölem dirilem ‘aşk-ı yâren **terkini**

(Sürûrî 446)
 Sun bana sâkî şarâbun sâfini vü **çirkini**
 Görmeyem tâ kim cihânda gussa diyen **çirkini**

⁷⁴ Sâlih Çelebi. *Dîvân*. Nûruosmaniye Ktb. 3846. vr. 58ab.

Yâr agzin gerçi öperdi sürâhî ragmuma
Kana kana kanını içüp anun aldum **kîni**

Çak depesinde ururlar ta‘ne daşın tâcuna
Sûfiyâ yügrük degül mi urmag anun **terkini**

Öykünürse kaddüne şimşâd ger şehrîlenüp
Anma bana şol yabanda buyımış tag **Türkini**

Ey hilâl-ebrû günü benzetdüğümçün yüzüne
Çerha girüp göklere döndürdi mehveş **börkini**
Agzi yırik gonçanun bülbülde yanşakdur katı
İhtiyâr it dostum hem sırrun agzı **berkini**

Ey Sürûrî gussa bebrinün çikardum postın
Şîr-i meyden tâ ki giydüm sırtuma iç **kürkini**

2.6. Konu Bütünlüğü

Zemin şiirin konu bütünlüğü taşıdığı yani “yekâhenk” bir gazel olduğu takdirde ona söylenen nazirelerin de aynı konuyu işledikleri görülmektedir. Konu bütünlüğünün nazirelerde bulunması gereken bir özellik olduğu bazı nazire tanımlarında yer almaktadır. Konu bütünlüğü olan nazirelerde zemin şiirde kullanılan kelime kadrosunun büyük oranda nazire olan şiirde tekrarlandığı görülmektedir.

Sürûrî Dîvânı’nda yer alan nazirelerde de genellikle konu bütünlüğüne önem verilmiştir. Fakat, bir gazele birden fazla nazire söyleme özelliği Sürûrî’nin nazirelerinde zemin şiirde kullanılan kelime kadrosu, mazmunlar, hayaller ve konu birkaç gazel içerisinde dağıldığından zemin şiirdeki kadar tam bir bütünlük sağlanamamıştır. Sürûrî, Necâtî’nin

Güzeller gamzeyi tekrâr iderler
Kişiyi dünyeden bîzâr iderler (Necâtî 175/1)

matlalı yekâhenk ve âşıkâne gazeline yine aynı üslup ve konuda iki nazire

söylediştir. Matla beyitleri aşağıdadır:

Güzeller bûseye ikrâr iderler
Velî gel vir disen inkâr iderler (Sürûrî 88/1)

Şu güller kim hezârı zâr iderler
Hemîşe hem-nişîni hâr iderler (Sürûrî 89/1)

Yine Zâtî'nin

Bana hism itdugi çeşm-i nigârun ‘ayn-ı ‘izzetdür
Elif kaddüm dü-tâ kıldığı yârun dâl-i devletdür (Zâtî 148/1)

matlalı aşıkâne konulu bir gazelini aynı konuda “kafîye-ber-kafîye” üç gazel ile tanzir etmiştir. Sürûrî'nin nazirelerinin matla beyitleri aşağıdadır:

Nigârûn hism-i çeşmi cismüme ‘ayn-ı ‘inâyetdür
Çatup kaşını bakdugı yüzüme dâl-i devletdür (Sürûrî 114/1)

Cefâlı kaşının kaddi bükülmüş râ-i rahmetdür
Anun üstinde yâ Rab nokta-i hâli ne zahmetdür (Sürûrî 115/1)

Dimış düşmen habîbün taşı için başa zahmetdür
Benüm başum için zahmet degündür belki rahmetdür(Sürûrî 116/1)

Rahmî'nin yukarıdaki Zâtî'nin şîiriyle aynı konu, vezin ve kafiyedeki

Dil-i pür-derdümün ser-menzili sahrâ-yı gurbetdür
Ceresdür nâleler feryâd-ı sînem kûs-ı rihletdür (Rahmî 60/1)⁷⁵

matlalı gazelini yine “kafîye-ber-kafîye” tanzir etmiş ve aynı konuları yekâhenk biçimde dile getirmiştir.

⁷⁵ Rahmî'nin gazellerinde “Fatih Tığlı (2006). *Bursalı Rahmî Çelebi ve Dîvâni*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.” adlı çalışma esas alınmıştır.

Dilâ dünyâ sarâyı uşbu câna dâr-ı gurbetdür
 Onat-gûş eyler isen savt-ı ra‘dî kûs-ı rihletdür (Sürûrî 113/1)

2.7. Nazire Söyledenen Şairin Adının Anılması

Nazire yazarının zemin şiiri söyleyen şairin adını anmak gibi bir mecburiyeti yoktur. Ancak zaman zaman bazı nazirelerde nazire söyleyen şairin tanzir ettiği şiirin şairinin adını andığı bilinmektedir. Sürûrî nazire söyledişi şairlerden hiç birinin adını şiirlerinin içerisinde anmamıştır.

3. Sürûrî'nin Nazire Söylemedeki Farklı Yönleri

3.1. Bir Zemin Şiire Birden Fazla Nazire Söyleme

Nazire söylemeye örneklerine az rastlanan bu uygulama Sürûrî'nin en göze çarpan yönlerinden biridir. Sürûrî Dîvân'ında bu konuda çok sayıda örnek mevcuttur. Ahmed Paşa'nın

Sebze hattunda ruhun bir lâle-i nu‘mânîdür
 Ki anı rengîn eyleyen bu eşkümün bârânıdûr (A. Paşa 89/1)

matlalı gazeline aynı vezin ve kafiyede üç nazire söylemiştir. Matla beyitleri söyledir:

Şâd ol ey dil kim yine bir dil-berün devrânıdûr
 Mîsr-ı hüsnün ey şeker-leb Yûsuf-ı Ken‘ân’ıdur (Sürûrî 93)

Doldurup sun sâkiyâ câmi çü gül devrânıdûr
 ‘Îş u işaret idelüm bir dem ki dünyâ fânîdûr (Sürûrî 143/1)

Bülbül-i dil bir gülün âşüfte vü nâlânıdûr
 Gülsitân-ı hüsnün ol gonçe gül-i handânıdûr (Sürûrî 144/1)

Yine Necâtî'nin

Âlem gamını hasta gönülden kem eyledi
 Bizümle derd-i dost ne hoş âlem eyledi (Necâtî 613/1)

matlalı gazeline iki nazire söylemiştir. Matla beyitleri aşağıdadır:

Gül öykünüp yüzüne çü yil verhem eyledi
Yurtardı gül yüzini durup dirhem eyledi (Sûrûrî 442/1)

Mecrûh iken anunçün o şeh merhem eyledi
Öldürdi ben kulın dimeyeler kem eyledi (Sûrûrî 443/1)

Zâtî'nin

Bana hism itdugi çeşm-i nigârun ayn-ı 'izzetdür
Elif kaddüm dü-tâ kıldığı yârun dâl-i devletdür (Zâtî 148/1)

matlalı gazeline üç nazire söylemiştir. Matla beyitleri aşağıdadır:

Nigârûn hism-ı çeşmi cismüme 'ayn-ı inâyetdür
Çatup kaşını bakdugı yüzüme dâl-i devletdür (Sûrûrî 114/1)

Cefâlı kaşının kaddi bükülmüş râ-i rahmetdür
Anun üstinde yâ Rab nokta-i hâli ne zahmetdür (Sûrûrî 115/1)

Dimış düşmen habîbün taşı için başa zahmetdür
Benüm başum için zahmet degündür belki rahmetdür (Sûrûrî 116/1)

3.2. Bir Nazire ile Birden Fazla Şaire Nazire Söyleme

Örneklerine az rastlanan nazirecilikle ilgili bu uygulama Sûrûrî'nin nazireciliğinin en belirgin yönlerinden birini oluşturur. Sûrûrî bir nazire ile iki zemin şaire birden nazire söylemiştir. "Nazire-i Ahmed Paşa ve Nevâyî" başlığı ile Ahmed Paşa'nın:

Ne kamerdür ki olmış zülf-i müşg-efşân ana
Nice reyhândur saçı kim olmışam hayrân ana (A. Paşa 3)

matlalı gazeli ile Nevâyî'nin

Ol perî-peyker ki hayrân bolmuş ins ü cân anga

Kim ki hayrâni imes min tilbe min hayrân anga (Nevâyî, N.-Şebâb)⁷⁶

matlalı gazeline aynı vezin ve kafiyede bir nazire söylemiştir:

Teşne olup dem-be-dem hûnî gözün çün kan ana

Kânumî cânâ revân idüp diyem gel kan ana (Sûrûrî 3/1)

Yine Ahmed Paşa'nın

Yine sevdâyî gönül bir zülfe itmişdür heves

Kim hevâsına olur bâd-ı sabâ müşgîn-nefes (A.Paşa 126)

matlalı gazeli ile Necâti'nin

Asılıup dil karşısına ider ser-i zülfün heves

Gel murâdını vir ol bî-çârenün sözini kes (Necâtî 245)

matlalı gazeline aynı vezin ve kafiyede iki nazire söylemiştir:

Asdun ey cân gönlümi itdün diyü zülfüm heves

Çün günâhi kılca yok gel ölmenden ipini kes (Sûrûî 198)

Murg-ı câna gerçi bu cism-i za‘îf olmuş kafes

Lîk kûyun gülşeni pervâzîna kîlur heves (Sûrûrî 199)

Yine "Nazire-i Ahmed Paşa ve Nizâmi" başlığı ile Ahmed Paşa'nın:

Zülf-i siyeh olmasa yüzünde aceb olmaz

K'äl cennet-i Firdevs durur anda şeb olmaz (A. Paşa 115)

⁷⁶ Nevâyî'nin gazellerinde "Mehmet Metin Karaörs (1985). *Ali Şîr Nevâyî, Nevâdirûş-Şebâb (Metin, Dil İncelemesi, Giriş)*. Doktora Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi." adlı çalışma esas almıştır.

matlalı gazeli ile Nizâmî'nin:

Gül ‘ârızuna olsa mu‘ârız ‘aceb olmaz

Kim yüz açılmışda hayâ vü edeb olmaz

(Nizâmî 47)

matlalı gazeline aynı vezin, kafiye ve redifte bir nazire söylemiştir:

Yüz kızdura ger mihr ü meh ana ‘aceb olmaz

Cerrâr ışıklarda hayâ vü edeb olmaz

(Sûrûrî 187)

Sürûrî daha da ileri giderek “Nazire-i Necâtî ve Gayr” nazire başlığıyla, Necâtî’nin yazdığı zemin şiiri esas alarak söylediği nazire ile sadece Necâtî’ye değil Necâtî’nin zemin şiiri ile birlikte bu şaire nazire olarak yazılan tüm şiirlere nazire söylemiştir. Edirneli Nazmî’nin *Mecma‘u n-Nezâ’ir*’ine göre asıl zemin şiirin şairi Ahmed Paşa’dır. *Mecma‘u n-Nezâ’ir*’e göre, Necâtî’nin zemin şiiri ile bu şaire nazire yazan şairlerin isimleri söyledir: * Ahmed Paşa, Adlî, Nizâmî, Tâcîzâde, Lâmi’î, Mu’îdî, Şevkî, Celîlî ve Fakirî dir.⁷⁷ Buraya sadece Necâtî’nin gazelinin matla beyti ile Sürûrî’nin naziresinin matla beyti alınmıştır.

Gül yüzünde zülfün örter hatt-ı reyhâni dürüst

Kim görüpdür kâfiri hıfz ide Kur'âni dürüst (Necâti)⁷⁸

matlalı gazeline aynı vezin, kafiye ve redifte bir nazire söylemiştir:

Ben sürerdüm câm ile Cem gibi devrânı dürüst

Seng-i cevr ile komaz ammâ ki devr ânı dürüst (Sûrûrî 39/1)

3.3. Nazirelerin Başlıkları

Sûrûrî'nin nazireciliğinin diğer bir yönü de tamamına yakını olmasa bile, kime söylediğini başlıklarda açıkça belirtmesidir. Bu durum nazirelerin tespit ve değerlendirilmesi açısından oldukça önemlidir. Bu nazirecilikte bir kural değildir. Bir bakıma nazire mecmualarının tertibini andıran Dîvân'da nazireler için “Nazire-i Ahmed Paşa”, Nazire-i Şeyhî”, “Nazire-i Kâtibî” gibi başlıklar

* Buraya sadece Sürürü'nin Dîvâni'nda şirlerini tanzir ettiği şairlerden bu zemin şire nazire söyleyen şairler alınmıştır.

⁷⁷ M. Fatih Köksal (2001). *Edirneli Nazmî Mecma‘u n-Nezâ’ır, İnceleme, Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 579-589.

⁷⁸ M. Fatih Köksal (2001). *Edirneli Nazmî Mecma‘u n-Nezâ’ır, İnceleme, Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 582.

kullanılmış, aynı zemin şaire aynı vezin, kafiye ve redifte arka arkaya devam eden nazireler için ise, “Nazire-i Diger” veya “Diger” başlıklarını kullanmıştır. Eğer bir nazire ile iki veya daha fazla şaire nazire söylemiş ise “Nazire-i Ahmed Paşa ve Necâti” veya “Nazire-i Zâtî ve Gayr” başlıklarını kullanmıştır. Sürûrî’nin nazirelerine koyduğu başlıklar, eski şiir geleneği içerisinde nazire söylemenin ne kadar meşru bir yol olduğunu göstermesi bakımından önemlidir.

KAYNAKLAR

- Akün, Ömer Faruk (1994). "Divan Edebiyatı". *İslam Ansiklopedisi*. C. 9. İstanbul: TDV Yay.
- Akün, Ömer Faruk (1957). "Sürûrî". *İslam Ansiklopedisi*. C. 12. İstanbul: MEB Yay.
- Ambros, Edith Gülçin (1989). "Nazire The Will-o'-the Wips of Ottoman Divan Poetry". *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes* 79.
- Bağdadlı İsmail Paşa (1955). *Hediyyetü'l-Arifîn Esmâ'ü'l-üellîfîn ve Asâru'l-Musannifîn*. C. 2. İstanbul: MEB Yay.
- Bilgegil, M. Kaya (1989). *Edebiyat Bilgi ve Teorileri (Belagat)*. İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Bursalı Mehmed Tahir (1338). *Osmâni Müellifleri*. C. 2. İstanbul.
- Canım, Rıdvan (Haz.) (2000). *Latîfî, Tezkiretü's-Su'arâ ve Tabsîratü'n-Nuzamâ*. Ankara: AKM Yay.
- Çavuşoğlu, Mehmet ve M. Ali Tanyeri (Haz.) (1981). *Hayretî Dîvan*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.
- Celebioğlu, Amil (1994). *Kanûnî Sultân Süleyman Devri Türk Edebiyatı*. İstanbul: MEB Yay.
- Derin, F. Ç. ve V. Çabuk (Haz.) (1985). *Hâfız Hüseyin Ayvânsarâyî, Mecmû'a-i Tevârih*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.
- Emin (1305). *Menâkib-ı Kethüdâzâde Mehmed Arif Efendi*. İstanbul.
- Erünsal, İsmail (1983). *The Life and Works of Tacîzâde Ca'fer Çelebi With A Critical, Edition of His Dîvân*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.
- Evliyâ Çelebi (1314). *Seyahat-nâme*. C. 1. İstanbul.
- Faik Reşat (1312). *Eslâf*. C. 2. İstanbul.
- Hâfız Hüseyin Ayvânsarâyî (1281). *Hadîkatü'l-Cevâmi'*. C. 2. İstanbul.
- İpekten, Haluk (1974). *Karamanlı Nizâmî, Hayatı, Edebî Kişiliği ve Divanı*. Ankara: Atatürk Üniversitesi Yay.
- İsen, Mustafa (1994). *Künhü'l-Ahbar'ın Tezkire Kısımları*. Ankara: AKM Yay.
- Kâf-zâde Fâ'ızî. *Zübdetü'l-Eş'âr*. Ankara MK. Yz. A 679.
- Karaörs, Mehmet Metin (1985). *Ali Şîr Nevâyî, Nevâdirü's-Şebâb (Metin, Dil İncelemesi, Giriş)*. Doktora Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.

- Kılıç, Filiz (1994). *Meşâ‘irü’ş-Su‘arâ: İnceleme Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Gazi Üniversitesi.
- Köksal, M. Fatih (2003). “Nazire Kavramı ve Klasik Türk Şiirinde Nazire Yazıcılığı”. *Diriözler Armağanı*. Haz. M. Fatih Köksal ve Ahmet Naci Baykoca. Ankara.
- Köksal, M. Fatih (2001). *Edirneli Nazmî Mecma‘u’n-Nezâ’ır İnceleme, Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi.
- Köprülü, M. Fuad (1986). *Türk Edebiyatı Tarihi*. İstanbul.
- Kutluk, İbrahim (1978). *Kinalızâde Hasan Çelebi, Tezkiretü’ş-Şu‘arâ*. C. 1. Ankara: TTK Yay.
- Kutluk, İbrahim (Haz.) (1997). *Beyânî Mustafa b. Cârullâh, Tezkiretü’ş-Şu‘arâ*. Ankara: TTK Yay.
- Manuk Ali b. Bâlî. *Ikdü’l-Manzûm fî Efâzili’r-Rûm*. Manisa İl Halk Ktb. 1347/1.
- Mehmed Arif (1314). *Mir‘ât-ı İstanbul*. C. 1. İstanbul.
- Mehmet Ali Aynî (1993). *Türk Ahlakçıları*. İstanbul.
- Mehmed Süreyya (1311). *Sicill-i Osmanî*. C. 3. İstanbul.
- Mengi, Mine (1995). *Mesihî Dîvâni*. Ankara: AKM Yay.
- Mermer, Ahmet (2002). *XVII. Yüzyıl Dîvân Şairi Vecdî ve Dîvâncesi*. Ankara.
- Morkoç, Yasemin (Ertek) (2003). *Eğridirli Hacı Kemal’în Câmi‘u’n-Nezâ’ır’î, Metin ve Mecmu’â Geleneği Üzerine Bir İnceleme*. Doktora Tezi. İzmir: Ege Üniversitesi.
- Muhammedî (1383). “Sûrûrî”. *Daniş-nâme-i Edeb-i Farisî: Edeb-i Farisî der-Anadolu ve Balkan*. Tahran.
- Müstakîmzâde Süleyman Sadeddîn. *Mecelletü’n-Nisâb*. Süleymaniye Ktb. Halet Efendi. 628.
- Owens, G. M. Meredith (1971). *Âşık Çelebi, Meşâirü’ş-Şu‘arâ or Tezkere of Âşık Çelebi*. London.
- Özcan, Abdulkadir (Haz.) (1989). *Nev‘izâde Atâyî, Hadâikü’l-Hakâyık fî Tekmîleti’ş-Sakâyık*. İstanbul: Çağrı Yay.
- Riyâzî. *Riyâzü’ş-Şu‘arâ*. Ankara MK. 06 Hk. 1275. vr. 58b.
- Sâlik Çelebi. *Dîvân*. Nurûosmaniye Ktb. nr. 3846.
- Sehî Edirneli (1325). *Asâr-ı Eslâftan Tezkire-i Sehî*. İstanbul: Matbaa-i Amedî.
- Sûrûrî. *Bahrü’l-Ma‘rif*. Süleymaniye Ktb. Hekimoğlu nr. 598.
- Şemseddîn Sâmî (1311). *Kamûsu’l-Alam*. C. 4. İstanbul.

- Tahirü'l-Mevlevî (1973). *Edebiyat Lüğati*. İstanbul: Enderun Kitabevi.
- Tarlan, Ali Nihad (1970). *Zâtî Divanı-Gazeller Kısımlı- II*. İstanbul: İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Yay.
- Tarlan, Ali Nihad (1992). *Ahmed Paşa Divanı*. Ankara: Akçağ Yay.
- Tarlan, Ali Nihad (1963). *Necati Beg Divanı*. İstanbul: MEB Yay.
- Tığlı, Fatih (2006). *Bursalı Rahmî Çelebi ve Dîvâni*. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul: İstanbul Üniversitesi.
- Yıldırım, Ali (1991). *İshâk Çelebi Hayatı, Eserleri, Edebi Kişiliği, Dîvânının Edisyon Kritiği*. Yüksek Lisans Tezi. Elazığ: Fırat Üniversitesi.

DÎVÂN'IN ÇEVİRİ YAZILI METNİ

Transkripsiyon Alfabesi

Arap harfleri alfabe de bulunup da bugünkü alfabe de bulunmayan işaretler için tenkitli basımı yapılan ilmî eserlerde kullanılagelen aşağıdaki transkripsiyon sistemi kullanılmıştır:

ء	ء
S, s	ش
H, h	ح
H, h	خ
Z, z	ذ
S, s	ص
ż, ż	ض
T, t	ط
Z, z	ظ
ع	ع
غ	غ
ق	ق
ك	ك
ـ	vav-ı ma'dûle

Arapça ve Farsça kelimelerdeki med harfleri de şöyle gösterilmiştir:

آ, á	ـ
ـ, ـ	ـ
ـ, ـ	ـ

Dîvân Nüshası

Gelibolulu Sürûrî Dîvâni'nın tek nüshası Mısır Millî Kütüphanesindedir.

Demirbaş no	: 16 Edeb Türkî Kavlehu
İstinsah tarihi	: -
Müstensih	: -
İstinsah kaydı	: -
Ölçü	: 21,5 x 13,5 cm.
Varak sayısı	: 106
Satır sayısı	: 17
Cilt Özelliği	: Kahverengi meşin ciltli olup, bir mahfaza içindedir.
Hattı	: Talik
Mürekkep	: Siyah, başlıklar kırmızı
Kağıt :	Abadi
Cetveller	: İlk iki sayfa cetveller yıldızlı, diğer sayfa cetvelleri kırmızı.
Tezhip	: Mihrabiye lacivert zemin üzerine yıldız desenli.
Vakıf kaydı	: 1b, 21b, 56b, 75b, 96b, 105b varaklarında içinde Arapça “Allâhu rabbî mine'l-kutubi elletî vakafehâ'l-fakîru ilâ Allah ve'l-umme'l-bâhira abdehu'l-med'uv beyne'l-vuzerâ'i bi-Muhammed 'Alî el-vâlî bi-Mîsrî'l-Kâhira ve huve hay*” yazan H. 1235, (1818) tarihli vakıf kaydı vardır.
Baş	: Hamd-i bî-hadd ve şenâ-yı bî-'add ol Şâni'a ki cümle-i maḥlūkât içinde (1b)
Son	: Қatre қatre cem' olup oldu gözüm yaşı deñiz Ol Re 'isoğlu kenâra gelsün aḥvâl-i deñiz(106a)

* Rabbim Allah'tır. Allah'in kulu ve bu temiz ümmetin fakiri olan, vezirler arasında Mısır Valisi Mehmed Ali diye bilinen kişinin hayattayken vakfettiği kitaplardan biridir.

DÎVÂN'IN METNİ

(1b) Hamd-i bî-hadd ve şenâ-yı bî-^c add ol Şâni^ca ki cümle-i mahlûkât içinde nev^c-i insânı ahsen şûretde ve eşref sîretde ھالق idüp, itdi ihsâni. “*Kâlu’llâhu Ta’âla: lekâd ھalaķne’l-insâne fî aḥseni takvîm*”*

Rubâ’î:**

Fe’lâtün fe’lâtün fe’lâtün fe’lün
 Hil^c at ü bağıyi Haqq^c ھالقا çü ihsân itdi
 Cümlesin kîlmadı bir nev^c ile elvân itdi
 Her birin gerçi ki bir şûrete қoydı ammâ
 Ahsen şûreti ol hil^c at-i insân itdi

Nesr: ve nev^c-i insânuñ ba’zı ferdini şâhib-i hüsn u cemâl ve mâlik-i hâṭt u hâll kıldı

Kît^c a:

Mefâ’ilün Mefâ’ilün Fe’ülün
 Zekât-i hüsnini virüp güzellere
 Bu ni^c met şûkrini nice қılalar

Ki ھالق içinde eşref iken insân
 Bular eşrâfdan eşref olalar

Nesr: ve cemâl-i cemîli mir^cât-ı dil ü cân ve câm-i şâfi^c-i ehl-i dilân eyledi tâ ki bu vechile mir^cat-ı pür-şafâda ve câm-i cihân-nümâda nükte-dân u ھurde-bîn ve ehl-i başiret ü ‘ayne’l-yakîn olanlar hüsn-i Allâh mülâhaزا idüp anda dîdâr-ı Haqqı müşâhede ve vüşûl-i қurba mücâhede ideler

Kît^c a:

Fâ’lâtün Fâ’lâtün Fâ’lün
 ‘Arif oldur k’olmaya şûret-perest
 İde şûret şâhibine himmeti

Şûreti şûret idüp ma’nâ göre
 Büt idinmeye önünde şûreti

Nesr: ve bu mir^cât-ı cemâle nicelesi ‘âşık ve ‘âşıkları ٹûṭî-i nâtîk kıldı ki çün (2a) kelimât-ı pür-hâkâyık ve terâkib-i pür-dekâyık peydâ oldu.

* 'Biz insanı en güzel bir biçimde yarattık. Kur'ân-ı Kerîm. Tîn, 95/4.

** Metinde rubâ’î yazmasına rağmen vezni rubai vezni değildir. Nazm nazım şekliyle yazılmıştır.

Mesnevî:

Fe’ılâtün Mefâ’ilün Fe’ılâtün Fe’ılün

Hüsн olmasa ‘aşк olmaz idi ‘âlemde

‘Aşк olmasa nuťk olmaz idi âdemde

Nuťk olmasa taħrîr ile kim eglenir idi

Kim oкур idi bunları kim diñler idi

Nesr: ve dürûd-ı nâ-ma’ dûd ve tahiyyât-ı ġayr-ı mahdûd ol güzîde-i insân ve ḥabîb-i Rahmân ḥażretine olsun kim maħabbeti ittibâ’ -ı Hudâ ve sünnet-i uli’ n-nuhâdur

Kıt‘ a:

Mef’ûlü Fâ’ılâtü Mefâ’ılü Fâ’ılün

Çün kim sever ḥabîb-i Hudâ no’la ey göñül

Bilsem maħabbetini anuň bende farz-ı ‘ayn

Var ey maħabbet ehline inkâr iden kişi

İnkâr-ı ḥakdur ol virür insâna қatı şeyn

Nesr: ve enbiyâ’-i kiram ‘aleyhimü’ş- şalât ve’ s-selâm. Egerçi es’ ad-ı benî âdem ve eşref-i ehl-i ‘âlem dururlar ammâ ḥażret-i risâlet-penâh Muhammed Resûl’ullâh seyyidi’l-evvelîn ve’l-āhîrîn ve faħru’l-enbiyâ’ ve’l-murselîndür.

Kıt‘ a:

Mef’ûlü Fâ’ılâtü Mefâ’ılü Fâ’ılün

Gerçi ki her nebiye Hudâ virdi mu’cize

Câmi’ durur cemî’isini hep bizim Resûl

Kimi şafi vü kimi ḥalîl oldı anlaruň

Bu cümleñiñ içinde ḥabîb oldı lîkin ol

Olmaz ḥabîbden daħbi maħbûb kimse hiç

Burada ittifâk idüpdür қamû ‘ukûl

Kur’ān’dur birisi anuň mu’cizâtunuň

Bâkîdûr ol cihânda ħalel eylemez қabûl

Ol mu’cize bekâsî ile dînidür ķavî

Edyān eħli dînине eyler anuň duħjûl

Bizden hezâr kerre tahiyyât ile selâm
Bulsun revân-ı pâkine her lahzâ da vuşûl

Nesr: ehl-i dehrüñ pür-‘ayb u kuşûrı bende-i kemîne-i Hudâ Sürûri evâyil-i ‘aşk u civânîde ve ibtidâ-yi maḥabbet ü ser-gerdânîde ‘aşk u meveddet aḥvâlinde ve kendünüñ ḥasb-i ḥâlinde (2b) ba‘zi eş‘âr inşâ’ ve ḥayli kelimât imlâ’ eylemiş lakin ‘âlem-i ıtlâkda bi-ķayd olup cem‘e muķayyed olmayup niceci żâyi‘ ve nûshası ḡayr-ı şâyi‘ olmuş ḥâliyâ fermân-ı yârân ve taleb-i ḥullân ile mevcûd olanı ve ḥažir bulunanı cem‘ ve terkîb ü ḥurûf üzre tertîb idüp bu evrâkî cem‘ eyledi. Ḥatâ-pûş olan aşhâb-ı kemâlden ve hüner-bîn olan ehl-i ḥâlden reca ider ki ‘aybına nâzîr olmayup belki ķuşûrin sâtir olup mezbûr anlaruñ katında ma‘żûr ve kendüler ‘inda’llâh me‘ cûz olalar

Kıṭ‘ a:

Fâ’ılâtün Fâ’ılâtün Fâ’ılün
Ey Sürûri mest-i ‘aşk olup müdâm
Nûş iderdüñ ḥûblar peymânesin

Söylemişdüñ şevk ile mestâne söz
Germ idüp uşbu göñül kâşânesin

Niceye dek olasın ḡafletde mest
Vaktidür şimden gerü uyanasın

Yazmayup dâhî perişân sözleri
Târh idesin sözünüñ efsânesin

Nesr: *Allahümme tecâvez ‘an siķatâti kelâmina ve zellâti akdâmina**

Kıṭ‘ a:

Fâ’ılâtün Fâ’ılâtün Fâ’ılün
Ey Sürûri āhîretde şanma kim
Bir ķuri söz derdüne dermân ide

Tâ ki virmez ‘amelsüz ķavl süde
Sözini ger hikmet-i Yûnân ide

Fâ‘ide oldur hemân söz ehlîne
Anı eger kim sözin seyrân ide

* Allahım sözümüzün haddi aşmasından ve ayaklarımızın kaymasından sana sigınırırm.

Dahı bir ağzı du^c âlı hayr ile
Yâd idüp rûhın anuñ һandân ide

Baňa dahı kim du^c ā itse ƙarîn
Haƙ refîkini anuñ imân ide

KASÎDELER

(3a) 1
Kaşide-i Âsmân

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Şanma her şeb gösterür ey mâh ahter âsmân
Belki açar gün yüzüñ şevkine manzar âsmân
- 2 Katre-i bârân deguldür dökülen kevkeb gibi
Fürkatüñde belki ben hâk üzre ağlar âsmân
- 3 Şöyle beñzer ey hümâ vaşluñ hevâsında uçar
Şevk ile urur mu' allak çün kebûter âsmân
- 4 Sen meh-i hûrşîd-i tâl'at meyl ide şayed diyü
Eylemiş dînâr-ı kevkeb birle zîver âsmân
- 5 Nitekim şemsüñ ziyâsından zemîn pür-nûr olur
Gün yüzüñ şevkiledür ey meh münevver âsmân
- 6 Her kaçan ser-geşte olsam hecr ile tenhâ yatup
Ben garîbe rahm idüp üstüme döner âsmân
- 7 Her gice gökde şafağ şanma gorinen şevk ile
Âteş-i âhum şerârı dutdî yanar âsmân
- 8 Ey dürr-i yekdâne çün içinde sen gevher-şifat
Yiridür dirsem olupdur dürc-i gevher âsmân
- 9 Beñzedür şekl-i hilâli na'l-i esb-i dil-bere
Kim ider her ay başında anı derber âsmân
- 10 Kuyına mihr ile varmaga semâ ehli hilâl
Keşti olmışdur aña deryâ-yı ahżar âsmân
- 11 Yâħud ol bir pâdişâhuñ meclisi rakķaşidur
Çerħa girmiş done done durmaz oynar âsmân

- 12 Âftâb-ı saltanat-ı Sultân Süleymân kim aña
Yir ü gök ehli gibi ider du' âlar âsmân
- 13 Bir şeh-i 'âlî durur kim kaşr-ı kâdrinde anuñ
Aşılıp durur olup töb-ı müdevver âsmân
- 14 Oldur ol kim vaşf-ı cûd u 'adli olunmaz beyân
Ger midâd olsa deñizler aña defter âsmân
- 15 Âsmân ger âsitân-ı şâha olunsa kıyâs
Aña nisbet görine gâyetde ahlîkar âsmân
- (3b)
- 16 Keffe-i mizâna şânsa 'adl u cûdî hâbbesi
Çifte birle aña olmaz beraber âsmân
- 17 Pâdişâhuñ meclis-i 'âlîsine olmuş durur
Naâkl-i encüm bâde deryâ aña sâğar âsmân
- 18 Şöyle olmuş 'adl u dâdından cihân emn ü emân
Korkusuz seyrân ider dünyâyi pür-zer âsmân
- 19 Ey 'azîmü's-şân u 'âlî-kâdr bâhr-ı cûduña
Bir hâbab olmuş durur âmmâ muhakkâr âsmân
- 20 Bu durur geh yıldırıム geh yıldız atduğu anuñ
Başına a' dânuñ od yağdurmak ister âsmân
- 21 Bağuna dolâb olaldan ey şeh-i 'âlî senüñ
Şu yirine zer döker olmuş tüvân-ger âsmân
- 22 Âsitân-ı dergehüñ öpmek içün ey pâdişâh
İki bükülmüş durur mânend-i çenber âsmân
- 23 Tâ melâik hûtbene medh u şenâñı okuya
Aña olmuş bir töküz ayaâlu minber âsmân
- 24 Heybetüñden korkar ey şeh anuñçün şübh u şâm
Geh kızarur beñzi olur gâh aşfer âsmân

- 25 Hâk-i pâyüñı şabâ evc-i semâya ķaldurur
Başına anı meger kim ister efser āsmân
- 26 Yâ Sürûrî hâk-i pâyuñ hâlini şâhum saña
Başına տոռակ saçup derd ile söyler āsmân
- 27 Pür-melâl olduğumu görüp terahhem eyleyüp
Kendüye ebri libâs-ı mâtem eyler āsmân
- 28 Vakı̄t-i bârânda degüldür serverâ feryâd-ı ra‘ d
Nâle idüp belki ben miskine ağlar āsmân
- 29 Yâ ķasâvet gösterüp açılmaz ağlatmak diler
Baña gün göstermeyüp şeklini örter āsmân
- 30 Evc-i rif‘ atde ķırup eyler kimini ser-firâz
Bir mağarda kimini ider muğarrer āsmân
- 31 Aña emr it kim beni bir pâre yerden ķaldıra
Pâdişâhâ çün ki fermânuñ dutar āsmân
- 32 Şavletünde no’la ger lerzân ola düşmenlerüñ
Haşmetüñ hışmı ile durmaz çü ditrer āsmân
- (4a)
- 33 Ber-ķarar ol devlet ile durmasun hergiz ‘advüñ
Nitekim durur zemin ü sur‘at eyler āsmân

2

Kaşide-i Şu

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Şün lebüñden yârelü bağruma didüm yâre şu
Ol տâbīb-i cân u dil didi ki sevmez yâre şu
- 2 Saña olup muntaşır bağ içre ey tûbâ-hîrâm
Tura tura indi servüñ ayağına ķare şu

- 3 Yire geçse yeridür gökden dahı ağımiş ise
Kendüyi teşbih ider çün ‘arız-ı dil-dâre şu
- 4 Dâ’imâ alçaklara meyl eyler ey serv-i bülend
Beñzemez himmetde ‘alî ‘âşıķ-ı dîdâre şu
- 5 Gerçi bî-pâdur velî müştâkdur pâ-bûsuna
Yüzi üzre sürünen varur anuñçün yâre şu
- 6 Yâreye çalup dimiş yâr âbı beñzer haddüme
Yârdan uçurduğicün oldı pâre pâre şu
- 7 Kaddüni bulmayacak servi aña beñzer diyü
Yüz surer anuñ ayağına varup gül-zâre şu
- 8 Tâ ezelden ‘arızuñ abı durur şâfi vü pâk
Gerçi bulanmayacak tûrilmaz ey meh-pâre şu
- 9 Eskiden ak şu idi eşküm kururdı kan olup
Tañ mi dirlerse aña servüm gice kare şu
- 10 Câme çün kucar seni ol kendin öldürmek diler
Yire çalar gâh özin gâhi urur taşlara şu
- 11 Gün yüzünde tâb artar aña irişdükde âb
Gerçi kalmañ nûr ey meh irdigince nâre şu
- 12 Göz yaşını dökmeden her ‘âşıķa olmaz devâ
Gâh olur nâfi‘ gehî ider zarar bîmâre şu
- 13 Eşk-i ‘âşıķ ile karışup hâk-i pâyuñ öpeli
Şöyle taşkındur ki şigmaz serverâ yollara şu
- 14 Kanlu yaşam gibi yir yudup helâk itse no’la
Yol keser âdem alur olur gehî hûn-hâre şu
- 15 Bunca dökdüm göz yaşın düşmen terahhüm kılmadı
Mîve virmez her ne deñlü virülürse hâre şu

(4b)

- 16 Hażret-i Mūsā ḥakkı bir kez ‘aşā-yı āh ile
Tağları ursam revān eylerdi seng-i ḥāre şu
- 17 Didüm ey dil kime feryād ideyin dil-dārden
Kim bu ben dil-teşneye virmez lebi bir pāre şu
- 18 Didi dil feryādı aña ḳıl ki bağ-ı ‘ālemi
Tāze dutmağa virür cūdı ḫamū enhāre şu
- 19 Şeh Süleymān Hażreti kim şehler Āṣafdur aña
Cūş idüp ser-defter oķur anı her serdāre şu
- 20 ‘Ālemi pür-nūr ider çün mihr-i ‘ālem-tābveş
Kim ḥased odın yaķa döker felek ol nāre şu
- 21 Ger ese luṭf-ı bahārında nesīm-i şefkati
Pür-ṭarāvet eyler āfāķı yürǖr eṣcāre şu
- 22 No’la ger bārān içün ol ebre fermān eylese
Emr ider ‘adet durur her kişi ḥidmetkāre şu
- 23 Her ḥuşuşa rāy-i şā‘ib ile virüpdür intīzām
Muttaşıl ḥükmi revāndur nitekim her āre şu
- 24 Çünkü şudandur ḥayātı serverā her nesnenüñ
Dirlik içün umsa ağzuñdan no’la bī-çāre şu
- 25 Lafz-ı cān-bahşuñ gibi ğayruñ sözi virmez ḥayāt
Kim ḥayāt ābı deguldür ādeme hemvāre şu
- 26 Gerçek kim ṭuḡyān idüp içi ṭaşup başdan aşup
Ādemi toparlayup şıkçı iletdi yāre şu
- 27 Her nice dīvāne vü mest ise yüzine elüñ
Her ḫaçan kef ursa döner ‘ākıl u hüşyāre şu
- 28 Şanki bir dīvānedür zincirini sürür gezer
Yā Sürūrî gibi olmuş ‘āşıķ-ı āvāre şu

- 29 Si' rümüñ her beyti bir maḥbūbdur şaf bağlayup
Her biri destinde sunar sen şeh-i ebrāra şu
- 30 Ağlaram hāli saña irişmek içün himmete
Tā ki hufte bahtumı luṭfuñ ile uyara şu
- 31 Ser-nigūn olsun ḥadvüñ ol bir şeçerveş kim anı
Gösterür ırmaç kenārında ūlu'l-ebşāre şu
- (5a)
- 32 Nokta gibi kim ki devrānuñda bilmez dā'ire
Ejdehāves tōlanup çeksün anı pergāre şu
- 33 Āb-ı ḥadlüñ bu cihān bāğını hurrem eylesün
Nitekim virür tarāvet luṭf ile ezhāre şu

3

Kaşide

Mef ūlü Fā' ilatū Mefā' ūlü Fā' ilün

- 1 Zülfüñ seħābi içre olup gün yüzüñ nihān
Bir kara günlü çeşmine şeb oldı her zamān
- 2 Gögi siyāha boyasa āhum ḥaceb midür
Olur siyāh o hānede kim çok ola duħān
- 3 Gün yüzüñüñ firāķına ey māh ebr-i āh
Bārān gibi gözümden ider eşkümi revān
- 4 Bārid sözi raķibüñ idelden cihāni serd
Hālka uzatdı her bir ocaķ āteşin-zebān
- 5 Urdılar āteşe bu hārāret ile hāyli çub
Oldılar āteşī bu şamu merdüm-i cihān
- 6 Ben ḥaşıq odasına gelür diyü yoluña
Sīmīn kumaş döṣedi berf ey şeh-i zamān

- 7 Kar yağdığınıca sayıda gelürsün ‘aceb degül
Kar günidür şikâr zamânı çün ey nev-civân
- 8 Berf eyledi kamu bu cihanuñ yüzini ağ
Rûy-ı rakîb қaldı siyeh ey şanem hemân
- 9 Badem çiçegidür dökülen şanma berf ola
Yıl dökdi saçdı anı açılmışdı nâ-gehân
- 10 Halkuñ yâhûd felâketini gördü bu felek
İtdi nişâr cümle yire akçe bî-girân
- 11 Yâhûd ögütü merdümi gendüm gibi dögüp
Çarh âsiyâbı dökdi unın yine râygân
- 12 Kâfûri şem‘ yakdı şâcâklarda şevk ile
Göstermez oldu mihr ü mehin gerçi âsmân
- 13 Şular yüzinde görünen ey şâh yaḥ degül
Şırça sarâya girdi şular çün şeh-i cihân
- 14 Bir pâre yüregüm şovıdı kışdan ey güneş
Yağduñ harâretüñ ile beni gerçi bir zamân
- (5b)
- 15 Kânûn mîdur ki sen ney ile evde ‘îşde
Ben taşra çeng çalup idem nâle vü figân
- 16 Gâh issı geh şovuyla ‘azâb eyledüñ baña
Vardur şikâyetüm katı ey yâr-ı bî-amân
- 17 Dökdi lebüñ çü қanumı dâd almağa meded
Şorsa revâdur âşaf-ı şâh-ı bülend-şân
- 18 Ol hilm u ‘adl u ‘ilm u ma‘ârif һazînesi
Rûşen-żamîri her dem olan gün gibi ‘ayân
- 19 Kaşşâm-ı կudret eyledi kısmet her ismi çün
Nâm oldu aña Қâsim Paşa-yı Kâmrân

- 20 No'la olur ise Kâsim erzâk-ı 'âleme
Her zâtda olur çü dilâ nâmnan nişân
- 21 Kim hîdmet eyler ise irer aña devlet
Zâhmet çekince mîve virür bâg u bûstân
- 22 Ser-tâcın kerâmet ile Edhemîlerüñ
Ben kîlmazam vilâyet içinde saña gümân
- 23 Şâhâ 'aceb mi bendelerüñ eyleseñ karîn
Çün mâhsin kevâkib ile eylersin iktirân
- 24 Kullaruñuñ kimisi Hüsâm u kimi Kîlîç
Bu cümlenüñ içinde katı togrudur Sinân
- 25 Ey serv-i nâz-ı ravza Sürûrî kuluñ dağı
Kulluğa tut ki ola bihiştünde bâgbân
- 26 Medhüñ sarâyı seyrine çıkmaga sa' y ile
Şi'rüm suñûrin eyledüm ey şâh nerdübân
- 27 Hasmuñ olanuñ üç güne varmaya varlığı
Karlar gibi eriye gece yire her zamân
- 28 Duymaz harâret-i ruhuña şemse berfves
Durmaz yir altı olmayıçaç cismine mekân
- 29 Şâhâ hemîşe gülşen-i hüsnüñ bahâr olup
Hergiz gezend-i şarsar ile görmeye hâzân
- 30 İki cihânda bâg u bihişt ola saña câ
Dâ'ım sürûr ile idîse tâli' üñ kırân
- 31 Virdüm budur emin olasın cümle güşadan
Düşmenlerüne derd ü belâ virmeye amân

GAZELLER

(6a)

Kâfiyyetü'l-Elif

1

Nazîre-i Câmi

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

- 1 Sâkiyâ hûnêş hemî-nûşem be-gû peymâne-râ
Tâ ne-gerded piş-i men gird-i leb-i cânâne-râ⁷⁹
- 2 Yâd-ı zülf-i û konem efzûn şeved dîvânegî
Çün tabîbâ âveri zencîr-i men-i dîvâne-râ⁸⁰
- 3 Ger be-küstâhî berî destet be-sûy-i zülf-i dost
Hoşk gerded dest-i to be-niger rakîbâ şâne-râ⁸¹
- 4 Tâ şevem bîgâne bâ-hod men nemî-gûyem suhen
Çün be-dîdem mişeved û aşinâ bîgâne-râ⁸²
- 5 Goftemeş teshîr mişâzem bâ-füsûn-ı suhen
Goft be-güzâr ey Sürûrî hem-çünîn efsâne-râ⁸³

2

Nazîre-i Kâtibi

Mefûlü Fâ'ilâtü Mefâ'ilü Fâ'ilün

- 1 Der-kişver-i cemâl çü geşti to şâh-ı mâ
Gâlib be-âşîkân-ı diger şod sipâh-ı mâ⁸⁴
- 2 Peydâ zi-âh u nâle şod esrâr-ı âşîkî
Feryâd ez-fiğân-ı men ü âh ez-âh-ı mâ⁸⁵

⁷⁹ Ey sâki kadehe de ki, sevgilinin dudağının yuvarlağı benim yanımda olana kadar onun kanının içiyorum.

⁸⁰ Sevgilinin zülfü hatırıma gelince deliliğim artıyor. Ey tabib benim gibi bir deliyi nasıl zincire vurursun.

⁸¹ Ey rakip eğer küstahça sevgilinin saçına ellerini uzatırsan, sevgilinin saçındaki tarak gibi ellerin kurusun.

⁸² Kendimle yabancı olunca kendimle konuşmuyorum, çünkü tanıdıklar gözüme yabancı görünür.

⁸³ İşveli sözlerle sizi büyüleyeceğim dedim. Ey Sürûrî efsanevi sözleri bırak dedi.

⁸⁴ O bize güzellik ülkesinden sultan olunca, ordumuz âşıklara galip geldi.

⁸⁵ Aşıklığın sırrı ah ve inlemelerinden belli olur. Bu inlemeler ve ahlardan nasıl kurtulayım.

3 Bî-rehneyim pîr-i men ender-tarîk-i ‘ aşk
Çün râh-ı nev-civân güzidest râh-ı mâ⁸⁶

4 Bâshed revâ nemâz u niyâz u tazarru‘ am
Çün ebrûvân-ı şûh-ı to şod secdegâh-ı mâ⁸⁷

5 Ba‘d ez-hezâr sâl ger âyi be-türbetem
Derd-i dil-i Sürûrî be-gûyed giyâh-ı mâ⁸⁸

3

Nazîre-i Ahmed Paşa ve Nevâyî
Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Teşne olup dem-be-dem hûnî gözüñ çün kan aña
Kânumu cânâ revân idüp diyem gel kan aña

2 Görse ben dîvâne[y]ı turur bakar söz söylemez
Ol baña hayrân olur niteki ben hayrân aña

3 Tûp-ı pendî vâ‘ izüñ tâñ mı dile kâr itmese
Kâl‘a olmuşdur demürden bu kadar peykân aña

4 ‘ Arz-ı hâlüm ol şehe yâ Rab nice vâşıl olur
Nâmeden nâmın şâkındum yazmadum ‘ unvân aña

(6b)

5 Göz terâzûsında Yûsuf’la nigârı bir görür
Şol ki ma‘lûm olmaya keyfiyyet-i mîzân aña

6 Baña ķurbân olan irer ‘ id-i vaşla dir imiş
Nice olmaz bu söz ile bir kişi ķurbân aña

7 Bu Sürûrî’ye görünmezse eger dîdâr-ı yâr
Dostlar olur cehennem ravza-i rîvân aña

⁸⁶ Yolsuz değilim, aşk yolunda benim pirimsin, çünkü bizim yolumuz gençlerin seçtiği yol gibidir.

⁸⁷ Namaz ve niyazda yalvarmam uygundur. Senin şuh kaşların gibi bizim namaz kılacak yerimiz oldu.

⁸⁸ Eğer bin yıldan sonra mezarıma gelirsen, üzerinde biten otlar Sürûrî'nin gönül derdini sana söyler

4

Nazîre-i Ahmed Paşa

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Çün ki biryânnum kebâb iden gözü büryân aña
‘Aşkı odında hemân biryan olur bir yân aña
- 2 Tîginüñ ben defî ini almak olurdı boynuma
Koltuğuna aluben ger başmayaydı yan aña
- 3 Hâleden çizmiş du‘â-yı Nûr ile bir dâyire
Çesmi sihrinden kaçup girür meh-i tâbân aña
- 4 Yârümüñ şî‘r içre çün her ‘âşık-ı dîvân-ı bezm
Dir gören budur Süleymân şaf tutar dîvân aña
- 5 Gönlüme dil-ber beni terk it didi söz tutmadı
Özge sultândur göñül hükm idemez sultân aña
- 6 Murg-ı dil kûyuñ gûlistânında añmaz bûstân
Ruħlaruňla sunbûlûñ yiter bahâristân aña
- 7 Yolına ölenlere cânlar virür ‘Îsâ-demüm
Nice virmez bir kişi dilden Sûrûri cân aña

5

Nazîre-i Nizâmi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Ol cefâ-hû yâr gayra itdügi luþf u vefâ
Hâlkâ mîhrinden degûldür baña kîlmaþdur cefâ
- 2 Yâre baþduþca gözüm ca‘l ile aþvel eylerem
Bir naþarda tâ iki görine dil-dârum baña
- 3 Hâk-i pâyuñda gorinen na‘lceñ yiri degül
Yoluña başum þodum kaþum nişânıdur şehâ
- 4 Eyle gökçekler ‘ilâcın gerçi çirkindür rakîb
Hem þâbilâbâ nâ-muhâlif virmegil şerbet aña

5 Devlet el virüp saña üstüne döndüğü felek
Cānuña el şunmadur şanma Sürûrî merhâbâ

(7a)

6

[Nazîre-i Cem Sultân]

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

1 Olalı senden eyâ ǵamzesi hûn-rı̄z cüdâ
Mû ‘nis oldı dile cānum ǵam u derd ile belâ

2 Korkaram eşk ile varmağa senüñ ki rakîb
Seg-i bed-ḥū durur ey şâh dil-āzâr-ı gedâ

3 ḥaṭṭ-ı yârı yazıcıak müşg-i ḥîṭâ’dur dirsin
Bir ḥaṭı yazmada ey dil nice bir bunca ḥaṭâ

4 Nicesi derd ile feryâd u fiğan eylemeyem
Baña düşmen gibi idersin eyâ dost cefâ

5 Ger Sürûrî yaza ayrılıguñuñ kışşasını
Dil cüdâ nâle ider ḥâme cüdâ nâme cüdâ

7

Nazîre-i Hayâlî

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

1 Görüp rakîb no’la ķilsa āh u nâle baña
Ki şimdi kâfir esirger baķup bu ḥâle baña

2 Tuna şuyı gibi akça yaşum pey-ā-pey alur
Nice şuda dil olur ǵamzeler ḥavâle baña

3 Şehîd olup çü bu ḫanlu kefen ile ķopam ben
Görince diye ķamu mahşer ehli lâle baña

4 Kaçan ki meclis-i meyde lebüñi öpe rakîb
Ağuyı ṭas içürür o dem piyâle baña

- 5 Çü al ile ala ol al ruh-ı Sürûrî dili
Şeref olur ķamu aşhâb içinde ala baña
- 8 Mef ūlü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ̄lü Fâ‘ ilün
- 1 Mûlk-i hevâya oldı bu devr içre şeh şitâ
Şaldı zemîni almağa dahı sipeh şitâ
- 2 Dünyânuñ eyledi yüzini berf ile sepîd
Rûy-ı rakîbde ķodıancaş siyeh şitâ
- 3 Yakdı şacaqlar ucına kâfûri şem‘ler
Göstermez oldı gerçi göze mihr ü meh şitâ
- 4 Geh yiri ziynet eyledi simîn ferş ile
Mermer döşedi şularuñ üstine geh şitâ
- (7b)
- 5 Def‘ idemedi żerrece sözin Sürûrî’nûñ
Her kişi gerçi incinüp ider ki veh şitâ
- 9 Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün
- 1 Hüsn içün dil-ber dimiş heb bu belâ eyler baña
Nice dermân ideyin çok mübtelâ eyler baña
- 2 Sevdigüm kimdür dimedüm tuymasun diyü rakîb
Her güzel kendin şanup şimdi cefâ eyler baña
- 3 ‘Ahdi var çevre vefâ itmez dime dil-dâr içün
Ey göñül ol pür-cefâ her dem vefâ eyler baña
- 4 Yâr elüm alup yabana atmaǵa şunsa elin
Hazz ider gönlüm şanur kim merhabâ eyler baña
- 5 Ey Sürûrî yâr düşünâmından olsam ehl-i derd
Yâd idüp aḥvâlumi her dem du‘â eyler baña

10

[Nazîre-i Nizâmi]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Tutmazam sözün olur incinseñ ey vâ‘ iż baña
Hâ diyüp niçün depersin minberi ni’tdi saña
- 2 Vâkı‘a içre uyurduk koçuşup didüm didi
O dem uyursın dahı düşde görürsin vâkı‘a
- 3 Didüm ey şeh devlet idi tîrûn ammâ geçdi tîz
Didi hergiz nâ-gehâni devlete olmaz beka
- 4 Dîv idi mey şîseye koyduñ Süleymânlık idüp
Sâkiyâ gel şal göñül deryâsına tâ hâbs ola
- 5 Yıl gibi götür ayaklardan gûbâr-ı râhves
Çün hevâñ ile Sürûri oldı şâhâ hâk-i pâ

11

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Ey güneş şermendedür nûr-ı ruhuñdan mîm ü hâ
Hâk-i pâyuña sürer her gün ey meh râ vü fâ
 - 2 Şîseye koydı lebüñ cânâ şarâbı al ile
La‘l-i nâbuñdan bozuldı kâdr-i şîn u kâf u râ
 - 3 Vâ‘ izüñ pendi ‘aceb mi girmez ise gûşuma
Çünkü yir kılmış durur anı şadâ-yı dâl u fâ
- (8a)
- 4 Ay u gün âhum duhânından tutuldı ey kamer
Tâ ki mir’ât-ı cemâlûn tîre kıldı ha vü tâ
 - 5 Ey yüzü Muşhaf cemâlûn görse kâfirler senüñ
Secde eylerler idi aña okuyup bâ vü tâ
 - 6 Sun lebüñden şerbeti ey gözleri maḥmûr-ı nâz
Hasretinden nice bir nûş idem anuñ mîm ü ya

7 Fikr-i hüsnündür Sürûrî hâtırında dâ 'imâ
Zîkr-i ismündür dilinde çünkim aça lâm u bâ

12

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

1 Gözüm yaşını yañlış çağladı şular meger cânâ
Kâti acıdı baña anları yutdi yedi deryâ

2 Belâ idi baña çün pest iken bâlâsı ol tîfluñ
Elifveş çekdi kâmet oldı ahîr ol belâ bâlâ

3 No'la ger ol ruhi aluñ lebüñden dil ala bûse
Niçe bir biñ cefâlarla benüm cânum gözi ala

4 Vücûdum şehrine od düþdi eşküm girdi yağmaya
Kaçan şehrre düþe âtes levendüñ kâridur yağmâ

5 Hicâbı çeşm-i pür-hûnuñ harîr-i zülf-i dil-berdür
Gözi ağriyan aşar ey Sürûrî çün siyeh vâlâ

13

Nazîre-i Ahmed Paşa

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

1 İdeydi hîşm ile çeşmi eger nigâh baña
Yiterdi 'ayn-ı 'inâyet o gâh gâh baña

2 Işık gibi baş açuk 'âşıksam çün ol kûceke
Başumda pîr-i târiķat komaz külâh baña

3 O şâhîde çü şehîd olduğum bilür kendi
Yiter bu da' vi'-i 'aşka dilâ güvâh baña

4 Gice yolunda kamer birle şem'e yok hâcet
Yiter çü şu' le-i âhum delîl-i râh baña

5 Çü gün yüzïyle ay elini virür hemîşe nûr
Olar yiter ne var olmazsa mihr ü mâh baña

- 6 Görince yüzini çün göz yumam cihândan ben
Ecel degül gelür ol *h̄ab-ı şubhgāh* baña
- (8b)
- 7 Niyâzum artuğ olur *hakkâ* çün günâh ķılam
Sürûrî anuñ içün hoş gelür günâh baña

14**[Nazîre-i Nizâmi]***Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilün*

- 1 El hasedden katl ider diyü umup eyler vefâ
Gör ne lutf ile helâküm kaşd ider ol pür-cefâ
- 2 Söylemezsin baña didüm sögdi vâfir hışm ile
Ey göñül bi’llâhi çok söz söyledi dil-ber baña
- 3 Bend ile zincir-i zülfîn taküdî ol şeh boynuma
Şalivirmez ger çekinsem şîr gibi her yaña
- 4 Ol elif-bâlâ görinmez lâm ider bâlüñ belin
Anuñ içün gözde vü dilde olur naşş-ı belâ
- 5 Kullaruña bu Sürûrî bendeni baş it didüm
Didi ol şâhum baña hâcet degüldür kethudâ

15**[Nazîre-i Şâmi]***Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilün*

- 1 ‘Âşikî gör nice kaçmak dâ’im olmuş hû saña
Bañmaduñ bir kez dönüp biñ kez didüm yâ hû saña
- 2 Ey sefer ‘azmin kılan dil-ber gelicek bu yaña
‘Arz idem ahvâl-i hicrânı varup karşu saña
- 3 Bir nazarda nice nice şîr-i naħçirüñ olur
Ben nice ey çeşm-i dil-ber diyeyin âhû saña
- 4 Dâne-i eşküm koyp up alduñ rakîbüñ kalbini
Kara taş dürden yiğ imiş ey dişi lü'lü’ saña

- 5 Ey rakîb-i seg ne denlü ulisañ āvāzuñi
İşiden kimse dimez ta' zîm idüp ulu saña
- 6 Dâ'ım atarsın yabana tîr gibi doğruyı
Egriler yarar meger kim ey kemân-ebrû saña
- 7 'Âkilem zincîr -i zülfe hâcetüm yokdur didüñ
Ey Sürûrı nice disün bir kişi uslu saña

16

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Şâh degüldür kâmetüñ kûy-ı melâhat bâg aña
Gonçedür ağızuñ hât-ı sebzüñ yeşil yapraq aña
- (9a)
- 2 Kaddüñ üzre serde tâvusı durur hâttuñ senüñ
Şehper-i Rûhü'l-Emin zülfüñ yüzüñ uçmaq aña
- 3 Sîrr-ı ihyâyi dehâniðür bilin dimiş Mesîh
Ey Mesîhâ dem olur mı bir hâber şormağ aña
- 4 Ehl-i 'aşka nûr u ìmân iken ey meh ruhlaruñ
Kâfir-i 'aşkam eger kâldırmamasam bir bâg aña
- 5 Ey Sürûrı 'âşık-ı üftâdelerden kûy-ı dost
Eyle dolmuş kim degül mümkün ķadem başmaq aña

17

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Leb-i cân-bahşuñ alup ağızuma ol dem gûyâ
Hîzrveş âb-ı hayatı oldı naşibüm gûyâ
- 2 Haylice ehl-i nažardur bu ayað topaðı
Kuhl idüp hâk-ı rehüñ virdi göze nûr u ziyâ
- 3 Sen günüñ alnına öykündüñ içün bedr-i tamâm
Yedi göz ile anı seb' a-i seyyâre şehâ

4 Hergiz öykünmez idi կaddine serv ile çenâr
Anları itmese taھrik varup bâd-ı şabâ

5 Kuçmağa karşı ki 'uryân be Sürûrî yârı
Mihr ü meh iki gedâ oldı felekler deryâ

18

Nazîre-i Necâti

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1 Düşmeyen 'aşka leb-i cânâna olmaz âşinâ
Kim ki derdi olmaya dermâna olmaz âşinâ

2 Geç yedi deryâyı baھr-i eşke yâr ol ey göñül
Geçmeyen deryâları 'ummâna olmaz âşinâ

3 Ey peri niçün rakîb-i dîv olur hem-dem saña
Çün bilürsin kim melek şeytâna olmaz âşinâ

4 Kûyına varsun o gün yüzlüye irmek isteyen
Yerde olan çün meh-i tâbâna olmaz âşinâ

5 Seg rakîbe yâr ol istersen ھarîm-i yâra râh
Bu ھarâmdur aña kimdir bana olmaz âşinâ

6 Sîm-i eşki şarf idüp ٹifl-i dili râm eylerem
Kim ki zer ھarc itmeye oglana olmaz âşinâ

(9b)

7 ھalqa ger bigâne olsa bu Sürûrî ٹaň degül
Çünki ehl-i 'akl ile dîvâne olmaz âşinâ

19

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1 Çeşm-i pür-ھûnda sevâd ol ھâl-i Hindudur baña
Ey gözüm nûrı neden 'âlem қarañudur baña

2 Büy-i zülfün var iken müşg istemek olur ھaňâ
Ey ھîtâyi-ھüb çün maڭşûd ol budur baña

- 3 La^cli tüt̄isi gibi dil murğı nice nuṭk ider
Kim aña ḥürşiddür āyīne zānūdur baña
- 4 Şerbet-i merg eyledi teskin āhum āteşin
Özge ḥaletdür ki ḥalqa zehr olan şudur baña
- 5 Kıldı Mecnūn bir saçı leyli gözi āhū beni
Ey Süruri ṭağı bāğ iden ol āhūdur baña

20Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

- 1 Añsuzın hecrüñ belā-yı nāgehānidür baña
Ol kara gün bir ķazā-yı āsmānidür baña
- 2 Deşt-i ḡamda lāle gibi bağrumı pür-ḥūn iden
Oda yanmış bağrumuñ ṭağ-ı nihānidür baña
- 3 Düşde gördüm deste-i zülfin perişān imiş
Beñzer ol rū 'yā perişanlık nişānidur baña
- 4 Dār-ı dūnyā cennet-i 'ulyā gerekmez vā^c izā
Kūy-ı dil-ber çün bihişt-i cāvidānidür baña
- 5 Ey Süruri cennet-i kūyında ol şirin-lebüñ
Şerbet-i kevser şarāb-ı ergavānidür baña

21Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

- 1 Ne'yleyem bir gün o meh-rū mihibān olmaz baña
Gönlüm aldı cān virürem yār cān olmaz baña
- 2 Ol hümanuñ murğ-ı dil dā 'im hevāsında uçar
Bir şeb ammā āstāni āşıyān olmaz baña
- 3 Çünkü sed olmaz ķazaya yıldırıım gibi irer
Tīr-ı ḥūn-řizinden anuñ çün amān olmaz baña

(10a)

- 4 Rûşen olmaz şu^c le-i āh-ı derûnum dosta
Şem^c veş yâra fetîli çün zebân olmaz baña
- 5 Ey Sürûrî devlet-i dîvânelikdendür bu kim
Kanda baksam ol peri şekli nihân olmaz baña

22

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Kanda olur hem-dem olmaç ey lebi hândân saña
Râzîyam ben buña kim idem nażar pinhân saña
- 2 Zaḥm-i tîrûn her biri bir ķanlu çeşmûmdür benüm
Ey kemân-ebrû baķup cümle olur ḥayrân saña
- 3 Zülf ü la^c lüñ çeşm-i hûn-rîzüñ görüp olmuş durur
Dil esîr ü cân fedâ vü cümle ten ķurbân saña
- 4 Ḥayrılardan ^caynuñu pâk it göñül eşküñ gibi
Tâ ḥayâli naķş-ı dil-dâruñ ola mihmân saña
- 5 Arturup ķanı Sürûrî def^c -i şafra itmege
Bensüzin ger bâde-nûş eylerseñ olsun kân saña

23

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Bülbûlem gülşende düsdüm gül-^c izârumdan cûdâ
Lâleveş pûr-dâg u ǵarkem hûna yârumdan cûdâ
- 2 İdeli faşl-ı bahâr öter güle ķarşu hezâr
Ben belâlı bülbûlem bâg u bahârumdan cûdâ
- 3 Her kişi bir servi çekmişdür kenâra ābvesh
Āh kim servüm benüm oldu kenârumdan cûdâ
- 4 Öldügünden şoñra virür ķanlu bağrumdan nişân
Lâle kim olur benüm hâk-ı mezârumdan cûdâ

5 Pür-hevâyem ey Sûrûrî şöyle kim olsam gubâr
Bâd-ı ‘aşk olmaz benüm hergiz gubârumdan cüdâ

24**Nazîre-i Nişâni**

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Mey-i şâfi‘ no’la virürse dil ü câna şafâ
Çün şunar yâr ķadeh yirine yârâna şafâ
- 2 Şuffada yâr ile aħbâb içerse mey-i şâf
Yâr olur ehl-i vefâ irişür iħvâna şafâ
- (10b)
- 3 ‘Âşıķ-ı ħaste-dile ħayli keder virdi ħaṭuň
Ger kîzarsaň anı irür dil-i rindâna şafâ
- 4 Қana қana no’la mey nûş ide қanum gibi yâr
Dem-be-dem çünki mey-i nâb virür қana şafâ
- 5 Diler isen ki kemâhî görine şûret-i yâr
Ey Sûrûrî vire gör āyîne-i câna şafâ

25

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Murġ-ı câna dânedür ħâlüň şâcuň dâm-ı belâ
Niçeler ol dâne içün buňa olmuş mübtelâ
- 2 Gördüğümce gün yüzünü қana ġarķ olur gözüm
Tİfl olan bayrâmda zîrâ ki giyer gül-gûn қabâ
- 3 Dem-be-dem ‘âşıķlaruň durmaz cünunu deprenür
Her seher ki depredürsün zülfüň ey bâd-ı şabâ
- 4 Çeşm-i bîmâruň yanında қara ħâlüň dir gören
Şanki bir bîmâra bir Hindi ītabîb eyler devâ
- 5 Nâ-tüvân göñlüm diler dutmaķ ‘aşâ-yı zülfüni
Ey Sûrûrî eyle kim bîmâr olan ister ‘aşâ

26

Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilün

- 1 Dost hecri bir yaña vü ṭa` n-ı düşmen bir yaña
Ey göñül gitmek gerek ben bir yaña sen bir yaña
- 2 Var ise ey şem` oduñ ger benüm gibi senüñ
Gice gündüz yanalam sen bir yaña ben bir yaña
- 3 Cānuma cānsın tene cān gibi ey rūh-ı revān
Ne'yleyem āhir gider cān bir yaña ten bir yaña
- 4 Şol ķadar mecrūham ey hūri gözüñden dem-be-dem
Kan döker bir yaña yāra çeşm-i rūşen bir yaña
- 5 Hayli koydum gelmedi dil-ber Sürūrī hāneye
Başum alup gideyin ben dahı evden bir yaña

27

[Nazîre-i Sâfi]

Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilün

- 1 Gül yüzü çün no'la varsam kūy-ı cānāndan yaña
Mevsim-i gülde varur bülbül gülistāndan yaña
- (11a)
- 2 Āteş-i āhum görüp her şeb gelür pervāneler
Nitekim varur müsāfir nār-ı sūzāndan yaña
- 3 No'la her şu kılsa her sū bahır-i eşküm cüst-cū
Meyli her deryānuñ olur bahır-i 'ummāndan yaña
- 4 Rūşen oldı dil açıldı gün gözine gözlerüm
Revzen-i hāne gibi hūrşid-i raḥşāndan yaña
- 5 Ey dirīğā gitdüğince yār ıraq olmaķdadur
Durmayup varmaķdayam ben gerçi kim andan yaña
- 6 Gel zen-i dünyāya virme bu göñül tıflın şakın
‘Ārif iseñ ko zeni meyl eyle oglandan yaña

- 7 Ey Sürûrî çekdi tîğin ķasd idüp aǵyâra yâr
 Şanki şeh gitdi ǵazâya kâfiristândan yaña

28

[Nazîre-i Revâni]

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Derd-i `aşķuň yok göñül ben ne'yleyem dermân saña
 Derde dermân eyleyenler olımaz yârân saña
- 2 Durmayup artar cünûnuň eylemez nuşhı kabûl
 Pend idüp biň kere didüm ben dilâ uşlan saña
- 3 Mâsivâdan çünkim itmezsın bu beyt-i ķalbi pâk
 Kanda olur kim gele mihmân ola sultân saña
- 4 `Ârif isen mâni`i olan ķapuyı eyle terk
 Bâb-ı Haķķa gel ki yoķdur hâcib ü derbân saña
- 5 Gel ķalender ol Sürûrî bir mücerred merdsin
 Mâni` olmaz çünki yoķdur `avret ü oğlan saña

Kâfiyyetü'l-Bâ'

29

Nażîre-i Kemâl-i Hucendi

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Nûr ne-bûved mihr-râ çün ân meh āyed bî-nikâb
 Z'ânsi meh-i bî-nûr mâned çün ber-āyed âftâb⁸⁹
- 2 Ber-nemî-girem nikâb-ı zülf-i ń ez-şerm-i hîş
 Dîden-i dîzâr-râ mâni` şeved her dem hicâb⁹⁰

⁸⁹ Güneşin doğduğunda ayın ışığından eser kalmadığı gibi, o ay gibi olan sevgili örtüsüz geldiği zaman güneşin ışığı görünmez.

⁹⁰ Kendi utancımdan onun zülfünü açmam, her zaman sevgilinin görünmesine örtüsü engel olur.

- 3 Ey ki mî-porsi hisâb-ı bûse-râ der-rûz-ı vaşl
 Ān dû leb dânem be-leb-i diger nemî-dânem hisâb⁹¹
- 4 Goft her k'û dîd der-hûbem be-vaşl-ı men resed
 Kâşkî ın devlet bî-dâr mî-dîdem be-hûb⁹²
- (11b) 5 Geşt çün cây-ı Sürûrî nâr ez-nûr-ı ruheş
 Mî-koned rakş-ı şafa bâ-eşk-i hûnîn çün kebâb⁹³

30

Nazîre-i Zâtî ve Gayr

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Yirde gökde olmasuñ mislüñ diyü ey âftâb
 Sâyeñi vü şemsi göstermez hicâb olur sehâb
- 2 Haste olan kimse[y]i sağ istemez meşhûrdur
 Mużtaribdûr devr anuñçün halka virür ızdırâb
- 3 Gamze ki şancup ciger pergâlesin yakduñ oda
 Ey gözü mestem meger kim gönlüñ ister şîş kebâb
- 4 Şorîsuz girsem 'aceb mi haşr olıcaç cennete
 Çünkü olmaz anda bizüm gibiye şûfi hisâb
- 5 İki gözüm töymayup yârûn Sürûrî hüsnine
 Gözler oldı seyr için eşkümdeki her bir habâb

31

Nazîre-i Diger [Zâtî ve Gayr]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Fâş olurdu gün gibi sırrum benüm ey âftâb
 Dûd-ı âhumdur olan ortada bir pâre hicâb

⁹¹ Ey kavuşma gününde öpüçüklerin hesabını soran, ben yalnız o iki dudağı bilirim, başka hesap bilmem.

⁹² Rüyamda gördüğüm kişi bana kavuşur dedi. Keşke böyle bir şansa rüyada değil de uyandıkken sahip olsaydım.

⁹³ Sürûrî'nin yeri sevgilinin yüzünün nuruyla ateşe dönüşünce, kebab gibi kanlı göz yaşıyla safâ dansını yapar.

- 2 Gül yüzüñ üzre ´araķdan derd-i ser irdi baña
Gerçi nāfi‘ dür şudā‘ a virürler ey ǵonce gül-āb
- 3 Āteş-i ruhsār imiş bildüm rakıbüñ ȳapduǵı
Ey yüzi muşḥaf şanurdum ben anı ehl-i kitāb
- 4 Pâdişehsin saña sekbânlık yaraşmaz serverā
Koma bi’llâh olmasun yanuñda aǵyār-ı kilâb
- 5 Ey Sürûrı́ ´aşķdan ǵayrı́ haṭadur bilmış ol
Bu durur ben bildigüm *va ’llâhü a’lem bi’s-şevâb**

32

Nazîre-i Ahmed Paşa

Mef ȳlü Mefâ‘ ȳlü Mefa‘ ȳlü Fe‘ ȳlü

- 1 Aǵyārı́ eger düşde görem sehv ile bir şeb
Korķup dirüm ol vâkı‘ adan ȳayr ola yâ Rab
- 2 Hâyıl olımaz pertev-i rûyuña senüñ zülf
Kim şem‘ e hîcâb olımaz efendüm karañu şeb
- 3 Her կaddi elif fikri ile ȳâne-i կalbüm
Topṭolu olupdur şanasın kûşe-i mekteb
- (12a)
- 4 Fetvâ virüben ȳalline her demde döker ȳan
Ol ȳamzesi ȳün-ȳâra ne yoldan ola mezheb
- 5 Yâri gözine hiç görünmez bu Sürûrı́
Ol ȳaste-dil iħfâya mî mâlik ola yâ Rab

33

Nazîre-i Mesîhi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Çün virür ȳavvâşa derdin dâ’imâ deryâ naşîb
Bahr-i eşke merdüm-i çeşmüm ȳalup dir *yâ naşîb*

* Doğrusunu Allah bilir.

- 2 Muztaribsin sehm irışmez cismüme diyü göñül
Kanda ise irişür incinmegil saña naşib
- 3 Yüzini gördüm bugün yârin nice görem diyü
Çaç bu günden göñlüme olur ǵam-ı ferdâ naşib
- 4 Fažlidur vaşlı dilâ kesbün̄ degül bilmez misin
Sa' y ile olmaz kişiye cennetü'l-me'vâ naşib
- 5 Tîr ururken hîşm ile 'uşşâka ol ķaşı kemân
Kaddi yây olup Sûrûrî oħ baña dir yâ naşib

34

Nazîre-i Necâti

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Haste-i 'aşkam lebüñdür baña dermân ey ḥabîb
Ah kim teşhişi yok yañlış 'ilâc eyler ṭabîb
- 2 Cennete girmiş ite döner hemânâ ey melek
Ravża-i gülzâr-ı kûyuña ķaçan girse rakîb
- 3 Ey lebi mül câmi' e gelseñ gören dir eş-şalât
Na' ra-i mestâne urur şevk ile ol dem ḥaṭîb
- 4 Bir aşılacak boğazı iplidür düşmen varup
Zülfini tutmuş baña dir aşılursaň uste ip
- 5 Rağbetüñ yok ben ḡarîbe cân getürdüm armağân
Tuħfe ile gerçi kim merğüb olur şâhâ ḡarîb
- 6 Қanķı kâfir kim yüzin göre gelür imâna ol
Hem şalât ehli olur ķaşın gören ehl-i şalîb
- 7 Saru beñzin görse şûfinüñ Sûrûrî söylemez
Kim ħazân eyyâmi olsa ötmez ey dil 'andelîb

(12b)

35

[Nazîre-i Zâtî]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün⁹⁴

- 1 Âftâb-ı ṭal‘ atüñden ref‘ ola çün kim niğâb
*Unzurûnâ naḳtebis min nûriküm** dir âftâb
- 2 Kâmetüñden hâke sâye düşdügen görüp oкур
Sidreden Rûḥü’l-Emin *Yâ leytenî kûntü tûrâb***
- 3 Nice mu‘ ciz nûşhadur hüsnüñ kim anı ‘ akl-ı kül
Eylemiş esmâ-i hüsnâ defterinden intihâb
- 4 Cennet-i kûyuñda la‘ lüñden beni men‘ itme kim
Şormışam cennetde ey hûri mübâh olur şarâb
- 5 Ey mu‘ allim gel Sûrûrî‘den kitâb-ı ‘ aşkı gör
Bulmağ istersen eger *men ‘indehu ‘ilmü’l-kitâb**

36

Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ îlü Fâ‘ ilün

- 1 Ger vaşla sa‘ y u cidd ile irsem degül ‘ aceb
Çünkü bulur cihânda muradın iden ṭaleb
- 2 Menşüb idüm kapuñda şehâ hidmete durup
Kânûn midur ki ‘ azl idesin sen bilâ-sebeb
- 3 Ol künc-i yâra renc çeküp irer ehl-i derd
İrmez hûzûra çekmeyen âdem dilâ te‘ ab
- 4 Hışm eyledüñ dehânuñi çün öpmek istedüm
Ey pâdişâh yok yire ķılduñ baña ǵažab

⁹⁴ Mecmuatün Nezairde “Nazire-i Sûrûrî-i Acem olarak görülmektedir. (M. Fatih Köksal (2001). *Edirneli Nazmi Mecmu’atü ’n-Nezâ’ir, İnceleme, Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 506)

* Bize nazar edin de nurunuzdan biraz iktibas edelim. Kur’ân-ı Kerîm. Hadîd, 57/3.

** Keşke toprak olaydım. Kur’ân-ı Kerîm. Nebe, 78/40.

* Allah ve bir de yanında kitap (Kur'an) bilgisi bulunanlar yeter. Kur’ân-ı Kerîm. Ra’d, 13/43.

5 Hokka dehânuñ eyledi hep halkı bereşnâk
Hälüñ hayâli ile yir oldı Sürûrî hab

37

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Şekline aldanma dünyânuñ dilâ һayrân olup
Ol müzâhîref naâşî terk it tâlib-i Rahmân olup
- 2 Kenz-i mahfîdûr Ҳudâ ister isen ide sende câ
Bâtinuñ mûr olsun zâhirüñ virân olup
- 3 Bu cihânuñ bir sürûr ardınca vardur biñ ǵamı
Ey göñül biñ giryeye ugrama bir һandân olup
- 4 Çün degül dünyâ iğâmet yiri ey dil durmayup
Göç yarağın eylegil her iki gün mihmân olup
- 5 Ey Sürûrî çün yerüñ bir pâre yerdür 'âkîbet
Dutâlum dutduñ cihâni 'âleme sultân olup

(13a)

Kâfiyyetü't-Tâ'

38

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Hışm-ı çeşmet ber-dilem 'ayn-ı 'inâst
Men ci mī-h̄âhem zi-zülfet k'ân belâst⁹⁵
- 2 Dil be-nezd-i yâr u men ez-bî-dili
Ҳod ne-dâinem key be-dâinem ân kucâst⁹⁶
- 3 Her vefâ k'û mī-koned bâ-digerân
In dil-i zâr-ı me-râ her yek cefâst⁹⁷

⁹⁵ Senin gözünün hismı gönlümün de görme gözüdür. Ben senin zülfünden ne isteyim o belanın kaynağıdır.

⁹⁶ Gönül sevgilinin yanındadır. Bense aşıklıktan nerden bileyim onun nerde olduğunu.

⁹⁷ Her defasında onun yabancılara vefa göstermesi, benim inleyen bu gönlüme bir cefadır.

4 În tabîbem key koned dermân-ı men
Piş-i û çün şad hezârân mübtelâst⁹⁸

5 Ey Sürûrî geş tevfiket refîk
Rû me-ters ez-hîç kes yâret Hûdâst⁹⁹

39

Nazîre-i Necâti ve Gayr

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

1 Ben sürerdüm câm ile Cem gibi devrânı dürüst
Seng-i cevr ile komaz ammâ ki devr ânı dürüst

2 Niçe şînmîş nesne şarmaqla olur çünkîm şâhîh
Bu şikeste nesne olurdı şarsa cânâni dürüst

3 Şekl-i ebrûñi şanur mihrâba baķduķça imâm
Hâyretinden okımaż bir harf-i Kur’ân’ı dürüst

4 Göñlüme gelse hâyâli no’la karşı çıksa cân
Her nice ta‘zîm iderse kişi mihmânı dürüst

5 Görse her naķkâş şeklûñ hüsnüne hâyrañ olur
Ey nigârum yazamaz taşvîrüñi Mâni dürüst

6 Kaçmış idi bu şunuñ göñlüm çü gönderdûñ baña
Geldügiçün baña senden dutaram anı dürüst

7 Ağzuña öykündügiçün ağızını yırtar şabâ
Gülşenüñ yokdur anuñçün verd-i hândâni dürüst

8 Çünki şehdûr zûlm iden kimse baña dâd idemez
Ger gezersem ser-te-ser ben ehl-i dîvânı dürüst

9 Derdinüñ şerhi Sürûrî’nuñ yazup olmaz tamâm
Tâ ölince ölmez anuñ şî‘r u dîvânı dürüst

(13b)

⁹⁸ Bu tabibim beni nasıl tedavi etsin, onun yanında yüzbinlerce hasta vardır.

⁹⁹ Ey Sürûrî yoldaşın senin yardımıcın oldu. Bundan sonra hiç kimseden korkma, senin dostun Allah’tır.

40

[Nazîre-i Ahmedî]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 İstemez dil dostum zülfüñ kemendinden necât
İçse la‘ lüñ ƙanumı cânum bulur cânâ һayât
- 2 Ol lebi şîrîn ile ƙaçarsa eşkümden ne ՚tañ
Kim şâkinur âbdan her kimde kim olsa nebât
- 3 Gün yüzüñüñ hâsretinden senüñ ey Yûsuf-cemâl
Çeşm-i giryânum ağıdur Nil u Ceyhûn u Firât
- 4 Ey ki hüsnüñden hacildür gülşen-i huld-ı berîn
V’ey ki la‘ lüñ çesmesârı çeşme-i âb-ı һayât
- 5 Bu Sürûrî’den zekât-ı hüsnüni men‘ itme kim
Müstahâkķına virilür dostum zîrâ zekât

41

Nazîre-i Ishâk Çelebi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Tañ degül ƙaddüñ cenâruñ destine virse şikest
Kim olur ey serv-i ser-keş dest-ber-bâlâ-yı dest
- 2 Ol leb-i mül her ne važ‘ itse dilâ ma‘ zûr dut
Kim şarâb-ı hüsn ü nâz ile olupdur katı mest
- 3 Yoğ iken mihrüñ saña her ‘âşıkuñ eyler súcûd
Böyle istignâñ ile kim dir saña ‘âşık-perest
- 4 Gayra sâzı bûselikde baña ol şehnâz ider
Tañ mı âhum geh bûlend olup gehi olursa pest
- 5 Her kişiye çünki bir kârı naşîb itmiş Hûdâ
Saña ‘aşk olmuş Sürûrî kısmet-i rûz-i elest

42

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Dönmezem bilsün bunı bālā vü pest
Çün beli didüm saña rüz-i elest
- 2 Ma‘ nā budur vaşl olıgör dil-bere
Olma kāfirler gibi şüret-perest
- 3 Gözlerüñüñ her işi ma‘ zūrdur
Dā ‘imā ma‘ zūr olur zirā ki mest
- 4 Yüz virelden şāneye alup ele
Ayağa binüp saçuña urdı dest
- 5 Bu Sürūrı hażrete geç geldi ki
Derdüñ ile olduğandandur şikest

(14a)

43

Fe‘ ilātūn Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Öldürür ‘akıbet beni fürkat
Diñ tabibe ki çekmesün zahmet
- 2 Ölmeden tīğına bilün dutagör
Şaķın ey dil ki fevt olur furşat
- 3 Başdan uçurdu hāk-i pāyüñi bād
Ne’yleyem başda yoğumış devlet
- 4 Hālvet-i şeyhe girmeden makşūd
Kılmadur ey peri seni da‘vet
- 5 Ehl-i diller getürdi medreseye
Güzel itdi Sürūrı cem‘ iyyet

44

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ulün

- 1 Çü şaldum zevrak-ı bahr-i ǵama raht
Dilâ ya taht ola yâhud ola baht
- 2 Düşelden nâr-ı 'aşķuñ şehr-i cisme
Be-ğäyet müflis oldum yandı hep raht
- 3 Yüzüñe ay u gün olmaz muķabil
Deguldür yüzleri mir'âtves saht
- 4 Şehâ bir pâre eksilmez maḥabbet
İdersuñ dahı cismüm bir nice laht
- 5 Didüm uyur idüñ koçdı Sürûri
Gelüp nâz ile didi vây bu bed-baht

45

Fe'ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Âkil olan neye diler devlet
Evveli çünkü divdür âhiri let
 - 2 Çâhdur câh-ı manşıba manşib
Aña düşürmesün şakın ǵaflet
 - 3 Devletüñ biñ yılından artukdur
Anuñ içün bir ân olan ǵillet
 - 4 Gayret-i câhiliyyedür taħkîk
Emr-i dünyâ içün olan ǵayret
- (14b)
- 5 Kurb-ı sultân çün Ȅfet-i cândur
Ha᷑ķa ķıl gel Sürûriyâ kurbet

Kâfiyyetü's-Sâ'

46

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Be-cevr-i ū dil-i pür-^c aşķ u ḥāl şod bā' is̄
Be-^c aşķ u ḥāl velî ān cemâl şod bā' is̄¹⁰⁰
- 2 Çü dîd ^c aşķ-ı me-râ bîş-i ḫadr-i men kem kerd
Ki dîd ^īn ki be-noşân kemâl şod bā' is̄¹⁰¹
- 3 Be-dâm u dânei^ı kes murğ-ı dil ne-kerdi meyl
Velî be-şayd-ı tevân zülf ü ḥâl şod bā' is̄¹⁰²
- 4 Çü ebrûyeş be-nümâyed resem be-rûz-ı vişâl
Ki ^ıd-râ be-cihân çün hilâl şod bā' is̄¹⁰³
- 5 Çü dîd sîm-i sırişk-i Sûrûrî ū-râ küşt
Be-ḳatl-i merdüm-ı bisyâr mâl şod bâ' is̄¹⁰⁴

47

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Baḥr-i eşküm ṭañ mîdur iderse ^c ummân ile bahş̄
Hibr olan lâ-bûd ider dâna-yı devrân ile bahş̄
- 2 Dost da^c vâsında aḡyâra mu^c ārız olmazam
Kim nażar ehli olan itmez çü nâ-dân ile bahş̄
- 3 Dil lebûn teftîş idüp itmek diler bahş̄-i şerîf
Böyle bîmâr iken ister k'ide Lokmân ile bahş̄

¹⁰⁰ Onun çevri aşķ ve cezbe dolu bir gönüle sebep oldu. Fakat bu cezbe ve aşķ dolu gönüle de o güzellik sebep oldu.

¹⁰¹ Benim aşkımı görünce, benim kadrimin değeri azaldı. Bunu noksanlık olarak görenler olgunluğa sebep oldu.

¹⁰² Kimse tohum ve tuzakla gönül kuşunu kendine çekememiştir. Ancak sevgilinin beni ve zülfü avlanması sebep oldu.

¹⁰³ Tıpkı hilalin görünunce bayramın geldiğine sebep olması gibi sevgilinin kaşları görünunce kavuşma günü gelir.

¹⁰⁴ Sûrûrî'yi öldüren onun gözünden akan kan oldu. Bir çok insanın katline zenginlik sebep oldu.

- 4 Emrini teslîm kıl yârûn göñül men^c eyleme
Mülzem olur lâ-cerem kim kılsa sultân ile bañs
- 5 Bu Sürûrî^c aşk dersini tamâm itmek için
Okuyup ider kitâb-ı hüsni yârân ile bañs

48**[Nazîre-i Mesihi]**Mefa^c ilün Mefa^c ilün Fe^c ülün

- 1 Kademeden Haç beni kılmaga hadîs
Meger olmuş güzeller^c aşkı bâ^c iş
- 2 Letâfetler tögar^c uşşâka meyden
Niçün dirler aña ümmü'l-habâ^c iş
- 3 Senûn yokdur benüm gibi nažîrûn
Bu hüsün ü^c aşk ile bir var mı sâlis
- (15a)
- 4 Bu hâl ile nice tenzîh idem çün
Muğalsin ey dil oldukça havâdis
- 5 Sürûrî yoluña hârc itdi varın
Gamin yir oldüğinden soñra vâris

49Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Naâl olinur ey Muhammed Şâh la^c lünden hadîs
Gerçi^c İsâ^c dan rivâyet şimdi olınmaz hadîs
- 2 Yağlı ballû tâyyib u tâhir iderdik^c iyisi biz
Aramızda olmasa ey dost ol düşmen hâbiş
- 3 Andum oldur ey leb-i mül içmeyem sensüz şarâb
Gel benümle nûş-ı mey kıl olmayan tâ kim hanîş
- 4 Yâr kendüm kevnime bir cevce gelmez hâşılı
Dâne-i eşküm egerçi ol dem anuñla hanîş

5 Fürkatüñ zulmünden eyler bu Sürûrî el-ğiyâs
Hey meded şâhum meded feryâdına olgıl muğîs

50

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Her ‘ amel kim Hâk rîzâsinsuz ola ey dil ‘ abes
Bû degüldür vechi kim bir fi‘l ide ‘ âkil ‘ abes
- 2 Şol ‘ amel kim âhiretde olmaya nâfi‘ saña
‘ Âkil iseñ ger anı dünyâda ey dil bil ‘ abes
- 3 Tañ mî mest-i devlet olan itse nâ-hemvâr kâr
Çün dilâ adetdür eyler mest ü lâ-ya‘ kîl ‘ abes
- 4 Hüsni dil-berle dil eyler dâ ‘imâ câna belâ
Ehl-i ‘ akl olanlarıñ yanında hüsni ü dil ‘ abes
- 5 Kavliñe göre ‘ amel kim olmaya olmaz müfid
Ey Sürûrî bi-‘ amel gel olmaçıl kâ’il ‘ abes

Kâfiyyetü'l-Cîm**51**

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Bâ-sevâd-ı zülf-i ü geştem çü sevdâyī mī zâc
Zann men-i dîvâne-râ zincir mī-bâyed ‘ ilâc¹⁰⁵
 - 2 Câm-ı mey hâcib ne-bâshed nûr-ı hâk-râ ey refîk
Pertev-i hûrşîd-râ mânî nemî-gerded züçâc¹⁰⁶
- (15b)
- 3 Hoş fütâd ân âb-ı ‘ ârıž bâ-ruh-ı çün âteşes
Sun‘-ı Hâk dâde beher dû încünîn hûb imtizâc¹⁰⁷

¹⁰⁵ Onun siyah zülfüyle kara sevda tabiatlı oldum. Bana göre tedavi için deliye zincir gerekir.

¹⁰⁶ Ey dost güneşin ışığına camın engel olmadığı gibi, halkın nuruna şarabın kadehi engel olmaz.

¹⁰⁷ Sevgilinin yağında olan su ve ateş yanağına hoş oldu. Allah bu iki zıt güzelliği onun yüzünde ne güzel yaratmış.

4 Dûst mî-dârem pey-i hüsneş hat-ı nev-reste-râ
Çün güzeşte şod bahârân nev-çemen dâred revâc¹⁰⁸

5 Ey Sürûrî yâr çün bîned tu-râ râhmet koned
Bâ-kerîmân çün suhen-râ nîst dervîş ihtiyyâc¹⁰⁹

52

[Nazîre-i Cem Sultân]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1 Çünmeye mu' tâd olmışdur mizâc
Kîl tabîbüm imdi la' lüñle ' ilâc

2 Cevrüñi çog itme kim mergûb ola
Çün bulur az olsa her nesne revâc

3 Şerbet-i la' lin içüp cân virmeye
Mübtelâ olmakdur anuñçün ilâc

4 Câm-ı mey olmaz hicâb-ı râh-ı Hâk
Çünkü şahb-ı mâ-verâ itmez züçâc

5 Hâkka şehler irdi terk-i tâc idüp
Tañ mı súfi saña mânîc olsa tâc

6 Çünkü dil virmez rakîbüñ cânın al
Gâret olur virmeyen kâfir  arâc

7 Ey Sürûrî la' line karşı koma
Yufkâdur bağırı aña döymez gülâc

53

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

1 Ol tabîb-i dil ' aceb bî- aresin añmaz mı hiç
Derdi ile devr olan  avâresin añmaz mı hiç

¹⁰⁸ Bahar geçince yeni çemenlerin bitti  gibi, Onun güzel yüzünde yeni biten tüyleri çok severim.

¹⁰⁹ Ey Sürûrî sevgili seni gör nce sana acır. Dervi in cömertlik sahipleriyle konuşmaya ihtiyaç yoktur.

- 2 Derdüme sorsam lebin yā Rab ne için hışm ider
Derd-mend olan kişi yā çāresin añmaz mı hiç
- 3 Öykünürmiş mihr u meh gün yüzine ay alnuña
Ol zevālini bu yüzü ƙarasın añmaz mı hiç
- 4 Gönlümi şad pāre ƙıldı ide ide pāreler
Ol ciger kūsem ‘aceb bir pāresin añmaz mı hiç
- 5 Ay u gün geçdi Sürûrī beni yād itmez dime
Ey Güneş yüzlü kişi meh-pāresin añmaz mı hiç

(16a)

54

Mefā‘ ilün Fe‘ ilätün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Ayağı ṭoprağına gerçi gözler ey dil ac
Ben anı yüz kişiden şoñra iderem ser-tāc
- 2 Hayātum olmaz ise ṭañ mı ṭir-i ǵamzeñsiz
Ki mümkün olan olur çün mü ’essire muhtāc
- 3 Maḥallesinde görüp ǵamze ṭirüñ ururmuş
Yimek dilemez iseñ ṭurma ey göñül bir kāc
- 4 Dilā ne ṭali‘ i naḥs u bed-aḥter imişsin
Hemiṣe ṭir-i ǵam ḡerḥ ider seni ovmāc
- 5 Sipāh-ı derd ḥurūc eyleyüp şafā cerisin
Sürûrī’nuñ dili mülkinden itdiler iħrāc

55

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Dil ƙalender oluban terk eylediği iş ü güç
Geldüğündür aña ｐirüm hemiṣe iş güç
- 2 İ‘ tiḳād itmez göñül kim ola sen yāra şebih
Ey melek yeşil ƙanādiyla gerekse gökde uç

- 3 'İd-i vaşluñda beni h̄ān-ı keremden yağma kim
Çünkü bayrām gün kerih olur şehā dutmak oruç
- 4 Çıkdı cānum yār kūyumdan benüm güç diyicek
Yalınız dil yola nice eylesün bi'llāhi göç
- 5 Bu Sürûrî bendeñe emr itme hicrān çek diyü
Dīn içinde ķullarına Tañrı buyurmadı güç

56

Fā' ilâtün Fā' ilâtün Fā' ilâtün Fā' ilün

- 1 Kim ki piç-ā-piç zülfüñe senüñ olursa piç
Zülfikār-ı ǵamze mikraziyla başın iki biç
- 2 Sıtmalar dutup beni 'aşkında şundum 'arz-ı hāl
Ol ṭabibüm okıyup didi bunuñ ez şuyin iç
- 3 Didüm aǵzuñla bilüñ cem' olsa varlıkdur baña
Didi kim piçi hīce ķaticağ olur gine hiç
- 4 Hāt gelelden dilde ǵamzeñ olmaz oldı kārger
Kim du'ā görürse canā aña kār itmez ķılıç
- (16b) 5 Tañ mı her hüsni bozarsa āhirinde hāt gelüp
Kim ecel irer kişiye ey Sürûrî ir ü giç

57

[Nazire-i Ulvi]

Fā' ilâtün Fā' ilâtün Fā' ilâtün Fā' ilün

- 1 Zāhidā ķılmış ķuru sevdā seni yābis-mizāc
Pes şarāb-ı raṭb ile itmek gerek aña 'ilāc
- 2 Niçün alursın rakıbüñ akçasın ey şeh didüm
Güldi didi Padişah almaz mı kāfirden ḥarāc
- 3 Ey şanem zünnār-ı zülfüñ ħalkı bī-dīn eyledi
Her kime ħacı disem āhir çíkar ɻoynında ħac

4 No'la ey h̄âce durup yoluñda alsam bûseñi
Tâciri yolda dutup 'âdetdür alurlar çü bâc

5 Bu Sürûri gerçi kim şâhâ ayaç toprağıdır
Olısar ser-tâc-ı hâk-ı pâyuñi eylerse tâc

58

[Nazîre-i Necâti]

Mefa' ilün Mefa' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

1 Fenâfi' llâhi isterseñ dilâ evvel bedenden geç
Bekâbi' llâh eger olsun dir iseñ soñra senden geç

2 Eger dergâh-ı Hâkk'a yokluğ ile varmaç isterseñ
Libâs-ı 'âriyetden oluban 'üryân kefenden geç

3 Niçün ǵafletle geçdi bunca 'ömrüm diyü ǵam yersin
Tedârik eyle bâki 'ömrüñi ey dil geçenden geç

4 Yirüñ cennetde tûbâ sâyesi olmaça sa'y eyle
Bu fâni bâğı terk it ey göñül serv-i çemenden geç

5 Sürûri kendüñi tiz geldi şanma meclis-i 'aşka
Nazâr kıl bil ki bunda gelmedi bir kimse senden geç

Kâfiyyetü'l-Hâ'

59

Mefa' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

1 Egerçi çeşm-i me-râ şod müje gûşâde cenâh
Ne-yâfte-est zi-çengâl-i zülf-i yâr necâh¹¹⁰

2 Şalâh-ı mâ talebed şeyh u ceng mî-sâzed
Müyesserem ne-şod ân ceng-cûy-râ İslâh¹¹¹

¹¹⁰ Her ne kadar kirpik gözümüz korusa da yarın zülfünün cengeline takılıp, kurtuluşu bulamamamıştır.

¹¹¹ Şeyh bizimle iyiliğimizi istediği için savâşıyor, bu savâsta bizi İslâh edemedi.

- 3 Nümûde' i be-müezzin be-vakt-i kamet-i kad
 Harâb geşt nemî-âyed û diger be-felâh¹¹²
- (17a)
- 4 Be-bahr-i ' aşk be-geşt âşinâ zi-rûy-ı melîh
 Dilem ki hîç nemî-bâshed ìn çünân mellâh¹¹³
- 5 Şebî ki bâ-to ne-şined seher şabûh keşed
 Şafâ şeved be-Sürûrî zihî mesâ vü şabâh¹¹⁴

60**Nazîre-i Ca' fer Çelebi**

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Kaşuñ gözüñ çü siyâh u tenüñ beyâz şâhîh
 'Aceb mi kim ki göre dirse saña *ente melîh**
- 2 O vaşla râzı bu cân virmedi dimîş düşmen
 Ol iftirâ-yı mücerred durur bu kizb-i şârîh
- 3 Çü hüsn içinde hasensin bi-'ilm Şâh Hüseyin
 Revâ degül sege bu cehl ile rakîb-i kabîh
- 4 Şabâh tevbeler itdüm şabûh içmememege
 Harâbe virdi bugün tevbemi o veche şabîh
- 5 Sürûrî her ne kadar ider ise zühd ü riyâ
 Güzel sever diseler kim işitse dir ki şâhîh

61

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Yüzüñ žavlı olaldan câna müşbâh
 Odur ǵam zulmeti ķuflına miftâh

¹¹² Namaz vaktinde müezzin kamete çağırır. O artık harap haldedir artık felaha gelemez.

¹¹³ Tatlî yüzle aşk denizine aşına oldu. Gönlüm hiçbir zaman böyle bir denizci bulamaz.

¹¹⁴ Akşamı seninle geçirmeyen seher vakti sabah şarabını içer. Bundan dolayı Sürûrî sabah akşam safâ bulur.

* Sen güzelsin.

- 2 Gözüñ terk eylemez hergiz hüşümet
Egerçi cān virür dil ider ıslāḥ
- 3 Eger maḳṣūd-ı vaşluñ keşf olaydı
Ferāḥa çıkar idi cümle ervāḥ
- 4 Lebüñle ḡabḡabuñ emsem no’la çün
Olur insāna nāfi‘ ḥamr u tuffāḥ
- 5 Sarāy-ı vaşluña girer Sürūri
Ger anā feth-i bāb iderse fettāḥ

62

Nazīre-i Nevāyi

Fā ilātün Fā ilātün Fā ilātün Fā ilün

- 1 Ger şehīd olmasa ‘ aşķuñla gice ey yār şubḥ
İtmez idi ḫanlu pīrāhen ele iżhār şubḥ
- 2 Mihri kīzgün müsteri şanur anuñçün germ olur
Gösterür ekşer burūdet ḫalqa dil-bervār şubḥ
- (17b)
- 3 Bir şeb-i vuşlat ki biñ rūz olımaz aña bedel
Devr ider andan beni olur mı ber-ḥurdār şubḥ
- 4 ‘ Arż ider her sīm-ten şaydı içün leył ü nehār
Encüm ü mihr ile ey meh dirhem ü dinār şubḥ
- 5 Mihri var ‘ aşık gibi mahfī anuñçün dā ’imā
Her nefes āh eyledükçe gösterür envār şubḥ
- 6 Gice feryād eyleyen ben idigüm bilmezdi ḫalk
Gündüz oldı bildiler çok keşf ider esrār şubḥ
- 7 Cün seher olup yüzin görem şeb-i fürkät gider
Gösterür ol günü çün kim baña olsun var şubḥ
- 8 Geh kızarur geh bozarur beñzi durmaz bir ḫarār
Derd-i ‘ aşķuñ ile meger olmuş durur bīmār şubḥ

- 9 Żulm ile katl eyleyüp sürdürdü yüzine kanumı*
Dem-be-demsiz gösterür şanmañ kıızıl ruhsâr şübh
- 10 Kâzibüñ şoñunda žulmetdür bunı gör şâdîk ol
Uydurur ardından şemsi şîdk ile her bâr şübh
- 11 Beñzemez bülbül Sürûri saña bîdâr olmada
Sen tamâm ihyâ idersin ol olur bîdâr şübh

63

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Dilâ alur eline lâle her bahâr ķadeh
No'la dutarsañ eger sende lâlevâr ķadeh
- 2 Şehâ cihânda çü her nesnenüñ yaraşığı var
Îçinde olmasa mey bulmaz i' tibâr ķadeh
- 3 Bu devr zehrini içdük çü tas tas ey dil
' İlâc içün içelüm şimdi bî-şümâr ķadeh
- 4 Bir öpdi bir dahı öpmek diler leb-i la' lin
Anuñ içün dolanur itmeyüp karâr ķadeh
- 5 Sürûriyâ çün olur her kişiye bir düşer iş
Şâkın mey içme ider seni bî-vakâr ķadeh

Kafiyyetü'l-Hâ'

64
Mefâ' ilün Fe' ülün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Bihişt bî-tû şeved ìn dil-i mer[â] duzah
Şarâb-ı kevser-û der-meżâk-ı cânem telh¹¹⁵
- (18a)

* Beytin başında “Kâzibin sonu zulmettir...” şeklinde bir kayıt vardır.

¹¹⁵ Cennet sensiz bu gönlüme cehennem olur, Cennetin Kevser şarabı can damağima acı gelir.

- 2 Çü kerd vā^c iz bārid nefs-i cihān-rā serd
Be-āh-ı germ-i dilem kerd cāy-i ū duzah¹¹⁶
- 3 Eger za^t if şeved zāhid ez-riyāzet nīst
Güdāh̄t āh-ı men ū-rā zamān zamān cün yah¹¹⁷
- 4 Be-hecr-i yār niyem mürde vü ne-hod zinde
Der-īn meyāne çünānem ki cāy-i ū berzāh¹¹⁸
- 5 Cevāb-ı leb ki resed mi^ī-şeved Sürūrī hoş
Cevāb cün ṭalebīdem be-ḥande goft ki beh̄ beh̄¹¹⁹

65

Nazîre-i Ahmed PaşaMefa^c ilün Fe^c ilätün Mefa^c ilün Fe^c ilün

- 1 Okuña karşı varurken olup ciger güstāh̄
Girür ara yire māni^c olur siper güstāh̄
- 2 Ayağunu öpdüreli dilerem kim öpmek elüñ
Çün ādemi kerem ü lutf u ḥulk ider güstāh̄
- 3 Bu serv-i kametüne öykünür imiş şimşād
Hemi^ī ṭağda büyüyen olu[r] meger güstāh̄
- 4 Çü yüz yüzü göricek utanurdu ḥuriler
Yüzünü gormediler ṭaň mı olsalar güstāh̄
- 5 Sürūriyā edeb ü ma^c rifet ile ḫadr umma
Ki şimdi izzete cehl ile ḥüb irer güstāh̄

¹¹⁶ Vaiz dünyayı soğutunca, benim ahımın sıcaklığı onun yerini cehennem gibi ısıtti.

¹¹⁷ Eğer zahit zayıf olursa bu riyazetten değildir. Zamanla buzun eridiği gibi benim ahım da onu buz gibi eritti.

¹¹⁸ Sevgilin ayrılmışından dolayı ne ölü, ne de diriyim, bu arada berzah aleminde gibiyim.

¹¹⁹ Dudağının cevabı ulaştığında Sürūrī memnun olur. Cevap istedigimde gülümseyerek hay hay dedi

66

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Tatlıdur vaşluñ senüñ hecrüñ velî ey yār telh
Tatlıcuk ol hey begüm gösterme gel her bār telh
- 2 Ağzı dadı yok durur zāhid lebin ȝevk eylemez
Nitekim her nesneyi ey dil şanur bīmār telh
- 3 Ey şeker-leb içdüğüm zehr-i firākuñ կatresi
Düşse havz-ı kevsere olurdı ol nā-çār telh
- 4 Ger rakıbe ȳolular içüp idersüñ merhabā
Meclis ehline olur bu şohbet ey dil-dār telh
- 5 Acı tatlu nesne çok gördüm Sürûrî gerçi kim
Görmedüm hicrān-ı zülfî gibi zehr-i mār telh

(18b)

Kaffiyetü’d-Dâl**67**

Mef ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

- 1 Destem zi-‘aşıkî çü kabā çāk mi-koned
Dil-rā zi’kayd-ı neng u riyā pāk mi-koned¹²⁰
- 2 Dānist meh zi’hüsni tū noksān-ı hîşten
Rûyeş ez-ān be-pā-yı tū-rā hâk mi-koned¹²¹
- 3 Cûyed hemîşe mâh-ı men āh-ı dilem tu-râ
Z’ân câş geh zemin u geh eflâk mi-koned¹²²
- 4 Pey-i ȳad-i yār her ki şeved der-hevâ-yı serd
‘Ömr-i ‘azîz şarfe-i hâşak mi-koned¹²³

¹²⁰ Ellerim aşktan dolayı cübbemi parçalıyor, gönlü utanç ve riyadan temizliyor.

¹²¹ Ay senin güzelliğinden kendi noksantallığını bildi. Bu yüzden yüzünü senin ayağının altına toprak etti.

¹²² Benim ayım, gönlümün ahı daima seni arar, bu yüzden onun yeri bazen yer, bazen gök olur.

¹²³ Soğuk havada sevgilinin boyunun peşinde olan herkes ömrünü boşuna harcar.

5 Büyet şenid gül meger ez-bād-ı şubh-dem
Hem çün Sürūrī cāme-i hod çāk mī-koned¹²⁴

68
Mefā' īlün Mefā' īlün Fe' ūlün

- 1 Vişal u şabr-rā yārān ne-yābend
Ger īn yābend ey yārān ne-yābend¹²⁵
- 2 Berāy-ı borden-i gūy-i ser-i men
Heme cüz zülf-i tū cevgān ne-yābend¹²⁶
- 3 Be-cān u dil ḥarīdem vaşl-ı hūbet
K'esān çün men çünin erzān ne-yābend¹²⁷
- 4 Gusest bī-cān ne-bīned müşkil īnest
Vişalet bī-dilān bā-cān ne-yābend¹²⁸
- 5 Çünān cū geşte āb-ı çeşm-i giryān
Çünin cūyi heme cuyān ne-yābend¹²⁹
- 6 Dil-i men yāfte yek lezzet-i leb
Ki ān der-çeşme-i ḥayvān ne-yābend¹³⁰
- 7 Hemişe derd-i dil-rā derd-mendān
Be-cüz cān dādeneş dermān ne-yābend¹³¹
- 8 Çü dūrem men zi-la' l-i ankebīnet
Çü dil-i şem' diger giryān ne-yābend¹³²
- 9 Feraḥ-bahş īst rūy-ı tū ez-ān rū
Sürūrī-rā cüz-i ū ḥandān ne-yābend¹³³

¹²⁴ Gül senin kokunu sabah vakti esen rüzgarla duyunca Sürūrī gibi elbiselerini param parça etti.

¹²⁵ Âşiklar kavuşma ve sabrı bulamazlar, bulsalar âşık olamazlardır.

¹²⁶ kimse benim başımın topunu kapmak için senin zülfünden başka cevgan bulamaz.

¹²⁷ Can ve gönül ile sana kavuşmayı satın aldım. Kimseler benim gibi böyle ucuzluk bulamaz.

¹²⁸ Cansız oldu, göremez, zorluk burdadır. Yüreksizler, canlar kavuşamazlar.

¹²⁹ Ağlayan gözlerin yaşı ırmak gibi oldu, arayanlar böyle bir ırmak bulamazlar.

¹³⁰ Benim gönlüm bir kere senin dudağının lezzetinevardı. Böyle bir lezzet hayat suyunda bulunmaz.

¹³¹ Derdliler gönül derdine can vermekten başka dermen bulamazlar.

¹³² Ben senin bal gibi lal renkli dudadığından uzağım, mumun gönlü gibi ağlayan göz bulunmaz.

(19a)

69**[Nazîre-i ‘Aṭayı]**

Mef̄ ̄lü Mefā‘ ̄lü Mefā‘ ̄lü Fe‘ ̄lüün

- 1 Başuñda iki ķaş ne ɭoş ey yār-ı elif-ķad
Yazılmaz egerçi bir elif üzre iki med
- 2 Dāl eyleyüben ɭaddümi redd itdi beni yār
Derd oldı gelüp bir yire ol dāl ile bu red
- 3 Başdan ķılıcuñ kesdi rakībüñ ɬasedinden
Kes başını ehl-i ɬasedüñ çün kim olur sed
- 4 Ağyārı ɭo yansun şanemā āteş-i herce
Küfr ehli olur çünki cehennemde muḥalled
- 5 Her yiri güzeldür o mehüñ gerçi Sürūri
Ammā saçıdır cümlenüñ üstine ser-āmed

70

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Ƀaste oldum ol ɭabibüm derdüme irmez meded
Hem ölürsem ağızuma bir pâre şu virmez meded
- 2 Kimse yokdur dār-ı dünyā içre gūyā ey göñül
Bunca feryād iderüm bir kimseden irmez meded
- 3 Gitdi dil-ber ben mededsiz yolda düşdüm pāyine
Lerze düşdi cismüme ağlarum virmez meded
- 4 Dād ider feryād-ı Ɂayra Ƀüsrev ü Şirin dilüm
Bu benüm zār u fiğanum gūşına girmez meded
- 5 Elleşüp ol ɭâce-i cān Ɂayr ile bāzār ider
Şim-i eşkümlə Sürūri baña el virmez meded

¹³³ O kadar mutluluk verici yüzün varkı Sürûri^īye ondan başka güldüren bulunmaz.

71

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Bu câna şol dem olur gice ķadr ü gündüz ‘îd
Ki ol mu‘ areke-i derd-i ‘aşķuñ içre şehîd
- 2 Hîşâr-ı tevbemi feth itdi gizlü şîve ile
Çü lağm ile alur ‘Oşmânlu hîşn olnca şedîd
- 3 Çekerün acıları hecrûñ olduğunca yeñi
Egerçi lezzet olur did[i]ler li-külli cedîd
- 4 Yalan degül dilüñe dir isem demürden berg
Ki âhum ider idi nerm anı ger olsa hadîd
- 5 Cezâlar ile Sürûri’[y]i öldürür ağıyâr
Sen öldür anı kerem kıl ki ‘ömrûñ ola mezîd

(19b)

72

Nâzîre-i Fakîri

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 ‘İdde yüzüñ görüp öpen elüñ olur sa‘îd
Kim müyesser olur aña bir gün içinde se ‘îd
- 2 Ben ķarîb olan ǵarîbi ‘âkîbet devr eyleyüp
Şöyle bi-takrı̄ib-i ağıyârı ķarîb itmek ba‘îd
- 3 La‘l-i cân-bahşuñ koyup Hîzr içdi çün âb-ı hayât
Gâliba andan hicâb idüp olupdur nâ-bedîd
- 4 Bâga varup serve meyl itsem kaçan ķaddin koyup
Üstüme ҳancer çeker sûsen gibi her şâh-ı bîd
- 5 Bu Sürûri’nûñ nihâl-i ‘omri ķurursa ne ړañ
Şalınûr ol serv ile hem-ser olup her bir pelîd

73

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Didüm çerâga şakın kim bu āhum oldı bâd
Didi қodum başı ortaya her çe bâd-a-bâd
- 2 Şarâb ile şeker öykündi çünkü leblerüne
Şarâb yakdı beni şekerüñ elinden dâd
- 3 Rakîbi cevr ider ol pâdişâh ' adl itmez
Bu ژulm ü derd içün ey dil kime қılam feryâd
- 4 Niçe başları yâd itdi yâdı yâd itdi
Bu ben ғarîb-i diyâr-ı ғamını itmedi yâd
- 5 ' Aceb mi şan' at-ı ' aşkı iletmesse başa
Sûrûriyâ katı Mecnûn-ı ' aşk idi Ferhâd

74

[Nazîre-i Ahmedî]

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ulün

- 1 Bu ғamgîn gönlümi hiç itmedüñ şâd
Belâdan olmadı dil murğı āzâd
 - 2 Çü ژulm iden baña şâh-ı cihândur
Bu dünyâda baña yok cây-ı feryâd
 - 3 Ğam-ı hecrüñle virâne olan dil
Vişâlûñ birle hiç olmadı âbâd
 - 4 Maħallem kelbidür diseñ benümçün
Cihân içinde itsen bir eyü ad
- (20a)
- 5 Sûrûri ne'ylesün ey şeyh va' zuñ
Çü dil-ber sevmegi itmezsün irşâd

Kâfiyyetü'z-Zâl

75

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Şeved ān ǵamze-i şūheş be-cism-i nā-tuvān nāfîz
Ki der-‘âlem hemi- bâşed ķazâ-yı āsmân nâfîz¹³⁴
- 2 Hemişे tîr-i dil-dûzeş koned der-cân-ı men te’sîr
Çe cânem belki hükm-i ū buved der-ins ü cân nâfîz¹³⁵
- 3 Nefâz-ı ǵamze-i tîreş be-dilhâ an çünâñ bâşed
Ki ber-cism-i za‘ if-i mā şeved tîg u Sinâñ nâfîz¹³⁶
- 4 ‘Aceb ne-buved eger emreş heme ehl-i zemîn gired
Şeved fermân-ı şâhenşeh çü ber-ehl-i zamân nâfîz¹³⁷
- 5 Çe bâşed hükm-i la‘l-i ū buved der-ten eger câri
Ki mi‘-bâşed Sürûrî çün be-ħâk āb-ı revâñ nâfîz¹³⁸

76

Nazîre-i Nazire-i Ahmed Paşa

Mef ӯlü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

- 1 ‘Uşşâkuñ istemez dahı ħalvâ-yı ter lezîz
La‘lûñ nebâti anlara ħalvâ yiter lezîz
- 2 Aci acı cefâlaruñ tatlu görürem
Senden ne gelse baña gelür ey püser lezîz
- 3 La‘lûñ katında gevhere meyl eylemez gönü'l
Sükker yanında hiç ola mı ħacer lezîz

¹³⁴ Feleğin kazasının dünyaya etki ettiği gibi, o şuh bakışlışın gamzesi de zayıf cisimde etki eder.

¹³⁵ Onun gönül delen oku daima benim canımı tesir eder, sadece benim canımı değil belki onun hükmü bütün ins ü cana etki eder.

¹³⁶ Onun ok gibi delip geçen bakışları, ok ve mızrak gibi zayıf cisimimizi etkiler.

¹³⁷ Onun bu emri bütün yer yüzünü kaplasa şaşılmasın, şahlar şahının fermanı gibi zamanın ehline etki eder.

¹³⁸ O lal dudaklılarının hükmü bedenimize etki etse, suyun toprağı etkilediği gibi Sürûrî'nin canına etki eder.

4 Hecrûn refîk olalı gidem gibi dünyeden
Zecr ile evde ölmeden olur sefer lezîz

5 Cânın Sürûrî virmez idi saña ey şanem
Cânından özge olmaya diñ aña ger lezîz

77

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

1 İki yüzlüdür açar her yüze çün yüz kâğız
Nice yüz karalığın buldu nice yüz kâğız

2 Kırmızıdır ruh-ı rengini ki ağ u bozı yok
Kanda beñzer bu letafet ile aña boz kâğız

3 Şafha-i rûyi gibi tutdu yüzin hatt-ı gubâr
Gerçi kondurmaz idi üstine hiç toz kâğız

(20b)

4 Ağzı bekür dûrilür degme sırrı açmaz
Var derûnında bilür gerçi nice söz kâğız

5 Kalemüm gezdi Sürûrî niçe niçe yazı
Toldı kara yazılarum ile düpdüz kâğız

Kafiyyetü'r-Râ'

78

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

1 Murğ-ı dil-râ kerdei' yâr âşikâr
Pes be-ğired û tu-râ yârâ şikâr¹³⁹

2 Eger çi yek murğîst bülbül der-çemen
Kerd derd-i aşk-ı gül u-râ hezâr¹⁴⁰

3 Men ki bi-yârem me-yârem digerân
Er tevâni yârem ân yârem be-yâr¹⁴¹

¹³⁹ Sevgili gönül kuşunu kendisine alıştırmış. Öyleyse açıkça o seni yakalar.

¹⁴⁰ Bülbül çemende sıradan bir kuşsa da, onu bülbül yapan şey, gülün aşkınnın derdidir.

4 Çeşm-i hod-rā men će mī-gūyem sehāb
Çün ne-kerdest u dürr u gevher-nişār¹⁴²

5 Mī-dehed ǵalib Sürūrī hoş cevāb
Çün be-ū telkīn koned seng-i mezār¹⁴³

79

Mef̄ ǵulü Fā‘ ilātū Mefā‘ ǵülü Fā‘ ilün

1 Şol dem nefīr-i hecri ki ǵavvāl-ı dehr urar
Yanumca ǵam čerisi benüm turmadan uzar

2 Gördükçe beni ürdüğü budur rakīb-i seg
Mir’āt-ı dilde şeklini görür aña ürer

3 Dendān-ı yār görineliden dürr-şıfat
Şarrāf-ı şehr neṭā‘ in u dürrin derer durer

4 Bulur şevāb Ka‘ be-i kūyuñ ǵavāf idüp
Taş eşigüne kim ki şafā ile yüz sürer

5 Red itdiler Sürūrī’yi añalı ǵaddüñi
Kim ǵalk ǵoǵrı söyleyenı şehrinden sürer

80

Mefā‘ ilün Fe‘ ilātün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

1 Egerçi her ǵolu başına būse ‘ādetdür
Velī senüñ ile olur ise bu sa‘ādetdür

2 Gel imdi sevdüğümü gizlüce saña diyeyin
Ki kimse güşına irişmemiş hikāyetdür

(21a)

3 Habıb mezhebidür gerçi ‘aşık öldürmek
Kagine luft u vefā ǵılmada rivāyetdür

¹⁴¹ Benim sevgilim yok ve kimseyi dost edinmem. Ey dost eğer yapabilirsen sevgilimi getir.

¹⁴² Ben gözüme nasıl bulut diyeyim çünkü o inci ve cevher saçmamıştır.

¹⁴³ Genellikle Sürūrī güzel cevap verir. Çünkü onu mezar taşı telkin eder.

- 4 Huzûr onda iken ǵusṣa hücresin virdi
Dilâ müderris-i ‘aşķuñ işi ri’āyetdür
- 5 Levend olup mey içüp dil-rubâ şikâr itmek
Sürûrî’ye bu cihân içre bûse ‘ādetdür

81

Nazîre-i Necâti

Mef ǵulu Fâ’ ilâtü Mefâ’ ǵulu Fâ’ ilün

- 1 Cân virmede saña çü bulunmaz baña yiter
Bu nâm-ı nîk cismüme ‘ömrüm bekâ yiter
- 2 Ölmez biñ oğuñ ile ne it cân ludur rakîb
Ammâ gözüñ bu ǵasteye çün bir baķ a yiter
- 3 Ҡatlüme ǵaşd idüp atar iken kemâni tîr
Göz ucı ile baķducağı ǵan bahâ yiter
- 4 Fürkât şebinde gün yüzüñ olmaz çü mâhumuz
Âhum şirârı bu ǵara güne ǵiyâ yiter
- 5 Bir bûriyâ görinür evinde Sürûrî’nûñ
Şûfîlenürse aña hemîn bu riyâ yiter

82

Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilâtün Fâ’ ilün

- 1 Ҳâtırum gibi şınukluk ‘ahd ü peymânındadur
Toğruluk şıdkum gibi ǵadd-i ǵıramânındadur
- 2 Bülbül-i şûrideden özge beni şeydâ ǵilan
Şol terâvetdür ki anuñ gül-berg-i ǵandânındadur
- 3 Қurş-ı meh karz-ı ǵüsün eylerse ǵüsñinden no’la
Kim metâ’-ı ǵüsñ-i ‘âlem cümle dükkânındadur
- 4 Şâh-ı ‘âlem gibi ǵaz mülkinde olur münferid
Her kişi kim bir ferîd-i ǵüsñ-i ǵanun yanındadur

- 5 Dilde olsa mihrüñ olurdı anuñla nā-bedîd
Bu Sürûri'ñüñ velî ey dost ìmânındadur

83**Nazîre-i Necâti**

Mefa‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Letâfet-i haþtı olmaz ruh-ı nigâr ile bir
Hazar faþlı kaçan olısar bahâr ile bir
(21b)
- 2 O tâze hüsne iriþmez bu haþt-ı köhne bahâr
Kim eski ile yeñi olmaz i‘tibâr ile bir

- 3 Kaçan bir ola kenâruñla iç kuyı vişalüñ
Çü raþbet olmada olmaz iç il kenâr ile bir
- 4 Yaraþmaz öykünür ise boyuña serv-i bülend
Ki þubâ þanda olısar durur çenâr ile bir
- 5 Bir idi bülbül-i zâr anı ‘aþk kıldı hezâr
Egerçi birlige þâbil degül hezâr ile bir

- 6 Fenâ bulup şu þadar yâra vâşıl oldu kim
Şümâr iden kişi þanur beni nigâr ile bir
- 7 Vişâl-i ‘âlemi gecse Sürûri nâdim olur
Nitekim sevâk-i mey olmaz dem-i þumâr ile bir

84

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Var gülistânuñda bülbüller hezâr
Lîk aþyâr özge kuþdur ey nigâr
- 2 Sen hümâ şayd olmaduñ bilmeyüp
Dahı gönlüm ol hevâlarda uçar
- 3 Kûh-ı nâmı yıkarum no’lsa gerek
Yâr yıkiðduðı gün çün kim tozar

4 Evvel hüsünүň beni mecnûn ider
Kim mecânindür begüm faşl-ı bahâr

5 Қadrini bil ey Sürûrî düşmenüň
Kim deguldür ele girer yâdigâr

85

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Dil anuñçün dûd-ı âhîndan cihâni târ ider
Yârini ağıyâr ile gördüklerinden ‘âr ider

2 Tîg-i dellâki o şeh-i Ye’cûc hafta sedd idüp
Hüsnni hîfz itmek içün âhenin divâr ider

3 Bülbül-i şûrîde her yıl ǵam çeker bir ay içün
Anda da gül şohbetini gice gündüz hâr ider

4 Bağmasun mir’âta ol dil-dâr zîrâ şorâkaram
Hem rakîb olur baña hem kendüyi âzâr ider

(22a) 5 Virmezem dil virse ǵan mî zâhid-i bî-‘âşk olan
Müflis olan kişi ekşer borcunu inkâr ider

6 Düşde dağı görmesün kimse benüm mişlüm diyü
Guşşa-i hicrân ile ǵalıki o meh bî-dâr ider

7 ‘Âşk ile bulsañ ‘aceb midür Sürûrî şöhreti
Müşg gibidür mahabbet kendüyi izhâr ider

86

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Dûd-ı âhum her dem anuñçün cihâni târ ider
İl beni ol dil-rübâsuz gördüğünden ‘âr ider

2 Görinen her şeb şafaķdur şanma ey meh belki çerh
Derdün ile bağırı ǵûn olduğunu izhâr ider

- 3 Tâlibüñden çün şehâ itmezsen ihsanuñ dirîğ
Hep bu ‘âlem ħalķını luṭfuñ senüñ cerrâr ider
- 4 Vuşlatına çâr mezheb içre ķomaz bir tarîk
Tâlib-i vaşlını ol zâlim ‘aceb nâ-çâr ider
- 5 Serv-ķaddüñ lâle-ħaddüñ görүcek ey ǵonçe-leb
Şad hezâr olup ǵamı gülzârda gül-i zâr ider
- 6 Çeşm-i dil-dâra görünmez çünki rûy-ı mehvesi
Gâlibâ bu һasret anı dâ ‘imâ bîmâr ider
- 7 ‘Âşikin el gibi görmez luṭf ider çok cevr ile
Yâri sevdügin Sürûrı yâ niye inkâr ider

87

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Dostum bulmaz gözüm hiç nûr u fer
Rûy-ı hûbuñsuz velî fîhi nażar
- 2 Tîr-i ǵamzeñ nice irdi görmedüm
Kim *izâ câe ’l-kažâ ‘ameye’l-bâsar**
- 3 Şükr ile aldum lebüñden sekkeri
Vâki‘ oldı կavl-i *yuczi men şeker***
- 4 Eşk ile taşvîri gitmez կalbden
*Lâ yüzilü’l-mâu ’nakşen fi’l-hacer**
- 5 Meyl ider қaddüñ Sürûrı կılsa āh
Kim *yümlü’l-va’ara rîhü’s-seher***

(22b)

* Kaza geldiği vakit göz kör olur.

** Şükreden ödüllendirilir.

* Taşın üzerine su ile yazı yazılmaz.

** Seher rüzgarı ağacı eğer.

88

Nazîre-i Necâti

Mefa‘ ilün Mefâ‘ ilün Fe‘ ulün

- 1 Güzeller bûseye ikrâr iderler
Velî gel vir diseñ inkâr iderler
- 2 Dehânın bize yok şatarlar ammâ
Raķibe el virüp bâzâr iderler
- 3 Dil-i bîmâr çün bir darbe döymez
Ne içün ǵamzeyi tekrâr iderler
- 4 Қulı ol һaste-dil dirlük dilerseň
Ki beg қullarına tîmâr iderler
- 5 Sürûri‘ye ururlar bâr-ı cevri‘
O miskine bunı her bâr iderler

89 Nazîre-i Diğer [Necâti]

Mefa‘ ilün Mefâ‘ ilün Fe‘ ulün

- 1 Şu güller kim hezârı zâr iderler
Hemîşe hem-nişini hâr iderler
- 2 Bizi bir mankıra almazlar ammâ
Ne hoş ağıyâr ile bâzâr iderler
- 3 ጀaraż ‘uşşâka eş‘âr okımağdan
Tapuña ‘arz-ı hâl iş‘âr iderler
- 4 Serây-ı ‘aşka tâ dîvâr ola çâr
Lebi һattıyla կaşin çâr iderler
- 5 ጀam-ı dil-dârı şâdî bilmeyenler
Sürûri‘ yok yire dil dâr iderler

90

Mef̄ ülü Mefā^c İlün Mef̄ ülü Mefā^c İlün

- 1 'Aks-i lebüñe menzil bu çeşm-i ter olmışdur
Anūn içün ol pür-hūn kān-ı güher olmışdur
 - 2 Māhī döşüne dönen her penbe-i dāgumla
Kuçmağ içün ol māhī ķolum kemer olmışdur
 - 3 Pür-şevķ olan gönlüm göge çıkışan āhumla
Zincir ile aşılmış ķandıl-i zer olmışdur
 - 4 'Aşkında baña şunlar kim ider idi ta^c na
Yüzin göricek anuñ benden beter olmışdur
- (23a)
- 5 Ol hūr-i peri-şüret görünmediği içün
Çesmi bu Sürūrī'nuñ ħaylice ter olmışdur

91

Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c İlün

- 1 Hasretüñden dem-be-dem çeşmüm ki ķanı ağlar
Mürde-i hicrān olur isem baña ķanı ağlar
- 2 Dūr olaldan gözlerümden ān-ı hüsnüñ dil-berā
Merdüm-i çeşmüm kaçan yād itse anı ağlar
- 3 Қatre-i bārān degıldür yir yüzine dökülen
Kim hevāda cem^c olup āhum duħānı ağlar
- 4 Fürkatüñden oldı beñzer serv-i bülbüller anuñ
Başı üzre cem^c olup idüp fiğānı ağlar
- 5 Zārlığın gūş ider mi ki Sürūrī'nuñ o yār
Bu ki feryād ile ɭoldurup cihānı ağlar

92

[Nazîre-i Şeyhî]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 ‘Aşķuñ ile ol ķadar oldı ġanî bu çeşm-i ter
Her ne yaña kim güzer ķılsa saçar dürr ü güher
- 2 Bâd-ı zülfüñden ħaber şordum baña virmez cevâb
Bûy-ı zülfüñden meger olmuş durur ol bi-ħaber
- 3 Hâvli kîlmiş hatt-ı ħarindan cemâli bâğına
Degme ħayvân itmesün diyü o bûstâna güzer
- 4 Cân virürsem ṭan mı dirsın sîm-ten yolında kim
Almadum akçayla anı virmedüm bir ħabbe zer
- 5 Hasret-i müy-ı miyânuñdan Sürûrî’nûñ teni
Dostum müy-ı miyânuñ bigidür bârikter

93

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Şâd ol ey dil kim yine bir dil-berüñ devrânıdur
Mişr-ı hüsnüñ ey şeker-leb Yûsuf-ı Ken‘ ân’ıdur
 - 2 Āftâb-ı ‘âlem-ârâdur cihânda hüsn ile
Ya‘ ni kim Rûmili’nûñ ser-defter-i ħubânidur
 - 3 Nâmı Ahmed Bâli ol meh kim Dümenci-zâde’dür
Şimdi şehr-âşüb u ra‘ nâ kim cihân fettânidur
- (23b)
- 4 Kaşlarıdur mâh-ı nev hem ṭal‘ atı şems-i münîr
Kim melâħat burcunuñ bugün meh-i tâbânidur
 - 5 Cân dirig itmez Sürûrî Ahmed’ün müjgânına
Ne’ylesün bi-ċare kim anuñ ķuli ķurbânidur

94

Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

- 1 Çeşm-i pür-hūnum görenler hānmānum var şanur
Kim cevāhirden tōlu iki dükānum var şanur
- 2 Cān u dil senüñledür gerç̄i bu ķalın nālemi
İşiden ömrüm revānum tende cānum var şanur
- 3 Dağlar şöyle müzeyyen ķıldı bu abdāluñı
Kim gören s̄inemde benüm gülsitānum var şanur
- 4 Ğāyet żā^c fumdan ey cān görinür esrār-ı dil
Hāt̄ır-ı fāt̄ır dahı rāz-ı nihānum var şanur
- 5 Cānını almağ içün olduñ Sürūrī^ıye refīk
Gör anuñ dīvāneligin yār cānum var şanur

95

Nażire-i Muhyī

Mefā^c ilün Mefā^c ilün Fe^c ülün

- 1 Şu cān kim dil-berüñ hāk-ı deridür
Zemīni āsmān olsa yeridür
- 2 Coğalsun kō saña^c uşşāk-ı ṭālib
Revāc iden metā^c müsteridür
- 3 Fenā olmaz bihişt içre anuñcūn
Yüzünde sünbülüñ her dem ṭeridür
- 4 ' Aceb mi hālüñ olsa^c iṭr-ı meclis
Ruḥuñ āteş çü zülfüñ micmeridür
- 5 Sürūrī^ı'veş şabā yortar eşersüz
Yiler oñmazlaruñ ol da biridür

96

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Fe' Ülün

- 1 Şu kim 'aşk âteşinde cân eridür
Bugün meydânda cânâñ eridür
- 2 Rakîb aňulduðı yirde olsa hâzır
' Aceb mi çün zamânuñ âhîridür
- (24a)
- 3 Nedür bu hâť didüm ol yâr didi
Senüñ bu seyyiatüñ defteridür
- 4 Komaz elden bu gönlüm âsitînûñ
Kadîmî âsitânuñ çâkeridür
- 5 Yiter sultânlığıña bu delâlet
Çü imlâda Sürûri serveridür

97

Nazîre-i Necâti

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Fe' Ülün

- 1 Şaçın bir bend ile dolandırıgör
Yalan gerçek anı inandırıgör
- 2 O mâha dürlü renk ile yitişsün
Bu âhi göklere boyandırıgör
- 3 Çü tîrûñ şem' dür peykân fetili
Karañu ķalbe def i yandırıgör
- 4 Büküldi bâr-ı cevr altında bilüm
Elüm dut hey meded tayandırıgör
- 5 Güzellerle öpüş baksam Sürûri
Hêrifüñ ağızını şulandırıgör

98

Nazîre-i Diger [Necâti]

Mefa‘ ilün Mefâ‘ ilün Fe‘ ulün

- 1 Dilâ gel ‘aklınu uyandırı gör
Delüdür pend ile uşandırıgör
- 2 Çü yâr ardından bu cân çıkmâg ister
Biraz ey dil anı katlandırıgör
- 3 Dilâ ger manşib-ı vaşlin dilerseñ
O devletlüyi var utandırıgör
- 4 Egildi gönlümüñ dîvâr-ı dârı
‘Amûd-ı luft ile tayandırıgör
- 5 Sürûri zülfüñ uşlandum dir egmez
Bu kez olmuş delü uşandırıgör

99

Mefâ ulü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ ilü Fe‘ ulün

- 1 Şehr içre maḥalleñ şanemâ gerçi ķayukdur
Cân virmede yoluñda ķuluñ dahı ķayukdur
- (24b)
- 2 Agyâr ķolin ardalı boynuña Meric’de
Gözüm yaşı Tunca gibi şâfi bulanukdur
 - 3 Ni‘am yime ‘adüvden aṭayı seyr idelüm gel
Farż eleyelüm anı ki bûstânda oyuķdur
 - 4 Dil-ber yakalamak eger olursa müyesser
Var yuri Hıdırlığa ki tenhâ Yaķacuķdur
 - 5 Degme güzelüñ hüsnine aldanma Sürûri
Bu Edirne’dür şanma nigâri azıcuķdur

100

Nazîre-i Ahmed Paşa

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gicesi şol kimsenüñ rûy-ı cânânsuz geçer
Şanki bir pervânedür şem'-i şebistânsuz gecer
- 2 Dokınur gönlüme tîrûn eylemez bir dem ķarâr
Nicesi incinmeyem kem iken oransuz geçer
- 3 Hâşılı çün kim bir oğuldur cihânda âdemüñ
Hâyf ola şol kimseye kim ' ömri oğlansuz geçer
- 4 Ân-ı hüsünûndür beni ey dost ҳandan eyleyen
Ben zamâna şaymazam şol ' ömri kim ânsuz geçer
- 5 Derdüñ unutdurdı hep derdin Sürûrî ҳastenüñ
Kim durur aña diyen derdüñle dermansuz geçer

101

Nazîre-i Ca'fer Çelebi

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gerçi kim dil cevr-i dil-berden be-ǵayet ҳastedür
Hâlümi bilmez benüm ol meh dahı nâ-restedür
- 2 Çıkamaz gözden hayâl-i serv-ķaddüñ dil-berâ
Hârdan һavl ile eṭrâfin görür kim bestedür
- 3 Öykünürdi ağızına sen serv-i nâzuñ ǵonçe lîk
Göreli güftâruñı dil-teng olup dem-bestedür
- 4 Her gice encüm degüldür görinen eflâkde
Âteş-i âhum şerâridur ki dilden cestedür
- 5 Gelmedüñ bir lahza ol üftâdeyi yâd eyleyüp
Bunca yillardur firâkuñdan Sürûrî ҳastedür

102

Nazîre-i Şeyhî ve Necâti

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' îlün

- 1 Agyâr her kaçan leb-i cânâna kąşd ider
Gûyâ ki cân alıcı durur câna kąşd ider
- 2 Zülfünde la' lüne uzanur dil Sikender'i
Zulmet içinde çeşme-i hayvâna kąşd ider
- 3 Kanı ki kana kana o ǵamzeñ һarâmisi
Bir dem nazarda gerçi ki biñ kana kąşd ider
- 4 Mihr-i ruhuñdur eksügüm ey şâh meh degül
Kimdür kemâli kor daḥı noķşâna kąşd ider
- 5 Dil cân virüp diler saña kim ola müsteri
Alçak bahâya Yûsuf-ı Ken'ân'a kąşd ider
- 6 Zülfüñ hayâli kim dil-i bîmâri dolanur
Bir mârdur ki gûše-i virâna kąşd ider
- 7 Nat'-ı ruhında baydañ-ı hâlini gözle kim
Ferzânedür egerçi ki şâhâne kąşd ider
- 8 Dil ǵiflini faķihine şehrüñ inanma kim
'Arif durur şâkın anı oğlana kąşd ider
- 9 Dünya zeninden eyle hazer gel Sürûriyâ
Zendür egerçi merdüme merdâne kąşd ider

103

[Nazîre-i Nizâmi]

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Yâra didüm yüregüm ǵamzelerüñ neye yarar
Gûlerek didi senüñ ya yüregüñ neye yarar
- 2 Pâre-i yâremi yâr eyledügin bilmek için
Dil şoķar aǵzına cerrâh anuñ aǵzin arar

- 3 Her cemâl âyinesinde görürem şûretüñi
Şanma bu ben ķuluñı gördüğü mahbûbı sever
- 4 Dehen az ise no'la bûsesi olsun vâfir
Azdan çok verici Tañrı'dan anı dil umar
- 5 Şanma uyuz ola la' lüñde şekerlenmedür ol
Bu Sürûrî şekerin çıkararak anı emer

104

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' îlün

- (25b) 1 Ol cân dilüñ bu tende çü yüregi yağıdur
Yâ Rab bizümle böyle neden kan bağıdur
- 2 Göñül nihâni bâd-ı fenâdan şanur idi
Tîrûñ velîk sînede anuñ tayağıdur
- 3 Şem'-i cemâli âhdan olmaz ħalel-pezîr
Yilden ħazeririşmez aña gün çerâğıdur
- 4 Çağlar gözüm yaşı uzanup hüsni çağların
Seyl suyu gibi geçmeyedi vây ne çağıdır
- 5 Buldursalar saña no'la ġamze-i ḥarâmeyn
Göñül Sürûrî çünkü yatağı turağıdur

105

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' îlün

- 1 Hecrûñ ki bahtumuñ ɻarası vaşluñ ağıdur
Tiryâkdür birisi velî birisi ağıdur
- 2 Vîrân idüp şu ɻoyduðı ol la' l-i âbdâr
Her laħzada bu göñlüm evinüñ ocağıdur
- 3 'Aşkuñ libâsını cüll idinürse ħar rakîb
Ādem olımaz ol yine ħardur bayağıdur

- 4 Deryā gedā durur kapuña cer için gelür
Keştileri elinde ağaçdan çanağıdır
- 5 Zülfüñ neden hemișe dolaşur dile didüm
Didi Sürûri dutma ki bu dil bağıdır

106

[Nazîre-i Şabâyi]

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

- 1 Şem' veş başumda âtes baña tâc-ı zer yiter
Ey ķuloğlu beg güzel üskûf saña efser yiter
- 2 Sen meleksin yirüñ olsun âsmân-ı pür-nûcûm
Zeyn olan ahkerler ile baña hâkister yiter
- 3 Mübtelâ-yı çeşm-i bîmâruñ olan dil-i hasteye
Seng-i râhuñ hâk-i pâyuñ bâliş ü pister yiter
- 4 Zühd-i hûşküm yok riyâdan ter deguldür gözlerüm
Kûri başum dâmen yaşumla hûş ü ter yiter
- 5 Perr ü bâl açup kaçarsaň ey Sürûri bendden
Yoluñ bağılamağı için ol peri-peyker yiter

(26a)

107

Nazîre-i Zâti

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

- 1 Dest-i 'aqlın her kimüñ kim zülf-i dil-ber bağlar
Göñlin açmaz hergiz ansuz bûstânlar bâglar
- 2 Ol leb-i mey-gûnuñi öpdükçe meclisde ķadeh
Nây iñler şem' yanar şîşeler ķan ağlar
- 3 Ol kadar bî-hürmet oldum 'aşk-ı cânân içre kim
İşidüp zâr u fiğânum yañsulurlar tağlar
- 4 Başlı şudur ħayli yaşludur bu çeşmüm çeşmesi
Kim deguldür yaş taşı hiç anuñ ırmaqlar

5 Hâne-i dil rûşenâ olmağa câm olsun diyü
Başına yir yir komış uşbu Sürûrî dağlar

108

Mef ülü Mefâc ilü Mefâc ilü Feç ülün

- 1 Naç lüñ yeridür yirde hilâl ey meh-i enver
Gökde ruhuñuñ ‘aksi durur mihr-i münevver
- 2 Hoş geçmek içün sâye-i ‘adlinde hemîşe
Ol kaddi çenâruñ dil eli gölgesin ister
- 3 Bülbül seherî nice figân eylemesün kim
Çün jâle gülüñ gönçe lebin her gice düşler
- 4 Kan yutmağ içün mey yirine ķahruñ elinden
Gerdûn dahı mâh-i nevi hâzırladı sâgar
- 5 Bu sînede cânum gibi yir eyledüğüñ çün
Pehlûda şanur seni Sürûrî galat eyler

109

Feç ilâtün Feç ilâtün Feç ilâtün Feç ilün

- 1 Bensüzin nâme kebûterle varur yâre gider
Ne'ylesün olda bir ikü ķanadı ile uchar
- 2 Haķ yoluñ bunca şuç übetlerini bildürmez
Vaç izi gör ki hemân ħalqa ķolayın söyler
- 3 Dün ړogup dünle büyümüş iken ey yüzü güneş
Nice bu vechile öykünü bilür saña ķamer
- 4 Baķıcaķ yüzüñe göz kîpduğuma incinme
Kimse ey meh ide bilmez güneşe karşı nażar
- 5 Nice iksîr-i saç adet demüm ‘ aşķuña kim
Haķ iken şûretini կildı Sürûrî’nûñ zer

110

[Nazîre-i Nizâmi]

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Şol ki zerd olsa ǵamı ‘ aşkı ile yarı şarar
Vaşl olayın dir iseñ durma göñül sende şarar
- 2 Vā‘ izi minbere gördüm güc ile çıktı bugün
Karşusında aña minber katı dik geldi meger
- 3 Ben idüm ķasdı belā çähına düşdi düşmen
Kendü düşer şu ki ǵayruñ yolına ķuyı ķazar
- 4 Tende mahbûs idi cānum görün ol cānâni
Câni kurtarmağ içün tīğı ile kapu açar
- 5 Eylegil cümle cefâñı bu Sürûrı’ye bugün
Yarın ol görmeye tā kim etegünde eller

111

[Nazîre-i Nizâmi]

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Gördüm ol yār ten-i ‘ aşıkını hâk ister
Âteş-i ‘ aşık ile ķıldum tenümi hâkister
- 2 Haste cānuma yiterdi bedenüm bâr-ı girân
Dutmış iken yüküñi oldı başumda ser yer
- 3 Gerçi ķıldıgı cefâ ‘ aşıkadur ‘ ayn-ı vefâ
Baña һadden aşırı ķıldı vefâ ol server
- 4 Şöyle beñzer ki güneş mest-i meyi ‘ aşkuñdur
Yolca toDate gidemez kendüyi dîvâra çalar
- 5 Ol kiyâmet dir ise yarın idem saña vefâ
Şakın aldanma Sürûrı seni ferdâya şalar

112

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Her kaçan kim gün yüzüñ ‘aksi senüñ gözgudedür
Şanuram bedr ay şevkidür ki şafi şudadur
 - 2 Āteş-i ruhsarı üzre ızdırabı zülfünüñ
Beñzer ol şol hālete kim âteş üzre mūdadur
 - 3 Şūfi-i gāfil başın kese murākib şanmañuz
Mülzem-i ‘aşk oldı hācletden başı zānūdadur
 - 4 Zülfî altında nihān olan sipāh-ı ḥatt-ı yār
‘Asker-i küffārdur gūyā kim ol pusūdadur
- (27a)
- 5 Zāhiren fışķın görüp itmeñ Sürûrî’den hazer
Pākdur göñli egerçi dāmeni ālūdedür

113

Nażire-i Rahmî*

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

- 1 Dilā dünyā sarayı uşbu cāna dār-ı ḡurbetdür
Oñat gūş eyler iseñ şavt-ı ra‘ dī kūs-ı rīħletdür
- 2 Şeh-i devrүñ hāzān faşlında ki iħsānı eħċāra
Benüm şāhum birer altun beneklü hūb hīl‘ atdür
- 3 No’la her yire varup işin bitürse dirhem ü dīnār
Senüñ nāmuñla her birisi şāhā sikke şūretdür
- 4 Ḥayāl-i hālden hāli olup çün ṭağı seyr idem
Bu mecnūnuñ gözinde lāle dāğı dāğ-ı hasretdür
- 5 Pey-ā-pey irişen peykān-ı tīrūñ ey kemān-ebrū
Sürûrî teşnenüñ cānına ol yārān rahmetdür

* Kafiye-ber-kafiye

114

Nazîre-i Zâtî*

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Nigârûn hîşm-ı çeşmi cismüme 'ayn-ı 'inâyetdür
Çatup kaşını bağduğu yüzüme dâl-ı devletdür
- 2 Ayâ naâktaş-zâde naâş-ı hüsnüñ seyridür maâşûd
Elünde şekli taşvirüñ hemân arada şuretdür
- 3 Kaçan şûr urula 'ömrüm senüñle haşr olam diyem
Bu dem bir özge demdür uşbu sâ'at kutlu sâ'atdür
- 4 Bakıcağ hîşm u luft ile oluram mürde vü zinde
Gel ey 'îsi-nefes di bir naâzarda bu ne hikmetdür
- 5 Sürûri hâk olup yoluñda başdı yüzine kelbüñ
Anuñçün şimdi 'uşşâk arasında sikke şuretdür

115

Nazîre-i Diger [Zâtî]

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Cefâlı kaşunuñ kaddi bükülmüş râ-i rahemetdür
Anuñ üstinde yâ Rab nokta-i hâli ne zahmetdür
 - 2 Kaçan kim gitmege dursaň kopar meclisde çok fitne
Kiyâm-ı kâmetüñ zîrâ kiyâmetden 'alâmetdür
 - 3 Tenümi żarf idüp cânâ şarayın cismüni didüm
Didi nâzüklüğüyle şarabilürseñ żarafetdür
- (27b)
- 4 O şâhid ben şehîdi bî-silâh eyler helâk ammâ
Şehâdet dahı iyler katlüme bu ne şehâdetdür
 - 5 Seni uşlatmağa bend itmiş iken saçı zincîrin
Sürûri 'akluñı degşür ki uşlanmak safahetdür

* Kafiye-ber-kafiye.

116

[Nazîre-i Diger [Zâtî]]

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Dimiş düşmen hâbîbüñ taşı için başa zahmetdür
Benüm başum için zahmet degüldür belki râhmetdür
- 2 Seni ger gamzesi öldürse itme ey göñül minnet
Anuñ kurbâni olduğuna her dem câna minnetdür
- 3 İrişüp yıldırıım bigi helâk itsüñ beni ' ömrüm
Üşüb başuma eller dir buña iren ne âfetdür
- 4 Hiyânet itmezem sırra mey içüp vaşla irdükçe
Ki şâdîklar dimışerdür şehâ şohbet emânetdür
- 5 Ölümlü hastesin fevt olmadan ko tiği öldür sen
Sûrûrî gel şehâdet pâyesin fevt itme furşatdur

117

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Yâreden yâra varan her dem egerçi kan olur
Cün yüzin göre durur karşuda kan hayrân olur
- 2 Diller alup cevr iderseñ ellere haşr olıcaç
Dâmenüñe nice dest üser ' aceb destân olur
- 3 Kim ki yüzüñ var iken bañsa güne Hâk gayreti
Her şu'â'ı hancer eyler gözleri giryân olur
- 4 Katı kibr itme gedâna ey şeh-i hüsn ü cemâl
Nice yir vardur gedâ sultân ile yeksân olur
- 5 Düşmenüñ birdür Sûrûrî zâhiri vü bâtını
' Aynı ortalı gibi nâ-dânuñ hemân nâ-dân olur

118

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Gitse çeşmünden o şâhum gözlerüm giryân olur
Pâdişâh-ı Rûm çün ide sefer bârân olur
 - 2 Nice ‘arz eyler aña kâşid benüm ahbârumı
Çün ki hâlüm fîkr ide dem-bestê vü hayrân olur
- (28a)
- 3 Dûd-ı âhum çok velî bahtum günü açılmadı
Gerçi kim gün açulur her kânda kim tûfân olur
 - 4 ‘İzzete irdüm hayâlüñ gönlüm idelen konağ
Devlet ol issinüñ kim aña şeh mihmân olur
 - 5 Gülse düşmen ağlasa tañ mı Sürûri kim cihân
Cennet olur kâfire vü mü ’mine zindân olur

119

[Nazîre-i Bahâri]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Saru haṭ kim yüzü üzre dil-berüñ ‘asker çeker
Leşkerin Rûm üstine gûyâ Beni Aşfer çeker
- 2 Etdüğüñce bâd-ı âhumdan şâcuñı mužtarib
Dir gören göge melek zincîr ile ejder çeker
- 3 Hançerüñle kâddüñ egüp şerha iden şadrını
Sînesîne gül gibi bir serv-kad dil-ber çeker
- 4 Nice olmasun perişan hâtîr-ı şûridemüz
Dil uzadup şâne dâ ’im zülfüñi eyler çeker
- 5 Öykünelden ey Sürûri ‘arız-ı dil-dâra şu
Beydânuñ dutup hilâfin üstine hançer çeker

120

Nazîre-i NecâtiFe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- 1 Íricek bâd-ı şabâ gül yaķasın çâk eyler
Ğâliba bûy-ı sırr-i zülfüñi idrâk eyler
- 2 Ra^c d u bârân degüldür şanemâ hecrûñden
Baş dögüp nâle idüp gök yaķasın çâk eyler
- 3 Pertevin yire şalup gün sürer ayağuña yüzin
Şanma bu hâleti ey mâh hemîn hâk eyler
- 4 Eylese serd sözü tañ mı rakîbüñ beni peyk
Ki şovuk olsa hevâ âdemî çâlâk eyler
- 5 No'la añmazsa Sürûrî dil-i gamgînûñi yâr
Ğuşşalu kimseyi añmak dili gamnâk eyler

121

Nazîre-i HayretîFâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- (28b)
- 1 Ey kâdeh sen bûse-i cânânum almağ yol mîdur
Bunca ƙanlar yutdurup hem cânânum almağ yol mîdur
 - 2 Cismümi biryân idüp aldı gözüñ bir yanımı
Ğamze-i mestüñ bir yanum almağ yol mîdur
 - 3 Gözlerüm nûri habitîbi göz göre alduñ rakîb
Rûşenâ-yı dîde-i giryânânum almağ yol mîdur
 - 4 Tekye-i kûyîndâ dil cân aldı ƙaçdı didi yâr
Andan abdâlam gelen ƙurbânum almağ yol mîdur
 - 5 Borcumuz һod yok Sürûrî kûy-ı yârûñ itleri
Cem^c olup ғavga idüp dâmânum almağ yol mîdur

122

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Defter idüp her kaçan ‘uşşâkın ol dil-ber yazar
Ben ayağda kalmışçı ‘aşkında ser-defter yazar
- 2 Ey yüzü müşhaf cemâlün yazıcı ‘âşıķ senüñ
Zülfüni *vellayl* ve la‘ lüñ sûre-i *Kevser* yazar
- 3 Ağzuñ üzre kâtib-i kudret kodugu hâller
Nokta-i şekdür ki çıkmaz yirde kâtibler yazar
- 4 Merdüm-i çeşmüm ruhümda eşk ile müştar çeküp
Surh ile efsûn içün gûyâ ki levh-i zer yazar
- 5 Gerçi çokdur şügli ey Hâace Sürûri bendeñün
Lakin ol ‘aşkuñ kitâbin şu gibi ezber yazar

123

Nâzîre-i Nesîmî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Merdüm-i çeşmüm akitdi yoluña çok yaşlar
Ol fenâ bulursa Hâak virsün saña çok başlar
- 2 Şeklüni şakılsın ey cân gerçi kim ‘uşşâkdan
Gösterür bir şûret ile niçe giz naakkâşlar
- 3 Diller almağda katı şeh-bâzdur ǵamzeñ senüñ
Perler olmuşdur aña gûyâ ol iki kaşlar
- 4 Elleşürmiş ugraşup ǵayırlar ile āh kim
Baña el virmez egerçi çog olur ugraşlar
- 5 Ey Sürûri tek o yirdeş ǵayra yüz göstermesün
Çün getürmez buncılayın şîveyi yoldaşlar

(29a)

124

Nazîre-i Diger [Nesîmî]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gâyet a' lâdur gözüñ üzre hilâli ķaşlar
 Kanda beñzer aña hâtemlerde olan ķaşlar
- 2 Kirpûgüm cârûbunuñ iki gözüm itdüm yerin
 Gerçi almaz 'aynına câdû beni ferrâşlar
- 3 Girdi Mecnûn ile Ferhâd öñce râh-ı ' aşkına
 Korkuludur yol yitiş gitdi dilâ yoldaşlar
- 4 Dün ǵarîbüñdür diyü şûfî çîkar şayda gice
 Nitekim gündüz yatur gice uçar һuffâşlar
- 5 Nicesine ķurtara cânın Sürûrî derd-mend
 Baş koşar ala gözüñ alına ķara ķaşlar

125

Nazîre-i Edhemî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Lâle-ħadler tâze ruħlarla çü gülzâr oldılar
 Ruħları ālin görüp bülbülle gül zâr oldılar
- 2 Kaddüne öykündi diyü bâd-ı şarşarlar esüp
 Şâħ-ı servi gâħ silker gâħ şarsar oldılar
- 3 Ra' d-ı şavtın şanma ey gün belki sensiz nâleler
 Eski bez gibi seħâbi gökde yırtar oldılar
- 4 Gerçi ħatlar mûrlar gibi çı́kardı ża' afla
 Uzanup baş қaldurup her birisi mâr oldılar
- 5 Gördüler bâzârda ' âşıklara luħfuñ senüñ
 ' Uzlet idenler cihânda ehl-i bâzâr oldılar
- 6 Yağmur ardînca degüldür ra' d u şimşek ey güneş
 Belki ağlarken melekler güler oynar oldılar

7 Öldürelden bu Sürûrî hasteyi tîguñla sen
 Gayırlar bu derd ile ey dost bîmâr oldılar

126

Nazîre-i Diger [Edhemî]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gerçi gamlar gâh ki 'uşşâkuña yâr oldılar
 Bu dil-i nâ-şâduma ey dost her bâr oldılar
- 2 Manşîb-i vaşla irerse yiridür 'âşıklaruñ
 Hidmetünde bunca yillardur emekdâr oldılar
- 3 Kaşlaruñ hañt-ı lebüñle çâr-yâr idi bize
 'Asker-i hañtuñ gelüp 'uşşâk-ı nâ-çâr oldılar
- (29b)
- 4 Çün seherden bâga vardum yalñuz ey gónce-leb
 Cümle güller gül yüzüñsüz çeşmûme hâr oldılar
- 5 Şâmit ü sâkit murâkîb oturan zühhâdi gör
 Ol leb-i meygûnuñuñ şevkiyle irlar oldılar
- 6 Oynadup servi seni gülsün diyü ey gónce-leb
 Ellerini her çenâruñ şâhi karşsar oldılar
- 7 Nâr gül olmışdı İbrâhîm'e ammâ ruhlaruñ
 Güller iken bu Sürûrî'ye neden nâr oldılar

127

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Her kaçan âh eylesem nâz ile dil-ber şalınur
 Nitekim yil dokunup serv ü şanavber şalınur
- 2 Bülbülüñ 'ömürî irâklarda geçer feryâd ile
 Güller ile gûlistân içre dikenler şalınur
- 3 Aşmasın ben bendesin diyü o şâha yalvarup
 Aşılur boynına bu zülf-i mu' anber şalınur

- 4 Baähr-i eşke ḫaṣı ‘aksi düşse gönlüm eglenür
Kim durur kişi keşti ḫaṣan deryâya lenger şalınur
- 5 Muṭrib olmış gülşene bülbül elin karşar çenār
Serv durup bir ayağ üstine oynar şalınur
- 6 Şevk-i rūyūnla senüñ rakkaş-ı meclis vecd olur
Baş açar meydānda saçını silker şalınur
- 7 Şohbetüñde bu Sürûrî rakş ider şanma şehā
Belki kendin dutamaz şevküñle ditrer şalınur

128

Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

- 1 ‘Āşıka ḫattuñ maḥabbet-nāmedür
Kaşlaruñ ‘unvān ile ser-nāmedür
- 2 Şalınup giydüğü tāvūsuñ şehā
Bir münaḳķaş gülsitāñ cāmedür
- 3 Saña öykündi diyü şem^c üñ üşer
Başına pervaṇeler hengāmedür
- 4 Naḳş ider levh-i dile çok ḥaṭṭ-ı surh
Tīri ġayet tīz işler hāmedür
- (30a)
- 5 Cāme çāk itse Sürûrî ṭān mı kim
Şevk-i la^c lüñle çü meyli cāmedür

129

Nazîre-i VefayîFā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

- 1 Ruḥların çün kaşların alının kemāhi gösterür
İki gün iki hilāl üstinde māhi gösterür
- 2 Hüsn deryâsında keşti şekl idüp Ḥaḳ gözlerin
Kaşların baş başa çatmış iki māhi gösterür

- 3 Söylese ger mürdeye ağızın gören ten cān bulur
Bir ağız sözle ‘aceb sırr-ı ilāhi gösterür
- 4 Rūstāyıdür şehā lāle ‘abes gerçeklenüp
Bir kıızıl börki giyüp kendin sipāhi gösterür
- 5 Acıyup her bir şeker-lebden kaçan dād istesem
Ey Sürūrı her kişi ol pādişāhi gösterür

130

Nazîre-i Ahmed Paşa

Mef ūlü Fā‘ ilātū Mefā‘ ilü Fā‘ ilün

- 1 Bir yār-ı cān ile ola çün kim dilā sefer
Akşā-yı arża dek yiridür ger ola sefer
- 2 Taşra çıkışan kişinüñ işini ḥudā bilür
Gāhi düşer seferde yine bir yaña sefer
- 3 Cān üzre cān besleyelüm hoş-süvār olup
Virsün nigār ile bize zevk ü şafā sefer
- 4 Olmaz ‘ilāç baña seferde oldı çün ki ‘aşķ
‘Aşķ ehline olur idı gerçi devā sefer
- 5 Dilber seferde gāh cefā geh vefā ider
Kim işşı eylemez kişiye dā ‘imā sefer
- 6 Sünnet durur silāh seferde çü ādeme
Gamzeñsüz itmezin ben eyā ķaşı yā sefer
- 7 Şol kim evinde lezzet-i ‘iş u ḥużūrı yok
Olur Sürūriyā o kişiye revā sefer

131

Nazîre-i Fedâyi

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- (30b)
- 1 Nergis çemende çeşmûne meftûn olupdur
Yüzün görüp gülün cigeri hûn olupdur
 - 2 Ney gibi iñledüp yüzümi def gibi döger
Çeng eylemek bilem aña kânûn olupdur
 - 3 Ey çeşmi âhû uş saña yâr oldı seg rakîb
Kör tâli' in anuñ nice meymûn olupdur
 - 4 Küp düşse dursa kûyuña arduñca tâñ mî bâd
Yoluñda yilmeden katı yorğun olupdur
 - 5 Sevdâ-yı zülfüñ ile Sürûri hikâyeti
Dillerde tâze Leyli vü Mecnûn olupdur

132

Nazîre-i Şâlih Çelebi

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 K'ey katı pür-tâbdur gâvgâyı her dem tîr ider
Katı hûnidür dem-â-dem fitneyi şemşîr ider
- 2 Râst geldi şadra geçdi tîrûn ey kaşı kemân
Toğru olan kanda ise kendüsine yir ider
- 3 Dün gice gördüm 'utârid hâleden çizmiş kenâr
Mâhi beñzer kim du'â-yı nûr ile tesîr ider
- 4 Merdüm-i çeşmüm ağrısa tâñ mî gamdan tâzele
Nev-civânum âdemî çok guşşa tezcek pîr ider
- 5 İ' tikâd it ey Sürûri her ne kâri dir ise yâr
Pâdişehdür korhusı yok her neyi kim dir ider

133

[Nazîre-i 'Atâ]

Mef ülü Fâ' ilâtün Mef ülü Fg' ilâtün

- 1 'Uşşâk-ı küste kanı cûy olmuş âba beñzer
Kanda bûrîde başlar yir yir hâbâba beñzer
- 2 Şîrîn lebünde hâlûn durur çü bir karârda
Bala konup dutılmış miskin zübâba beñzer
- 3 Bu taş at-ı kamerle ol yâr-ı sürh-pûşum
Gül-gûn şafağ içinde bir âftâba beñzer
- 4 Virâne gibi çün dil genc-i gamuňla pûrdür
Ma' mûr durur be-ğâyet gerçi hârâba beñzer
- 5 Ben kendümi bilelden çok dâneler ögüttdi
Devr-i felek Sürûri bir âsyâba beñzer

(31a)

134

Nazîre-i İshâk Çelebi

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Kaçan kûyuñdan irse bâd-ı şarşar
Hevâ-yı kaddûn ile servi şarşar
- 2 Görür çün sâyesi yok nûr anda
Kaçar kendüyi yirden yire çarpar
- 3 Gariğ olurdu dil deryâ-yı hüsne
Yitişdi Hîzır olup bu hatt-ı aħżar
- 4 Keser Şîrîn'e tağı gerçi Ferhâd
Velî ol kendüsinden yaña yonar
- 5 Sürûri sâyeme kılsam teveccûh
O da yüz virmeyüp ardını döner

135

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ̄lü Fā‘ ilün

- 1 Mecrūh iden beni çün o cerrāh-zādedür
Her yāra revzen oldı bu gönlüm güşādedür
- 2 Akitdı hūn-ı ‘āşıkı müjgānı niş olup
Her ‘āşıkuşsı gitmiş anuñ çün fütādedür
- 3 Ol müste‘ idde sūhte olalı şuglümüz
Fikr-i dehān u ‘aynı ile mīm ü şādedür
- 4 Yād itdi kendüye beni yād eylemez yine
Hercā’idür egerçi anuñ meyli yādedür
- 5 Kaçma Sürûrı’den şanemā añlayup garaż
Maḥbūbdan murādı çü pehlū-yi sādedür

136

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

- 1 Ne dilersem yiñe yok yok diyen ol yārumdur
İki ‘ālemde egerçi benüm ol varumdur
- 2 Beni nīme idüben kıldır bütün illeri yār
Ben añıldukda dimış yarım ağız yārumdur
- 3 Gölgem arduma düşer sen güne karşı gidicek
Pāsbānum gibi ey dost ̄afadārumdur
- 4 Evi öñinde beni ża‘ afla gördükde didi
Beh bu ādem degüle sāye-i dīvārumdur
- 5 Ey Sürûrı feraḥumdan ölü idüm bir dem
Ol ̄abībüm dise bī-çāreye bīmārumdur

137

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Göñlümüñ ak yüzde kara zülf ile ârâmı var
Fitne-i hağdan ne ǵam çün Rûm içinde şâmı var
- 2 Ey ǵamer-ṭal‘ at dutar āhir yüzüñ hađt-ı siyâh
Çünkü her rûşen günüñ şonuñda bir alşamı var
- 3 Tañ mı zülfe şayd iderse murğ-ı câni hâl ile
Çün bunuñ gibi begi ve ancılayın dâmı var
- 4 Cümle endâmum boşandı lerze düşdi cismüme
Gördüm ol nâzük tenüñ iki güzel endâmı var
- 5 Nâm ise maķṣûd ‘âlemde Sürûrî’nüñ dahı
Terk-i nâm u neng ile ‘aşķuñda һayli nâmı var

138

Nažire-i Şâlih Çelebi

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Cihânda gerçi ǵam her mübtelâya bir belâdandur
Belâdur mübtelâ baña ǵamı ben mübtelâdandur
- 2 Gözüm yaşıyla āhumdur olan şeftalüye mânî‘
O servüm virmedüğü mîve bu āb u hevâdandur
- 3 Saçuñdan bû alup կaçdı şabâ yollarda ey şâhum
Başına gird-bâduñ saçdugı ٹopraқ şabâdandur
- 4 Şu kim mey nûş ide la‘ lüñ dururken sâkiyâ hâżer
Kîzardığı anuñ gûl gibi her demde һayâdandur
- 5 Çü maḥmûram baña mey-һâneden luťf it şarâb irgür
Sürûrî şerbeti çün һastenüñ dârû’ş-şîfâdandur

139

Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

- 1 Sevk ile her penbe-i hūnīn ki dāğ üstindedür
Beñzer ol odlu fetile kim çerāğ üstindedür
 - 2 Şerha şerha sīne-i mecrūhum üzre ‘aşk odı
Şu^c le-i şem^c-i münevverdür ki yağ üstindedür
 - 3 Ey kemān-ebrū okuñda kanlu peykānuñ senüñ
Gonçe rengīne beñzer kim bu dāğ üstindedür
 - 4 Şâh-ı gül gülşende kaddūn hîdmet içün dā ’imā
Başda bir gül-gün tabak dutmiş ayağ üstindedür
- (32a)
- 5 Ey Sürûrî zülfî kılsa no’la rakş idüp semā^c
Çün anuñ seyrânı dā ’im ol yañağ üstindedür

140

[Nazîre-i Ahmedî]

Mef ülü Fā^c ilātū Mefā^c ilü Fā^c ilün

- 1 Ey gonçe gül yüzüñe gelen der gül-âb olur
Âteş gibi yüzüñi gör nice gül âb olur
- 2 Emdükçe la^c lüñi no’la vaşl istesem müdām
Mest olıcaç kişi şanemā bî-hicâb olur
- 3 Ey fenn-i ‘aşkdan baña müşkil şoran kişi
Bir harfi şerh olınsa anuñ biñ kitâb olur
- 4 Ger şâh olursa ‘âşik olan yâra derdini
Dil-ber eger gedâ ola ‘âlî-cenâb olur
- 5 Hâk ol yolında şimdi eriş pây-bûsına
Çunkim Sürûrî şoñ ucı cismüñ tûrâb olur

141

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Geç mecâzî vardan ey dil hâkîki varıgör
Gel berü gitme girü Tañrı yolına varıgör
- 2 Pisteves olğıl dehân-bestे ūlū'l-elbâb iseň
‘Ayn-ı ‘ibretle nazar eyle ūlū'l-ebsâri gör
- 3 Añla ‘âlemden fenâ itme reca andan bekâ
Şu gibi her suya âkma cünbiş-i enhâri gör
- 4 Hâlka-i zikr içre ‘özr itme döner başum diyü
Nice ser-gerdân olur bu künbed-i devvâri gör
- 5 Kadre irmez tolmayınca bir kışinüñ bağıri kan
Anuñ için buldı kıymet nâfe-i Tâtârı gör
- 6 Dâr-ı dünyayı şu kim dil-dâr ide dil dâr ider
Ko bu fâni beyti ey dil var o bâkî dâri gör
- 7 Rahmet-i hâkdan Sürûri eyleme kat‘-ı ümid
Bağma cărmüñ çökluğuna durma istîgfâri gör

142

Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 ‘Âdeti dil-berüñ cefâ mî olur
Şan‘ atı ‘âşıkuñ belâ mî olur
- (32b)
- 2 Muştafalar güzel mi olur hep
Her güzel yohsa Muştâfâ mî olur
 - 3 Yâri bir öpmege bahâ dû cihân
Anı kuçmağa hiç bahâ mî olur
 - 4 Kadd ü bâlâsı bigi ol servüñ
Toğrı di tûbâ müntehâ mî olur

- 5 Mey ü mahbûbsuz geçen demde
Ey Sürûrî 'aceb şafâ mı olur

143 [Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Doldurup şun sâkiyâ câmı çü gül devrânıdur
'İş u 'isret idelüm bir dem ki dünyâ fânidür
- 2 Zulmetinden hânenüñ çıkış nûş kıl âb-ı hayatı
Sebze-i Hızır oldu mey anuñ çeşme-i hayatındur
- 3 Rengine dil virme ey bülbül cihân gülzârinuñ
Her gülü bir Kayser ü Çemşîd ü Dârâ kânıdur
- 4 Ey göñül mir'ât-ı câm-ı Cem'de 'âlem şuretin
Cân gözüyle gözle kim âyîne-i rûhânıdur
- 5 Ey Sürûrî geçme meyden gözleyüp endâzeyi
Her ki meyden kim gece içdüğü bağırı kanıdur

144

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Bülbül-i dil bir gülüñ aşûfte vü nâlânıdur
Gülsitân-ı hüsnüñ ol şonça gül-i handânıdur
- 2 Gün yüzü şevkiyle kûyin devr idersem tañ mı kim
Ol meh-i nâ-mihrbânuñ çerh ser-gerdânıdur
- 3 Mürde olan 'âşık-ı bî-dillere cânlar virür
Tañ mı dirsem o leb-i şîrine âdem cânıdur
- 4 Bu bahâristân-ı 'âlemde gülistân verdiðür
Servdür kâddi özi lutf u vefâ bustânıdur
- 5 Şeb-nem ile pür olan nergis gibi her bir çiçek
Hasret-i kâddüñle bâguñ dîde-i giryânıdur

- 6 ' Aklumı alsa ' aceb mi ol melek-şüret benüm
 Ādemi bî-hûş kılmak çün perîler şanıdur
- (33a) 7 Bir müferrih leb görüp geçdi Sürûrî kendüden
 Gerçi kim esrâr-ı ' aşkuñ eskiden hayrânıdur

145

[Nazîre-i Necâtî]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Dâne-i hâlüñ ki dil cem' iyyetini tağıdırur
 Gâh çeşmüm merdümidür gâh bağrum tağıdırur
- 2 Devr-i ruhsâruñda emsün la' lüñi ' âşıklaruñ
 Mevsim-i güldür bu dem çün nûş-i bâde çağıdırur
- 3 Kâkülüñ kim pür-ham olmuş her kılı bir benddür
 ' Arızuñ bâğında dil bülbüllerinüñ bağıdırur
- 4 Şu' le-i âhum ' aceb mi rûşen itse ' âlemi
 Yağı ol şem' üñ gözüm nûrı yüregüm yağıdırur
- 5 Çeşm-i giryânumda ' aks-i rûyi ol gül-çihrenüñ
 Ey Sürûrî şanki şu üstinde gül yaprağıdırur

146

Mef ûlü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Eşküm ki dür gibi şadef-i çesm-i terdedür
 Maķbûl olursa şâhâ nażardadur
- 2 Ben munṭazır dururken o şâhum gelür geçer
 ' Ömrümdür ol ki durmayup ey dil güzeredür
- 3 Baķmaz yüzüm şarusına vü gözüm ağına
 Hâsiyyet ey göñül var ise sim u zerededür
- 4 Pür-sûz sîne üzre olan dâg câ-be-câ
 Âyînedür ki yir yir eyâ şeh siperdedür

- 5 Hat geldi diyü hâtıruña gelmesün ǵubâr
Câhil gözine ńarif ol ey dost perdedür
- 6 Şükr eyle ey göñül ki degül ber-karâr devr
Cevr ü cefâda mihr ü vefâves ki yirdedür
- 7 Geh dilde gâh gözde durur ey Sürûrî yâr
Hızır Nebî gibi ki gehî bahî ü berdedür

147

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- (33b) 1 Server-i hübândur bi'llâhi ey dil şeh-süvâr
Kim semend-i hüsne olmuşdur bugün ol şeh süvâr
- 2 Hatâ u ruhsâr u leb ü zülf ü ńizârin dir gören
Sebze vü şubh u şarâb u misk ü gül-berg-i bahâr
- 3 Göreliden hüsnnüni ey Yûsuf-ı şânî senüñ
Hüsnnüne şânî olup el kâldurur şâh-ı çenâr
- 4 Zerre deñlü ńalmadı yüzî şehâ meh-rûlaruñ
Tal` at-ı hûbuñ güneş gibi olaldan aşkâr
- 5 Gözle sultânnum rikâbunda Sürûrî bendeñi
Olmuş iken nâz ile hüsн atına çâbük-süvâr

148

Mefâ` ilün Fe` ilâtün Mefâ` ilün Fe` ilün

- 1 Bahâr ırışdı dilâ ńiş u ńışretüñ demidür
Bu dem nigârı kenâra getürme mevsimidür
- 2 Şarâb-ı la` lini em ey göñül ki derdedür em
Tabîb virdügi şerbet nedür neng-i emidür
- 3 Rakîbüñ eyüsi bildir olanıdır ey dost
Bu yıla ńalanı ńâkka yaramayan kemidür

- 4 Duriş vişâle dilâ itme ‘ ömrüñi zayıc
Ki ‘ ömre şayılan ancak vişâl ‘ alemidür
- 5 Sürûri bir güzele tâze ‘ aşık olmuşdur
Şoranlara diyesin ey şabâ adı Memi’dür

149

Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

- 1 Her kim mey ile bulmasa ķuvvet zebûn geçer
Hoşdur o kim içер ķadeh-i lâle gün geçer
- 2 Fevt itme furşatı eriş a‘lâ makâma kim
Durmaz çü hâ diyince bu dünyâ-yı dûn geçer
- 3 İtme ǵurûr şâh-ı cihânum bu gün diyü
Devrân içinde niçe bunuñ gibi gün geçer
- 4 Gösterme zâhidâ bize tezvîr idüp riyâ
Şanma ki ‘ ârif olana mekr ü füsûn geçer
- 5 Ehl-i cünûn olana geçermiş çü zülf-i dost
Anuñ içün Sürûri’de ehl-i cünûn geçer

(34a)

150

Nazîre-i Zâtî

Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

- 1 Cânâ çün ol dehân u miyân bî-bahânedür
Kuçmaǵa bunı öpmege anı bahânedür
- 2 Cün ǵayra tîr ata ǵokınur bir ucı baña
Tîr-i cefâya gönlüm anuñçün nişânedür
- 3 Söz ortanuñ durur baña incinme yok yire
Dirsem ǵama‘ güzelde dehân u miyânedür
- 4 Mecnûn gidüp yabanlara zenden açarsa söz
Olmaz ‘ aceb delü sözi ey dil yabanadur

- 5 Sürer mahalleden şunu kim hâle meyl ide
Cennetden Âdem'i çıkışan çünkü dânedür
- 6 Devrânda gîre olma gel ey pâdişâh-ı hüsn
Kılmaz karar çünkü bu devr-i zamânedür
- 7 Agyâra dışledür lebini cânum acıdı
Cisme degül cefâsı Sürûrî revânedür

151

Nazîre-i Diğer

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Cânâne kûyına ten ü cân kim revânedür
Cân virmesün mi anda ten ey dil revânedür
- 2 Cân virdügüm mahalleñ içinde çog iş degül
Kûyuñda kalmağa bu hemân bir bahânedür
- 3 Ol la' l-i leb firâkına dür dişî yâdına
Oldı gözüm 'açık u yeşim dâne dânedür
- 4 Dîvânedür kimisi kimi mübtelâ yatur
Gûyâ ki kûyi 'âşıka bimâr-hânedür
- 5 Cismümde dâğlar o kemân ķaşlu yârümüñ
Tîrine tabla olmağa yir yir nişânedür
- 6 Her dem niyâzumuz no'la olursa kûyuña
Yir ehlinüñ du' âsı şehâ âsmânedür
- 7 Ol rûy-ı âteşîn ile zülf-i siyâh içün
Şuğl-ı Sürûrî Sûre-i Nûr u Duğânedür

152

Mefâ' îlü Mefâ' îlü Mefâ' îlü Mefâ' îlü

- 1 Gül üzre tâ perişân idesin ey serv sünbüller
Olurlar gonçeler dem-besté çâk ider yaça güller

- 2 ' Aceb mi ' aşikuň şabr u ƙararı olmasa bir dem
Hemîse һäl ü ruhsâruň ƙor âteş üzre fülfüller
- 3 Bozuldi revnaқ-ı hüsnüň yıķıldı mülk-i dil andan
Haṭṭuň irişeli 'uşşâk giymişdür ƙara çullar
- 4 Odur ' aşık ki pervâne gibi vire güle cânin
Kuru ƙavğa ider öte durup gülşende bülbüller
- 5 Sebil eyler gözü yaşıyla saña merdüm-i çeşmin
Sürûrî hařç ider cānā yoluña aķçeler pullar

153

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Sarardı hecr ile beñzüm aña ger beñzeye bu zer
Varup bâzâra dil şarrâf-ı 'aşka bu zeri bozar
- 2 ' Aceb midür һamâyıl dil-ber iledür bir olursa
Kim ol niçe mücerreb nüşhayı itmiş durur ezber
- 3 Şekerden tatlıdur dirler zebânuň diyü çün şordum
Benüm ağızuma bal çalmaz һaber virmez dilin çiyner
- 4 Hayâli һâlinüň uçar megesveş iki gözümde
Şeb-i hicrân da һâli anuñçün gözlerümde uçar
- 5 Leb istersem şunar gibi olup çün ağızn oynadur
Benüm kım kım idüp cânum bedende yüregüm oynar
- 6 Diler vaşlı ƙumasından Sürûrî idine câme
Ne çâre pâresüz olmaz egerçi çok döker ölçer

154

Mefâ' İlün Fe' İlâtün Mefâ' İlün Fe' İlün

- 1 Gözümde nağş-ı ruhuň ey peri muşavverdür
Dilümde vaşf-ı lebünň şeker-i mükerrerdür

- 2 Binā-yı ‘aşk anuñ içün halel-pezîr olmaz
Ki hâk-i ehl-i dil ihlâş ile muhammedür
- 3 ‘Aceb mi meclis-i ‘aşk olsa ger mu‘atîtar u hûb
Buğurı büy-ı ciger dâg-ı sîne micmerdür
- 4 Celâl-i şüretini cânîna libâs itmez
Şu dil ki rûz-ı ezelde cemâle mazhardur
- 5 Başıreti nazarı olmayana nef̄ itmez
Sürûrî hâk-ı der-i dost özge cevherdür

(35a)

155

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

- 1 Güneş yüzinden ol mâhuñ dehânın kim ki vaşf eyler
Kemâhi şerhini kılmaz güneşden zerreşin söyler
- 2 ‘Aceb mi nâle vü âhum benüm tâbl u ‘alem olsa
Ki cümle ağalar begler benüm ol şâhimî bekler
- 3 Şadâ-yı nây şâdiñen degüldür meclis içinde
Kadeh yârûñ dehânın öpdüğün gördü aña iñler
- 4 Kaçan kim varasın kûyına ‘aklı bile uydurma
Harîm-i kûy-ı yâr içinde ey dil ecnebī neyler
- 5 Sürûrî saña söz kâr itmedügini bilür ammâ
Gazel dir şerh ider hâlin anuñla göñlini egler

156

Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün Mefâ‘îlün

- 1 Leb-i şirîñüñe ‘âşiklaruñ virür iken diller
Sögersin tatlu tatlu anlara virüp acı diller
- 2 Bilinmez çün vücûdi ağıznuñ bir bûse alınmaz
No’la bağlırsa ‘âşiklar ‘adem mülkine mahmiller

- 3 Raķib-i dīv-sīretinden dile olmaz idi қorħu
Eger boynumda olsa қollaruň cānā ḥamāyıllar
- 4 ‘Aceb midür gözüm yaşı akarsa pāyuña қarşu
Şehā şaff-ı ni^c āle māyil olur çün ki sāyiller
- 5 Sürūrī yārūn aǵzına baķup nāķış dime zinhār
Nażar noķşān-ı ġayra eylemezler čünki kāmiller

157

Mef̄ ȳlü Mefā^c ȳlü Mefā^c ȳlü Fe^c ȳlün

- 1 Feryād ile ‘uşşāk çü gülzāra gelürler
Raḥm eyleyüben bülbül ü gül zāra gelürler
- 2 Şāyed ki ele қuli olam diyü niçe hür
Satdurmağ içün kendüyi bāzāra gelürler
- 3 İncitmek ile terk ide cānānını diyü
Aǵyār benüm cānumı ǵazāra gelürler
- 4 Bi^c-zer olanuň zār ile zūrını güzeller
Gūş eylemeyüp zecr ile bi^c-zāra gelürler
- (35b) 5 Tās-ı felek içinde Sürūrī olalı zār
Bāziće içün her güzel ol zāra gelürler

158

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

- 1 Kendü cānı çün göñül şarup leb-i cānān arar
Ne'ylesün bi^c-çāre miskin derdine dermān arar
- 2 Dil-ber ardınca giden dil şol sipāhi gibidür
Kim şoña қalup seferden sa^c y idüp sultān arar
- 3 Ehl-i hırfetden olup yār ile bāzār itmege
H̄āce-i dil çār-su^c-yi yārda dükkān arar

- 4 Ȑam yimez tenhā göñül aǵyārı ister nitekim
Etmegin tenhā yimez ehl-i kerem mihmān arar
- 5 Gel Sürûrî çün olur erkek koyun կurbân içün
Hażret-i Eyyûb'a gelmiş dil-berüñ կurbân arar

159

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Çeşm-i pür-ḥûn gözlemiş ǵayrı yâr
Şerm idüp andan կızardı ey nigâr
- 2 Dâne-i eşkümle çeşmüm һânesi
Nazm-ı dürle oldı beyt-i āb-dâr
- 3 ‘Aks-i gül-gûn ruh-ı dil-dârdur
Şaňmanuz bu gözlerümüñ կanı var
- 4 Baǵladı sed bu remed-dîde gözüm
Tâ һayâlûñ çıkmaya ey gül-‘izâr
- 5 Կan görinür bu Sürûrî çeşmine
Her կaçan կan ağladursa aña yâr

160

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Ey diriǵâ ‘aşkümi ol l`al-i cânâń arturur
Bir ‘aceb hâlanca bu kim derdi dermâń arturur
- 2 Yükrük at çün arturur ey şâh kendü arpasın
Sa`y iden yufka lebüñden aǵzına nân arturur
- 3 ‘Ömr uzunluğun dilerseñ vefâ ‘uşşâkuña
Hem belâyi def` ider hem ‘omri ihsân arturur
- (36a)
- 4 Կul kim la` lüñden artur bûse-i ihsânın şehâ
Dirligini կullarunuñ çünki sultân arturur

- 5 Sarf ider eşkin Sürûrî tâ duta kûyuñda cā
H̄âcedür bir çär-sûda şanki dükkân arturur

161

[Nazîre-i ‘Abdülkerim]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Gül yüzin ol şonçenüñ görди bayıldı lâleler
Şîşe-i eflâkden şu sepsé tan mı jâleler
- 2 Tâb-ı ruhsâruñdan ey gül teb irişdi şonçeye
Kim çıkışdı jâlelerden lebleri teb-hâleler
- 3 Virdi bir keyfiyyeti mey-gûn lebüñ ben meste kim
Mey-perest oldı göreliden zâhid-i şad-sâleler
- 4 Gel kabul it da‘veti var bâga ‘îş eyle müdâm
Her çenâruñ şâhı ey dil çün saña el şalalar
- 5 Ol nigâr-ı surh-rû zerd idicek şeklüm benüm
Ey Sürûrî o rengi ‘aşk ehli bizden alalar

162

[Nazîre-i Şa‘dî]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Zâhidâ iç dime mey murdâr u ķalbüm arıdur
Gill u gişdan yur bu ķalbi hâliş eyler arıdur
- 2 Zülf ü hâli saña miskinlendügi hep hîledür
Gizlü şoķarlar birisi mâr u biri arıdur
- 3 Cân virüp bâzâr-ı ǵamda almağ içün bûsesin
Degme kimmez ortaya bu cân bâzâridur
- 4 ‘Âşıka olan ķarîn olur çü ‘aşka mübtelâ
Şöyle beñzer bir marâzdur ‘aşk ammâ sâridür
- 5 Şanma ey h̄âce Sürûrî ola bi-kâr u levend
Çünki her yirde kitâb-ı ‘aşk anuñ efkâridur

163

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Dil ḥarābin şohbete bünyād idüp sākī yapar
Feth idüp şādī ƙapusın cümle ǵam bābin yapar
- 2 Dūd-ı şem‘i ƙapadı göz açdurmayup bād-ı şabā
Rind-i ‘alemdür ki def‘i sūrmeyi gözden ƙapar
- (36b)
- 3 Mey-fürūsuñ kuyına iddüñ ki zāhid gelmesün
Kim görüp mey-ḥāne ehli ʐevkini yoldan şapar
- 4 Her şanem şekle ṭapar diyü baña virür ṭapa
Zāhid-i ḥod-bīn bunı şūret idüp ǵayra ṭapar
- 5 Ey Sürûrî meclis ehli görmesün göz kipduğun
Şem‘ veş basın keserler kim ki yāra göz kipar

164

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Kim ki irse rūz-ı vaşla pāy-ı cānānı öper
Nitekim ‘id olsa eller dest-i sultānı öper
- 2 Ƙaldırup zülfin yüzin öpsem ta‘ accüb eylemeñ
Muşhaf açan kimse ‘ādetdür çü Kur’ān’ı öper
- 3 Ḥaṭṭ-ı Yākūt’uñ öper ehl-i ƙalem ta‘ ȝim idüp
Kātib olanlar göricek ḥaṭṭ-ı reyħānı öper
- 4 Lo᷑ma lo᷑ma şem‘i yir mikraż-ı rūşendür ƙatı
Bilmeyen anı şanur şem‘-i şebistānı öper
- 5 Nice ḫan ağlamasun her dem şurāhi aciyup
Ey Sürûrî çün ƙadeh ol la‘l-i ḥandānı öper

165

Mef̄ ülü Fā‘ ilātū Mefā‘ ̄lü Fā‘ ilün

- 1 Vara şu kim boyin bura ol dil-beri şarar
Gerçi ki nāz ider aña dil-ber bürür şarar
- 2 Altuna mā‘il imiş o sim̄in-beden dilā
Sen dahı aña zār olup zer gibi şarar
- 3 Yoluñda hāk olduğumuñ nef̄ i bu ki ben
Girem rakīb çeşmine idem aña žarar
- 4 İder siper gören aña oħ diyü s̄inesin
Ol kaşı yā cü her yaña müjgāndan ok seper
- 5 Bağduçca rūy-ı zerdüme ǵamgın olur nigār
Virür feraḥ egerci Sürūrī zere nažar

166

Nažire-i Nişānī

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Bend ile կıldı dili ol kākülü pür-ħam es̄ir
Katı düşvār imiş olmaķ kāfire ādem es̄ir
- (37a)
- 2 Zülf-i kāfir-kiş tutup dilleri կullanmasun
Kāfire çünkim yasaq itdi şeh-i ‘ālem es̄ir
- 3 Bendden cānā һalāş eyle dil-i bīmārını
Şefkat eylerseñ no’la hem һastedür hem es̄ir
- 4 Cün rakīb һar deguldür һırlı կul bend it anı
Korkulup bend olunur ‘ādet durur muhkem es̄ir
- 5 Murğ-ı cānı kūyuña vardıkça azād eylerem
Çünkü varan Ka‘be’ye ܂azad ider her dem es̄ir
- 6 No’la çoğ olsa dizin dizin saçmakda mübtelā
Rūmili’nde çünkü zincir ile olmaz kim es̄ir

- 7 Bend-i zülfüñde yaturken bu Sürûrî şâddur
 Gerçek kim olmaz göñülden dil-berâ hurrem esîr

167

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Evvel-i hüsnüñde oldum bî-ķarâr
 Kim cünûnı depredür faşl-ı bahâr
- 2 Servüñ olaldan serinde âşiyân
 Gülsitân içinde oldu tâc-dâr
- 3 Eşkümi cû itdüm itdüm cüst u cû
 Tâ idem ol serv-i gül-rûyı kenâr
- 4 Bağda gördü o serv-i gül-ruhı
 El göğüsde kodı pest olup çenâr
- 5 Şüretüñ kıldı Sürûrî dilde naşş
 Hayli şüret virdi 'aşka ey Nigâr

168

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Seyle viren raht u bahtum 'ârız-ı dil-dârdur
 Oda uran varumu ol âteş-i ruhsârdur
- 2 İki yüzlüler yarar şimdi gül-i ra' nâlara
 Anuñ içün şüreten dînâr yâra yârdur
- 3 No'la cismüm lerze dutsa hem zemîni zelzele
 Çünkü tebden ditrer ol cânum benüm bîmârdur
- 4 Zerd olupdur zer-şifat çün şüretüm ey sim-ten
 Meyl idersüñ şürete ma' nâda vechi vardur
- (37b)
- 5 'Ardan 'ârı ol ister iseñ Sürûrî vaşlıñ yâr
 'Aşıkı mahrûm iden çün nâm u neng ü 'ârdur

169

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Hasretüñden lâle gibi kara bağrum başlıdur
Baḥr-i eşküm Nūh ṭūfānına nisbet yaşıldur
- 2 Satmasun mestūrluk servüñ bize ey būstān
Bir yeşil hırka giyer ammā oynar başlıdur
- 3 Uğraşur karşı oğuñla cān u dil ey ķaşı yā
Durmayup ilmez geçer tīrūñ meger uğraşlıdur
- 4 Gāh gözde gāh dilde ol efendüm gel berü
Hāne-i cismüm müretteb evdür içlü taşlıdur
- 5 Mārveş naşın görüp dehri Sürūrī şanma genc
Gerçi kim düzgünlidür ammā ki ġāyet yaşıldur

170

Fe‘ ilātūn Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Eyledi zülfî sīnem içre ķarār
Nitekim yir ider yir içre mār
- 2 No’la olsam helāk būsesine
Cān virür ‘āşıka çün ol dil-dār
- 3 Subħa-i zülfüñi alup elüme
Hūb sevmekden itdüm istīgħar
- 4 Rāst görüd çü kāmetüñ servin
Kodi inşāf elin göğüsde čenār
- 5 Görmedüm bir Sürūrī tek ‘āşıķ
Gerçi kim görmüşem hezār hezār

171

Mef ülü Fā^c ilātū Mefā^c īlü Fā^c ilün

- 1 Bağrum dilüm gibi benüm ol dil-rübā diler
Bilsem ‘aceb dilümden o hūn-rīz ne diler
- 2 Şūfī ki et yimez geçer ider ele riyā
Dil-ber lebin bulunca inekler gibi emer
- 3 Sıksam dutup ‘aceb mi durur dest-mälumi
Gözüm açup yumunca bu sīm eşkümi siler
- (38a)
- 4 Alayı ger rakīb-i ḥarūñ ola bir süri
Ey şeh-suvār ķuluñ ol alaya at şalar
- 5 Yār ağladur Sürūrī’yi aḡyār şād olur
Bir ḥāle uğradum baña itler daḥı güler

172

Nazīre-i Nişānī

Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilātūn Fā^c ilün

- 1 Zülfī bir çok başlıdur la^c l-i dil-ārāmī öper
Vāy bu yüzü kara şarķup idüp iibrāmī öper
- 2 Ruħlaruñ devrinde la^c lūñ emdüğüm ‘ayb eyleme
Rind olanlar mevsim-i gülde leb-i cāmī öper
- 3 Leblerüne beñzedüp cānā emerler çün meyi
Haż ider andan ɻadeħ her bir mey-āşāmī öper
- 4 Gösterür ḥalqa hilāl-i īd çün kim şekl-i cām
Rind olan dutup orucı cām-i bayrāmī öper
- 5 Būse virdükçe ‘aceb midür öpersem pāyuñi
Kim ki ihsān alsa dest-i şāhib-i in‘āmī öper
- 6 Mest olup iķdāmuña düşsem ta^c accüb eyleme
Mest olan maħbūbına çün ider iķdāmī öper

- 7 Ger Sürûrî öpmese hengâmede cânâ seni
Hep riyâdur itdûgi çün bula hengâmı öper

173

Nazîre-i Mu‘îdî

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Gün gibi ǵayr ile ol meh çü temâşaya çıkar
Yirden âhum tütni tâk-ı mu‘ allâya çıkar
- 2 Taǵa düşer görüp âhûlär olup mecnûnı
Kaçan ol serv-i revân seyr ide şâhrâya çıkar
- 3 Dil çü kûyîndan ere ƙarşu çîkar cânum aña
Nitekim gelse misâfir aña himâye çîkar
- 4 Bir o bir ben idüm aña viricek naќd-ı dili
Ben ölicek dilüm ol dil-ber-i ra‘ nâya çîkar
- 5 Devlet-i ‘âlemi terk eyle Sürûrî şâh ol
Bu cihânuñ ötesi çün ƙuru ǵavğaya çîkar

(38b)

174

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Düzd-i ǵamze naќd-i ƙalbi çeşm-i rûşenden çeker
Nitekim uğrı metâ‘ -ı beyti revzenden çeker
- 2 Nâzükâne ter i‘ zârîndan çıkışup һaňtin boyar
Şan ƙılı bir kimse dutup sâde revgândan çeker
- 3 Dil-ber-i şehrî dilâ çün müflis eyler ‘ âşıkı
‘ Aklumı başdan anuñcun cânumu tenden çeker
- 4 Âdemüñ göñli gülistâna çeker ammâ hezâr
Hâr ile görür çü verdi ƙalbi gülşenden çeker
- 5 Hüsnuñe һayrân iken la‘ lin şunar hâlüñ şorar
Ey Sürûrî mest ider esrâruñi senden çeker

175

Nazîre-i Bahârî

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Muşâhibsin çü yâr ile yine ey dil huzûruñ var
O şâh-ı kâmkâr ile yine ey dil huzûruñ var
- 2 Nigâruñ çünkü nev-haçdur bürûdet eylemez çendân
Hevâ-yı nev-bahâr ile yine ey dil huzûruñ var
- 3 Gice mest eyleyüp yârı seherden leblerin emdüñ
Bugün def-i humâr ile yine ey dil huzûruñ var
- 4 Delü ǵam bilmez olursa dağı zincirde baǵlu
Bu zülf-i târ-mâr ile yine ey dil huzûruñ var
- 5 Varup bâǵa Sürûrî gibi bülbül degüldük vâfir
Anuñ gibi hezâr ile yine ey dil huzûruñ var

176

Nazîre-i Necâti

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Kim ki irse zülfine cânın dilâ cânân alur
Bir 'aceb cânânedür kim irišenden cân alur
- 2 Şöyle mestem kim tamardan kan yirine mey tamar
Dem-be-dem çünkim gelüp fasşâd benden kan alur
- 3 Ol tabîbüñ kuyına vardıkça ben derd isterem
Hasteler dârü's-sifâdan gerçi kim dermân alur
- 4 Bir süri 'uşşâkdan alur olmalusun ҳabîbe
'Id-i kurbânda nitekim her kişi kurbân alur
- 5 Alsa 'Azrâ' il cânın ger lebûñ vaşf eyleyüp
Ol melekves bu Sürûrî cân virüben cân alur

177

Nazîre-i Gubârî

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Nigâruñ bâr-ı cevrin ey göñül anı çekenden şor
Çeken bilür dimişlerdür n'idersin gayrı benden şor
- 2 Geçüp zülfî başumdan boynuma kat kat kemend oldı
Sen ol çok başlinuñ bendini başından geçenden şor
- 3 Muşâhib olmayan bilmez nice terdür ten-i yâri
Anuñ nâzüklüğün bilmek dilerseñ pîrehenden şor
- 4 Rakîb aña karîb oldukça ben pûr-âtes olduğum
Bilür hem-hâl olan sen bunı şem'-i encümenden şor
- 5 Ne vakıt irür seferden şeh Sürûrî bilmek isterseñ
Ayağı tozı ile yil gibi yoldan gelenden şor

178

Nazîre-i Nişâni

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 'Âşıkuñ hâlin çün eyler dil-bere iş'är şî'r
'Arz-ı hâl içün dirüm dil-dâruma her bâr şî'r
- 2 'Ayb odur kim ma'rifetden ola 'âri âdemî
Çün hünerdür dâniş ehline degüldür 'âr şî'r
- 3 Fikrüm oldur şî'rüm içre gizlenüp la'lûn öpem
Sen okurken nâzükâne ey şeker-güftâr şî'r
- 4 Cevher-i eş'ârı almaz hûblar bir mankıra
Kârger olur idi olsa dirhem ü dinâr şî'r
- 5 Sen Süleymân'uñ çü tahrîr eyleyem evşâfini
Şaf dutup dîvân-ı 'âlî bağlar ey dil-dâr şî'r
- 6 Her kalem bir şî'r ve her şî'rüm kitâb-ı 'aşk okır
Bunu kim görmüş durur kim okuya eş'âr şî'r

- 7 Okiyup şî‘ rüm benüm yâd ide sen nâmum diyü
Bu Sürûrî tâze tâze gönderür ey yâr şî‘ r

179

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Hânkâhdur çün bize mey-hâne ey dil hûbdur
Düş ayağına elin al şeyhimüz mahbûbdur
- 2 Kim ki olursa zen-i dünyâya tâbi‘ dime merd
Er mi dirsın aña kim bir ‘avrete mağlûbdur
- (39b)
- 3 Sil süpür gözden gider dünyâ-yı dûn hâr u hısın
Çünkü müjgânuñ Hûdâyî saña hoş cârûbdur
- 4 Nefsüñ ile kıl hisâbuñ olmadan rûz-ı hisâb
‘Akl ile bil bunı ey dil her nefes mahsûbdur
- 5 ‘Arif iseñ gâh dâniş-mend u geh dervîş ol
Ey Sürûrî çün tefennün bir güzel üslûbdur

Kafiyetü’z-Zâ‘

180

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Be-geşte bûd behâ leb bedîn behâne henûz
Me-râ be-cevr be-güştî vü ân behâne henûz¹⁴⁴
- 2 Be-kûy-ı ‘aşk-ı bütân bûd beyt-i gam ma‘ mûr
Der-ân zamân ki be-câyi ne-bûved hâne henûz¹⁴⁵
- 3 Hemişe zülf-i şumâ çün hümâ gîred câ
Ez-ân ne-geşt be-u īn dil âşiyâne henûz¹⁴⁶

¹⁴⁴ Beni kıymetli dudağı arama bahanesiyle zülm edip öldürdü. O bahane hala duruyor.

¹⁴⁵ Henüz hiçbir yerde ev yokken, güzellerin aşk köyünde gam evi imar edilmişti.

¹⁴⁶ Sizin zülfünüzde daima hüma kuşu durduğu için bu gönül henüz onunla tanışmadı

4 Eger ci dost be-gîrem tu-râ çü h̄ışānet
Günâh kerde menem bes der-în miyâne henûz¹⁴⁷

5 Resânde ez-deret eflâk-râ Sürûrî ser
Ser-i irâdeteş ammâ ber-âsitâne henûz¹⁴⁸

181

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

1 Talebde yâruñ ardînca bükûlem tek o yâr olmaz
Velî biñ cehd eylerse buña hergiz uyar olmaz

2 Didüm deryâ-yı hecr içre kenâr ister benüm gönlüm
Didi benüm ǵamum bahrine düşene kenâr olmaz

3 Didüm mir'ât-ı ǵalbe inkisâr irgürdi senüñ ǵam
Didi her pârede naǵşum olur bu inkisâr olmaz

4 Didüm luǵf eyle gel ağlatma beni ey gül-i rań nâ
Didi bârân kim olmaya gül açılmaz bahâr olmaz

5 Sürûrî uydurup aǵyârı yârân cüst ü cû eyler
Velî ol gözleri ǵahâr aña hergiz şikâr olmaz

182

Nazîre-i Revâni

Mef ǵulu Fâ' ilâtu Mefâ' İlü Fâ' İlün

1 Zülfîyle yüzin örteli ol gül-ı izârumuz
Şan gün dutuldı giceye döndi nehârumuz

(40a) 2 Ben ǵara günlüde ǵomadı şabır ile ǵarar
Ol ǵara zülf ile ǵanı ǵavl ü ǵarârumuz

3 Dil şafhasında ǵalmadı mahev oldı şeklär-i ǵayr
Naǵşuñ muşavver olalıdan ey nigârumuz

¹⁴⁷ Her ne kadar seni yakınım gibi sevsem de, bu arada suç işlemiş olan yine ben olurum.

¹⁴⁸ Sürûrî senin başında başını eflake kadar yükseltti. Ancak yine de onun iradesi senin eşliğinde.

- 4 'İsâ'dan istemek bize ihyâ için du'â
Çün tîg-i zecr ü hecr ile öldürdü yârumuz
- 5 Dünâr sarâyın âb şanur i' tibârda
Kodı bizi yabanda kûrı i' tibârumuz
- 6 Girdâb-ı derde şaldı bizi fûrkâtüñ dirîğ
Ey Hîzr-ı cân nice olısar rûzgârumuz
- 7 Ol yâr hâsretinde Sürûrî ile bizüm
Âh u figân u nâle vü zâr oldı kârumuz

183

Nazîre-i İshâk Çelebi
Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Neden bilsem 'aceb yârı baña hergiz yakîn olmaz
Melekdür varise dil-ber ki âdemle karîn olmaz
- 2 Tâvâf-ı kûy-ı yâr eyler rakîbi her seher gördüm
'Aceb bu kîbleye kâfir büçük sâ'at yakîn olmaz
- 3 'Îzâruñ kûfr-i zülfüñle niçün pinhân idersin kim
Ki kûfr içinde hey kâfir bilürsin ehl-i dîn olmaz
- 4 Rakîbe keşf-i râz idüp yüzüñ gösterme ey dil-ber
Ki imâna çü şeytânı bilürsin kim emîn olmaz
- 5 Çıkar dilden Sürûrî sen hâyâl-i naâş-ı dil-dâri
Bilürsin dûzâhı çün kim maâkâm-ı hûr-ı 'ayn olmaz

184

Nazîre-i Necâti
Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Maraž budur nitekim 'illet-i hâbîb olmaz
Buña mu'âlece iden baña taşîb olmaz
- 2 Vişâle iremedüm cidd ü cehd idüp vâfir
Ki devlet âdeme çok say' ile naşîb olmaz

- 3 ' Acîb şeklumi hecründe һalķ ögrendi
Garîbe ins olıcaķ ol қadar garîb olmaz
- 4 Dilâ қo zülfini seyr eyle կaşı mihrâbin
Çü secdegâhi müselmânlaruň şalîb olmaz
- (40b) 5 Ne ҭaň rakîb қarîb ola vü Sürûrî ba' id
Gülüñ çü hâr olur yâri ' andelîb olmaz

185

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Fe' ülün

- 1 Aranup ol ҭabîb-i cân bulunmaz
Gelüp bu derdüme dermân bulunmaz
- 2 No'la aħşam olmazsa bizde her şeb
Çü her gice meh-i tâbân bulunmaz
- 3 Virürsem cân tenüm cânâni görmez
Velî cân virmesem cânâni bulunmaz
- 4 Bu ise ʐulm anı kim çeşmүň ider
Cihânda bir yir ābâdân bulunmaz
- 5 Çü devr-i hüsndür fevt itme furşat
Dilâ çünkim geçen devrân bulunmaz
- 6 Ne siħr olur bu kim mecrûh idersin
Görinmez tirüñ ü peykân bulunmaz
- 7 No'la biryân dilümle itsem ziyâfet
Hayâlüñves güzel mihmân bulunmaz
- 8 Yüze yüz olımaż ol genc-i yâra
Anuñçün gizlenüpdür kân bulunmaz
- 9 Sürûrî o mehe ' aşķında kenâri
Çü ' ummândur aña pâyân bulunmaz

186

Nazîre-i Hayâlî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Şanmañuz bizi mahabbetden hemîşe hâliyüz
‘Âşikuz aña ki var yüzinde hâft u hâliyüz
- 2 Biz gubâra iricek bâd-ı fenâ ser-tâç ider
Gerçi bu keşretde hâlkuñ hâliyen pâ-mâliyüz
- 3 Dimeñüz ay ile gönder bu cihân içre ışık
Biz dahı bu tekyegâhuñ baş açık abdâliyuz
- 4 Gölgeden güne iletmez gerçi zehr-i gam bizi
Düşmeni öldürmede ammâ cihân kattâliyuz
- 5 Қalbi virüp aluruz ol hâceden özge metâ‘
Uşbu bâzâruñ Sürûrî hileger dellâliyuz

(41a)

187

Nazîre-i Ahmed Paşa ve Nizâmi

Mef ülü Mefâ‘ ilü Mefâ‘ lü Fe‘ ülün

- 1 Yüz kızdura ger mihr ü meh aña ‘aceb olmaz
Cerrâr ışıklarda hayâ vü edeb olmaz
- 2 Heç öldüreli gönlümi cismümde şafâ yok
Bir evde ki meyyit ola ‘ış u tarab olmaz
- 3 Âdem gibi dil dâne-i hâl istese sögme
Ey hûr-i peri-çehre melekde gażab olmaz
- 4 Dîvâne dil emse lebüñi dime sebeb ne
‘Âlemde çü ‘âkiller işi bî-sebeb olmaz
- 5 Çok derd ü belâ çekdi mahallende Sürûrî
Gerçi kişiye cennet içinde ta‘ ab olmaz

188

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Cânâ dilerseñ ola saña ger şevâb-ı nâz
‘Uşşâka rahmet eyle iderken ‘azâb-ı nâz
- 2 Tek cevrüñün hesâbını unutma dostum
Zîrâ cezâ gününde şorılmaz hisâb-ı nâz
- 3 Üstad-ı fenn-i şivedür ol ‘ilmi çok güzel
Te’lîf eyler ise olur biñ kitâb-ı nâz
- 4 Te’şîri var cefâ gibi nâzuñ da serverâ
‘Uşşâk göñli tañ mı olursa hârâb-ı nâz
- 5 Göstermeyüp yüzin nice yüzden tögar baña
Dirsem ‘aceb midür aña ben âftâb-ı nâz
- 6 Efsûn idem diyü gice hâlümi söyledüm
Efsâne geldi dil-bere hâb itdi hâb-ı nâz
- 7 Feth-i kelâm eyleyicek nâz keşf olur
Dirsem ‘aceb midür dehen-i yâra bâb-ı nâz
- 8 Nâz itdüğince ağladığum cevce gelmeyüp
Sâ’îl yaşıuma virmedi illâ cevâb-ı nâz
- 9 Oldı gıdâ Sürûrî’ye çün nâz-ı nâzenîn
Başlar niyâza eylese nâz u ‘itâb-ı nâz

(41b)

189

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gayra lûtf u mihr idüp baña ider cevr ile nâz
Bendesine gayrılardan virmek ister imtiyâz
- 2 Baña tîg urduğda sen düşmen hasedden oldı fevt
Yirde yatdıçça o Hâk virsün saña ‘omr-i dirâz

- 3 Ağzumı tut ağız açup bûse ‘ahd eyle yine
Yohsa ağızuñ öpdüğüm dirüm açılır gizlü râz
- 4 Ben ayağda kalmışi zülfüñde ber-dâr eyledüñ
Himmet-i ‘âlî kılpup itdüñ ķuluñ ser-firâz
- 5 İtmesün ehl-i niyâza nâzı az ol nâzenîn
Ey Sürûrî varup aña idelüm çok çok niyâz

190

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Bir güzel ma‘ cuncunuñ ḥayrânı oldı gönlümüz
Gâh ḥayrânı gehî sekrânı oldı gönlümüz
- 2 Varmaz iken ehl-i ‘arżum diyü Tahte’l-ķal‘ a’ya
Göreli anda seni mihmâni oldı gönlümüz
- 3 Hokkâ ağızından emüp itdi vişâli fikrini
Beng ileydi iklîmüñ sultânı oldı gönlümüz
- 4 Tañ mı gör bengi vü geçgin şöyle tiryâki olam
Çünkü ol ma‘ cuncunuñ giryâni oldı gönlümüz
- 5 Hokkâ ağını göricek yimedin dutdı meger
Karşusunda şüret-i bi̇-câni oldı gönlümüz
- 6 Ağzuñ esrârı biter dilde şehâ ḥayrânlara
Var ise esrâruñuñ bûstânı oldı gönlümüz
- 7 Açılı ma‘ cûn dükkânın kapandı meygede
Mey yirine şimdi ma‘ cûn kâni oldı gönlümüz
- 8 Ben yidüm gâlib seni dutdı göñül şâşduñ katı
Tañ mı dirsem illerüñ seyrâni oldı gönlümüz
- 9 Dilde yakût-ı müferrihdür Sürûrî çün lebi
Cevheri ma‘ cûnlaruñ dükkâni oldı gönlümüz

191

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ulün

- (42a)
- 1 Bizümle zâhid-i yâbis bilişmez
Ki tiryâki ile ser-hos alışmaz
 - 2 Okundan nice mecrûh olmasun dil
Hemân uğrar geçer tende ilişmez
 - 3 Kaçan bâd-ı şabâ itse şovukluk
Açılmaz gönçeler güller gülüşmez
 - 4 Gûlüñ gerçi açıkdur yüzü ammâ
İdüp el oyunun yille yoluşmaz
 - 5 Sürûri no'la çıkmazsa saña yâr
Ekâbir çünkü her şahsa buluşmaz

192

Nâzîre-i Necâtî

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Pâyüne baş komadur çünkü bizüm niyyetimüz
Irerüz pâyüne başda var ise devletimüz
- 2 Hâk-i pâyüñle egerçi gözüm açdı kehâl
Ayağunuñ topağınadur yine hep minnetimüz
- 3 Hürmeti her kişiñüñ olur elinde dirler
Sâkiyâ elde iken şâkinalum hürmetimüz
- 4 Bozdilar şüret-i Mecnûn'ı nigârâ kaziyup
Şafha-i 'âleme naş olalıdan şüretimüz
- 5 Gam-ı dil-dârı yimezsem ölürem ko beni sen
Cün tabîbâ senüñ elünde degül şîhhatimüz
- 6 Lebi hayrâniyam ol mest-i mey-nâb şanur
Aña ma' lûm degül âh ki keyfiyyetimüz

7 Şeklumi naş idemez hayret alur naşkası
Ol Nigâra çü Sürûri göre bu hayretimüz

193

Mef ülü Mefâc ilü Mefâc i lü Fec ülün

- 1 Dil yansa no'la ol gözü mestâne görünmez
Cân çıksa 'aceb mi göze cânâne görünmez
- 2 Ey bâd saçından ne haber virdüñ anuñ kim
Yanumda benüm bu dil-i dîvâne görünmez
- 3 Hışm itdi çün ol şâh dilâ kuyına varma
Mağzûb olan bende çü sultâna görünmez
- 4 Şâne şacuñuñ baña nişânın vire dirdüm
Düşdi içine yatdı anuñ şâne görünmez

(42a)

- 5 Her dem göremez ol leb-i rengini Sürûri
Kim diñmede cân şüreti insâna görünmez

194

Fe ilâtün Fe ilâtün Fe ilâtün Fe ilün

- 1 Yâr dimiş şuña kim cevr ü cefalar iderüz
Katlanursa şoñ ucı mihr ü vefâlar iderüz
- 2 Anduguñca sögedur sen bize ey şirîn-leb
Gerçi biz saña du' âlarla şenâlar iderüz
- 3 Zevk ü şevk ehli degül şanma bizi ey şûfi
Mey-i şâfi ile biz zevk ü şafalar iderüz
- 4 Didi cânunuñ alup dişledürüz leblerimüz
Biz senüñ cânuna bir nice cezâlar iderüz
- 5 Ger şorarlarsa Sürûri tarafından ahbâr
Ey şabâ cümle-i yârâna du' âlar iderüz

195

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Kākūlūñ fikrinde eşküm gitmez ey meh āhsuz
Tİfl olan çıkmaz gice çün taşraya hem-rāhsuz
- 2 Ey güzeller biz sizi gördükce Hākdan keş olur
Şöyle beñzer kim adın āyīne-i Allāhsuz
- 3 Kaşını gösterdiği şeb no’la setr itse yüzin
Ay başında ey göñül olur gice çün māhsuz
- 4 Pādişāhum senden ayru ger şorarsañ göñlümi
Bir ḥarābe memleketdür kim ḳalupdur şāhsuz
- 5 Ey Sürūri ger kerīh olsa rakīb olmaz ‘aceb
Çünkü ikl̄rār eylemez ‘aşk ehline ikrāhsuz

196

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Zülfî zincîri olaldan boynumuzda kaydimuz
‘Ālem-i ıtlâka düşdük kılca yokdur kaydimuz
 - 2 Ol gözü āhū şikār içün gerekmez seg rakīb
Özge şeh-bāzuz bizüm kelb ile olmaz şaydimuz
 - 3 Dām-ı zülfüñ öldürür ‘uşşāki didüm didi yār
Neyleyem ben cān virür aña dolaşup şaydimuz
- (43a)
- 4 Ey ‘Ali Bālum Ebū Bekr u ‘Ömer ‘Osmān ḥaḳḳı
Sevdüğüm sensin ko sevsin ğayı ‘Amru Zeydimüz
 - 5 Ḥalqa-i ȝikre egerçi girmezüz şūfi-şifat
Ḥalqa yokdur ḥaḳ bilür hergiz Sürūri keydimüz

Kâfiyyetü's-Sîn

197

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Şeved beden müteharrik çü cân şeved mûnis
Çü yâr yâr şeved men şevem velî bî-his¹⁴⁹
- 2 Çü sîm-i eşk u zer-i rûy dâd 'aşk me-râ
Besi tevângerem ez-yümn-i û men müflis¹⁵⁰
- 3 Şodem zi-devlet-i ân kîmyâ-yı 'aşk çü zer
Egerçi men şode-bûdem be-nefs-i hod çün mis¹⁵¹
- 4 Me-râ ne-dâde be-mescid egerçi zâhid cây
Velî be-meykede dârem şadâret-i meclis¹⁵²
- 5 Kucâ şeved be-Sürûrî enîs-i ân hûrî
Ne-dîd kes ki şeved ins bâ-perî mûnis¹⁵³

198

Nazîre-i Ahmed Paşa ve Necâti

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Aşduñ ey cân gönlümi itdüñ diyü zülfüm heves
Çün günâhi kîlca yok gel ölmeden ipini kes
- 2 Çâşnî yilmek hevâsında uçardı gerçi kim
Leblerûn kandını şordum eñsesin kaşır meges
- 3 Ağzumu tut luñ ile diñdurmek isterseñ beni
Yohsa yokdur ihtiyârum nâlede hem çün ceres

¹⁴⁹ Eğer sevgili bizimle arkadaşlık yapsa bedenimiz harekete geçer. Fakat sevgili dost olunca ben kendimden geçerim.

¹⁵⁰ Aşk bana gümüş gibi göz yaşı ve yüz sarılığı verdi. Onun bereketinden dolayı iflas etmiş olan ben çok zenginim.

¹⁵¹ Her ne kadar kendi nefsimden dolayı gümüş bakır gibiysen de, o aşk kimyasının zenginliğinden altın gibi oldum.

¹⁵² Her ne kadar zahit mescitte bana yer vermediyse de, benim meyhanede baş köşede yerim var.

¹⁵³ O peri nasıl Sürûrî ile dost olsun. Hiç kimse insanın periyle dost olduğunu görmedi.

- 4 Nây-zenler sırr ile didükçe nâya derdümî
Nây feryâd u fiğân eyler benümçün hem nefes

5 Uğradıkça zülfine büyin getürsin bu yaña
Bu degül midür şabâdan ey Sûrûri mültemes

199

Nazire-i Diger [Ahmed Paşa ve Necatî]

Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilātün Fā' ilün

- (43b)

 - 1 Murğ-ı cāna gerçi bu cism-i že^c if olmuş ķafes
Lîk kūyuñ gülşeni pervâzına ķılur heves
 - 2 Uyħu uyutmaz baña dā 'im ħayāl-i ħäl-i dost
Ḩ̄āb gelmez çeşme zirā қanda çog olsa meges
 - 3 Yalvarup bir bûse ' ahdin eylegil baña didüm
Didi nāz idüp igen çok söyledüñ sen imdi bes
 - 4 Ğamzesinden ḥavf idüp dil eylemez efgân u zār
Kārbānı duyurur zirā ḥarāmiye ceres
 - 5 Gürk-i küh-ı ' aşķ idi usbu Sürûri dil-berā
Lîk sen Yusuf-cemâle bulmadı hiç dest-res

200

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ülün

- 1 Ola şādī vü hicrāndan baña yās
Anuñçün hālumi bilmez benüm nās

2 Eyā şāh-ı cihān Maḥmūd sensin
İdersüñ hāş oluram bende Ayās

3 Şadā virür felek boş olduğu çün
Ki çıñramaz şehā ṭolu olan ṭas

4 Nemed-pūş olup açma her yüze yüz
Ki tā mir'ātves dutmayasın pās

- 5 Sürûrî bahr-i eşke olmadın gark
 Meded Hızır ol yitiş sen aña İlyâs

Ḳāfiyyetü's-Şîn

201

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Nigâr-ı men çü keşed câm u mi'-şeved ' ayyâş
 Nehed şurâhi-i zemîn-râ serv be-bûsed pâş¹⁵⁴
- 2 Çün ân tabîb-i men âmed zi-men be-reft marâz
 Be-men be-gost ki men reftem u tû hoş mi'-bâş¹⁵⁵
- 3 Ki ân pûser gehî in dil-i me-râ koned bed-nâm
 Çü ez-şabî vü zi-mecnûn şeved heme sîr-fâş¹⁵⁶
- 4 Metâ'-ı hâace ki köhne şeved şeved kâsid
 Çü bâde köhne şeved beh şeved vey est komâş¹⁵⁷
- 5 Sürûrî hâast zi-nakkâş tâ keşed naşşes
 Çü diğ hayret-i ü bi'-mecâl şod nakkâş¹⁵⁸

202

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Gözüñ devrinde âhumdan dutar her bir mekân âtes
 K' olur ihrâkı mirrihün kesilmez her zamân âtes
- (44a)
- 2 Dile ' aks-i haddüñ düşse belürür nâleler cânâ
 Ki zîrâ âb irişdükçe ider her dem figân âtes

¹⁵⁴ Benim sevgilim kadehi içerken sarhoş olur. Kadehi yere koyunca serv onun ayağını öper.

¹⁵⁵ Benim tabibim geldiği zaman benden hastalık gitti, bana ben gittim sen hoşça kal dedi.

¹⁵⁶ O oğlan çocuğu bazen bu gönlümü aşağılar. Çünkü, çocuk ve deli sırrı gizlenmez.

¹⁵⁷ Tüccarın sattığı kumaş eskidikçe degersiz olur. Ancak şarap eskidikçe değeri artar.

¹⁵⁸ Sürûrî nakkaştan resmini yapmasını istedi. Ancak onun şaşkınlığını görünce nakkaşın gücü kalmadı.

- 3 Raķibüñ sözin işitsem kopar ah itmege şevküm
Hevā serd olsa olur lā-cerem maṭlūb-ı cān āteş
- 4 ‘İzārında hattın görüp şovuyayın dime ey dil
Ki bu meşhûrdur olmaz cihânda bî-duḥān āteş
- 5 Nigārā sūz-ı ‘aşķuñdur Sürûrî’nün döken yaşın
Ki eşk-i şem‘ edür bā‘ iş içindeki yanân āteş

203

Nazîre-i Ahmed Paşa

Müstef‘ ilün Müstef‘ ilün Müstef‘ ilün Müstef‘ ilün

- 1 Bir dil mi var zülfüñ gibi ey dil perişân olmamış
Bir cān mı vardur tekye-i ‘aşķuñda kurbân olmamış
- 2 Derd ile her kim iñiler öldükde feryâdı deger
Kimdür diyen ǵam zehrine her derde dermân olmamış
- 3 ‘Uşşâka ölüren karîb durmaz nifâk eyler raķîb
Bu deñlü İslâm ehlini görüp müselmân olmamış
- 4 Cismüñ hayatı cān ile cānuñ dahı cānân ile
Bî-cândur ol ten kim anuñ cānına cānân olmamış
- 5 Bâǵa Sürûrî varıcağ ol gül-ruhûm güle güle
Dil-teng olan gül gonçesi ǵalmadı ǵandân olmamış

204

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Dâmen-i ǵayra yiter el dil-i bî-çâre yapış
Çâre olsun dir iseñ derd ile var yâra yapış
- 2 Naḳş-ı dîvâr neden öykünür ey dost didüm
Didi bî’llâhi beni ko yûri dîvâra yapış
- 3 Yire çalmaç diler iseñ alup aǵyâr ayaǵın
Karşusunda var anuñ sâ‘ id-i dil-dâra yapış

4 Niçe āvāre yürürsin be gönül şöyle levend
Dut bir iş başını gel zülf-i siyehkāra yapış

5 Rahata kimse irişmez çü Sürûrî bî-renc
Dest-res ister iseñ ger güle gel hâra yapış

(44b)

205

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

1 Şu meclisdeki sâkinüñ leb-i la' li müdâm olmuş
Kitâb-ı aşķ içinde içmemek anda hâram olmuş

2 Yüzinüñ şanki her yanı olaydı şuffa-i câmi'
Ki her mihrâb ebrû içre her göz imâm olmuş

3 Yüzine karşı geldügin görüp bedrûñ o gün yüzlü
Muğâbil olmayup didi bunuñ işi tamâm olmuş

4 Du' ā-i hayr olurdu dâ' imâ zülfüñ benüm ' ömrüm
Anuñ çün uzayup ' ömri cihânda müstedâm olmuş

5 İrişmez 'âlem-i it'lâka şol kim kaydı terk itmez
Sürûrî zâhidi gör kim esîr-i neng ü nâm olmuş

206

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Fe' ülün

1 Şu kim câm-ı lebinden eyledi nûş
Ne ǵam ǵaldı dil ü cânda ferâmuş

2 Göricek la' li câmîn ehl-i meclis
Olur bî-mey ǵamusı mest ü medhûş

3 Ȑumâr u derd-i serle bende görsem
Lebini oluram ǵayetde ser-ḥûş

4 Didüm aǵyâra gösterme faķîri
Didi itlere vireyin seniuş

- 5 Gül eyyâmında men^c itmek şarâbı
 Dimekdür bûlbûle ol şîmdi hâmûş
- 6 Zen-i ǵam no'la boş olursa bizden
 Hemîse sâgarı sâkî komaz boş
- 7 Sûrûrı sînede tîrûn tutupdur
 İder kâddûn egüp anı der-agûş

207

Nazîre-i MahremîMef^c ülü Fâ^c ilâtü Mefâ^c ilü Fâ^c ilün

- 1 Çok yazdı gerçi bir nice şûret nigâr naşş
 Şeklûn gibi yazılmadı hîç ey nigâr naşş
- 2 Hattuň irişdi levh-i dile bozdı şuretüm
 Yazdı egerçi vaşl içün anda hezâr naşş
- 3 Ol vaşf-ı 'ârız ile olur şu gibi revân
 Ger bağlanursa şî'rûme bir âb-dâr naşş
- (45a)
- 4 Rengîn zemîn üzre bulut gibi zülfüñi
 Yazmadı Mâni gibi yazan bî-şûmâr naşş
- 5 Şâfi dilümde eyledi taşvîr 'aşkını
 Çok geçdi baña neyleyem ol şîvekâr naşş
- 6 Kîlmış karâr kara hattı ol 'izârda
 Şu üzre gerçi eylemez idi karâr naşş
- 7 Ko naşşı gel şafâ ile nakkâşa kıl nazar
 Bu hânede Sûrûrı yaza çün nigâr naşş

208

Nazîre-i NişâniMefâ^c ilün Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün

- 1 Olup germ âha uyup eşke dil ruhsâre yaşdanmış
 Înanmış bâde vü âba tayanmış nâre yaşdanmış

- 2 Çün özüm hasretinden yaşıdanur dîvâr-ı bâğı ḥalķ
Firākından gülüñ bülbül yüz urmuş ḥâre yaşıdanmış
- 3 Ṭabîbüm sağ olan baş istemez yaşıdık mahallende
Yatur ‘uṣṣâk-ı pür-derdûn der ü dîvâre yaşıdanmış
- 4 Yüz urup ḥâk-i pâyuña senüñ her gün gün ey mâhum
Başında şemsi dülbendini ol āvâre yaşıdanmış
- 5 Düşüpdür çeşm-i pür-ḥûna ḥayâli çeşm-i mâhmûruñ
Şanasın mey kabağın rind olan mey-ḥâre yaşıdanmış
- 6 Degüldür encüm altında görünen ey güneş bedr ay
Ki bu bir girde bâlısdür anı seyyâre yaşıdanmış
- 7 Sürûrî’önüñ yiridür ger yiri uçmak ola yârin
Virürken cân bugün taş işigüñ bi-çâre yaşıdanmış

209

Nazîre-i Nişâni

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Âteşin ruhların açdı çü ḥaṭin itdi tırâş
Eyledi âteş-i pinhânumı ḥalķa yine fâş
- 2 Beni ol seng-dilüñ zülf ü ruhı itse helâk
Sünbül ü gül bitüre kabrümüñ üstindeki taş
- 3 Zülfî çok başlı iken kim ki aña virse göñül
Şormayup aşmağ anuñ ḥakkı degül mi biñ baş
- 4 Eskidükçe çü şarâb olur eyü ey ḥâce
Dahı andan yig olur mı bu cihân içre ķumâş
- (45b) 5 Meyi yâkût-ı revân bil tene yâkût-ı revân
Ey Sürûrî var ise sende eger ‘aql-ı ma‘ aş

210

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Gözlerüm kān ile ṭoldı lāle-i sīr-ābves
Kāmetüm ḡamdan büküldi sūnbül-i pür-tābves
- 2 Tekye-i kūyūnda yirümdür ḫapuñ cūn na‘l u dāğ
Ey kuçek sīnemde oldı ḥalķa vü ḫullābves
- 3 Cümle İslām ehlini ehl-i ḫalāt itsen no’la
Ey yüzı ḫiblem olupdur cūn ḫaṣuñ mihrābves
- 4 Ḫerha ḥerha ḫıldı nime nime idüp gögdemi
Zūlfinūn ḥengeline aşdı güzūn ḫaṣṣābves
- 5 Niće şudur bilmezem yārūn ‘izār u ḡabḡabı
Ey Sūrūri ‘aḳlumı aldı ḫarāb-ı nābves

Kāfiyyetü’s-Şād

211

Mefā‘ ilün Fe‘ ilātūn Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Be-niyyetī ki şevem ez-rakīb-i dīv ḫalāş
Be-pīş fātiḥa ḫānem ḫarīn-i ū iḥlāş¹⁵⁹
- 2 Be-ṣabr u hūş ce kārem cü dil be-dil-dārest
‘Avām-rā ne-güzārem şeved cü şohbet-i ḫāş¹⁶⁰
- 3 Dilā cü ṭālib-i vaşlı̄ be-rev be-bahr-i sırişk
Be-ka‘r cūn ne-reved dürr ne-yāvered ḡavvās¹⁶¹
- 4 Lebet cü riḥt me-rā ḫūn u men gezem u-rā
Cü gofte-i ehl-i şeri‘ at ki el-curūh ḫaṣās¹⁶²

¹⁵⁹ Şeytan rakipten kurtulmak niyetiyle, ona yaklaşmadan önce Fatiha ve İhlas okurum.

¹⁶⁰ Sabır ve hoşlukla ne alakam var çünkü gönlüm sevgilinin yanındadır. Özel sohbetlerde halkın bizim aramızı girmesine izin vermem.

¹⁶¹ Ey gönül eğer kavuşmak istersen git deniz kadar ağa, dalgıç denizin dibine gitmezsa asla inci bulamaz.

5 Egerçi luṭf -i tū ‘āmest ber-heme ‘ālem
Nemî-resed be-Sürûrî-yi mübtelâ be-ḥavâş¹⁶²

212

[Nazîre-i Resmî]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Hergiz umma ey göñül sen derd-i cânândan ḥalâş
Bir marâzdur bu ki kimse bulmadı andan ḥalâş
- 2 Vaşl-ı cânâna çü hâyil ortada cândur göñül
Vaşl olayın dir iseñ ol evvelâ cândan ḥalâş
- 3 Zülfine ber-dâr olan çâh-ı zenaḥdan kurtulur
Aşıl ey dil ister iseñ sende zindândan ḥalâş
- (46a)
- 4 Tevbe pendin kim bozardı mey içüp rüsvây olup
Ola bilse bir kişi ibrâm-ı yârândan ḥalâş
- 5 Baḥr-i ‘aşk içre Sürûrî ārzû kılma kenâr
Çünkü kimse bulımaz gird-âb-ı ‘ummândan ḥalâş

213

Mef ûlü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ îlü Fâ‘ ilün

- 1 Ağzı çü hâtem oldı lebi düşdi aña faş
Nûn kaşı şâd gözü bunuñ üstinde oldı naş
- 2 Ger eylemezse baña tecellī cemâl-i dost
Cennetde murğ-ı cân ola *ka'ṭ-tayri fī-l kafes**
- 3 Ger ‘aşk ile olursa saña cümle ‘âmm [ü] haş
Ben küllinüñ içinde olam muṭlaḳâ ehaş
- 4 ‘Aşkı yolında baña katı göç buyurdu yâr
Gerçi seferde âdeme olur nice rehaş

¹⁶² Senin dudağın benim kanımı döktüğü için ben o dudağı isırırıım. Şeriat ehlinin dediği gibi kısasa kısas.

¹⁶³ Senin lütfun bütün alemi kapsadığı için, hasta olan Sürûrî’ye de özel olarak ulaşmaz.

* Kafesteki kuş gibidir.

5 Vaşfuñda diñle uşbu Sürûri hikâyetin
Ey Yûsuf-cemâl budur ahsenü'l-ķışaş

Ķâfiyyetü'd-Dâd

214

Nazîre-i Kemâl-i Hucendî

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Çe-râ zi-cân-ı men ey cevherem konî a' râz
Hemiše nîst çü hâlî cevâhir ez-a' râz¹⁶⁴
- 2 Eger za' if şeved zâhid ez-riyâzet nîst
Reside-est be-câneş zi-hecr-i tû emrâz¹⁶⁵
- 3 Beyâz-ı rûy-i tû nûr-ı dû dîde efsûn kerd
Egerçi çeşm-i kesân-râ žarar resed zi-beyâz¹⁶⁶
- 4 Berây-i vaşl-ı külli zerâr u meşgûlest
Dirâhît-ı ravza be-vakît-i hâzân şode murtâz¹⁶⁷
- 5 Sürûriyâ çü be-pûşî nażar pes ez-mürden
Revâst ger be-konî ez-cihân künûn ağmâz¹⁶⁸

215

[Nazîre-i Necmî]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Yâre ķurbân olmadur bu tendeki cândan garaż
Nitekim luť u vefadur câna cânandan garaż

¹⁶⁴ Ey sevgilim niçin sen benim canımdan araz ediyorsun. Hiçbir zaman cevahir arazdan ayrı değildir.

¹⁶⁵ Zahidin zayıflığının sebebi çile çektiğinden dolayı değil. Senin ayrılığından dolayı onun canı hastalığa yakalanmış.

¹⁶⁶ Senin yüzünün beyazlığı benim iki gözümün ışığını artırır. Ancak bu beyazlık başkalarına zarar verir.

¹⁶⁷ Sararmış yüzlülerin hepsi sana ulaşmak için uğraşıyorlar. Cennet ağaçları sonbaharda çile çeken adamlar gibi olur.

¹⁶⁸ Ey Sürûri ölünce gözlerin yumulacak, güzel olan ölmeden önce bu dünyadan gözünü yumasın.

- (46b)
- 2 Gel vefâ san^c atların ögren ahâlidен begüm
Ma^c rifet taħṣilidür çün ehl-i^c irfândan ġaraż
 - 3 İllere fâş itdi luṭfum diyü incinme baňa
Bir eyü addur cihânda çunkim iħsândan ġaraż
 - 4 Ādem ol gel bûse in^c ām eylegil^c āşıklara
Luṭf u iħsân u mürūvvetdür hayvândan ġaraż
 - 5 Bir vefâ kıl bu Sürûrî^c ye öle tā şevkden
Cânını almaġ ise ger bunca hicrândan ġaraż

216**[Nazîre-i Hilâlî]**Mef^c ülü Fâ^c ilâtün Mef^c ülü Fâ^c ilâtün

- 1 Sen günü aya nice beñzer diyü itdüm farż
Ortada var tefâvüt *beyne's-semâ'i ve'l-arż*
- 2 Tîrüňle ġamzeñ itdi başum için nizâ^c 1
Kat^c itmedi çü tiġiñ sen şâhe eylesün arż
- 3 Akça yaşum olaldan kûyuñ segi kesildi
Miķrâż imiş ḥabibüm dostlardan alınan ƙarż
- 4 Bu cüssse-i za^c ife cism ismi dimek olmaz
Bir tûldür görinür yok aña^c umk ile^c arż
- 5 Ko naķd-i eşk şarfın cân borcını edâ kıl
Vâcib durur Sürûrî taķdîm olinması farż

217Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Leblerüñ yanında cevherdür^c araż
Maṭlab-ı bi'z-zât odur bu bi'l-araż
- 2 Diñleme şâhâ raķibüñ sözini
Ol benüm ḥakkumdadur şâhib-ġaraż

- 3 Ben faķire kıl taşadduk būseñi
Kim hebā olursa yok bende ıvaż
- 4 Mâdde şüretlü olsa ey gõñül
Fā il olmaķ şanmaǵıl ḡayet ḡaraż
- 5 ‘Aşkum artar ey Sürûrî ‘ömr ile
Kim kişi pîr olıcaķ artar maraž

Kâfiyyetü’t-Tâ

218

Mefâ’ ilün Fe’ ilâtün Mefâ’ ilün Fe’ ilün

- (47a)
- 1 Zi’ ilm-i ‘aşk besi şod dil-i me-râ mažbût
Ez-ān zamân ki şodem men be-‘aşıkân maḥlût¹⁶⁹
- 2 Eger tu vâkîf-i ‘aşkî be-dost deh hestî
Ki der-veşîka-i ‘uşşâk īn şode meşrût¹⁷⁰
- 3 Çü mest-i ân leb-i la’lem suhen konem ez-zühd
Kesi ki mest buved kem koned suhen merbût¹⁷¹
- 4 Çü ħaṭṭ u ħäl-i tū bînem me-râ resed hayret
Egerçi sehl buved ħaṭṭ-i menkût¹⁷²
- 5 Sürûriyâ sohen-i ‘aşk-i muhtaşar bihter
Ki şerh-i ân netvân kerd çün be-şad mebsût¹⁷³

¹⁶⁹ Aşıkların karıştığından zamanдан beri, aşkin verdiği ilimden dolayı gönlüm düzene girdi.

¹⁷⁰ Eğer sen aşka tutulduysan, sevgiliye varlığını ver. Çünkü aşıkların kitabında bu şarttır.

¹⁷¹ O kırmızı dudağının sarhoşu olduğum için zahit gibi konuşurum. Nitekim sarhoş olan kimse düzung konuşmaz.

¹⁷² Her ne kadar noktalı yazıyı okumak kolay olsa da, senin ayva tüylerini ve benimi görünce şaşırdım.

¹⁷³ Ey Sürûrî aşktan kısa bahsetmek daha iyidir. Çünkü onun açıklamasını yapmak mümkün değil.

219

[Nazîre-i Şeyhî]

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Bil kim yüzünde yazduğu bu rûzgâr hâş
Bendelerün 'atâkına şâhâ yazar hâş
- 2 Yâhûd muâkarrer olmağa hüsn ili sen şehe
Devrân nigin-i hâttuña durmaz kazar hâş
- 3 Kevn ü mekân mahâbbetüme hâyil olımaz
Hîç perde ola mı gözüme ol gubâr hâş
- 4 'Âşik ki şâdîk ola sever hâş ile dahi
Virmesün imdi hâttruña inkisâr hâş
- 5 Kudret hâtidur öpse Sürûrî hâtuñ no'la
'Adetdür öpülür şanemâ müşg-bâr hâş

220

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Faşl-ı bahâr döşedi yire yeşil bisât
Tâ ehl-i 'îş olanlar ide 'isret u neşât
- 2 Mey-hâne zevki yolunu dutdum çü şevk ile
Ey şeyh-i şehr u mûrşid-i hâlk ihdinâ's- şirât
- 3 Hâlvet-nişîn-i meykedeyüz rind-i câm-nûş
Yoğdur târikümüzde bizüm âyırıla ihtilât
- 4 Olmaz basît fîkh ile fażl ey fâkîh-i şehr
Gel eylegil müderris-i 'aşka sen irtibât
- 5 Bir hokka femden emdi Sürûrî müferrih
Keyfiyyetini tâzeleyüp buldu inbisât

(47b)

Kâfiyyetü'z-Zâ

221

Mefâ ilün Fe ilâtün Mefâ ilün Fe ilün

- 1 Dilem şod ez-leb-i şîrîn-i ân pûser mahzûz
Çü tûti' i ki şeved her dem ez-şeker mahzûz¹⁷⁴
- 2 Men ân ruh çü gül ü la'l çün şeker hâhem
Çü hâste' i ki şeved û zi'gûlî şeker mahzûz¹⁷⁵
- 3 Be-pîş-i la'l-i tû yâkût hoş nemî-âyed
Kesi kucâ ki şeved ez-çünîn hâcer mahzûz¹⁷⁶
- 4 Kazâst ber-dil-i zârem cefâ-yı bî-pâyân
Ne-bûved dil zi'cefâyeş bedîn kâder mahzûz¹⁷⁷
- 5 Sürûriyâ be-ten-i hîş dâg-i aşk be-neh
Eger dilet be-cihân bâşed ez-eşer mahzûz¹⁷⁸

222

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

- 1 Gönlüm alup virmeyen dil-dâr-i fettândan ne hâz
Baña mîhrî olmayan mahbûb oglandan ne hâz
- 2 Var ikeñ kûyuñda dîdâruñ dil añmaz cenneti
Âdeme gurbetde tenhâ eski bustândan ne hâz
- 3 Çâr dîvâr içre ķaddüñ baña el virmiş ikeñ
Serv-i seyrân itmeden bâg u beyâbândan ne hâz
- 4 Büt diyü sen câna tersâlar ne için tapmaya
Kendüler tapduðı ol aşnâm-ı bî-cândan ne hâz

¹⁷⁴ Her zaman papağının şekerden hoşlandığı gibi gönlüm oğlan çocuğunun şirin konuşmasından hoşlandı.

¹⁷⁵ Ben o gül yanaklı ve şeker dudaklı isterim. Nitekim hastalar gül şekerinden hoşlanır.

¹⁷⁶ Senin o lal gibi dudaklarının yanında yakut hoş görünmez. Böyle taştan hoşlanan kimse nerede bulunur.

¹⁷⁷ Sonsuz eziyetler bu gönlümün kaderidir. Hiçbir gönül bu eziyetlerden bu kadar hoşlanmaz.

¹⁷⁸ Ey Sürüri eğer gönlün dünya malından hoşlanırsa, bedenine aşkin damgasını bas.

- 5 Güller içre görünürsin hār içinde gül gibi
Boyle göricek Sürûrî'ye gülsitândan ne hazırl

223

Fā‘ ilâtün Fā‘ ilâtün Fā‘ ilâtün Fā‘ ilün

- 1 La‘l-i cān-bahşuñ kaçan kim eyleye iżhār lafz
Mürdeler ihyā ider ‘İsī’ves ol dür-bār lafz
- 2 Cün ‘ arazdur lafzuña yokdur bekā lebden cüdā
Cevher-i la‘ lüñden ayrıldı nice olsun var lafz
- 3 Bādveş mestūr olup düşüp hevā-yı la‘ lüñe
Uğrayup yil gibi kapdı buseñi ‘ayyār lafz
- 4 Bir sözi biñ kerre dirseñ her biri olur lezīz
Bi-meze olur egerçi olıcaç tekrār lafz
- (48a)
- 5 Söylemez söylerse dahı güçle söyler dimek
Zūr ider yār istemez ayrılmağ olur zār lafz
- 6 Bir atılmış ok gibidür yine dönmez emr-i şāh
Bi-güneh katlüm için itme şehā zinhār lafz
- 7 Lafzdan olur Sürûrî çünki bakīy müstefād
Tañ mı ağızı varlığını eylese iżhār lafz

Kāfiyyetü'l-‘Ayn

224

Mefā‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefā‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Rakīb şod çü be-vaşl-ı ḥabīb-i men māni‘
Ez-ān zamān be-zebān vird geşt yā dāfi‘¹⁷⁹
- 2 Nūcūm-ı eşk ber-āyed çü rūy-i ū be-bīnem
Sītāre gerçi ne-māned çü ḥūr şeved tāli‘¹⁸⁰

¹⁷⁹ Rakip benim sevgiliye kavuşmama engel olduğundan beri, Yā dāfi‘ dilime vird oldu.

- 3 Be-cāmi‘ er be-revem nīst piş-i rindān ‘ayb
Ki ust h̄idmet-i bārī vü yār-rā cāmi‘¹⁸¹
- 4 Çirā be-zülf be-bend-i to gerden-i düşmen
Me-kon be-fī‘l-i ‘abes ‘ömr-rā çünīn zāyi‘¹⁸²
- 5 Be-vakt-i mürden-i men āh sūy-i yār reved
Sürūriyā şeved ez-pes revān be-ū tābi‘¹⁸³

225

[Nazire-i Kemâl-i Zerd]

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün¹⁸⁴

- 1 ‘Akl ile ‘aşkında yāruñ itmezem hergiz nizā‘
Bir mu‘ānid ile bahşuñ nef‘ i yok illā şudā‘
- 2 Gerdenüm қat‘ eyleseñ biñ kere tiğ-i zecr ile
Dil ta‘ alluk itmeden bulmaya қat‘ ā inkıta‘
- 3 Gerçi bu dil āteş-i ‘aşķuñda olmışdur kebāb
Līk cherha girüp ider şevk ile rakş u semā‘
- 4 Vācib idi baña yāri mümkün oldukça ķuçam
Ne’yleyem ol bi-vefā ider hemiše imtinā‘
- 5 Çünkü hicrān u firāk iline şaldı beni yār
Eylegil şabr u қarār ile Sürūri el-vedā‘

¹⁸⁰ Yıldızı benzeyen göz yaşlarım onu görünce dökülür. Halbuki yıldızlar güneşin görünce kaybolur.¹⁸¹ Eğer camiye gidersen bu rindlerin nazarında ayıp değildir. Çünkü orası Allah'a hizmet yeri ve sevgili için toplanma yeridir.¹⁸² Sen niçin düşmanın boynunu zülüflle bağlarsın? Ömrü böyle abes hareketlerle ziyan etme.¹⁸³ Benim ölüm vaktinde ahim sevgiliye doğru gider. Ey Sürūri onun peşinden de ruhu ona tabi olarak gider.¹⁸⁴ Mecmuatün nezairde “nazire-i Sürūri-i Acem” olarak geçmektedir. M. Fatih Köksal (2001). *Edirneli Nazmi Mecmu’atü’n-Nezā’ir, İnceleme, Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 1409-1410.

226

[Nazîre-i Kemâl-i Zerd]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün¹⁸⁵

- 1 Rûy-ı yâra bağmağa iderse ger zâhid nizâ‘
Tañ degül mir‘ âtdan zişt olan ider imtinâ‘
- (48b)
- 2 Dil diyelden ‘ aklâ râz-ı ‘ aşkı fâş oldum katı
Haç dimişler *külli sîrrin câveze’l-isneyni şâ‘**
- 3 Çeşmi dikdüm sözin müjgân u hâyât-ı eşk ile
Tâ ki senden gâyriya bulmaya ‘ aynum ițtlâ‘
- 4 Şevküm artar serv-i gül gördükçe ey meh-rû saña
Hâr u hâs buldukça zîrâ nâra olur irtifa‘
- 5 Ey Sürûrî yâr baksun dir iseñ mir’âtves
Dâ’imâ şâfi‘ vü yek-rû ol öninde kîl semâ‘

227

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Seherden gün yüzin gösterdi ol meh ref‘ idüp burka‘
Buña her kim ki oldı muştali‘ didi güzel maṭla‘
- 2 Lebüñ emdükçe dil gavga-yı vaşluña düşer dâyim
Fesâda olduğu gerçek imiş cânâ meyüñ menba‘
- 3 Çü sensin ey şanem esbâb-ı hüsnüñ cümlesin câmi‘
‘ Aceb mi kûyuñ olursa niyâz ehline ger mecma‘
- 4 Bu cismüm ķuruyup cânâ hemân bir üstühâan ķaldı
Urursuñ tîgiñi biñ kerre bulunmaz aña makta‘
- 5 Bu ķara günlüye bir gün ni’dem göstermez oldı gün
Olup zülf-i siyâhi Ey Sürûrî yüzine burka‘

¹⁸⁵ Mecmuatün nezairde “nazire-i Sürûrî-i Acem” olarak geçmektedir. (Bkz. M. Fatih Köksal (2001). *Edîrneli Nazmi Mecmu’atü’n-Nezâ’ir, İnceleme, Tenkitli Metin*. Doktora Tezi. Ankara: Hacettepe Üniversitesi. 1410).

* İki kişiden fazlanın bildiği sır değildir.

Kâfiyyetü'l-Ğayn

228

Mef ülü Fā' ilâtü Mefâ' îlü Fā' ilün

- 1 Der-nev-bahâr tekye-i rindân şode-est bâḡ
Her nergîş be-çeşm-i hêrifân çü zer çerâḡ¹⁸⁶
- 2 Goftem 'ilâc-ı dâḡ-ı dilem kon ṭabîb-i men
Goftâ kucâ reved zi' ilâc-ı ṭabîb dâḡ¹⁸⁷
- 3 Zâhid ki pûr-dimâḡ şod ez-ġaflet u ġurûr
Bûy-i Hûdâ nemî-şineved û bedîn dimâḡ¹⁸⁸
- 4 Dîdem hezâr ṭuṭî gûyâ esîr-i bend
Der-bâḡ hemçü kepk hîrâmed be-nâz zâḡ¹⁸⁹
- 5 Ez-dil koned furûğ-ı Hûdâ hemçü hûr ȝuhûr
Ger tû Sûrûriyâ be-koni ez-cihân ferâḡ¹⁹⁰

229

Nazîre-i Necâti

(49a) Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün¹⁹¹

- 1 Sensûzin ey serv-i nâzum kılmadan seyrân-ı bâḡ
Yig gelür baña ki olam mübtelâ-yı bend ü bağ̄
- 2 Kara hâlüñ ağ rûyuñda bugün yek-dânedür
Mûrg-ı diller şaydına zülfüñ 'aceb mi olsa ağ̄
- 3 Bilse derdüñ mübtelâsı olup ölmek hâzzını
Âb-ı hayvân içüben Hîzr olmaz idi böyle sağ̄

¹⁸⁶ Baharda rindlerin tekkesi bahçeye dönüştür. Her nergisi rakiplerin gözüne altın işık gibidir.

¹⁸⁷ Tabibim, gönül yaramı tedavi et dedim. Tabip tedavi de etsem iyileşmez dedi.

¹⁸⁸ Zahidin burnu gaflet ve gururdan havaya kalkınca, o öyle burunla Allah'ın kokusunu alamaz.

¹⁸⁹ Bahçede tipki keklik gibi salınarak yürüyen, esir düşmüş binlerce karga gördüm.

¹⁹⁰ Ey Sûrûri, eğer sen bu dünyadan uzaklaşırsan, Allah'ın ışığı senin gönlüne güneş doğarken saçtığı ışık gibi dolacak.

¹⁹¹ Mecmuatü'n-Nezair'de "Nazire-i Sûrûri-i Acem" olarak geçmektedir. (ksal, 2001, s. 1434)

- 4 Her gice encüm degüldür görinen eflâkde
Nâlemi gûş itmege tutmuş felek göz ü kulağ

 5 Gerçek abdaluñ idügine nişân olsun diyü
Bu Sürûrî şevk ile yer yer başında yakdı dâğ

230

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ol güzel dellâk çün ķasd-ı rakîbe tuta tîğ
Ger keser ol kâfirüñ başını aşar 'arşa tîğ

 2 Ğayrı çün katl eyleye ġayret helâk eyler beni
Kim görürse dir terahhum eleyüp ḥayf u dirîğ

 3 Қâdir olmaz manṭika 'āşık cü yâr ide kelâm
Ger me' āninüñ beyânında bedî'c ola belîğ

 4 Zülf ü haṭsuz gün yüzin gösterse rûşen ağlar
Gerçi kim bârân yağmaz anda kim olmaya mîğ

 5 Bir nażarda çün Sürûrî ḥaste[y]i eyler helâk
Ğamze vü müjgânında lazım degüldür tîr ü tîğ

Kâfiyyetü'l-Fâ'

231

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Egerçi şâh me-râ nîst hiç kes-râ ḥayf
Rakîb-râ be-zened piş-i men velî ū seyf¹⁹²

 2 Ez-ān vücûd-ı şerîf u bedân silâh-ı laṭîf
Beher ḥârif ki mi-zed be-goftemeş şad ḥayf¹⁹³

¹⁹² Bana kimse sevgili olmamasına rağmen, yazıklar olsun o kılıça ki benim yanımda rakibin başını vurdu.

¹⁹³ O mübarek vücudu ve o güzel silahı rakibe vurduğu zaman yüzlerce yazıklar olsun dedim.

- 3 Çü bûd yâr mükeyyef me-râ be-zed bisyâr
Mecâl nîst ki gûyem hâber-i men ez-kem u keyf¹⁹⁴
- 4 Be-kûy û çü revem pîş-i men segân âyend
Me-râ be-rend be-ikrâm nezd-i û çün žayf¹⁹⁵
- 5 Be-her kucâ ki şevî der-şitâ be-germī âh
Şeved hevâş zi'sûzeti Sürûriyâ çün şayf¹⁹⁶
- (49b)

232

Mef' ülü Fâ' ilâtün Mef' ülü Fâ' ilâtün

- 1 İş bu 'imâret içre olğıl bu sırra vâkîf
Cân viredür şoñ ucı cânâna şartla vâkîf
- 2 Bu perde içre gönlüm çalar çü sâz-ı 'aşkı
Diñ 'aqla olmasun ol birdem bize muhâlif
- 3 Uğrılıyalı zülfüñ kaçar şabâ görinmez
Hâkdur bu söz efendi hâyin olur çü hâyif
- 4 Bu eşk-i zemzem ile sa'y it şafâ diler iseñ
Tayanma 'ömre ey dil ol kûy-ı yârı tâyif
- 5 Dil-berlere şadâkat şatmaķda fâyide yok
Fevt itme fırsatı gel olğıl Sürûri 'ârif

233

Nazîre-i Nihâli

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Mübtelâ olmasa derd-i 'aşkuña ey yâr def
Karşuña yüz berkidüp olmazdı böyle zâr def
- 2 Yüzine muṭrib tabanca ursa her dem vechi var
Çün saña gögsün kaçkar tek durmayup her bâr def

¹⁹⁴ Sevgilim keyifli olduğundan dolayı beni bayağı dövdü. O kadar keyif alıyordu ki konuşmaya mecalim yoktu.

¹⁹⁵ Ben onun köyüne gittiğimde önume köpekler gelir. Beni onun yanına bir misafir gibi götürürler.

¹⁹⁶ Ey Sürûri kişi mevsiminde nereye gidersen git. Ahının ateşi oranın havasını yaz gibi yapar.

- 3 Çeng öterken nây iñiler çär-pâre karşar el
Pâre pâre olup eyler nâ-çär def
- 4 Akça şanma kara mankırdur saña gösterdiği
Gerçi çin çin ötdürür karşunda ey dil-dâr def
- 5 Sırri şaklardı velî muṭrib aña cellâd olup
Bir tabanca urıcağ bir bir hemân irlar def
- 6 Dün gice karşunda hoş-hâl idi ammâ ayrılup
Bir deriye şarılu կaldı olup bîmâr def
- 7 Dostum ma' nide kârı mâtem u feryâddur
Halqa karşu şûretâ gerçi güler oynar def
- 8 Ehl-i meclis güşşa Ye'cucündan olmağa emîn
Bir deri idi velî oldı 'aceb dîvâr def
- 9 Karşusunda âteş-i 'aşka Sürûrî'den kizup
Çatladı şabıritmeyüp oldı katı evkâr def
- (50a)

234
Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Her dem bu sîne[y]i iderüm tîrüñe hedef
Tâ kim nişân-ı ǵamzeñ olup ten bula şeref
- 2 İre elüm diyü dehen-i yâra sa'y eyle
'Omri 'azizi yok yire çok eyledüm telef
- 3 Hâk ol yolında ister iseñ nâm ile nişân
Ölmekle buldu rağbeti ekşer dilâ selef
- 4 Cân kaşdına çü һançer-i ǵamzeñ çıkışasın
Ögretme korkak elüni *adrib ve lâ-teħaf**
- 5 İtme ǵazâ rakîbe o şîrîn nebâtuñı
Hardur şekerimüz aña lâ-bûd gerek 'alef

* Korkma vur.

6 Koysuň կulağa sözlerüm olurdu dürr-mışāl
Çün կaṭre-i һak̄iri dürr iden dürr-i şadef

7 Benzüm zeri yaşum güheridür Sürūriyā
İltecegüm һab̄ibe faķirāne ben tuḥaf

235

Nazīre-i Ruhi

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1 Tīrūñe կıldum bu cismi ey kemān-ebrū hedef
Bir nişān itdüm cihānda կılmadum ' ömri telef

2 Kan dökerler cān alurlar gizlü yirde ǵamzeler
Kaşı mihrābında dutmışlar namāza gerçi şaf

3 Şol կadar kan ağladum gül-gūn ruhı şevkiyle kim
Kanda baksam kıpkızıl կandur gözüme her taraf

4 Eyleseñ teşrif şehā bende hāne kūşesin
Sen şehe gelmez zarar ben bendeñ olur şeref

5 Dutmuşam Ferhād yirin ey Sürūri ' aşk ile
Ne'leyem öldükde bulunmaz baña һayrū'l-һalef

236

[Nazīre-i 'Adlı]

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1 Farż olupdur kūy-ı yārı Ka' be'den evvel տavāf
Yoğ durur bunda kitāb-ı ' aşk içinde iħtilāf

2 Yāra mensūb olalı ta'rif ider iller beni
Nitekim ta'rif kesb eyler iżafetle mužaf

3 Ben müsellem dutmazam ey şeh-süvārum bunı kim
Bir piyādeyken rakibüñ ola hükmüñle mu'āf

- 4 Hecr ile öldüm nice kez vaşl ile oldum diri
İtmesünler yoluña ölmekden ey cān baña lāf
- 5 Vaşla irüp bu Sürûrî havf idüp hicrândan
Vird idindi *yā İlāhī neccinā mimmā neħāf**

237

Nazîre-i Bahârî

Mef ülü Fā‘ ilâtü Mefâ‘ îlü Fā‘ ilün

- 1 Hat dutdı çün diyâr-ı cemâli taraf taraf
‘Uşşâk giydiler kara şâlı taraf taraf
- 2 Uçardı gözde yâr uçar şimdi göz aña
Olup müje anuñ per ü bâli taraf taraf
- 3 Âhum göge yaşum yire gidüp şabâ gibi
Her birisi arar o gazâlı taraf taraf
- 4 Kaddüñ hayâli ile gören kirpigüm şanur
‘Aynumda bitdi serv-i nihâli taraf taraf
- 5 Ben kara günlinüñ yaşı hûnîn olup erer
Gül-gûniler giyer ruhı alı taraf taraf
- 6 Zülfî gibi ‘aceb mi perişân olursa dil
Durmaz çeker anı haṭ u hâli taraf taraf
- 7 Gözler gözü Sürûrî’nün ol ķaşı nitekim
Bayrâm gicesi ħalq hilâli taraf taraf

Kâfiyyetü'l-Kâf

238

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Dûr sâzed çün men-i dil-i ħaste cānânam firâk
Mi-sitâned ez-tenem ey dostân cânam firâk¹⁹⁷

* Ey Allahım bizleri korkutuklarımızdan halas eyle.

- 2 Yār çün reft ez-nażar bī-şabr u bes rüsvā şodem
Kerd peydā der-cihān īn rāz-ı pinhānem firāk¹⁹⁸
- 3 H̄āstem dermān-ı derdem ez-firāket ey ṭabīb
Haste-dil-rā geşt ya' nī kerd dermānem firāk¹⁹⁹
- 4 Bord şabr u ṭākat u 'akl-ı me-rā yek-pāregī
Tā şebī der-hāne-i dil geşt mihmānem firāk²⁰⁰
- 5 Kişverī-rā çün şeh-i zālim buved vīrān şeved
Ey Sürūrī hākimem şod kerd vīrānem firāk²⁰¹

(51a)

- 239**
Mefa' ilün Mefa' ilün Mefa' ilün Mefa' ilün²⁰²

- 1 Yüzine karşı her gice olur şimdi dil uyanık
Egerçi hecri odında katı olmuşdı o yanık
- 2 Dilā ol yār-ı cān cāni iderse kolluk oğlani
Revā eyle hemān anı olursa h̄idmete lāyik
- 3 Şikār olmazdı gül hāre olup dāmānı şad pāre
Vefā itmezdi aḡyāre yüzü ger olmasa açık
- 4 Kaçan kim yār içe bāde nice içmesün o fütāde
Ki birlik olmaz ortada alışmaz mest ile ayık
- 5 Kaçan ǵafletde ola ser Sürūrī katlı ider dil-ber
Ki müşkil olur olsa ger uyur ardınca uyanık

¹⁹⁷ Ey dostlar, bu ayrılık beni sevgiliden uzaklaştırip gönlümü hasta edip, canımı alıyor.

¹⁹⁸ Sevgili gözümün önünden ayrılmca, sabırsız ve rezil oldum. Bu ayrılık, dünyada gizli sırlarımı açığa çıkardı.

¹⁹⁹ Ey tabib, bu dertlerime senden derman istedim. Hasta gönlü öldürdü. Ayrılığı bitirdi.

²⁰⁰ Bir gece gönül hanesinde ayrılık bana misafir olduğunda, tamamıyla sabırımı, takatımı, aklımı benden aldı.

²⁰¹ Bir yerde zalim şah hakim olursa o ülke viran viran olur. Ey Sürūrī bizim gönlümüze ayrılık hakim oldu. Gönlümüzü viran etti.

²⁰² Gazelde İç kafiye vardır.

240

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Dilâ çü va' de-i vaşlını añladık taħmîk
Müyesser olinacağuz idesin anı taħķîk
- 2 Rızā-yı yāra muvâfiķ olımazung hergiz
Bu yolda olmaz ise bendeye eger tevfiķ
- 3 Deħāni Ɂadrini bilmek müyesser olmadı hiç
Egerçi bir kılı kırk yarup iderüm tedķîk
- 4 Tašavvûr eyledi dil şidk-ı va' de-i vaşluñ
Veñik kılmadı 'akl ol tašavvuru taħdîk
- 5 Sürūriyâ Ɂomaz ol yār hiç muħālefeti
Meger müsāmaha yüzinden ola bir taħbiķ

241

Nażire-i Fakîri

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Kılurdı o melek-şüret peri' 'uşşağa insânlık
Raķib-i dîv ara eger kılmasa şeytânlık
- 2 Mey-i la' lüñle esrâr-ı haṭtuñ keyfiyeti kıldı
Dil-i hûşyâr Ɂâlin gâh mestlik gâh hayrânlık
- 3 Ɂabâ zülfüñ perişân eyledi çün ey peri'-şânem
'Aceb midür dil-i 'uşşağda olsa perişanlık
- 4 İdersin tâze oglancıklar ile dâ 'imâ bâzî
Dilâ pîr olmaduñ mı niçeye dek uşbu oğlanlık
- 5 Sürûrî çün muħâkkar cân ile geldi cenâbuña
Kabûl it tuħfe-i mûri idüp şâħâ Süleymânlık

(51b)

242

Nazîre-i Hayâlî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Cân dilerse vaşl içün ey dil dime zinhâr yok
Vaşl ile cân bulunur bundan ucuz bâzâr yok
- 2 Serv-kadlderde letâfet var velî yokdur vefâ
Nitekim serv-i cemende berg var u bâr yok
- 3 Didüm ağızuñ var ise bir bûse ' ahdin kıl baña
Ol dehân-ı tengi birle güldi didi var yok
- 4 Ger rakîbâ biz gözüne hâr olursak itme ' ayb
Bu cihân içre bilürsin hârsuz gülzâr yok
- 5 Özge şerbetdür lebi ölmelüye dermân ider
Ey Sûrûrî n'idelüm aña göre bîmâr yok

243

Nazîre-i Hayâlî

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Yine od gibi sâkînûñ ruhı par par yanar ancak
Şarâba od düşüp andan için için yakar ancak
- 2 Şarâbı gör ki jîve gibi bir kab içre tek durmaz
Benüm ol şüh yârum gibi gâyet şîvekâr ancak
- 3 Egerçi kara günler gösterür done done devrân
Bîhamdi'llâh ki kendü dahı ey dil bi-karâr ancak
- 4 Katı şehridür ol yârum kamû ağıyâra yâr olur
No'la şehr içre ger dirsem efendüm şehriyâr ancak
- 5 Hayâl u hâba beñzer bu cihânuñ devlet ü zevki
Sûrûrî usbu dünyâ didüğün bir i'c tibâr ancak

244

Nazire-i Hayali

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

- 1 'İbret alursaň cihāndan ey göñül gülzāra baķ
Açulup gül gibi pejmürde olan ezhāra baķ

2 Bunca reng ü būy ile gör var mıdur guldə huzūr
Çevresinde cem^c olan kanlar dökići hāra baķ

3 Hočka-bāz-ı dehr terkibin ko zehr-i ālūdedür
Hočka ağızından aña tiryāk olan esrāra bak

4 Hüsnüñe hayırān olup dikmiş gözin baķup durur
Arkasın dīvāra virmiş şüret-i dīvāra baķ

(52a)

5 Olmasa 'uryān kurtulmazdı elden her dıracht
Varuñı terk it Sürürü sende gül-i eşcāra baķ

245

Nazīre-i Āfitābī

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

- 1 Ğamuñ hāzır olaldan dilde ey dil-ber huzūrum yok
Olaldan gün yüzüñ gāyib gözümde zerre nūrum yok
 - 2 Bu zāhirdür ki her nesne zuhūrı nūr ile eyler
Baña gün gibi toDateyaldan ol meh-rū zuhūrum yok
 - 3 Maḥallende münācāt eyledükçe yüzüni göster
Tecelliye Hūdā hakkıçün anuñ gibi tavrum yok
 - 4 Zebān-ı hāl ile her hāne didi baña kuyunda
Niçün eyler benümle bahsi cennet çün kuşurum yok
 - 5 Sürūri'de sürûruñ adı var ammā ki yok kendi
No'la gamgīn olup dirse benüm hergiz sürûrum yok

246

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Şol kim anuñ bu cihân bâğında bir cânâni yok
Bâğbândur bûstânında gül-i hândâni yok
- 2 Ka‘ be-i vaşla nice irem şafâyile dilâ
Çünkü hicrân u firâkî deştinüñ pâyâni yok
- 3 Cân virür çün mürdeye cânsuz dirilür her kişi
Kimse cânum var dime ki anuñ içün câni yok
- 4 Bir firenk oğlanını sevdüm Müselmanlar meded
Merhamet kılmaz baña ol dîni yok imâni yok
- 5 Derdi-i ‘ aşka çün devâ itmiş degüldür her tabîb
Ey Sûrûri uğraduñ bir derde kim dermâni yok

247

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Göñlüm açılmaz çün şeker-güftârı yok
Serve cân olmaz revân zîrâ ki hoş-reftârı yok
 - 2 Çek rakîbüñ kâhrunu ol yâr-ı gül-ruh mihrine
Bu cihân bâğında ey dil gül mi vardur hârı yok
 - 3 Meclisinde ol gülüñ dil no’la feryâd eylese
Gülşen içinde hezâr olmaz ki anuñ zârı yok
- (52b)
- 4 Herkes üşelden megesveş sükkeri senbûsuña
Ağzına üşmiş senüñ helvâcunuñ bâzârı yok
 - 5 Ger metâ‘-ı vaşluma neñ var Sûrûri dir iseñ
İş bu bâzâr-ı cihân içinde anuñ varı yok

248

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Gel dilā ṭağ içre dağ-ı lâle-i ḥamrāya bak
Yā şafaḳ içre felek üzre dutulmuş aya bak
- 2 Dağ-ı pinhān ile gönce lâlesin seyr isteseň
Dâne-i müşg üzre bağlanmış kıızıl vâlâya bak
- 3 Penbe-i pür-ḥūnla görmek diler iseň sīnemi
Kırmızı lâle ile rengin olan şâhrâya bak
- 4 Aç gözüñi olma gözü aç fāni bāğda
‘İbret al bundan yüri var nergis-i şehlâya bak
- 5 Ey Sürûrî lâle vü gül çün degüldür pây-dâr
Dest-i dil-berde olan câm-ı mey-i ḥamrâya bak

249

Mef ūlü Fā‘ ilātūn Mef ūlü Fā‘ ilātūn

- 1 Çün olmaya müyesser ol pâdişâha bakmak
Andan bedel imisdür mihr ile mâha bakmak
- 2 Ağrurdu çeşmüm oldı rûy-ı rakîb nâfi‘
Göz ağrusına yarar zîrâ siyâha bakmak
- 3 ‘Âşıklara nazar kıl luṭf u ‘inâyetüñle
Ey pâdişeh gerekdür şâha sipâha bakmak
- 4 Ol şeh-süvâr seyre çıktıくça ḥalķüşürler
Zîrâ ki ‘ādet olmuş atlansa şâha bakmak
- 5 Her kişi serv-i bâğı seyrân ider Sürûrî
Oldı benüm naşibüm bu dûd-ı āha bakmak

250

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Giceler mehtâbda ‘îş eyledükde ehl-i zevk
Gün gibi tögsañ seherden artar ey meh anda şevk
- 2 Ehl olanları sürer ilter mahalleñden yaña
Bir melek vardur ider ey hûr ehli ehle sevk
- (53a) 3 Şeş cihetden şol müzehheh Tañrı hakkı dostum
Bir durur kûyuñda ben üftâdeye taht ile fevk
- 4 Kûyuña varur mücerredler ider hâneñ tavâf
Tolanur gökde melekler ‘arşı gûyâ cavk cavk
- 5 Ol Süleymân’uñ ķulidur boynı bağlı vahş ü tayr
Boynına tâkmiş anuñçün ey Sürûri ķumrı tavk

251

Nâzîre-i Bahâri

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Gözlerumi ağladup la‘ lüñ ķırupdur ķana ġark
La‘l ü mercândan idüpdür anları ihsâna ġark
- 2 Hây eser ki ħalkı ağlatma beni yoħsa hemân
İderüm dünyayı eşk-i dîde-i giryâna ġark
- 3 Gitmedi çok yaþ ile gözden hayâlüñ ey peri
Mesken itmez gerçi ādem olsa āba hâne ġark
- 4 Baħr-i ‘aşķ-ı dil-bere düşüp uman andan kenâr
Beñzer aña kim ħalâş uma olan ‘ummâna ġark
- 5 La‘ le ɻan içre olurmuş ey Sürûri perveriş
La‘ le dönse no’la çesmüm ķıldum anı ɻana ġark

Kâfiyyetü'l-Kef

252

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Fe' Ülün

- 1 Be-pâ-bûset şodem der-râh-ı tû hâk
Nemi-keştem çünin üftâde levlâk²⁰³
- 2 Derîde pîrehen-râ şubh ez-mihr
Çe şod ger ez-ruhet sîne konem çâk²⁰⁴
- 3 Men-i ser-mest ez-şâhna ne-tersem
Ki dîvâne ne-dâred ez-‘ ases bâk²⁰⁵
- 4 Müyesser nîst idrâk-i vişâleş
Men ez-hod be-revem ân-câ çe idrâk²⁰⁶
- 5 Hâlâşî nîst z'în mahbes Sürûrî
İhâta kerde çün çendîn eflâk²⁰⁷

253

Nazîre-i Şeyhî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Reng-i eşküme yüzüm naşş u nigâr itsem gerek
Hâlümi yâra bu yüzden âşikâr itsem gerek
- (53b)
- 2 La' l-i şîrînûñ içün tağ üstî bâg olup baña
Hüsrev-i Ferhâdveş terk-i diyâr itsem gerek
 - 3 Çeşmi sihrinden olurken zülfünûñ her târı mâr
Bir ‘aşâ-yı âh ile ben târ u mâr itsem gerek

²⁰³ Ayaklarını öperek yoluna toprak oldum. Eğer sen olmasaydım ben toprak olmazdım

²⁰⁴ Sabah günüşten dolayı gömleğini parçaladı. Ne olur, ben de senin yüzünden dolayı göğsümü parcalasam.

²⁰⁵ Ben sarhoşken bekçiden korkmam, çünkü deli gece bekçisinden korkmaz.

²⁰⁶ Onun kavuşmasını idrak etmek mümkün değil. Ben kendimden geçtiğimde onu nasıl idrak edebilirim.

²⁰⁷ Ey Sürûrî bu meclisten kurtuluş yok. Çünkü bu meclisin etrafını kuşatan nice felekler var.

- 4 Pâyuña eşküm revân idüp meyân-ı bâgda
Ağlayu ağlayu sen servi kenâr itsem gerek
- 5 Çesm-i mestüñ derdi gerçi cânı maḥmûr eyledi
Cûr^c a-i la^c lüñ emüp def^c -i ḥumâr itsem gerek
- 6 Zülfine taqlîd idüp gönlüm müşevveş eyledüm
Cânı da bîmâr idüp çün çeşm-i yâr itsem gerek
- 7 Her nigâruñ şüretin dil-ḥanesinde naḳş idüp
Çîn nigâristânı gibi yâdgâr itsem gerek
- 8 Saḳın a ḥalhâl içün cân riştесine dizmege
Eşkümi la^c 1 ile dürr-i şeh-süvâr itsem gerek
- 9 Қulluğun adını ṭakup aña sultânum benüm
Bu Sürûri cihânda nâm-dâr itsem gerek

254

Nażire-i Nûri

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Gözlerüm nemnâk u sînem çâk u gönlüm derdnâk
Dostlar benden ḥayât ummañ ki ben oldum helâk
- 2 Nûr u şabr u mâl u ^c akluñ yirine oldu bedel
Gözde âb u dilde âteş elde bâd u başda ḥâk
- 3 Şanma vâdîler ola belki ǵam-ı hicrân ile
Yirler itmiş yir yir ey cân sînesini çâk çâk
- 4 Bülbülüñ ḥâkister cismi virür revnâk güle
Nitekim gûlden olur âyînenüñ ruhsârı pâk
- 5 Künc-i vaşla irse hâzzından Sürûri fevt olur
Şol gedâves künce irse nâ-gehâن olur helâk

255

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Hevâ germ olduğınca yaraşur giyüñ şehâ derlik
Egerçi sende hâtm olmuş güzellik tâzelik terlik
- 2 Güzeller şâhı olduñ çün kûl oldı saña meh-rûlar
Yaraşur mûlk-i hüsn içre başuña tâc-ı serverlik
- (54a) 3 Koyup la' lüñ mey içdugi içün mey-hûrlar cânâ
Hacâletden durur her birinüñ yüzinde ahmerlik
- 4 Kamer günden alurken nûr u fer gün dahı ey meh-rû
Dutar pür-nûr yüzüñden senüñ her gün münevverlik
- 5 Kalenderves mücerredsin Sürûri çünki 'âlemde
Zen-i dünyâya göñül bağlamağ degül durur erlik

256

Nazîre-i Ca'fer Çelebi

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Bilmezem ey hâtt-ı dil-ber bunca tezvîrüñ senüñ
Böyle küfrüñ ile neden cennet ider yirüñ senüñ
- 2 Katl ile ta' bir kılduñ vaşla olan hûâbumı
Gerçi hûâbum hûbdur illâ ki ta' birüñ senüñ
- 3 Yire encüm yağdurur çeşmüm firâkuñ gicesi
Kılmağ içün ey kamer-ruhsâr teshîrüñ senüñ
- 4 Mey gibi çeşmûñ içer pîr ü civânuñ kanını
Nev-civânum böyle mi ta' lîm ider pîrüñ senüñ
- 5 Çekdürürsin her cefâ-hûdan Sürûri'ye belâ
Nice kılam ey dil-i dîvâne tedbirüñ senüñ

Mütekerrir Murabba^c

Nazîre-i İshâk Çelebi

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Bini bîmâr eyleyüp ^c aşķuñda nälân eyledüñ
 Çekmesün zaḥmet diyü şoñ ucı ķurbân eyledüñ
 Lütf idüp ya^c ni ki bu bîmâra dermân eyledüñ
 Hây żâlim hây kâfir ne'yaledüñ қan eyledüñ
- 2 Teşneyem la^c lüñden em buyur didüm ol gül^c izâr
 Her gedâya didi olur mî zülâl-i hoş-güvâr
^c Âkıbet içürdi hicrân ile tîg-i âb-dâr
 Hây żâlim hây kâfir ne'yaledüñ қan eyledüñ
- 3 Cân virürken tîg-1 bürrânuña cânâ uşbu ten
^c Âşık incidür diyü öldürdüñ aǵyârı cü sen
 Ben dahı oldum helâk ol ǵayret ile ǵuşşadan
 Hây żâlim hây kâfir ne'yaledüñ қan eyledüñ
- 4 Didüm ey meh-rû ǵam-ı ^c aşķuñda oldum ben nizâr
 Didi görmesüñ beni bulur idüñ şabr u ķarâr
 (54b) Anuñiçün yüzini göstermez oldu ol nigâr
 Hây żâlim hây kâfir ne'yaledüñ қan eyledüñ
- 5 Zaḥm-ı ǵamzeñ sînem üzre yâdgâr olsun didüm
 Ҳalq-ı ^c ālem ben saña қul olduğum bilsün didüm
 Şanki һançer çek Sürûrî bendeñe ölsün didüm
 Hây żâlim hây kâfir ne'yaledüñ қan eyledüñ

257

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Yâd ider misin dilâ ^c ālemde sultân olduğuñ
 Қapusında ol şehüñ bî-çâre derbân olduğuñ
- 2 Geh beşer didüm saña gâhî melek gâhî periⁱ
 Gördüğümce gâh peydâ gâh pinhân olduğuñ

- 3 Niçe bir taşup ağırsın ey gözüm yaşı benüm
Çünkü yok bir kaçreece yanında 'ummān olduğuñ
- 4 Şol kara bahtum gibi hattı-1 siyâhuñ iricek
Añasın ey pîr olası güzel oğlan olduğuñ
- 5 Didiler te'sîr ider ism-i müsemmâda velî
Ey Sürûrî görmedüm 'âlemde hanîdân olduğuñ

258

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- 1 Saña ilterse nigârâ haberin ağıyâruñ
İki yüzlüdür inanma sözine dinâruñ
- 2 Def^c -i ağıyâra çü yok çare no'la şükr itsem
Şükr olur çünkü şehâ her dem işi nâ-çâruñ
- 3 Giderüm diyelü ol cân-ı dilüñ hâli harâb
Nitekim mevtine hükm olına her bîmâruñ
- 4 Dehenüñ var baña bir bûse didüm didüñ yok
Aldum ağızuñdan ol inkâr ile ben ikrâruñ
- 5 Od ile penbe çü bir yirde Sürûrî olımañ
Söz ile nice yazılıur varağa eş' âruñ

259

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- (55a)
- 1 Çünkü peydâ eyledi o aşinâ bigânelik
Tañ degüldür sende ķalsuñ ey göñül dîvânelik
- 2 Gündüzüm kıldı siyeh ol meh baña bî-mîhr olup
Gice kimüñ şem^c ine ķılsın göñül pervânelik
- 3 Kıldı her virâne[y]i âbâd anuñ mecnûnları
Kim baña bir yir bulunmaz anda da ǵam-hânelik

- 4 Cān esīr-i derd-i ġam dil mübtelā-yı her sitem
Ey ecel kurtar beni gel eylegil merdānelik
- 5 Ey Sürūrī zülfî sevdâsını kıvām-ı la‘ lini
‘Âkil ol şerbet içüp kılma dağı dīvānelik

260

Nazîre-i Fakîrî

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Fe‘ ulün

- 1 Ne ağızla diyem vardur meyānuñ
Cevâbı çün baña yokdur dehānuñ
- 2 Eyā şâne saçına el urursañ
Başarsın kuyruğın uyur yılanuñ
- 3 Senüñ şeh-bâz zülfüñ korħusından
Yire inmege cānı yok hümānuñ
- 4 Kökiyle haṭṭını dışüm çıkardı
Yaķın olur dibi zîrâ yalanuñ
- 5 Virürse cāna vaşlin al Sürûrî
Kulı kurbânısın çün râyegânuñ

261

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Egerçi seng-i cefâ kıldı cismümi gömgök
Şerâr-ı ah ile zeyn oldı şan nûcûm ile gök
- 2 Kemâl ü mâl ile bi‘-ṭâli‘ olan irmez aña
Göñül eger iseñ cihânda ṭalî‘ i ök
- 3 Şu kim seve seni luṭf it sen anuñ alkışın al
Żarar görürseñ efendi bu ben du‘ âciya sög
- 4 Vefâ vü cevrüñi añmaz sever seni gönlüm
Gerekse luṭf ile oħsha gerekse kahr ile dök

5 Sürûrî' nüñ gözü yaşına öykünürse ne tañ
Çü bir köpüklü delü dirdünüz şehâ gömgök
(55b)

262
Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Hızruñ zülâlin istemege câm-ı Cem gerek
Ol dost ehli olmağa merdâne dem gerek
- 2 Meydân-ı 'aşka girmeye fakr u fenâsı için
Bir himmet ıssı sâlik-i şâbit-ķadem gerek
- 3 Şeb-bâz-ı aşiyâne-i 'arş olmak isteyen
Cân Ka' besinde mahrem-i künc-i harem gerek
- 4 Aldanma hâdişâta ki 'anķâ-yı lâ-mekân
Pervâz kılsa ķulle-i Қâf-ı ķadem gerek
- 5 Şerh itmege Kitâb-ı Mübin'i Sürûriyâ
Burhân u hüccet ile imâm-ı ümem gerek

263
Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Emdürmedüñ çün aǵzuma şeftâlü-yi lebüñ
Vir bâri oħşamağa ele sîb-i ǵabğabuñ
- 2 Vardur hilâl ü kevkebi yiründe ey güneş
Hâcet ķomadı gök na' lçeñ ile kebkebüñ
- 3 Firdevsi şanuram ṭolu ǵilmân u hûr ile
Zeyn ola çün güzeller ile içi mektebüñ
- 4 Ben maşrabayla nûş iderüm sen ķadeh ile
Andan bizim ile ola mı şûfi' meşrebüñ
- 5 Bir yirde yazmağ istedüm aǵyârı yâr ile
Kanı ķurudı anda Sürûrî mürekkebüñ

264

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

- 1 Armağanum yok benüm yārān eline virecek
Turfe gönlüm var hemān oğlan eline virecek
- 2 Āb-ı hayvāndur lebüñ ammā şakın ağıyārdan
Ol degüldür çünkü her hayvān eline virecek
- 3 Yāralanmış tīg-i hicrān ile gönlüm şöyle kim
Şağ yiri kalmamış insān eline virecek
- 4 Kara kara tağlar ile zeyn olan başum benüm
Güiyā bir sībdür cānān eline virecek
- 5 Cevher-i nazmı Sürūrī eyleme bī-fehme ‘arż
Gevher olmaz çünkü her nādān eline virecek

(56a)

265

Mef ūlü Fā‘ ilātū Mefā‘ ūlü Fā‘ ilün

- 1 Meclisde sākī bir şanem yār-ı cān gerek
Nāzük beli hemişə anuñ der-miyān gerek
- 2 Leb şunduğınca ağıza virmek gerek dilin
Zīrā şarāb şuñana lā-büd lisān gerek
- 3 Pür-nūr yüzüñe niceyi dil uzada şem‘
Öykünmege o hüsnüñe ǵonçe-dehān gerek
- 4 Ne ağızına düşer ki saña ǵonçe öyküne
Evvel bu sözü söylemeye bir zebān gerek
- 5 Yitsün ǵarıbliğe hemān tek Sürūriyā
Maḥbūb dime baña fūlān bin fūlān gerek

266

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- 1 Delü göñlüm ser-i zülfüñe giriftär itdüñ
Katı hoş eyledüñ ey cān beni bimār itdüñ
- 2 Ğam ile toldı göñül hānesi gelse şadı
Dirüm aña kerem eyle yürü yir tar itdüñ
- 3 Utanursın göricek yüzümi ey sim-beden
Beni bi-zer diyü biñ zür ile çok zār itdüñ
- 4 Bañmaduguñ budur aÿinenüñ ey cān yüzine
Görünür baña nažır anda diyü ‘ar itdüñ
- 5 Kār idüp ‘aşk-ı Sürûrî olup âvâre-i kār
Yolunda kamu bi-kârlığı kār itdüñ

267

Fā^c ilâtün Fā^c ilâtün Fā^c ilâtün Fā^c ilün²⁰⁸

- 1 Her kaçan ol pâdişâhum giyse altunlu benek
Şanuram bir bâgdur zeyn eylemiş anı çiçek
 - 2 Yâhud ol gün yüzli ay alnı ile pür-nûrdur
Her benek kevkeb olup olmuş özi güyâ felek
 - 3 Yâ cemâli Muşhaf’ın aÿet-be-aÿet gösterür
Her benek altun nişân olmuş ki hîç olmaz dimek
 - 4 Yâhû bir aÿîneci dükkânına dönmiş durur
Her benek mir’âtdur aña baþup görmek gerek
- (56b)
- 5 Yâ filoridür ki zeyn itmiş anuñla cismini
Ol dil-i sengîni olmuşdur aña güyâ mehek
 - 6 Her yerüñ ra^cnâ diyü câme muķarrer-nâmedür
Her benek bir şeh nişânıdır yazılmış hüb-rek

²⁰⁸ Gazelin sol tarafından “ihtira-ı has” cümlesi yazmaktadır. İhtira: benzeri görülmemiş bir şey icat etme, vücuda getirme manasındadır.

- 7 Dağlar ile zeyn ide gör sîne-i pür-sûzuñi
 Ol benek ķaftâna ister iseñ dilâ ger beñzemek
- 8 Ol libâs ile hemân tâvusa dönmiş bu hümâ
 Şanuram cevlân ider etegin silkerek
- 9 Şaru güldür her benek ammâ ni'dem ol bağdan
 Çäre yoķdur ķopmağa biñ yıl çekerseñ de emek
- 10 Her benek nergis gibi her yaña açılmış baķar
 Uyħusuzlukda olur 'âşıķ gözüyle müşterek
- 11 Her benek bir kırmızı aħker gibi pür-nûrdur
 Ey Sürûri yakmasun gel dâmeninden desti çek

268

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Bu tekyede beni soydi ışık gibi o köcek
 Ķalender oldum anuñ şevkine giyüp kepenek
- 2 Raķib arkasını iki kez yire başdum
 Didüm yine berü gel kim er oyunu üçedek
- 3 Didüm cihân benüm olur idi ger benüm olsañ
 Didi çü sen benüm olduñ dahı saña ne gerek
- 4 Raķib el uzadup zülfine didi beni aş
 Didüm behey aşılacak yüri elüñ ipe çek
- 5 Sürûri'nüñ çü alup 'aqlın eyledi abdâl
 Didi görüp anı babalar āferin be küçük

269

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ey göñül bu derdüñüñ dermâni dil-berdür senüñ
 Sînenüñ zaḥmına merhem ol semen-berdür senüñ

- 2 Nice irer vuşlatuñ küncine gerçek ‘aşikuñ
Çün nigehbân aña zülfüñ gibi ejderdür senüñ
- 3 Zâhid enver-i cemâl-i yarı görmezsin dirîğ
Hâtırıñ âyînesi gâyet mükedderdür senüñ
- (57a)
- 4 Yâr emr itmiş ki cân virüp alasın bûsesin
Ey göñül ǵam yime kim emrûñ muğarrerdür senüñ
- 5 Çünki her meh-pârenüñ mihr ile şevkûñ vardur
Ey Sürûri ǵalbüñ anuñ çün münevverdür senüñ

270

Nazîre-i Bahâri

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Pây-bûsin isteyen yolında hâk olmak gerek
Dirlik uman la‘l-i cân-bâhsa helâk olmak gerek
- 2 Her zamân yüz yirde կoyup yaşılı vadiler gibi
Çekmege yarı kenâra sîne-çâk olmak gerek
- 3 Sîneye gelse şitâda yâr artur sûzuñı
Kim şitâ hamâmı ey dil tâbnâk olmak gerek
- (57a)
- 4 Taşrası pâk olmaǵ ile tâhir olmaz âdemî
Şûfiyâ şâfi-dil olup içi pâk olmak gerek
- 5 Kim ki bîmâr ola tîmârı aña eyler tâbîb
La‘l-i yâr içün Sürûri derdnâk olmak gerek

271

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Çekirdegin çıkışdum ben lebûñ vaşfinda ǵurmânuñ
Ağıtdum ağızı suyını anuñla âb-ı hayvânuñ
- 2 Lebûñ senbûsesi şol deñlü şîrîn oldı kim şordum
Didiler ağızına sinek üzürdi ǵand u ǵelvânuñ

- 3 Ne idi cān u dil naķdini virüp müsteri olmaķ
Eger hicrānlı olmasa metā^c-ı vaşlı cānānuñ
- 4 Lebüñ ‘ahdinde n’içün çok olur ‘âşıklara cevrüñ
Çü dirler ‘adl ile ṭolar cihān devrinde ‘İsā’nuñ
- 5 Sürūri gözlerüñveş hastedür la^c l-i lebüñ emdür
Tabibüm derdine anuñ eger var ise dermānuñ

272

Müstef^c ilätün Müstef^c ilätün

- 1 Dil-berler ile diller esenlik
İller eminlik bekler düzenlik
- 2 Vaşl ol nigāra şöyle birik kim
Gitsün aradan senlikle benlik
- (57b)
- 3 Dil no’la varsa gülzāra ġamdan
Murğuñ penāhi olur dikeñlik
- 4 Ḥayl-i ḥayälüñ mesken idelen
Göñül ḥarabı hoş oldu şenlik
- 5 Öldükde yiter saña Sürūri
Kelbi palası yārūñ kefenlik

273

Nazire-i NişaniFā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

- 1 Leyl-i zülfüñden irmışdır meger kim būy-ı misk
Taqlara düşmiş gezer mecnūn gibi āhū-yı misk
- 2 Zülf-i pür-çinüñe öykünmiş Ḥiṭā kılmış ḥatā
Bu günāh içün kararmışdur nigārā rū-yı misk
- 3 Būy-ı zülfüñden olupdur fāş ‘aşkum ‘āleme
Kim olur gammāzlık her dem şehā çün ḥū-yı misk

- 4 'Ārızuñ ābin mu^c atṭar kılsa hattuñ vechi var
 Hüb olur gäyet karışsa dil-berā gülşuyı misk
- 5 Ey Sürûrî vaṣf-ı zülfıyla virür miske kesâd
 Ger ḥiṭâ vü Çin'e varursa bu güft ü gu-yı misk

274

Nazîre-i ŞâfiFâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Nâleme öyküñmege yoğ idi câni bülbülüñ
 Gül gülelden yüzine çıktı zebâni bülbülüñ
- 2 Gerçi kim bir murğ idi çün buldu şöhret 'aşk ile
 Ger hezâr olsa no'la nâm u nişânı bülbülüñ
- 3 Yirüm od oldı olaldan yâr şem^c-i bezm-i gayr
 Nitekim olur diken gülden mekâni bülbülüñ
- 4 'Âşıķ-ı dîdâr-ı yârum 'ömrüm oldukça tamâm
 Gerçi kim bir ay olur 'aşkı zamâni bülbülüñ
- 5 Ger seherden açılıp gülseñ yüzine vechi var
 Bu Sürûrî oldı çün ey yâr câni bülbülüñ

Kâfiyyetü'l-Lâm

275

Mefa^c ilün Mefa^c ilün Fe^c ülün

- (58a)
- 1 Ḥayâl-i zülf-i ū kerdem taḥayyül
 Be-devr-i rûyeş āmed şad teselsül²⁰⁹
- 2 Nemi^ī-āyed be-meydân zâhid ez-żâ^c f
 Be-cân dâden tu-râ dâred ta^c allül²¹⁰

²⁰⁹ Onun zülfünün hayalini düşündüm, onun yüzünün çevresine yüzlercesi peş peşe geldi.

²¹⁰ Zahit zayıflığından ortaya gelmez, sana canını bağışlamakta gevşek davranışır.

3 Be-terk-i ‘aşk gûyed ‘aklär pendem
Dilem hergiz ne-kerd an-râ ta‘ aakkül²¹¹

4 Keşed bâret rakîb-i har çü hammâl
Nemi-dâred dilem in-râ tahammül²¹²

5 Sürûrî ez-deret ger şod be-firdevs
Be-kerd ez-pâye-i ‘ulyâ tenezzül²¹³

276

Nazîre-i Nizâmi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Tañ midur şem‘ i yakarsam başına koypup fetîl
Sîrr-i aşkı rûşen itdi gösterüp halka delîl

2 Yollar itdüm kûyuña vardukca eşkümden revân
Ka‘be’ye giderken itdüm gûiyâ yir yir sebil

3 Süre-i Kevser hâkı kûyuñda kim emse lebüñ
Katre gelmez ‘aynına cennet içinde Selsebil

4 Çün cemâlüñ görmeyem cânâ karar itmez göñül
Hâk Te‘ âlâ virmemiş aña meger şabr-ı cemîl

5 Çün boyun virdüñ Sürûrî kanlu tîgina anuñ
Serveri sersin şoñı sen aña ben buña kefîl

277

Nazîre-i Nizâmi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Seyl idüp eşki yoluñda eyledüm şîrin sebil
Tatlu tatlu kim ki nûş itdiyse didi Selsebil

2 Kûyuña girer yaşum ey Yûsuf-ı Mîşr-ı Cemâl
Gerçi cennetden çıkar dirler şehâ deryâ-yı Nil

²¹¹ Akıl bana aşkı terk etmeyi söyler, gönlüm onu asla mantıklı bulmaz.

²¹² Eşek rakip tipki hamal gibi yükünü taşıır. Gönlüm buna tahammül edemez.

²¹³ Sürûrî kapidan cennete doğru gitmişse, yücelikten senin için aşağıya doğru iner.

- 3 Söylemez az söz ile gerçi belürmez ol dehen
Katı ibrām eyler iseñ ey göñül destünde bil
- 4 Varlığı yakḍum baña nūr olmasun mı nār-ı ruh
Gülşen oldı āteş istığnā-yı ḡayr idüp Ḥalîl
- 5 Ey Sürûrî ḥūy-ı ḥakkı ḥulk iden maḥbûb sev
Ḳanda olursa cemâli çün sever Râbb-i cemîl
- (58b)

278

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Düşdi `aynum şîsesine dil-berâ çün `aks-i ḥâl
Gören itdi merdüm-i çeşmüm diyü yañlış ḥayâl
- 2 Ben faķır itsem su`äl ey cān dehânuñ varını
Luṭf idüp nuṭk u cevâb eyle k'ola def` -i su`äl
- 3 Men`-i `aşķ eylerse ṭañ mı zâhid-i yâbis-mizâc
Çün dimâğına yubûsetle gelüpdür iħtilâl
- 4 Pür-melâl olan yüzüm ķıldışa sen servi melûl
Cûy-ı eşküm seyr idüp eglen k'ola def` -i melâl
- 5 Vaṣf-ı zülfüñde perişândur Sürûrî'nüñ sözi
Ġayrı söz hâcet degül yiter aña ol ḥasb-i ḥâl

279

Nazîre-i Ca` fer Çelebi

Mefâ` ilün Mefâ` ilün Mefâ` ilün Mefâ` ilün

- 1 Cihân bâğında ey servüm yüzüñ bildüm çü ben bir gül
Yoğ ise ger vefâ bûyi yüzüme bâri sen bir gül
- 2 Şu kim āb-ı ḥayât içe ḥayât-ı câvidân bulur
Leb-i la` line irmişdür no'la uzarsa ol kâkûl

- 3 Meger zülfüne öykünmiş let urmuş yil aña muhkem
Anuñçün cismi gögermiş bırakmış boynunu sünbul
- 4 Olaldan başda fikr-i mey ayakda kalmamışdur key
Ayağum aldı gayet hey başuma çıkışludan mül
- 5 Bire yüzü kara diyü Sürürü bendeñi dögme
Çü bir Hindî siyah iken şehâ mağbul olur fulfül

280

[Nazîre-i Kîvâmi]

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Ey kaşı kara gözü ala lebi vü ruhı al
Gönlüm almağ içün itme katı çok mekr ile al
- 2 Cânumı alur iseñ no'la me'âli dimezem
Virürem cânı göñülden saña һayr ola me'âl
- 3 Sen benüm seyyidüm olduguñ aşhâb bilür
Ben görüp nûr-ı ruhuñ no'la dir isem saña al
- 4 Saña bir bûse virüp cânuñi alursa dilâ
Añi şinma aña vir cânuñi bir bûsesin al
- 5 Göricek çeşm-i Sürürü'de tolu kanlu yaşın
Şandılar câm-ı züçâc içre durur bâde-i al

(59a)

281

Nazîre-i Şevki

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gördi la' l-i âb-dâruñ kand ezildi ey güzel
Eridi geçdi hicâbından hârâretle 'asel
- 2 Yaşı çoğ olup ağardukça gözüm zülfüñ diler
Gâlib olur pîr oldu¤ça kişi tûl-i emel
- 3 Eyleme ǵavğa diyü men' eyledüm ben şûfiyi
Haþka կayıl olmadı durmaz ider yine cedel

- 4 Ko mey-i telhi leb-i şirinüm em didi didüm
Bî-bedel söylersin ey şirin-lebüm ni' me'l-bedel
- 5 Ey sarayı bülgend iden kişi mağrûrsın
Gâfil olma 'âkıbet girür aña düzd-i ecel
- 6 Her ne deñlü sinnüñ arta eksilür sinnüñ senüñ
Rañnelerdür ten hışârina irer andan halel
- 7 Sayd-ı dil-ber ' ilmini ra' nâ bilürsin çünkü sen
Ey Sürûrî eyle şimden girü ' ilmüñle ' amel

282

Nazîre-i Nizâmi

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Cennet olduğın mahalleñ ey tûdağı Selsebil
İstemezsem irmeyem kim cennete girmez bahîl
- 2 Çeşm-i bîmâruñ hemîse hâste cânûm fîkr ider
Şağdur bu söz şehâ fîkr-i 'alîl olur 'alîl
- 3 Gün yüzündendür göñüller rûşenâsı şübhesisz
Nitekim hûrşîd ile 'âlem münevver bî-delîl
- 4 Gerçi kâl itdüñ beni gam bütesinde zer gibi
Ey lebi gonçe bili ince saña yok kâl u kîl
- 5 Tâc-ı devletdür gûbâruñ kondı nâ-geh başına
Yilse yil gibi Sürûrî iremezdi nice yıl

283

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Tîrine ey dil bu cism-i nâ-tüvân hâyil degül
Yıldırıım gibi aña kevn ü mekân hâyil degül
- 2 ' Arşa dahı çıksaň ey meh ' arz idem hâlüm saña
Kim fiğân-ı ' aşka hiç âsmân hâyil degül

(59b)

- 3 Manşıb-ı şūri deguldür ‘aşķ-ı yārūn māni‘ i
Göñli Hāk ile olana bu cihān hāyil degül
- 4 Bī-garaż ‘aşķuma haṭ olmaz benüm hergiz hicāb
Bülbüle ḥār gül ey serv-i revān hāyil degül
- 5 Māni‘ olmaz şīşe çün eylemez geçer her tīr tīz
Ğamzeñe dil her dem ey ḳaşı kemān hāyil degül
- 6 Mihr ü māhuñ pertevi irdükçe şeb olur nihān
Ruḥlaruña ṭurre-i ‘anber-feşān hāyil degül
- 7 Derd-i hecrüňle Sürūrī şöyle olmuşdur nahīf
Cānın alsañ cismi hiç ey dilsitān hāyil degül

284

Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilün

- 1 Sende yok büy-ı vefā çün ey gül
Güle bir yüzümüze karşı gül
- 2 Beñzerüm dirse ‘aceb mi şاقuña
Çünkü göm gök doludur bu sünbul
- 3 Biñ dili bir ḳila aşmaz oldu
Şāhumuzdan bulalı yüz kākül
- 4 Sen gülüñ pāyına irişmek için
Cümle eczāmı yakup itdüm kül
- 5 Yalınız ḳaldı Sürūrī nic’ide
Göz görüp çün yüzüni gitdi göñül

285**Nażīre-i Bahārī**

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Ol şeh-i ferruh-liķaya bende olup ḥurrem ol
Her ḡamuñ olsun efendüñ üstine sen bī-ġam ol

- 2 Devr içinde cāmdan bulmış durur Cem şöhreti
Koma cāmī ey göñül devrānda sen dağı Cem ol
- 3 Gūş-ı şeh olsun şadef dirseñ dürr-i güftāruña
Ka^cr-ı deryā-yı tefekkürde şadefveş epsem ol
- 4 Meh gibi ahşam ile varup rak̄ibe ey güneş
Gün gibi şadıkłara doğ gel ferid-i ‘âlem ol
- 5 Ecnebi olanlara cānā ḥarām it vuşlatuñ
Şıdk ile saña ḫarīn olanlar ile maḥrem ol
- (60a)
- 6 Yār-i gendüm-gūnum itme zülfüñü her şahşa dām
Dāne-i eşküm görüp meyl eyle baña ādem ol
- 7 Tīr-i dil-ber üstüñ̄ānuñ deldi yir yir nāyves
Gel nefes dut nāya dem dem ey Sürūrî hem-dem ol

286

Nazire-i BahārīFā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

- 1 Şeh-süvārum hüsn meydānında kendüñ öñ dil al
Çün ser-āmed dil-berāsin gel berü öñ öndül al
- 2 Bilmek isterseñ beden mülkinde ġam ‘askerlerin
Gönder aña ġamze aķincıların cānā dil al
- 3 Mezra^c-ı naķdin yemişdür göñle cānā ḥar rak̄ib
Cevce meyl itme aña ger dirse benden hāşıl al
- 4 Yāyves egri olup düşme varup elden ele
Tīr gibi doğru ol cānān yolında menzil al
- 5 Kulluğa itmiş kabūl ol şeh Sürūrî çün seni
İsteme āzādlık var ‘omrūñ oldukça yıl al

Kâfiyyetü'l-Mîm

287

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Çe-râ ber-în tenem kerbâs-râ men pîrehen gûyem
Çü merdüm ez-ğamet ân bih ki nâm-ı û kefen gûyem²¹⁴
- 2 Laťif u nâzükest ân ten çü cânest û be-cism-i men
Ğalať bâşed dilâ rûşen eger u-râ beden gûyem²¹⁵
- 3 Ne-dâred ser u rûy gûl be-rû reste şeved sünbül
Haťâ bâşed be-ân şengül eger serv-i çemen gûyem²¹⁶
- 4 Şarâbem bûd dî der-ser be-goft û hâl-i ìn çâker
Şevem mücrim be-ğâyet ger çü ìn esrâr men gûyem²¹⁷
- 5 Çü men beyt-i tû mî-hâñem reved ez-beyt-i dil ǵuşşa
Sürûri key buved o-râ ki men beytû'l-hazen gûyem²¹⁸

288

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Egerçi her nefes ma' nâ zi-lafzî mî-şeved mefhûm
Dehânet lîk bâ-çendîn suhen dil-râ ne-şod ma' lûm²¹⁹
- 2 Lebet mey һored u men hâzır şodem bi-zevk der-meclis
Men-i şâlıh şodem der-şohbet-i tûy-i fâsîk mahrum²²⁰

(60b)

²¹⁴ Niye ben bu üstündeki beze gömlek diyeyim. Çünkü ben senin kederinden öleceğim buna ben kefen diyeyim.

²¹⁵ Güzel ve nazik olan o beden benim cismime can gibidir. Ey aydın gönüllü eger budan beden dersen yanlış olur.

²¹⁶ Başı ve yüzü olmayan gülün yerine sünbül yüz gösterir. Bu neşeli güle çemenin servi ağacı desek hata olur.

²¹⁷ Dün gece başımın üzerinde olan şarab, bu kula eger bu sırları ben söylesem apaçık suç olur dedi.

²¹⁸ Ben senin beytini okuduğumdan gönül evinden kederler gider. Ey Sürûri üzünlü beyitler söylediğin zamanlar hiç olmadı.

²¹⁹ Her ne kadar her an her sözdén bir anlam çıksa da, ağızından çıkan sözlerden gönlüm anlamadı.

²²⁰ Dudağın şarap içer. Bense mecliste neşesiz bulundum. Ben imanlı senin kötü sohbetinden mahrum kaldım.

- 3 Diremhâ-yi sırişk-i hod konem der-râh-ı dil-ber şarf
Ki behl u mumsikî bâshed be-her millet dilâ mezmûm²²¹
- 4 Ȧam-ı dil-râ be-piş-i yâr çün ârem ki çün her dem
Ki û mevcûd mî bâshed şeved Ȧam ez-dilem ma' dûm²²²
- 5 Sürûrî hoş be-kon râhmet beher dil mürde-râ 'âşık
Pes ez-morden tu-râ gûyed cümle 'âşikân merhûm²²³

289

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ȧuşşa vü Ȧam olsa tañ mî künc-i Ȧalbümde muķîm
Bir birûn terk eylemez elbette yârân-ı Ȧadîm
- 2 Dâl-ı zülfüñle dehânuñ mîmî hûn itdi dili
Kan olur yazilsa ger ey dost dâl altında mîm
- 3 Bu cebin ü hüsn ile Ȧaddüne Ȧılsunlar nażar
Görmeyenler mîvesi hûrşîd ü meh bir serv-i sîm
- 4 Ȧam-ı nedîm olmasa dilde içmezem hûn-ı ciger
Kim Ȧarâm olsun şarâb anda ki olmaya nedîm
- 5 Yâri düşmen dostum besdür Sürûrî bendeñ
Tîg-i Ȧamzeñle rakîbi pâdişâhum eyle nîm

290**Nazîre-i Sultân Selîm**

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ebr olup âhum yağar bârân gibi yâşum benüm
Gerçi kim kâvs-i Ȧuzâh şeklin dutar kâşum benüm

²²¹ Sevgili yolunda dirhem gözyaşı dökerim. Ey gönül her milletin içinde kıskançlık ve cimrilik olur.

²²² Sevgiliye gönül acımı nasıl anlatırırm. Çünkü her zaman o benim gönlümde oldukça gönlümden gam yok olur.

²²³ Ey Sürûrî, bütün gönlü kaybeden aşıklara rahmet oku ki sende öldükten sonra bütün aşıklar sana rahmet okusun.

- 2 Zulmet-i hasretde koyup gitdi ol devlet günü
Gör ne kara güne қaldı oñmaduķ başum benüm
- 3 Gözler ermez bād önnüñce uçduğına cismümüñ
Yiller olmaz bunca za^c afla ayağdaşum benüm
- 4 Taşrada dāg-ı firāk u içerde suz-ı ‘aşk
Haşretüñden gizlü degildür içüm taşum benüm
- 5 Bu Sürūriⁱ bunca medetden gedügin bekledi
Dimedüñ bir ad taküp aña şinur taşum benüm

291

Nazîre-i Diger [Sultân Selîm]
Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Vaşl ile güldür beni tâ kim döñe başum benüm
Yâ belâdan қurtar öldür қurusun yaşum benüm
- (61a)
- 2 Ten durur ta^c lîm-ħâne dağlar қanaddukları
Pehlivânlar aşduğu yâylar durur қaşum benüm
- 3 Ni^c met-i vaşluñda iken fûrkatüñ ağuları
Zehre döndürdi dirîgâ tatluçaķ aşum benüm
- 4 Sen levend oğlanını қapup baňa irgürmege
Bir kemend-i āh ile eşkümdür evbaşum benüm
- 5 Ȧam-ı ħarâmeynden üşenmez Sürûriⁱ şidk ile
Haķ durur çün ‘aşķunuñ yolında yoldaşum benüm

292

Nazîre-i Revâni
Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- 1 Seni ķuçmaǵa idi her gice Ȧul-ı emelüm
Komadun aña getür bâri Ȧuṭaǵuñ emelüm
- 2 Va^c de-i vaşluña dek şabr ider idüm ammâ
Korķaram va^c de irismeden iriše ecelüm

- 3 Didüm oldukça ikimiz Leylî vü Mecnûn'a bedel
Didi kimse bedel olmaz bize her giz be delüm
- 4 Dutalum կulluğun ol şâhuñ egerçi o bizi
Կulluğa dutmadı biz կulluğunu pek dutalum
- 5 Öldürür hasret-i sîne bu Sürûrî'yi didüm
Didi raḥm eyleyüben sînede anı görelüm

293

Nazîre-i Âhi

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Қankı gün kim görmeyem gün yüzüñ ey mâhum benüm
Қaraya boyar gögi āh-ı sehergâhum benüm
- 2 Yâra cânum didi kaşd itdüm rakîbüñ cânına
Cânum alma cânın almayınca Allâh'um benüm
- 3 Ben piyâde atuña ruh süreli ferzâneyem
Fil-i aqyârı no'la mât eylesem şâhum benüm
- 4 Biñ biñ isterdi bu gönlüm tîr-i ǵamzeñ irdüigin
Bir nazar կılduñ baña irisdi dil-ḥ̄âhum benüm
- 5 Ey Sürûrî sînede dildâr çekdiği elif
Râstî oldur vişâlı mûlkine râhum benüm

(61b)

294

Nazîre-i Diger [Âhi]

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Şem`e pervâne տolaşduğıçün ey mâhum benüm
Aña odlar կalğıdur āh-ı sehergâhum benüm
- 2 Bir belâdur yâra çün aqyâr yâ Rab cânın al
Bu belâdan cânumı sen կurtar Allah'um benüm

- 3 Dütüni şem^c üñ depesinden çıkışsa tañ mı kim
Bir od urdı aña çün şevküñle bu āhum benüm
- 4 Yār bīmārı iken ey baña dil-h̄āhum şoran
Olmamakdur derdüme dermān dil-h̄āhum benüm
- 5 Ey Sürūrı göge boyanan siyeh āhum yeri
Āstān-ı yāra oldur rāstī rāhum benüm

295

Nazîre-i Ca^c fer ÇelebiFā^c ilâtün Fā^c ilâtün Fā^c ilâtün Fā^c ilün

- 1 Rāh-ı aşķuñda ‘aceb bilsem no’lur hālüm benüm
Derd ü ḡamdan ölürem bilmezsin aḥvālüm benüm
- 2 Geh cefādur baña kāruñ geh sitemdür geh belā
Mulk-i dil vardı fenāya āh gülüm bālum benüm
- 3 Her nefes baña belādur ey şanem kāruñ senüñ
Bir cefā-keş gelmedi ‘ālemde emşālüm benüm
- 4 Kūyına varsam baña karşılıklar segleri
Hamdüli’llāh sa^c d olupdur şimdi ikbālüm benüm
- 5 Guşşa vü ḡam bir yañadan bir yaña hicr-i nigār
Ey Sürūrı bilmezem kim no’lısar hālüm benüm

296

Fe^c ilâtün Mefā^c ilün Fe^c ilün

- 1 Bulmadum bu cihānda bir hem-dem
Ki ola derdüme benüm maḥrem
- 2 Peri beñzetme ki yüzin yüzine
Şerm iderdi ger olsa ol ādem
- 3 Baña bir būse vir didüm cānā
Didi cānuñ idi eger virsem

- 4 Görmeyelden çeh-i zenaḥdānuň
Çeşme zindān görindi bu ‘ālem
- 5 Cün güzellerde yok Sürûrî vefâ
Her cefâ-kâra virme dil-i epsem
- (62a)
- 297**
- Nazîre-i İshak Çelebi**
- Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün
- 1 Ben ki ol ǵamzesi Tâtâra giriftâr oldum
Ebrves ağlayuben ra‘ d gibi zâr oldum
- 2 Yâd olan hastelere yâr ideli tîmârı
Yâd olayın diyü bî-çâre de bîmâr oldum
- 3 Çâr-yâr idi baña derd ü ǵam u hecr u sitem
Seni bulınca ǵâbîbüm nice nâ-çâr oldum
- 4 Deheni var o dil-dâr saçı dârumsuz
Giceler girmeyüben dâruma bî-dâr oldum
- 5 Öldürür illeri durmaz seveni öldürmez
Seven ölsün mi dimeklige de korkar oldum
- 6 Durmayup ağlar otururdum evimde yalıñuz
Şimdi bir pâre ǵamuňla güler oynar oldum
- 7 İtmez iken ǵamı iş‘ârini ǵayra eş‘âr
Hecri işkencesini görelî arlar oldum
- 8 Cün müfîd olmaz imiş bî-zer olan zâr ile zor
Zâri terk eyleyüben dahı bî-zâr oldum
- 9 ‘Âriyete almış idüm ‘ârla ‘âri elden
Virdüm issına Sürûrî anı bî-‘âr oldum

298

Nazîre-i Şun'î

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Diñ çenâra kim elin çeksün o şâhumdan benüm
Yohsa yanar nâr-ı âh-ı şubhgâhumdan benüm
- 2 Dâ' imâ şanmañ şafakdur gorinen eflâkde
Belki od düşmiş yanar eflâke âhumdan benüm
- 3 Görinen şebnem degüldür gül görüp gülzârda
Hacletinden derledi gün yüzlü mâhumdan benüm
- 4 Ceyş-i gamla şâh-ı ' aşkam nâleler tabl u nefîr
No'la ķaldursam ' alem dûd-ı siyâhumdan benüm
- 5 Bir iken düşmen iki itdi urup şemşîr ile
Böyle ummazdum Sürûrî pâdişâhumdan benüm

(62b)

299

Nazîre-i Necâti

Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Nice bir her diyârı gözleyelüm
Varalum derd-i yârı gözleyelüm
- 2 Şeyhimüzdür bizüm çü pîr-i muğân
Gelüñ ol ihtiyârı gözleyelüm
- 3 Bu hevâda kenâra iremedük
Şabr idüp rûzgârı gözleyelüm
- 4 Karşuña murğ-ı zâr olurken dil
Niçe bir murğ-zârı gözleyelüm
- 5 'Aşk ile nâm bir yire şigmaz
Yine nâmûs u 'ârı gözleyelüm
- 6 Ne şafâ şol nigâr-ı bî-cândan
Varup ol cân-ı nigârı gözleyelüm

- 7 Sabr ile çün biter Sürûrî kâr
Vaşl içün intizârı gözleyelüm

300

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Baña cânân ‘îdda ol dir ise ķurbânum benüm
No’la bismi’llâh fedâ olsun aña cânum benüm
- 2 Gûsfend-i mürdeves gözüm süzüp hayrân olam
Kendü gelse ger beni ķurbâna cânânum benüm
- 3 Қan bahâ olsun baña hem ideyin қanum ҳelâl
Ger surerse barmağ ile alnına қanum benüm
- 4 Kendüsine bende idüp ǵamdan âzâd itmedi
Ben kulin şâd itmedi devletlü sultânnum benüm
- 5 Bâd-ı һâkümden Sürûrî’yi götürsün dir imiş
Bu қadar ‘izzet göstermez dostlar şânum benüm

301

Nazîre-i Şâlih Çelebi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Her ne tîgi kim urupdur cismüme ol pür-sitem
Her birinüñ yiri peydâ қıldı bir rengîn ‘alem
- 2 Neshî ider tevkî‘ -i Yâkûtî muhakkak çün ǵubâr
Haṭṭ-ı Yâkût’uñ Dimışkî yüzüñe yazup rağam
- 3 Haṭṭuña müşg-i Ҳitâ didüm haṭasın bilmedüm
Luṭf idüp ‘afv eyle gel benden haṭa senden kerem
- (63a) 4 Nice yazam bildürem һâl-i dili dergâhuña
Nâr-ı âhumdan yaz destümde kâğıdveş қalem

5 Virdüm ağız ağza sordum Sürûrî dün gice
Haste-hâl iken nedür bu leblerüñ didi ki em

302

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Ben gedâ bunca rakîb içre nice şâh diyem
Kâfiristâna girüp cehr ile Allâh diyem
- 2 Şöyle eksük gedük ay gün ise bir ehl-i zevâle
Yüzüñ nice gün alnuña neden mâh diyem
- 3 Gerçi dil âyinesin âh açar âh ammâ
Hüsni mir'âti töner karşu kaçan âh diyem
- 4 Mest-i 'âşk olmayan agâh olımañ esrâra
Zâhid-i gâfile mest olıcağ agâh diyem
- 5 Kaçlı-i ağıyâra mu'în olsa Sürûrî saña yâr
Hoş du'â eyleyüben yârcek Allâh diyem

303

Mefa' İlün Mefa' İlün Mefa' İlün Mefa' İlün

- 1 Dirîgâ yâr şanurdum baña ağıyâr imiş bildüm
Hemân gönlümdeki derdi benümle yâr imiş bildüm
- 2 Yaşumdan gözlerüm toyunca merdüm-zâdelik gördüm
Yürekde yâremüñ başı baña yarar imiş bildüm
- 3 Maḥabbet gülsitânına niçe dem eşk-i çeşmümden
Şu akitdum velî hâşıl gülüñden hâr imiş bildüm
- 4 Baña âsân gelürdi cân virüp vaşl itmek andan
Velî az mâl ile kesb eylemek düşvâr imiş bildüm
- 5 Sürûrî cân virürken künc-i gamda başı üstinde
Aña ağlayananca dîde-i hûn-bâr imiş bildüm

304

[Nazîre-i Zâtî]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Hecr-i la‘ lüñden durur her lahza feryâdum benüm
Serverâ andan meger Tañrı ala dâdum benüm
- 2 Habs idüp câh-ı zenañda bu dil-i mazlûmumuñ
Gamzeñ öldürdi anı ey çeşmi cellâdum benüm
- (63b)
- 3 Tañ mı şâdîlikle girersem tarîk-i ‘ aşkuña
Çünkü yoluñda ñamuñ olmuş durur zâdum benüm
- 4 Şan‘ at-ı ‘ aşk içre şanmañ siz beni üstâdsuz
Dostlar Mecnûn’dur bu fende üstâdum benüm
- 5 Guşşañı şâdî bilüp hazz eylemezsem dil-berâ
Bu cihân içre Sürûri olmasun âdum benüm

305

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Hañadur baña iy dil-ber dimek sen şahdan geçdüm
Ki küfr olmaz mı bir Muslim diye Allâh’dan geçdüm
- 2 Kemend-i âh ile çün kim beni cân-bâz ider zülfüñ
Niçe bend ile bende halka halka âhdan geçdüm
- 3 Baña tevbe tarîkin gösterür yoluñda bir vâ‘ iz
Ben anuñ sözini gûş idicek ol râhdan geçdüm
- 4 Kemend-i âha yapışdum çıkışup çâk kevne irişdüm
Senüñ mihr-i ruhuñ şevki ile ben mâhdan geçdüm
- 5 Çıkup yoldan hâbîbüñ ‘ aşķını terk eyledi gönlüm
Sürûri tögru yol tutup ben ol gümrâhdan geçdüm

306

Nazîre-i Hayretî

Mef ülü Fâ' ilâtün Mef ülü Fâ' ilâtün

- 1 Ya' kûb-ı dil hâzinem oglancugum yitürdüm
Ya' nî bu deşt-i gamda cânâncugum yitürdüm
- 2 Nâlân idi bu gönlüm kendüm bilürdüm andan
Baña delîl olıcı nâlâncugum yitürdüm
- 3 Tiryâki gibi idüm hâkka ağızdı dermân
Pînhân idelen amî dermancugum yitürdüm
- 4 Evbâş-ı eşküm idi yârân-ı gam-güsârum
Şu gibi akıdı gitdi yârâncugum yitürdüm
- 5 Göñlin açan Sürûri ben kara yazılınuñ
Bir yüzü göñli açık dîvâncugum yitürdüm

307

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Rûşen itdi gün yüzüñ her sîrr-ı pînhânum benüm
Neydüğüm bildürdi ھalqa ah u efgânânum benüm
- (64a)
- 2 Tañ mi ârâm itmeyüp gönlüm karar itmezse cân
Şalinur çün گayr ile serv-i hîrâmânum benüm
 - 3 Kim virürdi ben ölümlü hasteye bir katre ab
Başum üzre olmasa bu çeşm-i giryânum benüm
 - 4 Bu göñül bülbül gibi zârlig itmezdi hezâr
Gülmese her hâra gülves verd-i handânum benüm
 - 5 Yüzini yırtar benümçün mâtem eyler gökde mâh
Alalı cânum Sürûri mâh-ı tabânum benüm

308

Nazîre-i Hayâlî

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Akça yaşam gibi yire düşdi benüm yüzüm
Ammâ yanuñda geçmedi n'idem yire yüzüm
- 2 Söyle dehânuñuñ bileyüm varlığın didüm
Güldi didi ağızda benüm yok durur sözüm
- 3 Hayli şıkıldı beñzemege hâl ü haddüñ
Kanı kurıldı beñzemeyüp dil-berâ özüm
- 4 Nergis çemende çeşmûne öykündügin görüp
Didi rakîb yokdur anı göricek gözüm
- 5 Yolında hâk idüp beni bir toz koparur ol
Ammâ Sürûriyâ etegini dutar tozum

309

Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Maḥv olur guşşa-nûş kılsam câm
Ki mey eyler müdâm hazm-i ta'âm
- 2 Dil pür-sûz bûse isteyicek
Didi mahrûredür şarâb harâm
- 3 Bende taşat yok ağızı var dimege
Eyleye ol meger ki fetâ-i kelâm
- 4 Bûse vir cânûm al didüm didi
Müslime yok cevâz bey' -i müdâm
- 5 Baş Sürûrî yüzine akdirâmûñ
Sürmege yüz ol idemez ikdirâm

310

Nazîre-i Nihâlî

Mef ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ülün

- 1 Elden çevirüp yüzümi cānâneye döndüm
Didüm işide nâlemi cānâ neye döndüm
- 2 Pervâneye 'âlemde hüner yanmağ olıcağ
Pervâ neye baña de çü pervâneye döndüm
- 3 Mey içmege peymân ideli gayra o hûnî
Kan trandı içüm derd ile peymâneye döndüm
- 4 Sen gence yir olam diye her künce oturup
Ma' mûr iken ol fîkr ile virâneye döndüm
- 5 Zülfüñde bulam diyü delü gönlümi 'ömrüm
Tel tel arayup saçlarınuñ şâneye döndüm
- 6 Bend itdi yabânlar delüsîn zülfine gördüm
Bu hâsret ile hânedede dîvâneye döndüm
- 7 Çün yâde bilişlük virür ol dost Sûrûri
Şûret degişüp 'aşk ile bigâneye döndüm

311

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Fe' ülün

- 1 Kaçan kim taş işüğün yaşıdanurdum
'Aceb rükn-i şedîde tayanurdum
- 2 Çü beñzetedüm rakîbe sögdi kelbi
Ben anı bilmeyüp adam şanurdum
- 3 Gele inşâfa 'adl ide diyü yâr
Yolında cevrine ben katlanurdum
- 4 Ölümüm idi uyku istemezdüm
Hayalüñ yâr idi çün uyanurdum

- 5 Sürûrî yoğ imiş hergiz vefâsı
Anuñ ‘ahdine bilmez aldanurdum

312
Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Taşdı gözüm yaşı başdan aşırı ābdayam
Âteşüm lîk söylemmedi ķatı tâbdayam
- 2 Gün yüzüñ şevki hayâli olalı gözde ‘ayân
Görmezem zulmeti ben her gice mehtâbdayam
- 3 Қatı mestem mey-i ‘aşķuñla ki kûyuñda düşüp
Şöyle bî-hod yaturam şanma beni h̄âbdayam
- (65a)
- 4 Fikr-i la‘l-i leb ile râ ķaş ile ben şanemâ
Gâh mey-hânede geh kûşe-i mihrâbdayam
- 5 Dir imiş ‘aşķ kitâbında maķâm it bâbin
Ey Sürûrî okiyaldan anı ol bâbdayam

313
Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Yine bir ‘âşüb-ı şehrê mübtelâyam ne’yleyem
Pür-cefâdur ol anuñ çün pür-belâyam ne’yleyem
- 2 Vaşlına sa‘ y itmedü kim dil-berüñ ‘ayb olmasun
Çün kim ol sultân-ı hüsn ü ben gedâyam ne’yleyem
- 3 Mîhrüm artarsa no’la gördükçe her meh-pâre[y]i
Ehl-i şevkem ṭâlib-i nûr-ı Hûdâyam ne’yleyem
- 4 İtlerin gördükçe ikrâm itdüğüm ‘ayb eylemek
Dostlar anlarla dahı âşinâyam ne’yleyem
- 5 Zülfî ucindan cünûnum eskidür olmaz ‘ilâc
Ey Sürûrî ana çokdan mübtelâyam ne’yleyem

314

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Şacını gün yüzü üzre ǵamāma beñzetedüm
Ağ alnı devrini bedr-i tamāma beñzetedüm
- 2 Қaşuñ ki Mescid-i Āksâ-yı hüsnedür mihrâb
Gözüñ bi‘ aynihi anda imâma beñzetedüm
- 3 Çü gün yüzine açam çeşmi dil olur rûşen
Anuñ içün gözümi tende câma beñzetedüm
- 4 Belürdi fitne-i һat Rûm-ı һadde zülfuni ko
Karârgâh ideyin anı Şâma beñzetedüm
- 5 Һarâm ideli vaşlın maḥallesinde һabîb
Sûrûriyâ anı Beytü'l-Harâm'a beñzetedüm

315

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Lebüñ Mesîh ‘Aleyhi’s-selâma beñzetedüm
Özüñ feriște-i mu‘ ciz-kelâma beñzetedüm
 - 2 Șacuñı ‘urve-i vuska’ya²²⁴ zülfüñüñ girihin
Yüzünde һalqa-i Beytü'l-Harâm'a beñzetedüm
- (65b)
- 3 ‘Azîz başuñ içün müşr-i hüsн içinde görüp
Hezâr Yûsufı saña ǵulâma beñzetedüm
 - 4 Dilâ lebini şor anuñ һayât âbi mîdur
Sözini âyet-i yuhyî’l-‘izâm’â²²⁵ beñzetedüm
 - 5 Selâm virdi baña ol melek çü kûyında
Sûrûriyâ anı dârû’s-selâm'a beñzetedüm

²²⁴ Sağlam bir kulp.

²²⁵ “O çürümüş kemikleri kim diriltecek?” Kur’ân-ı Kerîm. Yâ-sin, 36/78.

316

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Vefâ kimüñ ile ki ķıldum cefâya tuş oldum
Kime belî ki didüm biñ belâya tuş oldum
- 2 Ne perde ki taleb itdüm vefâ vü mihr ehlin
Figân u āh kim cevr ü cefâya tuş oldum
- 3 ' Aceb ķazâdur oğuñ ne ķadar ki ķaçdum ise
Halâş bulmadum andan ķazâya tuş oldum
- 4 Garîb hâdişedür bu ki ' ömr olup aħir
Ne bir şadîk ü şefîk âşinâya tuş oldum
- 5 Sürûriyâ ne günâh eyledüm ki ' ālemde
Şevâb gözledüğümden haṭâya tuş oldum

317 Nazîre-i Zâtî

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Gördüm eksüklî gece ol meh-i ġarrâyi tamâm
Eyledüm devr-i ķamer içre temâşâyi tamâm
- 2 Yârüm olmadı dürüst oldı bütün ellere yâr
Cevrini itdi baña ol meh-i hercâ'i tamâm
- 3 Bilmez eksüklügin ay gün yüzüñe ķarşulaşur
Günde eksük ķomayup itdi şehâ anı tamâm
- 4 Yarım ağız sögicek nîm-ten olan dirilür
Bir nefesde ider ol kâr-ı Mesîhâyi tamâm
- 5 Her suyu yirdi deñiz gördü yaşam başdan aşar
Acıdı ħayli ṭolandı yedi deryâyi tamâm
- 6 Rey idüp ķuçmağa yâri dolanup kûyını dil
Gice şayd itdi hemân eyledi ol râyi tamâm

- 7 No'ldı andan çü kişi eksük olur dünyādan
 Ey Sürûrî dutalum dutdî dünyâyı tamâm
- (66a) **318**
 Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün
- 1 'Âşıkam sen serv-i gül ruhsâra bilmem ne'yleyem
 Bûlbûl-i âvâreves bî-çâre bilmem ne'yleyem
- 2 Dil ǵam-ı dil-dârı terk it şâdmân ol dir baña
 Ben ǵamuñdan cânumı kurtara bilmem ne'yleyem
- 3 Söyler isem hâlümi ebrâm añlar incinür
 'Arz-ı hâl idüp aña yalvara bilmem ne'yleyem
- 4 Ta'n ider il yâra 'aşkumdan anuñçün varmazam
 Gice olmayınca kûy-ı yâra bilmem ne'yleyem
- 5 Bunca yıldur çâre isterdüm Sürûrî derdüme
 Çâresüz կaldum bu ben bî-çâre bilmem ne'yleyem

319
Nazîre-i Mu'îdî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 İncinür dil-ber kaçan kim 'aşkum ifşâ eylesem
 Öldürür derdüm velî esrârum iħfâ eylesem
- 2 Bakmaz isem yüzine ḥasret helâk eyler beni
 Hayretüm artar eger hüsnin temâşâ eylesem
- 3 Ol dürr-i yek-dâneden bir կatrece olmaz kenâr
 Her ne deñlü göz yaşın öñinde deryâ eylesem
- 4 Günde biñ kerre şehîd itse şevâb olsa baña
 Ol beni katlı eylese ben kendüm iħyâ eylesem
- 5 Gelse dil-ber ḥalvete āhum işitse hû dise
 'Arz-ı hâl itsem aña ben ağlasam hâ eylesem

- 6 Koydı bir şeke beni ' aşkūn kaçar Mecnūn dahı
Ey saçı Leyli kaçan kim ' azm-i şahṛā eylesem
- 7 Mey içer dil-ber kuçar halvetde şūfī hūb idi
Odasın başup Sürûrî gibi rüsvā eylesem

320

Nazîre-i Lem'i

Mefa' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Yiter çü şohbet-i mey itmege bahâne-i ǵam
Katı gereklü degül mi dilâ zamâne-i ǵam
- 2 Gözümle gönlüme girdüñ revâ degül ki diyem
Birine manzâr-ı hasret birine hâne-i ǵam
- (66b)
- 3 Gönülde sırr-ı ǵamuñ şaklasam olurdu şehâ
Yüzümde olmasa zâhir eger nişâne-i ǵam
- 4 ǵamuñ egerçi mekânı miyâne-i dil idi
ǵamuñla şimdi deguldür yiri miyâne-i ǵam
- 5 Senüňle haylice zıddur Sürûriyâ ǵuşşa
Kenâr-ı nâmuñ anuñçün degül girâne-i ǵam

321

Nazîre-i Zâti

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Zülfe biz niçeye dek sünbül-i hoş-bū diyelüm
Dolaşalum aña bend itdi bize bu diyelüm
- 2 Cün siyeh hırka giyüp meskenin itdi mihrâb
Çeşm-i dil-dâra nice sâhir u câzû diyelüm
- 3 ǵarežüñ ne beni sevmekden eger dirse nigâr
Garež ancak şanemâ sâdece pehlû diyelüm
- 4 Şunda bunda bize ǵa'n eyler ise vâ'ız eger
Anı duymaz geçelüm biz be nedir şu diyelüm

- 5 Nā-sezā söyler imişem şeyh bize ḥalvetde
Her ne dirseñ biz anuñ yüzine karşı duylum
- 6 Bunca tenbih-i ilâhi ile açmaz gözini
Ğafletine bu cihân ehlinüñ uyhu duylum
- 7 Zehr-i katil dir imiş hançer-i dil-dâra rakîb
Nûş idüp anı Sürûri bir içim şu duylum

322

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Dâqlar zerrîn libâsum zağm-ı sînem hançerüm
Pâdişâh-ı kişver-i faâkram kanâ‘ at leşkerüm
- 2 Şanma bir müflis gedâyem bende istığnâ görüp
Sîmdür eşk-i revânum rûy-ı zerdümdür zerüm
- 3 Şâfîdür âyîne-i tab‘ um eyâ rûşen-żamîr
Tûti câna gıdâdur lafz-ı şehd ü şekkerüm
- 4 Hûnûna her nâ-kesün olmam mekes gibi tufeyl
Egmezem her kâseye sâki şurâhîves serüm
- 5 Ey Sürûri olalı gavvâş-ı baâhr-i ma‘rifet
‘Akl şarrâfini denk ider kelâm-ı gevherüm

323

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Rakîb-i münkir-i âhuñ yüzine karşı âh itdüm
Duhân-ı âhla ol münkirüñ yüzin siyâh itdüm
- 2 ‘Aceb müflis-gedâ idi bu gönlüm kişver-i gamda
Ben anı câm-ı mey birle ferah mülkine şâh itdüm
- 3 İder ihmâl anuñçün tâlib irmez kûy-ı cânâna
Diyâr-ı yâra irdüm ben şu dem kim ‘azm-i râh itdüm

- 4 Şerâr-ı âhla itdüm libâsum bir benek ķaftân
Başumda şu^c le-i âhi şehâ zer şeb-külâh itdüm
- 5 Sürûrî başuma sultân iken oldum aña bende
Gedâ idüm şeh oldum şanma beni terk-i câh itdüm

Ķafiyyetü'n-Nûn

324

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Men ķalenderveş ne-dârem ber-ten-i hod pîrehen
Der-şeri^c at çün nemî-bâşed şehîdân-râ kefen²²⁶
- 2 Nîst çün der-gül sepîdî der-semen reng-i laťif
Key be-gûyem men be-rûy-i nâzüket gül yâsemen²²⁷
- 3 Ez-suğenħâyet be-men geştî dehen peydâ velî
Çün tû be-gûşayî dehen men mi-revem ez-hûşten²²⁸
- 4 Men be-mescid zâhidem der meykede fâsîkveşem
Vaz^c her câ hûb dânam key bûved zâhid çü men²²⁹
- 5 Şod Sürûrî ez-kemâlet Hüsrevâ çün kâtibi^c
Gofte-i û her ki hâfîz geşt goft u-râ hâsen²³⁰

325

Nâzîre-i Mesihi

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Germ olup meh yüzüne her lahzâ hemtâlanmasun
Bilsün eksükligini igende de ra^c nâlanmasun

²²⁶ Ben kalender müşrebim, üstümde gömleğim yok. Nitikim şeriatta şehitlere kefen olmaz.

²²⁷ Bazı çiçeklerde beyazlık yoktur. Yasemin çiçeği de güzel renge sahip değildir. Ben senin o güzel yüzüne nasıl yasemen diyeyim.

²²⁸ Sen konuşunca ağın ortaya çıkar. Ançak senin ağzin açılınca ben kendimden geçerim.

²²⁹ Ben camide zahidim, fakat meyhânedede günahkar biriyim. Vazî iyi bilirim. benim gibi zahit nerde bulunur.

²³⁰ Ey Hüsrev Sürûrî senin olgunluğundan katip gibi oldu. Onun sözü hafız olan herkese aferin oldu.

- 2 Kadd-i yāra beñzeyüm diyü hemi̇se serv-i rāst
Pāy-ı çūbin ile bustān içre belālanmasun
- 3 Biz de ķullarındanuz ol şāhuñ ayduñ kim rakīb
Ululanup dil-bere igende paşalanmasun
- 4 Hāk-i pāy-ı yārdan kuhl-ı cilā ire diyü
Nergis-i bāg-ı irem ca‘l idüp a‘ mālanmasun
- (67b)
- 5 İşidüp bir şeb fiğānum dimiş ol şīrīn-zebān
Diñ Sürūri’ye seg-i kūyumla hem-tālanmasun

326

Nazîre-i Diger [Mesihî]

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Gönlümi zincîre cek zülfüñle şeydālanmasun
Sînemi çâk it ki senden ġayri me‘vâlanmasun
- 2 Perde-i hûnâb ile dutdum bu çeşmüm revzenin
Tâ ki bir ġayruñ cemâlîni temâşâlanmasun
- 3 Bâga gel ‘arż it dehânuñla şاقuñ sünbüllerin
Gonçe günc ü nâz idüp sünbül muaṭṭarâlanmasun
- 4 Çeşmüni bîdâr kıl nâz uyħusından çin-seher
Nergis-i şehlâ çemen şahnâda ra‘nâlanmasun
- 5 Bi̇-ħaberdür çün ħabibüñ ders-i ‘aşkından fakîh
Ey Sürûri di aña igende monlâlanmasun

327

Mef̄ ӯlü Mefā‘ ߰lü Mefā‘ ߰lü Fe‘ ߰lü

- 1 Bir gonçe olupdur yine hüsn iline sultân
Kim emri muṭî‘ idür anuñ cinn ile insân
- 2 Nâm ile Süleymân’dur ider mu‘ciz-i ‘Isâ
Bi’llâhi nice virmez aña ādem olan cân

- 3 Ne ḫorķu rak̄ibüñden eger la^c lüñ ola yār
Dīvden ne ḫayu götür ne mühr-i Süleymān
- 4 El ḫunmayalar tā ki lebüñ ḫātemine ḫalk
Ejderler olup zülfüñ aña oldı nigehbān
- 5 Alsañ no’la cānını Sürûrî-yi že^c ifuñ
Ma᷍būl olur tuhfe-i mûr ey şeh-i ḫubān

328Mef̄ ȳlü Mefā^c ȳlü Mefā^c ȳlü Fe^c ȳlün

- 1 Bād itdi ḫadem-rence bize zülfî deminden
Ha᷍żz itdük anuñ ḫayli deminden ḫademinde
- 2 Bir ḫaṭre mürekkeb durur ol ḫäl-i ruḥ-i dost
Ta᷍miş varak̄-ı rûyına ḫudret ḫaleminden
- 3 Derdüme ne la^c li ne şaci eyledi çâre
Dermān bulmadık ne emenden ne semenden
- (68a)
- 4 A᷍duğına dil-ber kereminden söger imiş
A᷍miş bu ḫulın dahı efendüm kereminden
- 5 Cānā elem-i ḫamet ü zülf ü dehenüñle
Kurtuldı Sürûrî bu cihānuñ eleminden

329Fā^c ilâtün Fā^c ilâtün Fā^c ilâtün Fā^c ilün

- 1 Yılda bir kez gülse gül ma^c zū[r] dut ey gül diken
Kim anuñ pâyına batmışdur nice yirde diken
- 2 Ben şehîd-i şâhidi ḫaftânum ile defn idüñ
Dostlar ol derzi dil-berdür çü ḫaftânum diken
- 3 ‘Aşika mihr ü vefâdur dil-bere müzd ü şevâb
Terk idersin anı sen hey pür-cefâ ḫoş müz diken

- 4 Ȑamze-i dil-dûz iler diker dil-i āvâreyi
Yarar aña yırtıcı dinse yā igne yā diken
- 5 Gül degüldür hârsız gül-ruh daḥı aḡyârsız
Çünkü hârı bile dikmişdür Sürûrî gül diken

330

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Ağladığı çün bu çeşmüm ` aşkdan
Başınıñ yirin müjem kıldı diken
- 2 Körkar idüm tîrûn irdi başuma
Gerçi körkak baş olur dirler esen
- 3 Rûşenâ olmaķ dilerseň şem` veş
Yâra karşu dur ayağ üstine sen
- 4 Olmadı bir nakş ile vaşluñ naşîb
Gerçi çok şekl eyledüm eşkümlle ben
- 5 Ȑal` a-i gerdûnı yîkar tûb-ı cevr
Ey Sürûrî nice duysun bu beden

331

[Nazîre-i `Ulvi]

Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilâtün Fâ` ilün

- 1 Cânûm alduñ bûse virdüñ virdi bûseň baña cân
Ağzuñı ma` nâda ey İsâ-dem öpdüm râygân
- 2 Kimse cismüm görmez oldu şöyle kıldı ȝam ȝa` ȝif
Seyr idem tâ kim anı aḡyârdan olup nihân
- (68b)
- 3 Zûr ile sen serve irmek olmadığın añlayup
Zer döker her bir dırâht olduğu dem vaqt-i hâzân
- 4 Yire yağan şebnem ü bârân degüldür rûz u şeb
Sen meh-i bi`-mihr içün ağlar zemîne âsmân

- 5 Sağlu şollu gerçi kuluñdur sinān ile hüsām
İki yüzlüdür hüsām ey şāh doğrudur sinān
- 6 Cünd-i ḡam cem^c iyyet idüp her ḥaçan itse hūcūm
Lā-cerem^c aşıkłara mey-hānedür dārū'l-emān
- 7 Vir rakībün aḡzına tūmar-ı şī'rūn dinmesüñ
Çün dutar kelbün dehānin ey Sürūrī üstüh̄ān

332

[Nazīre-i 'Ulvi]

Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilātün Fā^c ilün

- 1 Başumı tūb eyle zülfüñe didüm ey dilsitān
Didi nāz idüp gülüp olsun tūb ol kıldı hemān
- 2 Ol kemān-ebrū hemiṣe tīr-i ḡamze urduğı
Ey göñül iki göz ile baklığınadur nişān
- 3 Başı ḳodum ortaya setr itmezem aşılığdı
Şem^c veş başum dahı kesseñ olur şevküm^c ayān
- 4 Ḥalqa ḫalqa āhūm olmuş ḫalqa-i bāb-ı felek
Ra^cd olur peydā ḥaçan ol ḫalqa[y]ı çalsa fiġān
- 5 Didüm ey cān būseñe cānlar virürler vir berü
Didi cānı virmek olmaz ey Sürūrī rāygān

333

Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilātün Fe^c ilün

- 1 Ey müşavvir dutalum aḡzını taşvīr idesin
Hüsn güftărına andan nice tedbīr idesin
- 2 Göstericek bege vü düşmene luṭ u ḫahruñ
Kim umar bunı ki anuñla beni bir idesin
- 3 Ey ṭabībüm çü şاقūñ^c ākılı mecnūn eyler
Beni uşlatmağa anı nice zincīr idesin

- (69a)
- 4 Çünkü aḥvāl-i dilüm kābil-i tahrīr degül
Ey melek levhede bilsem nice tahrīr idesin
- 5 Koya inkārı Sürūr̄ bilinür çün ‘aşķuñ
Her kaçan anı görüp levhüni taǵyır idesin

334

Nazîre-i Ferruhî

Fā` ilâtün Fā` ilâtün Fā` ilâtün Fā` ilün

- 1 Gerçek açar ruhlaruñ bu cism-i virān ellerin
Līk bāğlar saçlaruñ ‘aql u dil u cān ellerin
- 2 Çeşm-i pür-hūnumda ‘aks-i dest-i dil-dārı görüp
Beñzedürler pençe-i mercāna cānān ellerin
- 3 Hüsniñüñ āhir zamānında yüzini dutdı haṭ
Nitekim kāfir dutar āhir müselmān ellerin
- 4 Âşikāre elleyüp boynumu zülfüñ bend ider
Ğāfil olmasun anı ben dahı pinhān ellerin
- 5 La`l-i nābuñ gibi cān virici gevher var iken
Kankı sengin dil durur aña Bedahşān ellerin
- 6 Doldurup her bir rakibüñ gönlini şevk-i ruhuñ
Dār-ı İslām eyledi heb kāfiristān ellerin
- 7 Nitekim şemsüñ ziyāsı ‘ālemi pür-nūr ider
Yüzidür iden Sürūr̄ rūşenā cān ellerin

335

Nazîre-i Hayālî

Fā` ilâtün Fā` ilâtün Fā` ilâtün Fā` ilün

- 1 Tañ mı tenhā görmez isem ol meh-i zībā yüzin
Kimse görmez yaliñuz mihr-i cihān-ārā yüzin
- 2 Yerlere düşdi yüzüm sen şalunurken ġayr ile
Utanursın yolda görüp uşbu ben şeydā yüzin

3 Yarı gönlüm ger bütün dutmazsuñ ey server no'lur
Dutalm kim gün gibi dutduñ bütün dünyā yüzin

4 Dūd-ı āh-ı ‘âşıka inkâr idermiş müdde‘î
Karşusında āh idüp itdüm anuñ kara yüzin

5 Yüz çevirdüñ cümle ‘âlemden hâbîbe yüz dutup
Ey Sürûrî hoş güzel dutduñ sen istignâ yüzin

336

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

1 Saña kimesne dimez böyle n’içün âfetsin
Baña hemiše ķaķarlar ki ne melâmetsin

2 İkide bir de beni ħalqa eyledüñ rüsvâ
Şu adı ‘aşk oğınan hû ‘aceb sefâhet[sin]

(69b)

3 Tâvâf-ı Ka‘ be-i kûyînda sa‘y idüp ey dil
Şafâ-yı zemzem eşki ile bî-cinâyetisin

4 Cemâli şevki ile görünen göñül âhî
Mîşâl-i nûr-ı Nebî pertev-i hidâyetsin

5 Kişi ne haşlet ile hac iderse ol artar
Sürûriyâ varalı hacca pîr-i mahabbetsin

337

Nâzîre-i Muhyî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Çeşm-i la‘ lûn ħasretidür dem-be-dem kan eyleyen
Dür dişüñ derdi durur bu eşki mercân eyleyen

2 Ben gedâyi saña ķul itmiş efendüm tâ ezel
Sen şehi hüsün ü cemâl iline sultan eyleyen

3 Tâb-ı ruhsâruñ durur hûrşîdi ķılup teb-zede
Benzini zerd eyleyüp cismini lerzân eyleyen

- 4 Luṭf u ḫahruñdur senüñ ey āftāb-ı bī-zevāl
Kār-ı māhı geh tamām ü gāh noķşān eyleyen
- 5 Āşinālık eylemezsen bu Sürūrı bendeñe
Ol degül midür seni dün gice üryān eyleyen

338

Nazîre-i Diger [Muhyî]

Fā ilätün Fā ilätün Fā ilätün Fā ilün

- 1 Ol şarāb-ı hüsn iken bu ḫalkı sekrān eyleyen
Göricek mest olmayandur beni ḥayrān eyleyen
- 2 Sen güle ƙarşu fiğān itdüğüne dil incinüp
Āteş-i āhum durur her murğı biryān eyleyen
- 3 Derd-i hecrüñde baña cān virmegi itmiş ilāc
Her belāya cāre vü her derde dermān eyleyen
- 4 Ey dehānı zerre dendānı şüreyyā dil-rubā
Sen sen ol bir zerre de pervini pinhān eyleyen
- 5 Ey Sürūrı cāndan ayru kimse şag olmış degül
Andan ayru şagliğumdur beni ḥayrān eyleyen

339

[Nazîre-i Hafî]

Fā ilätün Fā ilätün Fā ilätün Fā ilün

- 1 Eyle ḥayrān oldı serv ol ḫāmet ü reftārdan
H̄āba vardı başını ḫaldurmayup efkārdan
- (70a)
- 2 Gerçi kim oldum ǵam-ı aşķunla ben cānā mariż
Gitmedi vaşluñ hevāsı bu dil-i bīmārdan
- 3 Ey göñül ‘aşķuñ ṭarıñkin itme zāhidden sū’al
Kim ḥaber gelmez bilürsin şūret-i dīvārdan

- 4 Sanuram bârân-ı raḥmetdür bu teşne cānuma
Her ne peykân kim dokına baña tîr-i yârdan
- 5 Nice feryâd itmesün miskîn Sürûrî derd ile
Çekdugi dâ 'im belâdur yârdan ağıyârdan

340

Nazîre-i Necâti

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Yakdı 'arżum dutup ağıyâr bu ben zâr etegin
Seg garîbüñ yapışup niteki yırtar etegin
- 2 Kodı maḥbûbı çü bir 'avreti sevdi Mecnûn
Doldurupdur anı taşlamaga tağlar etegin
- 3 Hâk-i pâyinde sürinsem no'la yüz üstine ben
Çünkü dikdüm yakama yâr-ı sitemkâr etegin
- 4 Eline vü etegine dahı el degmez iken
Estdi şavurdı şabâ dutdı çü dildâr etegin
- 5 Nice çâk itmeyeyin hasret ile ben yakamı
Etegine diküp ağıyâr yürüür yâr etegin
- 6 Yağmayup gün bu cihân olmasun için karaňu
Yüzine karşı ḫutar zülf-i siyehkâr etegin
- 7 Çü gül el virmez imiş hâra kişi urmasa el
Anuň için bu Sürûrî ḫutar ağıyâr etegin

341

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Derdüne dermân dilerseň şor leb-i cânândan
Kim dimişlerdür dilâ çün hîkmeti Lokmândan
- 2 Gül ne için öykünür ey şonçe pür-hûn çeşmûme
Sende inşâf eyleye ol ḫandan bu ḫandan

- 3 Sordum ağızından leb-i cān-bahşunuñ sırrın didi
Virmemişdür bir ħaber kimse cihānda cāndan
- 4 Seyl-i eşküm ħāne-i cismi helāk itdi tamām
Kim ħarāb olur niçe ma' mūrlar bārāndan
- (70b)
- 5 Nār-ı şevķ-i vuşlata қo yanayın pervānevār
Tek Sürūri şaklasun Ḥaġ āteş-i hicrāndan

342

[Nazīre-i ‘Ulvi]

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Saru қaşına ‘aceb mi ger disem altun nişān
‘Aynuma bir nūn gibi görünür ol zer-feşān
- 2 Nice ķurbān olmasun dilden ten aña cān atup
Kim gelür ol göze altun tozlu bir ra‘nā gümān
- 3 Kara қaşı ger hilāle beñzedürsem vechi yok
Saru қaşuñdur senüñ cānā hilāl-i āsmān
- 4 Şu‘ le-i şems-i ruħuñdur semt-i re’se ṭogrulup
Bād-ı āhum ṭokunup egmiş anı ey dilsitān
- 5 Zer balıkduř sīm deryā içre yāħūd nesne yok
Bir taħayyıldür Sürūri ṭab‘in eyler imtiħān

343

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

- 1 ‘Aceb mi şem‘e pervāne yanup ħāli olan giryān
Kim oldur şırma şaçlu bir gümüş tenlü güzel oğlān
- 2 ‘Aebdür şem‘e pervāne yanar aħvālini ağlar
Aña ol merħamet kılmañ ele ħarşu olur ħandān
- 3 ‘Aceb hercā’i meh-rūdур yanup yanmayanı bilmez
Güneş gibi ider nūrın cemī‘-i ‘āleme yeksān

- 4 Düşüp ortaya gör şem' i kodı mestûrluk hâlin
Siyâset eyleyüp anuñ keserler şacını her ân
- 5 'Aceb mi tâb-ı rûyuñdan Sürûrî ger yanup tütsé
Eridi şem' -i meclis gün yüzüñden ey meh-i tâbân

344**Nazîre-i Hilâlî**

Mef ülü Mefâ' ilü Mefâ' ilü Fe' ülün

- 1 Ayırma rakîbâ beni ol yüzü kamerdan
Gâfil yûrime bende olan âh-ı seherden
- 2 Mey yâra karışdı şeker ağızıyla şoruşdı
Mey cânum açıldı alın dadı şekerden
- 3 Yavuz nazar eyler yüzüne yatlı rakîbüñ
Allâh ıraq ide yavuz gözle nažardan
- (71a)
- 4 Şem' üñ gelür ey dost duhâni dil ucından
Her dem benüm âhum gelür amâ ki cigerden
- 5 Bir ok dokuñasıdur aña gögsini dutar
N'idem katı bi'llâhi Sürûrî bu siperden

345

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Gice ol meh-likâya diñ seherden bu yaña gelsün
Karañlık vahşetin def' itmek için gün töga gelsün
- 2 Baña bigâne iken derd ü gam dört yanum aldılar
Komasun yâdlar içre meded ol aşinâ gelsün
- 3 Sevincümden sıdup ödüm ölürsem dahı öleyin
Hemân cânum gibi luft ile ańsızdan çıkışa gelsün
- 4 Beni dir görmek isterse seherden kabrüm üstine
O 'Isâ-dem gelür diyü haber virsün şabâ gelsün

- 5 Hacîm-i fûrkat içre odlara yanmış Sûrûri'ye
Şeffî' olsun Muhammed ümmeti ol Muştafa gelsün

346

Nazîre-i Hayâlî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Kaddüne beñzer diyü ey Yûsuf-ı gül-pîrehen
Pâyına yüzler sürer bâg içre her servüñ çemen
- 2 Haddine öykündigicün ķakımısh ol ǵonçe-leb
Nergisinden hâvf idüp çâk serve çıkmış yâsemen
- 3 'Aşkı yolında o servüñ hâk-ı râh olmaç gerek
Bi-tekkellüf pâyine yüzini sùrmek isteyen
- 4 Öldügümden sonra ol servüm gelürse ķabrüme
Sebze gibi başumı ben ķaldururdum hâkden
- 5 Gösterüp bir gün yüzin cânûm alayın dir imiş
Ey Sûrûri bilmezen baña o ķutlu gün ķaçan

347

[Nazîre-i 'Adlı]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Kimse dâd almaz cihânda gerçi ȝâlim şâhdan
Pâdişâhuñ ȝorküsi olmaç gerek Allâh'dan
- 2 Her yaña cânâ revân oldukça eşküm cûy idüp
Servler dikdüm cihân bâğında dûd-ı âhdan
- (71b)
- 3 Pür-ȝam olan gönlümi mesrûr eyler meygede
Nicesi yüz döndürem cânâ ben ol dergâhdan
- 4 Kîble ȝâkkı dönmezem kûyuñ yolından ölrem
Yol degüldür Ka'be'ye giden ki done râhdan
- 5 Ey Sûrûri ǵonçelerden bilgil ağızı sırrını
Niçeler vardur ki ' ilmi ögrenür efvâhdan

348

Nazîre-i Celîlî

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Nûş kııl gel berü başdan bu gözüm yaşından
Ki dimişler şanemâ şuyı bîñar başından
- 2 No’la ger ķaddi ħayāli ola ‘aynumda bülend
Avlayupdur çün o servüm bîñarı başından
- 3 Mey ile ȳolu olan şîše ‘aceb şâfiđür
Ki görünür gözüme anuñ içi taşından
- 4 Yağsa bârân gibi ȳaş başa reh-i ‘aşkında
Kaçmazam başum için hergiz anuñ ȳaşından
- 5 Ey Sürûrî görinür ‘aynuma her ġayr-ı rakîb
Günilersem no’la ben yâri ɺarındaşından

349

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Hâmdu li’llâh kim yine ‘âlem münevverdür bugün
Çın-seherden gün gibi doğan çü dil-berdür bugün
- 2 Bâg donanmış Cennete her bir şecer ȳubâ-mišâl
Cûylar olmuş revân şan āb-ı kevserdür bugün
- 3 Serv-ķadler gibi serv olmuş hîrâmân sebzede
Gönçe-lebler gibi güller tâze vü terdür bugün
- 4 Çeşm-i dil-berler gibi nergis ider nâz uykusun
Zülf-i dil-ber gibi sünbüller mu‘at̄terdür bugün
- 5 No’la mey olsa Sürûrî ‘âşıka āb-ı ȳayât
Hîzr’ves sâki bu meclis içre dil-bedür bugün

350

Mefâ' īlün Mefâ' īlün Fe' ūlün

- (72a)
- 1 Perîvâş ey melek hemdem degülsin
Senüñle ne'yleyem ädem degülsin
 - 2 Düketdûñ yaşum ey göz her güzelde
Yüri çıkış git ki gözüm nem degülsin
 - 3 Dilüñden kânda ise fâş olursın
Çeres gibi dilâ epsem degülsin
 - 4 Ne derdüm vardur ey şerbetçü sende
Leb-i dil-ber gibi emsem degülsin
 - 5 Katı artuk idi 'aşk içre Ferhâd
Sürûrî sende ammâ kim degülsin

351

[Nazîre-i 'Ulvi]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Zahm-ı tîrûňle beni öldi diyü itme gümân
Belki anı gönderü çıkışmış durur bu hâste cân
- 2 Kaddüne öykündi kesdiler çenâruñ pâyini
Balta urdu kendü ayağına ey serv-i revân
- 3 Derdüñ ile ölicek kabrumde üşüp başuma
Yir etüm şabr itmedüñ diyü yılan ile çiyan
- 4 Kadd-i yâra öykünürmişsin eyâ şimşâd sen
Göreyin 'ömrüñ kesilsüñ 'âkîbet odlara yan
- 5 Ey Sürûrî derdüni şerh eylemek lâzım degül
Çün 'ayân olan içün hâcet degül vaşf u beyân

352

Nazîre-i Zâtî

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Mey içdüm yâr ile oldum cihânuñ pâdişâhi ben
Günâha şayma eylersem bunı geh geh ilâhi ben
- 2 Başumda şu^c le-i âhum şanasın altun üsküfdür
O şâh-ı Rûm'uñ oldum devletinde bir sipâhi ben
- 3 İki gözüm gibi her dâğ bir gözdür bu cismümde
Ki kan ağalarlar añsam añałasam her dem o mâhi ben
- 4 Kaçar 'âşıkdan uçar ol melek kim olsa hazz eyler
Ayağı yire başmaz tâ olaldan hâk-ı râhı ben
- 5 Gözümüñ yaşı çög olsun ki merdüm-zâdelik eyler
Deminde kûrı varmazam çü varam yâra gâhî ben
- 6 Meger bir 'âşıkü öymiş hâdi hâtrin siyeh giymiş
Bu mâtem birle giydüm dûd-ı âhumdan siyahı ben
- (72b)
- 7 Bürimiş hâtt zenaħdâni çehini nâ-gehân düsdüm
Ki bunca hâr u has altında görmedüm o çâhı ben
- 8 Hişâr itse bedenler kâl^c asın ceyş-i ġam-ı devrân
Dilâ mey-hâne burcın eylerem anuñ penâhı ben
- 9 Sürûrî çün günehkâra olur raħmet benümdür ol
Şarâb içüp güzellerle çög itdüm her günâhı ben

353

[Nazîre-i 'Ulvi]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Çeşm-i pür-hûnumda hâlüñ 'aksi ey ârâm-ı cân
Miske beñzer kim kıızıl vâlâda eylerler nihân
- 2 Okläruñ olmasa sînemde karâr itmez göñül
Murğ-ı vahşidür dikensüz yirde dutmaz âşiyân

- 3 Kāmetüñ servin görüp dīvāne olmuşdur meger
Kim dem-ā-dem kendüden gidüp gider āb-ı revān
- 4 Bir ölmelü ḥasteyem ben ol ṭabīb itmez ‘ilāc
Bilmezem yā Rab ne tedbir eylesem ben nā-tūvān
- 5 Sūz-i ‘aşk ile Sürūrī söyle oldum āteşī
Kim eger āh eylesem yanar zemin ü āsmān

354

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 ‘Aşika göstermesün Ḥaḳ yār-ı cān eksüklüğin
Pādişāhuñ görmesün ḥalk-ı cihān eksüklüğin
- 2 Ne yüz ile öykünür meh gün yüzüne bilmezem
Nice bilmez kendüsünүн her zamān eksüklüğin
- 3 Yidügüm yufka lebüñ ḥalka dehānuñ fikridür
Virmesün Ḥaḳ kimseye ‘ālemde nān eksüklüğin
- 4 Devletünde eksük olmaz akçe pūl ey dil bize
Ḥaḳ Te‘ ālā virmesün tek dilsitān eksüklüğin
- 5 Bu Sürūrī ol raḳibüñ ‘ömrini eyler tamām
Dostum ma‘ zūr dut anuñ hemān eksüklüğin

355

Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilātün Fe‘ ilün

- 1 Ḥāşa li’llāh ki fiğān eyleye bülbül gülden
Ḥārdan incinür incinmesün ol bülbülden
- (73a)
- 2 Beñzeyüp la‘ lüne çıktı başuna el uzadup
Aldum ayağını dād aldum oñat ben mülden
- 3 İtlerüňle bu gice nāle vü feryād itdüñ
Doldı bu künbed-i eflāk şehā ǵulguleden

4 Kodı pâye seri miskînlik idüp göñül dost
Gel tevâzu‘ yolın ögren be göñül kâkûlden

5 Ey Sürûrî saçınıñ büy-1 vefâsin ummaç
Mîve sevdâsını itmek gîbidür sünbülden

356

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Қapuña gelmiş diler çün mâh-1 tâbân eksügin
Dut tamâma anuñ ey һurşid-i raḥşân eksügin

2 Āb-1 ḥayvân câni şaklar la‘l-i dil-ber cân virür
Yüze gelmez kaçdı bildi āb-1 ḥayvân eksügin

3 Artuğ eksük luṭf u cevrüñ deftere yazmaz melek
Muhtesib ey gónce dutmaz küçük oğlan eksügin

4 Luṭf ile gel kıl bu eksükli dili didüm tamâm
Didi katı eksügümdür görme her cân eksügin

5 Şehrimüz vardı һarâbe ol şeh idelen sefer
Görmesün kimse Sürûrî böyle sultân eksügin

357

Mef үlü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ̄lü Fâ‘ ilün

1 Ey gónce sen şu verd-i hezârân degül misin
Bir yüze gülüci gül-i һandân degül misin

2 Eşk-i rakîbi sim şanup aldanup aña
Meyl eyleseñ ‘aceb midür oğlan degül misin

3 Vallâhi һüb sevmek ile kâfir olmazam
İnanmaduñ be şûfi müselmân degül misin

4 Ey jâle ol gülüñ lebini dişlemek içün
Gül góncesi dehânına dendân degül misin

- 5 Ne'ylersin ey göñül dahı keyfiyyet isteyüp
Hañka dehānı şevkine ḥayrān degül misin
- 6 Niçün bugün ḡurūr idesin yirde şāhvēş
Yarınki gün çü ḥāk ile yeşān degül misin
- (73b) 7 İtdüñ Sürûri tevbe tahavvür idüp meye
İrişeli bahār pişimān degül misin

358

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ulün

- 1 Çün arturdi bugün cevrini dünden
Ferāğat eyledüm ben de bugünden
- 2 Vefādan anı vü bunı añarsın
Beni añmazsın andan no'ldı bundan
- 3 Kuzıcağum seni kapmaz diye kurd
Baña gelseñ çıkmazdum կoyundan
- 4 Boyın oldı boyı öpmege boynın
Alam gibi vefayı ben buyundan
- 5 Uzun eyler çün ol her ' aşķ-bāza
Sürûri bende geçdüm bu oyundan

359

Mefā' ilün Mefā' ilün Fe' ulün

- 1 Ne deñlü sevdüğüm bil bu sözümden
Ki bir gözüm şakınur bir gözümden
- 2 Çü senden ġayrıdur hep baña aḡyār
' Aceb mi kışkanursam kendözümden
- 3 ' İṭāsuz gitmezem çün kim vefā kıl
Eger kurtulmağ isterseñ yüzümden

4 Çü gündüz gelmedüñ bâri gice gel
Ki yigrek ola gicem gündüzümden

5 Olursam hâk-i pâyi ey Sürûrî
Nazâr ehli çeker sürme tozumdan

360

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Dil-beri bir kimsenüñ mekkâr u fettân olmasun
Kâfire dutsağ olan hiçbir müselmân olmasun

2 Gelse bir cem‘ iyyete her şahşâ bir yüzden toğar
Meclis ol meh-rû çün nice perişân olmasun

3 ‘Aklum aldı ol müferrih-leb bilüp esrârumı
Kimseler bed-mest olan fettâna hayrân olmasun

(74a)

4 Baña kanlar yutdurup ağıyâr ile kanlık ider
Ol lebi meygûn içün ey dil nice kan olmasun

5 Eyle terk ‘aşk-bâzi yâ yûri zen-i dost ol
Tek Sürûrî sevdüğüñ hercâ’i oğlan olmasun

361

Nazîre-i Ahmed Paşa

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Ey ķad-i dil-ber gözümde sevr [ü] yâ şimşâdsın
Pâyine çün yüz sùrersin sende yaşum şâdsın

2 Beñzedüp Mecnûn'a şeklüm ey saçı Leylâ benüm
Didiler baña sen aña var ise hem-zâdsın

3 Ka‘ beteyn-i mihr ü mâh ile beni zâr eyleyüp
Döne döne nice naķış itdüñ felek nerrâdsın

4 Bendenüñ her hârcı olur çünki Mevlâ üstine
Kûlü olaldan dilâ her güşadan âzâdsın

- 5 Āsmāndur Bī-sütūn anda külüng-i āh ile
Kehkeşanı rāh idersin ey göñül Ferhād'sın
- 6 Қatl-i ‘āşıķda olur māhir egerçi her güzel
Leblerüñle sen yine cān virmede üstədsin
- 7 Ey Sürūrī həsteye mu‘tādı olurmuş ‘ilāç
Şağlıq isterseñ mey iç kim aña sen mu‘tādsın

362

Nazīre-i Merdümi

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Niçe bir ol şem‘-i bezm içün dilā sen yanasin
Niçe bir diye saña pervānesin sen pes yanasin
- 2 Niçe bir zülfî ucından tāb-ı ruhsarın görüp
Niçe bir ejderler ağzından çıkar od şanasın
- 3 Niçe bir meygūn lebi şevkiyle mest olup dilā
Niçe bir zincir-i zülfî yādına divānesin
- 4 Niçe bir ǵaflet saña bīdār iken uyhu ola
Niçe bir ǵafletde yatan yār içün uyanasın
- 6 Niçe bir seyl-āb idüp eşküñ Sürūrī dā‘imā
Niçe bir vīrān idersin bunca ḥalķuñ hānesin

(74b)

363

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

- 1 O zātuñ ‘ārıızın gördüm boğuldum āba düşdüm ben
Baķup çāh-ı zenahdāna ‘aceb gird-āba düşdüm ben
- 2 Lebüñ keyfiyyetin şordum bulunur didiler meyde
Çü bildüm gizlü esrāri şarāb-ı nāba düşdüm ben
- 3 Hecā diyü h̄acemden ben elif-ķaddüni okıldum
Iirişelden berü һaṭtuñ қara i‘rāba düşdüm ben

- 4 Kişiyi kim severse sevdügin bile sever ammā
Severler yārumi diyü ‘adūv aħbāba düsdüm ben
- 5 Ayağın öpmek olmadı ḥayātumda Sürûrî çün
Ölicek hāk olup öpmek için ol bāba düsdüm ben

364

Nazîre-i Za‘îfî

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Bend-i zincîr-i ser-i zülfüñ içün divâneyin
Ben nice aña muķayyed oħċak ušlanayin
- 2 Çünkü yüz yüzü göricek utanur ey māh-rū
Yüzüñi göster ki ġayrı sevmege utanayin
- 3 ‘Úd ile pervâne de çünkü hüner yanmak olur
Yāra ‘arż idüp hüner şem‘-i cemâle yanayin
- 4 Çünkü bī-pervā yaķar per ey peri pervâneler
No’la yansam bu dil-i pür-sūz ile pervâneyin
- 5 Ol nigāruñ naķşunuñ ma‘ nāde dil ma‘ mūridur
Ey Sürûrî şüretā gerçi aña virâneyin

365

Nazîre-i Za‘îfî

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Tā ki gördüm ey peri peyker seni virâneyin
Āşināñ olmaç içün heb ġayrıdan bīgâneyin
- 2 Āh idüp yansam yüzüñi göricek incinme kim
Sen melāħat şem‘ isin ben karşuña pervâneyin
- 3 Egerçi ķildum ħānmānum terkini şukrüm budur
Eşigünde itlerüňle hem-dem ü hem-hāneyin
- 4 Ben kimüm kim seyr idem kūyuñda bu yiter baña
Kim ħayālüñ ile hemiše sākin-i virâneyin

5 Çün ruḥuň şem^c i gözümde nūr u dildedür surūr
 Şüreten ādem Sürūrī ma^c nāda pervaneyin
 (75a)

366

[Nazîre-i Nizâmi]

Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

- 1 Kim ki ağıyarı sürüp görse yüzüñ ey meh-cebin
 Yare şer dirlerse aña kām-rān u kām-bīn
- 2 Ağzını var ʐann ider çeşmüm iraklıdan baķup
 Şübhede қaldum diriğā olmadı baña yakın
- 3 Dīnüm içün öpdüm ağzın dil-berüñ dirmiş rakīb
 Bi'llāh ol kāfir nice yok nesneye eyler yemīn
- 4 Gönderür biň ǵamze tīrin gerçi ol ķaşı kemān
 Zülfi ķılmışdur gümündə yine yüz fitne kemīn
- 5 Tañ degüldür yār olmazsa Sürūriye refīk
 Kim o bir şāh-ı mu^c azzamdur bu 'abd-i kemterīn

Kāfiyyetü'l-Vāv

367

Nażire-i Cāmī

Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

- 1 Dīd der-mescid imām ey ķible-i men rūy-i tū
 Puşt ber-mihrāb ger do-rūy der-ebrūy-ı tū²³¹
- 2 Niṣt secde an ki piṣet mi^c-zenem ser ber-zemīn
 Belki bī-hod geştem üftādem çü dīdem rūy-ı tū²³²

²³¹ Ey benim kiblem imam senin yüzünü camide gördü. Bu yüzden sırtını minbere çevirdi yüzünü de yüzüme döndü.

²³² Benim senin karşısında başımı yere koymam secededen dolayı değil, seni görünce kendimi kaybettigimden dolayıdır.

- 3 Der-şaff-ı evvel ki bâşî kıble sâzem men tu-râ
Hoş namâzest û ki bâshed rûy-ı dil der-sûy-i tu²³³
- 4 Çün mü'ezzin goft kad-kâmet me-râ hayret girift
Cestem ez-câ yâd kerdem ân kad-i dil-cûy-i tu²³⁴
- 5 Ey Sürûrî na'ra-i mestî zedî der-meykede
Şûfiyân guyed bâ-taklîd-i hây vü hûy-i tu²³⁵

368

[Nazîre-i Şeyhî]

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Hemişe bâl ü per bulsun olan tîrûn gibi toDate
Kemânuñ gibi egrinûn dokunsun çarnına zânû
- 2 Gözüme kanlu peykân görinür her gönçe şol dem kim
Benüm ile gûlistân seyrine varmasa ol gûl-rû
- 3 Kemâni gibi egriyi el üstine dutar dâ'îm
Atar ok gibi toDate yabanâ ol kemân-ebrû
- 4 Katı mecrûh olupdur dil nigârâ ǵamzeñ ucından
Ki her şahsuñ dilin rencide kılmaç eylemişdir hû
- (75b) 5 Gözine düş olaldan ol gözü âhû Sürûrî'nûñ
Îşi feryâd olup ider hemîşe derd ile âh o

369

Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlâtün Fâ'îlün

- 1 Tûti-i tab'ûm şeker güftâruñ eyler ârzû
Bûlbûl-i kalbüm gûl-i ruhsâruñ eyler ârzû
- 2 Derdüne şabr u sefer yâ vaşl u zer dermân imiş
Anuñiçün bunları nâ-çâruñ eyler ârzû

²³³ Ön safta olsan seni kiblem yaparım. Gönül yüzü sana doğru olursa o namaz güzel olur.

²³⁴ Müezzin kamet getirdiği zaman kendimden geçtim, yerimden kalktım, senin o güzel boyunu hatırladım.

²³⁵ Ey Sürûrî, meyhane'de sarhoşluk narası attın, bu yüzden sufiler senin hay huy taklitlerini yapıyor.

- 3 Haste vü ma' zûle çün tîmâr idermişsin begüm
Haste dil ma' zûl iken tîmâruñ eyler ārzû
- 4 Dildedür ancak vücûdı gerci itmezsin vefâ
Dil velî bir bûseye ikrâruñ eyler ārzû
- 5 Ārzû itmek çög olur hasteler yok nesne[y]i
Ağzuñı anuñiçün bîmâruñ eyler ārzû
- 6 Virürem bir ārzû-yı câna biñ dînâruñ
Ey göñül şanma beni dînâruñ eyler ārzû
- 7 Çün Sürûri cânuña aşlı vaştandur âhîret
Dil-i garîbi ol yaña reftâruñ eyler ārzû

370

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Murg-ı cânum âtes-i ruhsâruñ eyler ārzû
Hüsnuñe pervânedür ol nâruñ eyler ārzû
- 2 Gice bend-i zülf ile dil düzdi bûseñ kapmağa
Rehber için ǵamze-i 'ayyâruñ eyler ārzû
- 3 Degme urğanı begenmezmiş aşılacak rakîb
Vây bu kâfir tâ senüñ zünnâruñ eyler ārzû
- 4 Hânkâhuñda mürid-i dil-berüm şeyhüm beni
Şanma anda cübbe vü destâruñ eyler ārzû
- 5 Hün-ı vaşla no'la կoyulsa Sürûri şevk ile
Çok zamândur ni' metini yârûñ eyler ārzû

371

Nâzîre-i Hayâlî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Aşılıp mir'at bakar done done sû-be-sû
Bir nažar tâ kim ola gün yüzlü yâra rû-be-rû

(76a)

- 2 Cüst ü cū ile yedi deryāirişmez eşküme
Cem^c iderler ise cemi^c şuları ger cū-be-cū
- 3 Giricek hammāma derler şanma cismüm dostum
Cümleten sen sīm-ber ^caşkında ağlar mü-be-mü
- 4 Dūd-1 āhum gerçi çıkışup yaşam ener yerkere
Ah u yaşam sen meh-i bed-mihri arar gü-be-gü
- 5 Yāra kendin bildireyin diyü gelmiş âyine
Ey Sürûrî nice yüzüm gitmiş rū-be-rū

372

Mefa^c ilün Mefa^c ilün Fe^c ulün

- 1 Yüzünden ger baña olmazsa perteve
Gözüme ay u günden olmaya dav
- 2 'Acebdür eşk öñinde dûrdugu çesm
Harâb olur egerçi seyden ev
- 3 Gice gündür baña şevk-1 ruhuñla
No'la kuyuñda dil olursa şeb-rev
- 4 O katl iderdi sen zehr içdüñ öldüñ
Saña kim didi ey dil böyle var av
- 5 Bu pür-hün sîne içre hançer-i dost
Şafağ içindedür güya meh-i nev
- 6 Maḥabbet çün deguldür iḥtiyārı
N'içün zāhid baña dir kim beni sev
- 7 Çü bilmez 'aşk şâhiyla gedâyi
Sürûrî bir durur Ferhâd u Hüsrev

373

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 ‘Aceb mi görmese ben hâk-i pâyin ol meh-rû
Bilürsin ey göñül olur çerâg dibi ķarañu
 - 2 Bu idi fikrüm aña ǵuşşamı diyem göricek
Görince yüzini hâtırdâ ǵalmadı կayğu
 - 3 O zülf-i bûyi ucından ziyâde şeydâyam
Cünûnuma nice dermân ider benüm o bû
 - 4 İrişür âhum okı saña dirsem incinme
Dimişler egrî otur doğru söyle ey ebrû
- (76b)
- 5 Gerek dile şeb-i hecrinde fikr-i la‘ li ǵidâ
Oruç gicesi yenür çün Sürûriyâ tatlu

374

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Yâr ilerü gitdi ben ǵaldum gerü
Kodı gitdi bakmadı baña gerü
- 2 Kûyuña vardum gerekmez cenneti
Ne’yleyeyin dahı andan añaru
- 3 Varayın cânın alayın dir imiš
Cân virürem aña tek gelsün berü
- 4 İlerü gelmek dilerseň ey göñül
Nefsüñi ko bir կadem gel ilerü
- 5 İremez serv ey Sürûri կaddine
Dutmasun igende kendin yukarı

375

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Revâ olmaz gûrûr itmek cemâl u mâl ile uşlu
Birisin cün bozar hummâ birisini alur uğru
- 2 Derûn-ı sîneme gelse olur ol zülf-i pür-ham râst
Yılan egidür ammâ inine gelse olur tögrü
- 3 Çü servüñ mîvesi bitmez saña boyuñlanup yitmez
Ne içün haddini bilmez 'aceb ol kendüden ulu
- 4 Feleklerde melekler yâd idüp dür dişüñ ağlarlar
Sehâbuñ dür gibi olur anuñçün dâmeni tolu
- 5 Yazup çok nûşha başında getürüp idemez teshîr
Sürûrî derd-mendüñ bu imiş başındaki yazu

376

Nażîre-i Nişâni

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Olup pür-çîn haṭ-ı yâri öpenlerdür iki gîsû
Ya sünbül otlar âhû-yı Hötelerdür iki gîsû
- 2 Olur âzâd aña bende ķulı olsam no'la ben de
Dutup ehl-i dili bende çekenlerdür iki gîsû
- 3 Salup ȝill-ı hümâyûnı seni şâh-ı cihân ider
Hümâ gibî hevâñ üzre uçanlardur iki gîsû
- (77a)
- 4 Dolaşup biri birine ķuçışan mârlar gibi
Biri birine şarmaşup yitenlerdür iki gîsû
- 5 Sürûrî şîr-i 'aşk olmuş anuñ boynındadur zincîr
Siz ol dîvâneye şanmañ resenlerdür iki gîsû

Kâfiyyetü'l-Hâ'**377**

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Resîd pîş-i men ân yâr nâ-gehân der-râh
Zi'hayreş be-zebân-i men âmede Allâh²³⁶
- 2 Şehîd-i ' aşk şodem men bihişt hâk-i menîst
Me-râ be-Hzret-i Hükkâm şâhidest güvâh²³⁷
- 3 Çü kahr u lutf nûmâyed hâbîb ey şeh-i dehr
Şevî çü hem-çü gedâ vü gedâ şeved çün şâh²³⁸
- 4 Beyâ be-bin be-bâlâ-yı an sehi-ķadd-i zülf
Dilâ ne-dîdei' ber-serv çün tû dûd-ı siyâh²³⁹
- 5 Çerâğ-ı şevk ferâ-gîr der-reh-i ' aşkeş
Sûrûriyâ ne-şevî tâ be-râh-i Hâk güm-râh²⁴⁰

378**Nazîre-i Zâtî**

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Nice boyin virmeyem şimşîr-i hûn-efşânuña
Bir iki yüzlü kesicidür tâkıldı yanuña
- 2 Haste cân içün lebüñ emsem ne var cânâ didüm
Didi sözüm yok benüm kıl ne yararsa cânuña
- 3 Meydür ey engûr kanuñ öykünür çün la' lüne
Gâyeti duta beni bir gün girürem kanuña
- 4 Yâr bağruñ deldügün ey dil bilinmez şanmağıl
Ni'dügüñ bilür senüñ gûş eyleyen fiğânuña

²³⁶ O sevgili ansızın yoluma çıkışınca, şaşkınlıktan dolayı dilime Allah geldi.²³⁷ Ben aşk için şahit oldum. Cennet benim gibilerindir. Buna büyük hakim şahittir.²³⁸ Ey dünyanın şahı eğer sevgili lutuf ve kahir gösterse, sen dilenci gibi olsan, dilenciler de şah gibi olur.²³⁹ Gel o servi boylu sevgilinin uzun saçlarına bak, gönül, başında böyle siyah bir duman görmedi.²⁴⁰ Ey Sûrûri, hak yolundan sapmasın diye, şevk lambasını onun aşkı yoluna tut.

- 5 Yāra gündüz yalıñuz varmak naşib olmaz saña
Sāye-i cismün düşer çünkim Sürûrî yanuña

379

Nazîre-i Fakîrî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Yanuma gelmez çizer gün yüzlü yârüm dâ 'ire
Görinür ancak hilâl ebrûsı yarım dâ 'ire
- 2 Gün yüzüñi şanuram mir'ât devrinde senüñ
Hâle mâha bağlasa ey gül-^c izârum dâyire
- (77b)
- 3 Bu cihândan ben çıkuп koyup kaçardum âh kim
Yolumı bağlar dutup bu çerh-i târum dâ 'ire
- 4 Gün felekde yüzüñe devründe niçün öykünür
Şaklamağ yigdür kişi ey kâm-kârum dâ 'ire
- 5 Yüzine her dîv el şunmağ içün şeher ile
Okuyup efsûn çizer hatt-ı nigârum dâ 'ire
- 6 Halka-i zikre girüp şûfîlenür şanma beni
Baglaram teshîr içün ey şehriyârum dâ 'ire
- 7 Ol melek dimiş ǵam-ı cin mekri olmaz âdemem
Devr-i meyde bağlasa 'uşşâk-ı zârum dâ 'ire
- 8 Cem^c idüp 'uşşâkı kuyin itleriyle devr idüp
Baglaram olmağa ol âhû şikârum dâ 'ire
- 9 Yüzüñe öykündüğүçün karşı perkâre çeker
Mâha hâle çün ola ey nâmdârum dâ 'ire
- 10 Girmeye tâ kim 'azâb iden melâ 'ik dostlar
İdemez ihlâş ile seng-i mezârum dâ 'ire
- 11 Bu bütün cismüm delinüp ney gibi nâlân olur
Ey Sürûrî destine aldıka yârum dâ 'ire

380

Nazîre-i Vaşfî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Şemse-i zer kim yazılmış tîg-i âtes-tâbda
Şanki nîlûfer durur bitmiş miyân-ı âbda
- 2 Tîr-i ǵamzeñ yirleridür ey kemân-ebrû senüñ
Her ser-i mǖ kim görinür sîne-i ahbâbda
- 3 Okuram her bâbda yazup kitâb-ı 'aşķuñi
Surh-i eşküm rengi olsa tañ mîdur her bâbda
- 4 Bañr-i eşkümde ǵayâl-i çeşmi ol dür-dânenüñ
Beñzer ol keştiye kim ǵalmış ola gird-âbda
- 5 Ey Sürûrî düşde dahı göremez ǵakkı yaķın
Zâhidüñ 'omri 'abes geçdi dirîgâ h̄âbda

381

[Nazîre-i Ca' fer Çelebi]

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Bend iderseñ no'la cânâ beni ǵisûlar ile
Eyledi bu dili dîvâne çün ol bûlar ile
- (78a)
- 2 Şeb-i ǵamda yaturam her gice nâlân u ǵazîn
Şubha dek şohbet ider müddēî meh-rûlar ile
 - 3 Ya ǵaşuñla nic'idem ǵamzeñ oķından 'acabâ
Baş koşar ǵatlüme bu ol iki câzûlar ile
 - 4 Gözlerüm yaşına yüz virdüm ise başdan aşar
Ne'yleyem bilmezem bu delükânular ile
 - 5 Ele getürimedi seni Sürûrî şanemâ
Gerçi cehd eyledi çok ǵuvvet-i bâzûlar ile

382

Nazîre-i ‘Adnî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Murğ-ı dil bir dem figâna başlasa gülzârda
Ğonçeler ağız açup hayrân ola gül zârda
- 2 Viri bilmez hürde-bîn yâruñ dehânından haber
Kim şüreyyâ eyler ol bir zerre[y]i güftârda
- 3 Çeşm-i pür-hûnum görenler derd-i hecrûñle şanur
Âl vâlâ ile baþlu müşkdür bâzârda
- 4 Âteş-i hecrûñde ey dil-ber terahhüm kılmadık
Bir kimesne  almamışdur yârda a yârda
- 5 Bu Sürûrî şî‘ rini lü ’lüye teþbîh itdiler
Nazm iderken dûr dişüñ evşâfinı eş‘ ârda

383

Nazîre-i Necâti

Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ îlü Fâ‘ ilün

- 1 Rakş eylemekden ise be şûfi riyâ-y-ile
Yigidür şarâb-ı nâb içesin hûy u hâ-y-ile
- 2 Feryâdum ile oldı yolda öldüğüm ‘ayân
Şohret bulur niteki cenâze şalâ-y-ile
- 3 Her bir belâ çeken iri ur bâla lîk ben
Bir bâlûne iri emedüm bîn belâ-y-ile
- 4 Cün bir müje yiter beni öldürmeye neden
Kara  a ın çatup gele gözü ala-y-ile
- 5 Tîrûñle  a ñ mı irse Sürûrî fenâya tîz
Kuvvet bulur yûrimeye  aste ‘asâ-y-ile

384

Nazîre-i Âhî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Gel vaşarı bozma ey dil varma sen mey-hâneye
Rind ü ‘ârif ol otur tâ kim gele mey hâneye
- 2 Baña olurdu şeb-i ķadr ey şanem ger bir gice
Luť idüp kılsaň ķadem-rencide bende-hâneye
- 3 Şem‘-i meclis olsaň âhum dutuşup pür-şevk olur
Görseň ey meh nice odlar қalkıdur pervâneye
- 4 Kim ki cândan ķorka oldur terk-i cânân eyleyen
Câni ben terk itmişemdür yâ dahı pervâneye
- 5 Çün Sürûri‘yi görür Mecnûn o yâr oynar güler
Tİfl olan bâzîçe içün meyl ider dîvâneye

385

Nazîre-i Fakîri

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Dâ‘imâ ol meh ider mihrini her bir yâde
Âşinâyem beni ammâ ki getürmez yâde
- 2 Ben taboola çü ezelden delüsiyem yârûñ
Çâre varmı ola dîvâne-i mâder-zâde
- 3 Gel ķabûl eyle şehâ ķulluğa şâfi‘ gönlüm
Vaz‘-ı maķbûl ile sultânı olur çün sâde
- 4 Tañ degül görmez ise yâri ger a‘ mâ şûfi‘
Kimse ħâkkı göremez bu göz ile dünyâde
- 5 Bu Sürûri‘ ayağuñ öpüp elin öpemedi
Kaldı ayağda dirîgâ o ġarîb üftâde

386

Fē ilātūn Fē ilātūn Fē ilātūn Fē ilün

- 1 Açıulup çünkü senüñle ola ḥandān ḡonçe
Dehenüñ sırrın açar gül gibi ey cān ḡonçe
 - 2 Fürkatinden ruh u zülf ü dehen-i dil-dāruñ
Dökülür gül şıçılur sünbül olur ḫan ḡonçe
 - 3 Serv oynar şalınup karşsar elin şāḥ-ı cenār
Açıla teng dili tā güle bir an ḡonçe
 - 4 Nice varsun yanına bülbül-i şūrīde anuñ
Ḥārdan çün ṭakınur ḫancer-i bùrrān ḡonçe
 - 5 Bāğda çün şalına mest olup ol serv-i sehi
Şevk ile kılsa ne ṭañ çāk-ı giribān ḡonçe
- (79a)
- 6 Ṭañ mı cennet dir isem bāğa bahār oldukça
Çünkü ḥurîleridür nergis ü ġilmān ḡonçe
 - 7 Açıulup saña diler 'arż ide ey sim-beden
Zerin ağızında dutar söylece pinhān ḡonçe
 - 8 Sen ki güftär idesin ḡonçe ile ey peste-dehen
Açup ağızını olur karşsuña ḫayrān ḡonçe
 - 9 Ey Sürûrî goricek kanlu gözümi şanuram
Kızarup çünkü duta heyhāt mercān ḡonçe

387

Nazîre-i Nizâmî

Fā ilātūn Fā ilātūn Fā ilātūn Fā ilün

- 1 Şimdi gel yā haste cismüñ okı Yāsin üstine
Ölicek seyr idesin ey cān yā sin üstine
- 2 Yüzin örter küfr-i zülfî ile gizlü dīn dutar
Ḩāşeli'llâh kûfri tercîh eylemez dīn üstine

- 3 Lebleri etrâfına hâť gelse ṭaň mı mûrlar
Çün üzürler dâ' imâ helvâ-yi şîrîn üstine
- 4 Al rûyında nigâruň dâne dâne derleri
Sîmden efşândur evrâk-ı rengîn üstine
- 5 Ey Sürûri görinen şebnem degüldür belki bâd
Ta'ne taşını urur gül-berg-i nesrîn üstine

388

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Haste gönlüm bir perînûň mübtelâsîdur yine
Bilmezem hâlüm bu derd ile no'lasıdur yine
- 2 Ben perişân saçlarından nice feryâd eyleyem
Kim beni zâr eyleyen bahtum karâsîdur yine
- 3 Bûse virüp gönlümi almışdı şimdi zûlm ile
Cân alup dir bu dahı anuň bahâsîdur yine
- 4 Gerçi âhum âteşîn sâkin kîlur gözüm yaşı
Sîrrumı fâş iden anuň mâcerâsîdur yine
- 5 Ey Sürûri derde dermân eyle kim 'aşk ehline
Dost derdi cümle emrâzuň devâsîdur yine

(79b)

389 Nažîre-i Gubârî

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Taşınmış hîşm ile hânçer o şeh şolında sağında
Diler 'uşşâkunuň cân komaya şayru vü sağında
- 2 Saçında fâriğü'l-bâl idi gerçi murğ-ı dil ammâ
Gelüp şeh-bâz-ı ǵamze avladı anı yatağında
- 3 Kefen hâcet degül pür-dâg olan bu cismüme 'omrüm
Ki örter anı olan penbeler her cümle dâgında

- 4 Benüm çeşmüm şehâ eşküme çün yoluñda sâ 'ıldür
 ‘ Aceb mi bir iki ağaç pûl olursa çanağında
- 5 Sürûrî sînesinde câni gibi yîr idelden yâr
 O miskin hazzî ider şanur anı dâyim kucciğında

390

Nazîre-i Hayâlî

Mefa‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Hayâl-i leb gelicek uşbu çeşm-i pûr-hûna
 Nazarda rağbetüm olmaz şarâb-ı gül-gûna
- 2 Teninde câme[y]i ben hâste şarılı görelî
 Gözüm bozardı yüzüm rengi döndi limûna
- 3 Ney idi boynum burup belümi çeng itmek
 Bu perde andan uyar mı efendi kânûna
- 4 Delü olana çün ol zülfî leyli bend itdi
 Kimûn ki ‘ aklı ola kıldı reşk Mecnûn’ a
- 5 Acı deñizlere talup şu kim ola tâlib
 Sürûrî gibi irişür o dürr-i meknûna

391

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Va‘ de kılmış idi ol meh kim geleydi bu gice
 Iżtirâba düşdi gönlüm kâldı diyü bu gice
- 2 Nâ-gehân boynuma taķup zülfîn ol fettân yâr
 Didi uşbu bend cügez saña bi’llâhi nice
- 3 Mübtelâ olsa ‘ aceb mi hüsnüne pîr u civân
 ‘ Aşk ölüm gibidür ‘ ömrüm dimez yiğit koca
- 4 Zülf-i yâr ucında aşılmış göñüller bî-şûmâr
 Yir bulmadı bu dil gezdi velî uçdan uca

- 5 Kes Sürûrî kûh-ı hecîrî vaşla ir didi didüm
 Yokuşa çekme bizi bi'llâhi uğratma güce
 (80a)

392 Nazîre-i Hayâlî

Mef ülü Fâ' ilâtün Mef' ülü Fâ' ilâtün

- 1 Her dem figân idersin görüp beni belâda
 Her bir nefesde olsun ey ney demüñ ziyâde
- 2 Ğâfil giderken ol cân düşmen peşinde pinhân
 Ey dil eceldür ol şan dâyim olur ķafada
- 3 Ben hasteden ħabîbüm ye's ideli eṭibbâ
 Bî-gâne gibi gelmez yanuma āşinâda
- 4 Şeftalü istedüm ben āh idüp ağlayuben
 Didi o mîve bitmez bu āb u ol hevâda
- 5 Şol dem edâ-i rengîn virür Sürûrî hâlet
 Şûretlü olsa ma'nâ eş' âr-ı dil-küşâda

393

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Göricek hasret ile öldüğüm ol cân yolına
 Kuruya serv yirinde gül-i ħandân yolına
- 2 Döküben ħanumî seyl eylediği yol midur
 ' Āķibet gelse gerekdir anuñ ol ħan yolına
- 3 Râh-ı ' aşķuñda yine mânî' olur baña rakîb
 Cünki hükm eyleyemez kimsene sultân yolına
- 4 Küyîna şalsa no'la bu dili mihmân idinüp
 Bezîl ider çok kişiler küyîni mihmân yolına
- 5 Haķ yolına olur Allâh virür birine biň
 Bu Sürûrî ne ki ħarç eylese cânân yolına

394

[Nazîre-i Ahmed Paşa]

Mef' ülü Fâ' ilâtün Mef' ülü Fâ' ilâtün

- 1 Gündüz çün ey ķamer-ruh āhum çıkar semâya
Feryâdumı 'aceb mi gice çıkışsam aya
- 2 Şaklar şakınur idüm evvel dili bedende
Şimdi ħabîbe ɻoşdum işmarladum ɻudâ'ya
- 3 La' lüñi ehl-i meclis ɻoyup mey emdi diyü
Niçe bir ey lebi mül sâkî ayak dolaya
- 4 Tuş olmamışdı gönlüm hergiz belâ vü derde
Bâlâñi göreliden uğradı her belâya
- (80b)
- 5 Kaşına vesme eyler göz dikmesün diyü yâr
Şargu şararlar ey dil zîrâ kimerde yaya
- 6 Mir'ât-ı hâtruna mahfi degüldür aħvâl
Rûşen durur çü 'âlem câm-ı cihân-nümâya
- 7 Şâh öldürür ki bilmez ol şâhi vü şeh anı
El-ħaġ yiter Sürûri bu salṭanat gedâya

395 Nazîre-i İshak Çelebi

Mefa' īlün Mefa' īlün Fe' ūlün

- 1 Sever yâri gören evvel görüste
İnanmazsañ dilâ evvel gör işte
- 2 Meger dâyeñ saña ey çeşmi mestüm
Şarâb-ı nâz içürmiş perverişte
- 3 Baña yalvardığumca mihr ider yâr
Ne keyfiyyet var imiş yalvarişa
- 4 Rakîb ile n'içün yâr olduñ ey dost
Çü şeytâna ɻarin olmaz firişte

- 5 Sürûrî sen şehi görüp sevildin
Sever yok anı bilişde görüste

396

[Nazîre-i Ca‘fer Çelebi]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Dil nice cân virmesün yârûn ħam-ı ebrûsına
Fitnede üstündür anuñ ġamze-i câzûsına
- 2 Cân u dil ‘akl u ser ile yâra olaldan esîr
Bend ile bunları dizmiş ‘anberîn gîsûsına
- 3 Key haṭâ kîlmîş benefše zülf-i yâra öykünüp
Haçletinden şimdi şalmışdur başın zânûsına
- 4 Çeşm-i giryânumdan artuk kimse virmez şerbeti
Künc-i miḥnetde yatan uşbu göñül şayrûsına
- 5 Ey Sürûrî ġâlibâ itmiş melekler secde[y]i
Ādemî şûret idüp yârûn ħam-ı ebrûsına

397

[Nazîre-i Hâsimî-i ‘Acem]

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Bâlüñ oldum dutuşup dûzeh-ı hicrânlar ile
Dilleşürsem yaraşur âteş-i sûzânlar ile
(81a)
- 2 Lebleründür didiler derd-i dilüñ dermâni
Yetiş ey dost benüm derdüme dermânlar ile
- 3 Çün gedâ-yı ser-i kûyuñ ile oldum hem-dem
Ne išüm var benüm yâ dağı sultânlar ile
- 4 Heves-i köhne bahâr ide diyü sen servi
Çemeni tâzeledüm dîde-i giryânlar ile
- 5 Ey Sürûrî umaram görmeye tamuyı gözüñ
Yâr çün yakdı seni âteş-i hicrânlar ile

398

Nazîre-i İshak Çelebi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Ol ruhı mihr ü cebîni ayı bir gün bir gice
Görmeyeñden görmedüm dünyayı bir gün bir gice
- 2 Olalı ol yüzü gün zülfî şebüm benden cüdâ
Seçmedi aķdan gözüm ķarayı bir gün bir gice
- 3 Ruħlaruñ hecri iki gündür saçuñuñ nice yıl
Gerçi kim saña gelür alayı bir gün bir gice
- 4 Ağrı ķara görür oldum alacalandı gözüm
Görmeyeñden ol gözü elayı bir gün bir gice
- 5 Gündüzin olmaz gice şayd it Sürûrî ol mehi
Çünkü bulmaz kimsene bedr ayı bir gün bir gice

399

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Yâreler la‘ lüñ ǵamından sîne-i şad çâkde
Teşnelikden yir yir olan çâklerdür hâkde
- 2 Rûy-ı gülde şebneme ķılsun seherlerde nażar
Görmeyeñler la‘ lü lü ’lü bitdüğini hâkde
- 3 Her neye ķılsa nażar görür cemâlûñ ‘ aksini
Şol ki jengi olmaya ăyîne-i idrâkde
- 4 Ey ķamer ṭal‘ at güneş bârân degüldür dökülen
Belki ağlarlar melekler hâlüme eflâkde
- 5 Ey Sürûrî bir ķalendersin cihân yansa ne ǵam
Çünkü yokdur bir çöpüñ esbâb ile emlâkde

400

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Bu esîri mübtelâ-yı bend ü zindân eyleme
Ya‘ ni kim âzâde-i câh-ı zenahdân eyleme
- 2 Şeh-süvârum âyırılarla ‘azm-i meydân eyleyüp
Başumı tûb eyleyüp kaddümi çevgân eyleme
- 3 Açulup gülşenler içre gül gibi her hâr ile
Beni nâlân eyleyüp ağıyârı hândân eyleme
- 4 Künc-i ruhsârı makâm idine diyü ey göñül
Yoğ yire dil mülkini çâk şöyle vîrân eyleme
- 5 Zulmet-i gamda ķalur bî-çâre diller hey meded
Şem‘-i ruhsâruň şاقуň altında pinhân eyleme
- 6 Nev-bahârum donadup güllerle her hâr u hası
Berg-i şîhhâtden nihâl-i ‘omri ‘üryân eyleme
- 7 Bu Sürûrî dahı ‘ârifdür anı engel şanup
Mey ķabağıń şûfiyâ gel zîr-i damân eyleme

401

Nazîre-i Bahârî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Tâb-ı teb var derd-i dil-berden meger kim âb ile
Cismi üstinde ҳabâb olmuşdur anuň âb ile
- 2 Ka‘ be’den dönsün yüz mihrâbvesh şol kimsenüň
Kim şâsuň tâkını ķiblem bir göre mihrâb ile
- 3 İllere rü ’yâ ile keşf-i kerâmet ‘arz içün
‘Ömrini zâhid geçürdi ǵaflet içre hâb ile
- 4 Devr ider ‘âşıklar ile ķible-i kuyin ҳabîb
Şan տavâf-ı Ka‘ be eyler Muştâfa aşhâb ile

- 5 Hat gelelden şafha-i hüsnin müşevves eylesdi
Ey Sürûrî gerçi hat hünâ olur i' râb ile

402

Nazîre-i Fakîrî

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Akitduñ kan yaşum yâr olmaduñ bir dem bu demlerle
Çü dökdüñ kanum ey hûni añasın yâri demlerle
- 2 Şu deñlûdûr cemâl-i pür-kemâle şevküm ey meh-rû
Dükenmez şerhi ger yazsam nice yıllar kalemlerle
- 3 Degüldür her şanavber şâhînuñ başında bir cümle
Senûñ kaddüñle ceng itmek diler tûg u 'alemlerle
- (82a)
- 4 Dil-i tenhâma ' aşķuñda müşâhib eksük olmayup
Gehî şâd ile 'îş eyler gehî derd ü elemelerle
- 5 Güzellerdür viren şûret Sürûrî dehr-i pür-naşşa
Nitekim şûreti deyrûñ olur zîbâ şanemlerle

403

Nazîre-i Fedâyî

Mef' ülü Mefâ' İlü Mefâ' İlü Fe' ülü

- 1 Karşu dutıcağ küçmak için dil-beresine
Hışm eyleyüben çekdi beni dil beresine
- 2 Didüm yapışup zülfe irem bâhr-i cemâle
Didi yüzüñ ağ olsun irer mi ķaresine
- 3 Kovsañ kapudan yine bacadan düşer ay
Bir yüzsüz işıkdur dolanur pençeresine
- 4 Ey hûri rakîbüñ yiğar odlar deheninden
Beñzetsem olur anı cehennem deresine
- 5 Öldükde Sürûrî açılır revzen-i cennet
Raḥmet nazarın eyler iseñ maḳberesine

404

Nazîre-i Fakîri

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Sürdüm yüzüm belâ ile göñüller üstine
Didi ne zahmet idi yüzüñ gûller üstine
- 2 Nân u nemek hakkı diledür beñleri melîh
Ger olsa müştehi no'la fulfüller üstine
- 3 ȇam yime şen ol ağlama gûl ey göñül müdâm
İtdüñ fedâ çü cânuñ şengüller üstine
- 4 Yüzinde zülfî çün yücedür gülden ey göñül
Tercîh eylesem no'la sünbüller üstine
- 5 Devr-i ruhunda zülfini pek dut Sûrûriyâ
Çok bahş olur çü devr ü teselsüller üstine

405

[Nazîre-i Necâti]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Yârînuñ her kim bugün irerse ağızı yârına
Nûş kılsun Kevseri bugün կomasın yârına
 - 2 Sevdüğüyle haşr olur âdem bugündür minnetüm
Hey kıyâmet her kişi yarın irer çün yârına
- (82b)
- 3 Dutalum beñzer diyem servi dururken կaddine
Kankı hâli beñzer anuñ şîve-i reftârina
 - 4 ȇonçe[y]i benzetmek olur epsem olsa ağızına
N'idem ammâ beñzemez ol bir nefes güftârina
 - 5 Çâr-ebrû oldı gerçî vaşla çâre olmadı
Ey Sûrûri kılmadı bir merhamet nâ-çârina

406

[Nazîre-i Ca‘fer Çelebi]

Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

- 1 Kim bağdı ise âyine-i rûy-i Aḥmed’e
Virdi şafâ ile şalavâti Muhammed’e
- 2 Kudret yedi beyâża çıkışarmağa hüsnüni
Yûsuf cemâlin eylemiş evvel müsevvede
- 3 Kıblemsin ey şanem yüzüñ arduñ degül ki çün
Her vech ile namâz dürüst oldu Ka‘be’de
- 4 Ğavgasuz olmaz uşbu cihân içre bir güzel
Ol hüb yâr içün ne var olursa ‘arbede
- 5 Tecrîd kıl ‘alâyıkı senden Sürûriyâ
Tâ iresin makâm-ı nüfûs-ı mücerrede

407

Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün Mefâ‘ ilün

- 1 Şehâ terk-i diyâr idüp yürürem gerçi yâd elde
Hüyâlüñ zikri hüsnüňle olur yâ gözde yâ dilde
- 2 Şerâr-ı nâr-ı âhumdan görinen başda yir yir nûr
Minâre üzre olan şu‘ lelerdür şan ķanâdilde
- 3 Baña ‘adl itmedüñ n’içün ‘udûl itdüñ behey zâlim
Ki her şahşî berâber gözlemek olmaz mı ‘âdilde
- 4 ‘Acâyibden müferrehdür şarâb-ı nâb ey sâkî
Kaçan ǵamgîn iken içsem komaz hergiz ‘anâ dilde
- 5 Sürûrî çün Hudâ her nesnede bir hâşşa kılmış
Kemâlî eylemiş feryâd ile nâle ‘inâ dilde

408

Nazîre-i Mesihi

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- 1 Yeni bir serv-i revân sevdi bu gönlüm yeñile
 Kanda olur ki gözüm ırmağı bir dem yeñile
- (83a)
- 2 Ağlayup yârûn eline etegine düsdüm
 Beni diñdurmek için yaşımı sildi yeñ ile
- 3 ‘Aşk içün meyle meremmet ide gör cismi dilâ
 Pâdişeh konsa gerek köhne sarâyı yeñile
- 4 Yeñini vü etegin virmez ol gül ağıyâra
 Gider iken meger ol hâra yañila yeñile
- 5 Be Sürûri yine bir tâze güzel sevmiçsin
 Eski derdûn yine deprendi meger kim yeñile

409

Fe^c ilâtün Mefâ^c ilün Fe^c ilün

- 1 Şanma mest-i mahabbet ayila
 Ger yite niçe yıl u ay ile
- 2 Tîrûni dil dilerdi yüz kerre
 Geldi ol şoñra biñ belâ ile
- 3 Tañ mi kanum dutarsa dünyayı
 Kıldı mecrûh ol ok u yay ile
- 4 Katı hây bilmezanca bu şûfî
 Diñmedi bunca hûy u hây ile
- 5 Sîrr-ı aşkuñ Sürûri şâklana mı
 ‘Aleme eşk ile çü yayila

410

Nazîre-i Hayâlî

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Dil diler kârı köyup ‘ aşķ ile āvâre düşe
‘ Uzlet-i ħalķ ide Mecnûn gibi kûhsâra düşe
- 2 H̄âce oldur ki pes perdede açmaya kumâş
Şata nâmûsı metâ‘ın gele bâzâra düşe
- 3 Ȧamdan âzâd idüben itdi beni ol şehe Ȧul
Ser-i zülfî anuñ ayağına yalvara düşe
- 4 Vardı cân cennet-i kûyına bozup ten Ȧafesin
Döndi şol bülbûle benden çöze gülzâra düşe
- 5 Ey Sürûrî dir idüm cevrin o zâlim mîrûñ
Korķaram vara Ȧazel şâh-ı cihân-dâra düşe

(83b)

411

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Bir nefes tende hayat olmazdı ger cân olmasa
Cân dahı anda Ȧarâr itmezdi cânân olmasa
- 2 Mîvesidür her kişinüñ çünki oğlanı göñül
Lezzet olmazdı cihân bâğında oğlan olmasa
- 3 Ȧademîlik eyler idi ol melek yüzlü peri
Ger azitmasa rakîb-i dîv şeytân olmasa
- 4 Bagla zülfe şal zenaħdâna dil-i dîvânemi
Cün delü uşlanmağ olmaz bend ü zindân olmasa
- 5 Pây-mâl olurdı ten tañ mı Sürûrî mûrveş
Ger aña ‘ adl idici sultân Süleymân olmasa

412

Mef̄ ülü Fā‘ ilätü Mefā‘ ̄lü Fā‘ ilün

- 1 Gözden vişali kunci ḥayāli şavulmaya
Ayağı ṭopraq ile gözüm tā ki ṭolmaya
- 2 Ādemligini vaşf idicek kuyı kelbinүñ
Güldi o şāh didi ki sizden yig olmaya
- 3 Ol gül-ruhuñ ḥayālini gözden çıkmazam
Tā teşnelikden ol gül-ruhşarı şolmaya
- 4 Ben ol rakībe bulduğum eylügi eyledüm
Yatluluğ itdi ol baña iyilik bulmaya
- 5 Şūfī ̄komaz turāşa ḥaṭin çün Sürūriyā
Tel tel nice şakalın anuñ şāne yolmaya

413

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Kendüyi bilmez idi dil zülf girih-gir olmasa
Kim delüyi uşladurdu bend ü zincir olmasa
- 2 Özge şevk idi cihānda hoş temāşā idi ‘ aşķ
Zayıl olmayup güzellik ‘ aşikuñ pîr olmasa
- 3 Sen baña kāzib diseñ şādik dimezdüm ben saña
Ey rakībüm ger bozan tezvîri tezvîr olmasa
- 4 Seyl-i eşk iderdi çokdan ḥāne-i cismi ḥarāb
Ey kaşı yā ger sütüni atdiğiñ tîr olmasa
- 5 Öldürüm dimişdüñ ey h̄āni Sürûrī ḥaste[y]i
Korķaram fevt ola bu ḥayr işi te ḥîr olmasa

(84a)

414

[Nazîre-i Necâti]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Hüsrevâ Şîrîn lebüñüñ hiç düşer mi adına
Virmeye bir şerbet âbı Kûh-ken Ferhâd’ına
- 2 Düşmenüñ dilden düşürmez adın añmaz adumı
Ol şeker la‘ lüñ düşer mi böyle itmek adına
- 3 Ra‘ d gibi güm güm ötdürseñ gerekdir gökleri
Kim ki āheng eyler ise nâlemüñ feryâdına
- 4 Gerçi āhen-dil idi düşmen geçürdi tîrini
Var olsun ellīleri râhmet anuñ üstâdına
- 5 Eskyi yîkup yaparlar ey Sürûrî çün yeñi
Beyt-i ‘aklı yîk yapış gel ‘aşk evi bünyâdına

415

[Nazîre-i Necâti]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Hatçı irelden dutar boynını tîg-i berbere
Bir zamân idi ki baş egmez idi serverlere
- 2 Karşusunda mey içüp öpüştüğinden incinüp
Aci acı zehrini dökdi şûrâhi sâğara
- 3 Ayağına yüz sürelден şöyle mesrûr oldu kim
Pâdişâhum hiç rikâbuñ ayağı başmaz yere
- 4 Dillü başlu durmayup söyler ceres dâyim buni
Şâkînuñ yolda hârâmi var diyü gidenlere
- 5 Eşküme öykündüğüçün ey Sürûrî Aķdeniz
Gömgök itdi cismin anuñ yil urup kara yere

416

Nazîre-i Helâkî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Tîrûñe çün kim hedefdür mihr ü meh
Dâ' imâ ehl-i şerefdür mihr ü meh
 - 2 Biri gündüz birisi gice doğar
Dehr-i zâline һalefdür mihr ü meh
 - 3 Yüzine һalķuñ ṭabanca urmağa
Devr eline iki kefdür mihr ü meh
 - 4 Biri ceyşî zerre birinüñ nûcûm
‘ Asker ile iki şafdur mihr ü meh
- (84b)
- 5 Gün yüzile ay alnına göre
Ey Sürûri şan һazîfdur mihr ü meh

417

[Nazîre-i Şâmi]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Sürme çekmiş çeşmine hışm ile geldi yanuma
Göz қarardup ol cefâ-һû қasd idüpdür cânuma
- 2 Şâfi қanum mey idüp mest itmek isterdüm seni
Dutlı mey mest eyledi girdi dirîgâ қanuma
- 3 Serverâ ben bendeñe taǵyîr-i važ' a başladuñ
Şöyle beñzer ǵamz iderler bendeñi sultânuma
- 4 Kim ki կaçmazsa ölümdeñ her kişi andan կaçar
Olmuşam ölüm eri kimdür gelen meydânuma
- 5 Ey Sürûri şî' rûm içre sevmezem yâri didüm
Bildi ‘ âlem һalķı inanmaz oldılar yalanuma

418

Nazîre-i RefîkîFe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- 1 Serv hayretde tûrur yâr çü reftâra gele
Açılur gönce çün ol gül güle güftâra gele
- 2 Müşterî olup aña her kişi varını virür
Her kaçan Yûsuf-ı Mîşrî gibi bâzâra gele
- 3 Bûse ikrâr idicek cânı revân eyle dilâ
Şayed ol 'ahdi yalan şâhidüm inkâra gele
- 4 Gerçi her gûşsanuñ ardından gelür bir şâdî
Çâre yokdur ki ferah bu dil-i gam-hâra gele
- 5 Kim ki olursa mülâzim şoñ uci manşîb olur
Devlet-i vaşla irürsem no'la ben dâra gele
- 6 Bir ayağ üzre durup devr iderüm dâ 'iresin
Şanmañ agyârı bu devrânda ki perkâra gele
- 7 'Aşk kârını Sürûrî ider ol kişi tamâm
Bu cihânda kamu işgalden âvâre gele

419

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Gerçi nâlem göklere çıktı figân u âh ile
Hemdem olmadum dirîğâ bir nefes sen mâh ile
- (85a)
- 2 Pâdişâhum cevr idersin saña kimse söylemez
Fikr kıl kim nice söyleşüñ gerek Allâh ile
 - 3 Cism-i zerdüm hâk-ı kûyuñla kapuñda hâlî olur
Kim binâ muhkem olur toprak karışsa kâh ile
 - 4 Câh ile olur müyesser devlet-i dünyâ-yı dûn
'Arif olan iftihâr itmez cihânda câh ile

- 5 Zāhid-i dem-keş Sürūrī birle olmaz muhtelīt
İmtizāc itmez hevā ehli çün ehlu'llāh ile

420

[Nazîre-i Nizâmi]

Mefa' ilün Mefâ' ilün Fe' ulün

- 1 Bağaldan ben o rûy-i âftâba
Gelür gün gözüme bir âftâba
- 2 Sirişküm cûybârı içre döndi
Başum bir iki gözlü âsyâba
- 3 Baña gel bûse vir öldür rakîbi
Hâlâş ol şerden ey cân gir şevâba
- 4 Hüm içre mey leb-i dildâra dönmiş
Anuñçün küp düşer eller şarâba
- 5 Hâyâl-i haşt u hâlündür gorinen
Sürûrî her kaçan baksa kitâba

421

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Seyre çıktıgınca dil-ber zülf-i ' anber-bûyile
' Ömrini ' aşıklaruñ virür dirîgâ boyile
- 2 Cân virüp bir bûsesin almağ naşîb olmaz baña
Dâ' imâ oper kabağ ammâ bir içim şuyile
- 3 Fikr-i zülf ü hâl ü ǵamzeñ ey kara gözlü güzel
' Aşikuñ cânın alur komaz kara kayguyile
- 4 Dil-berüñ teshîrine dermân şorarsañ pehlevân
Zer gerek olmaz bu zûr u ķuvvet-i bâzûyile
- 5 Gördüğüñ maḥbûba virürsin Sürûrî gönlüñi
Eksük olmaz cânuna dâ' im belâ bu hûyile

422

Fe^c ilâtün Mefâ^c ilün Fe^c ilün

- 1 Tîg-i yâr açdı sînede yâre
Dil-i ǵamgîn açıldı bir pâre
- 2 Vaz^c-ı tiryâki gibi şâhiddür
‘Aşka važ^c um ne hâcet inkâra
- 3 Ȑonçe dem-best olup açmaz ağız
Gelse gül gibi yâr güftâra
- 4 Dil şâcuñdan katı perişândur
Kim çeker anı ince yollara
- 5 Fikri dâ^c im kitâb-ı ‘aşķuñdur
Şanma yûrûr Sûrûrî Ȑavâre

423

Nažîre-i Nişâni

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- 1 Siper itmek dileyen sînesin ol şâh oḱına
Tîz günde dilerüm uğraya Allâh oḱına
- 2 Yâra aḥvâlini yaz sürh ile ey dil yâra
Nazârında biline Ȑâl çü her gâh oḱına
- 3 Cün raķîb-i sege seg-zen gerek ey Ȑaşı kemân
Dutmaǵıl piş-rev olan anı dergâh oḱına
- 4 Tîrveş tîz geçer cün siper-i eflâki
Yıldırıım ad virilse no’la ger āh oḱına
- 5 Tigves cerha dutarsa no’la āhum tîrin
Çerh dutdî niçe kez cün beni ey mâh oḱına
- 6 Döne done beni döndürdi kemâne çü felek
Dutayın anı dutup āh sehergâh oḱına

- 7 Kırıkızıl kan idesin tîrvesh ağzın bir kez
Ey Sürûri şu ki gögsin gere ol şâh okına

424

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Görmek için hüsnini alsa ele yâr âyine
Dirüm aña kendüni görme iken yâr âyine
- 2 Қalbüñi doğruldı gör haķķa dilerseň feyz-i râst
‘Aksin egri gösterür elbette nâ-çâr âyine
- 3 Gün yüzüñ ey ǵonçe-leb verde nice teşbîh idem
Kim anuñ ‘ömri günü varmaz çü her bâr âyine
- (86a)
- 4 Bir zavallıdur güneş mâh-ı felek eksüklidür
Geh güne kerem olmasun geh çerh-i devvâr âyine
- 5 Ey Sürûri gün muķâbil oldu aya şanuram
Görmek için hüsnini alsa ele yâr âyine

425**Nazîre-i Nişâni**

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Yâ Hâbeş-zâde yâhûd Hindu mîdur hâl-i siyeh
Yâ kararmış gün yâ kûb-ı lü'lü mîdur hâl-i siyeh
- 2 Her kişi yüz karşısından kara yüzlüden kaçar
Yüz bulur bu vech ile câzû mîdur hâl-i siyeh
- 3 Bir meges deñlüdür ol bu merdüm-i çeşmüm gibi
Ne ‘aceb yüksek uçar ulu mîdur hâl-i siyeh
- 4 Ağzuma aldum anı fülfül gibi ȝevk eyledüm
‘Aklumı aldı benüm dârû mîdur hâl-i siyeh
- 5 Kararup durur lebi üstinde yârûn ber-karâr
Ey Sürûri bir kara kayğu mîdur hâl-i siyeh

426

[Nazîre-i Ca'fer Çelebi]

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

- 1 Ben һarâbı dil-i senginüñ ile yâd eyle
Muhkem olsun yapusı taş ile bünyâd eyle
- 2 Saña paşalanur ey şeh կuluñam diyü rakîb
Kuluñ olayın efendi anı âzâd eyle
- 3 Gül gibi gülşene gel ғonçelere bir güle bak
Güldürüp anları bûlbüllerini şâd eyle
- 4 Ad çıkar luťf u vefâ կılmağ ile 'uşşâka
Nâmdâr ol bu cihânda bir eyü âd eyle
- 5 Niçe zâlim bu Sürûrî dilini itdi һarâb
Luťf u 'adl ile şehâ sen anı âbâd eyle

427

Nazîre-i Bahârî

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

- 1 Saña bende olmayan her ser-keşe server dime
Baña cânuñi fedâ կıl yoluma ser ver dime
 - 2 Kim ki taş işügüñi idüp miňak yüz sùrmeye
Ancılayın 'âşıkuñ yüzine baķup zer dime
- (86b)
- 3 Çünkü ser-keş կaddi ey dil mâ 'il olmaz âh ile
Bir laťif ü hoş mülâyim serviye 'ar' ar dime
 - 4 Ağlamakdur gülmesi cân virmedür rakş itdügi
Şem' ile pervâne[y]e ey dil güler oynar dime
 - 5 Şi' ri yârûñ yüzine baķup di kim rengîn ola
Ey Sürûrî yüzini o renk idin ezber dime

428

Nazîre-i Bahâri

Mefâ' ilü Fâ' ilâtü Mefâ' ilü Fâ' ilün

- 1 Sinem ki güm güm öte cihâne şadâ vire
Şavtum işiden âdeme şıdkum şafâ vire
- 2 Derd-i habîb câna belâdur dimiş rakîb
Dermâni bilmez imiş aña Haâk belâ vire
- 3 Feryâd bildürür ele cân virdügüm saña
Meyyit içün niteki mü'ezzin şalâ vire
- 4 Esrâr-ı her dû 'âlem olur anda mün'akis
Her kim ki hâtîr âyinesine cilâ vire
- 5 Kânûnda bulmadum bu göñül derdine 'ilâç
Ey hâste-dil Sûrûri saña Haâk şifâ vire

429

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Şeb-i hicrân gidüp ol vaqt irer dil rûz-ı pîrûze
Dehânumda ola yâkûtves ol la'l-i pîrûze
- 2 Benüm çün rûz-ı vaşlumda anı kurbân idem dirmış
Virür ol tatlu cânını eger irerse ol rûze
- 3 No'la rûz-ı firâkuñ şâmi yârûn bûsesin alsam
Çü tatlu nesne ile açulur 'âdet durur rûze
- 4 Cebînûn mâh yüzüñ mihr ü kaşuñdur hilâl ey şeh
Seni beñzetmek olmaz mâh-ı mihr ü 'âlem-efrûza
- 5 Çü ser müze öper dâ'ım Sûrûri pây-ı dil-dârı
Var ise devletüñ başuñda ol aña ser-i müze

430

Nazîre-i Gubârî

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- (87a)
- 1 Beñlerüñ düşmiş ‘aceb ebrûyı çün yâ üstine
Ey elif-ķad nokta konmaz gerçi kim yâ üstine
 - 2 Râ vü ‘aynı nûn ile hem çün elif ra‘ nâ okur
Kaşlaruñ çeşmûn gören bu ķadd-i ra‘ nâ üstine
 - 3 Zîb-i hâl altında râ kaşuñ eyâ ķaddi elif
Bir yaraşık ħarf-i zâdur lafi zîbâ üstine
 - 4 Ȑurde-i dendân şüreyyâdur dimek rûşen degül
Noktalar dinse olur şâ’-i şüreyyâ üstine
 - 5 Ok doðunmaķdan kaçup düşdi Sürûrî kaşına
Yaþmağ içün niçeler varur düşer yâ üstine

431

Nazîre-i Zâti

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Habb-i hâlin dilde ekdüm k’ola nâni kendüme
Habbe hâşıl itmedüm itdüm ziyâni kendüme
- 2 Āsyâb-ı cerh ögütdi niçe niçe dâneler
Döne done diş biler gördüm ben anı kendüme
- 3 Bilürem şol yidigüm etmek bigi unutmadum
Emdüğüm şorup çeküp ħalqa dehâni kendüme
- 4 Kâ’ inât-ı cev çürüttdi ‘ömrümüñ çok haşılın
Ȑarç olunsun bâķisi ey yâr cânı kendüme
- 5 Bir ‘aceb dîvâne olmağdur bu dil sîr şaklamaz
Dimezem şimden girü râz-ı nihâni kendüme
- 6 Aldum on bûse virüp bir cân birisinden anuñ
Çıkdı sermâyem benüm ķaldı ķalanı kendüme

- 7 ' Akl u fikrüm anda idi bilmez idüm kendümi
Bildüm oldum ki getürdüm ol cevâni kendüme
- 8 Saña dimişler beni virmez yalan zülfüne cān
Ölürem didirmezem ben bu yalanı kendüme
- 9 Bildürür hälüm Sürûrî şî'rüm ile dâğ-ı ǵam
' Aşk içinde eyledüm nâm u nişâni kendüme

432**Nazîre-i Cefâyî**

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Koñkaram tîrûn ile hâne-i sîne deline
Sîrr-ı ǵalbüm görinüp sevdüğüm ey cān biline
- 2 Her kimi añar ise iyilik ile yâd itmez
Kimseler düşmesün ey dost rakîbüñ diline
- (87b)
- 3 Ne ǵadar ağlar ise rûy-ı rakîb ağarmaz
Hâbesî'den şu ile şanma ǵaralık siline
- 4 Gül bitürdi gözümüñ yaşı mahalleñde gören
İtdi tahsîn senüñ kuyunuñ âb u giline
- 5 Gerçi ey hûr harâret katidur dûzahda
' Aşık-ı sühftenüñ beñzemez ammâ diline
- 6 Baña yâr olmadı ol öte yaña mahbûbı
Başum alup gideyin ben varayın Rûmiline
- 7 Eli yufka olsa 'aceb mi bu Sürûrî'nüñ çün
Hârç ider dil-bere ol her ne girerse eline

433

Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Gün yüzü şöyle oldu tâbende
Oldı mehveş gün aña tâ bende

- 2 Şaff-ı 'aşşâkı deldi geçdi okı
İtdi âhir karar tā bende
- 3 Dil saçın bend ü dām bilmez idi
Duymadı düşmeyince tābende
- 4 Gül yüzüñ vaşfin idicek bülbül
Oldı evrâk-ı gül perâkende
- 5 Devletündür Sürûriyā zülfî
Haç kila devletüñi pâyende

Ķāfiyyetü'l-Elf ü lām

434

Mefâ' ilün Fe' ilâtün Mefâ' ilün Fe' ilün

- 1 Lebet şafast egerçi ez-u 'itâb belâ
Su 'al ez-ân ki konem mi-dehed cevâb belâ²⁴¹
- 2 Kadet kiyâmet u zülf afet test u haç fitne
Leb-i tū hübter ammâ bedîn hîtâb belâ²⁴²
- 3 Kitâb-ı Leylî vü Mecnûn be-bord 'aklem-râ
'Aceb şod ìn dil-i dîvâne-râ kitâb belâ²⁴³
- 4 Zi-tâb-rûy-i tū geştem za' if u bi-tâkat
Giyâh-râ şeved ez-tâb-ı âftâb belâ²⁴⁴
- 5 Revâst ger be-Sürûrî konî vefâ bi-had
Keşide-est zi-hecr-i tū bi-hisâb belâ²⁴⁵

(88a)

²⁴¹ Her ne kadar senin dudaklarından çıkan sözler kızar gibiye de yine de güzeldir. Ona sorduğumda bana defol cevabını veriyor.

²⁴² Boyun kiyamet, saçın afet ve ayva tüylerin fitnedir. Fakat, bu bela konuşmasıyla dudağın daha iyidir.

²⁴³ Leyla ve Mecnun'un hikayesi aklımı başından aldı. Bu deli gönüle bu kitap bela oldu.

²⁴⁴ Senin yüzünün ateşinden dolayı ben zayıf, güçsüz oldum. Nitekim, bitkilerde güneşin ısısından dolayı cansızlaşır.

²⁴⁵ Eğer Sürûrî'ye sınırsız vefa yapsan da revadır. Senin ayrılığından dolayı çok belalar çekti.

435

[Nazîre-i Şeyhî]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Az ƙalupdî fürkât-i cânânda ten bî-cân ola
Şimdi ‘azm itdi ki tâ görüp hoş u һandân ola
- 2 Gönlümüñ seyyâhlığı dahı olmaz mı tamâm
Bunca demden sâyir-i mûlk-i ȡam-ı hicrân ola
- 3 Mevti anuñçün yaratmışdur meger cân-âferin
Cevr-i cânândan һalâş olmağa bir dermân ola
- 4 Zahm-ı peykânuñla ney tek oldı pür-revzen tenüm
Sûzişî ƙânûn idüp tañ mı bu dil nälân ola
- 5 Ey Halîlüm bu Sûrûri‘nûn murâdındur ‘azîm
‘Id-i hüsnuñde eger yarar ise ƙurbân ola

436

Nazîre-i ‘Amri

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Yine çerh itdi beni bir bî-vefâya mübtelâ
Şöyle bî-derd iken oldum bu belâya mübtelâ
- 2 Çeşmi bîmâr olduğu bu kim görüp mir’atda
Bencileyin olmuş ol ra‘nâ-likâya mübtelâ
- 3 Cân-ı pür-derdüm benüm düşnâmuña müştâkdur
Dâ’imâ muhtâc olur ‘omrüm du‘âya mübtelâ
- 4 ‘Ankebûtuñ tek dâmına düşmiş meges var ey göñül
Yok һalâsuñ olduñ ol zülf-i dû-tâya mübtelâ
- 5 Dilberi şehrî gerekdür kim ide luþ u vefâ
Ey Sûrûri‘ olmağıl her rûstâya mübtelâ

437

Nazîre-i İshâk Çelebi

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Didüm dehânuñ öpsem eyâ cân ne var ola
Yok dimedi o gönçe-dehen baña var ola
 - 2 Hiç şabr ider mi âdem olan zâhid ümmiye
Faşl-ı bahâr iriše vü sâkî yâr ola
 - 3 Cün şohbet ehli çâr gerekdür no'la eger
Derd ü ûgam u firâkî dilâ saña yâr ola
 - 4 Şeftalü ister iseñ o sermedden ey göñül
Dök göz yaşını pâyine kim âb-dâr ola
- (88b)
- 5 Sen gül-izâra karşu Sûrûri fîğanına
Hiç kimse beñzemez dutalum hezâr ola

Ķafîyyetü'l-Yâ'

438

Fe'ülün Fe'ülün Fe'ülün Fe'ül

- 1 Çü bî-men be-şad mübtelâ mî-revî²⁴⁶
Be-şad güne derd ü belâ mî-revî²⁴⁶
- 2 'Iyâdet kon ïn-câ be-yâ yek nefes
Be-câyi ki behr-i Hûdâ mî-revî²⁴⁷
- 3 Be-rev kîble-i kûy-i û kon taşâf
Dilâ ger be-râh-ı hûdâ mî-revî²⁴⁸
- 4 Çü ez-kûy-ı û murğ-ı cânem perî
Be-goftem zi-cennet kuca mî-revî²⁴⁹

²⁴⁶ Bensiz yüzlerce derd ve bela ile yüzlerce derde tutulmuşlara gidiyorsun.

²⁴⁷ Hastaları ziyaret ettikten sonra sanki Allah yoluna gidiyorsun gibi bir anda bana uğra.

²⁴⁸ Ey gönü'l eger doğru yolda gitmek istiyorsan git onun köyünün kiblesini tavaf et.

²⁴⁹ Onun köyünden gönü'l kuşum uçtuğunda cennetten nereye gidiyorsun dedim.

5 Sürûrî çü dîd ân leb-i âb-dâr
Be-yâ goft eger suy-i mâ mî-revî²⁵⁰

439

Nazîre-i Ahmed Paşa

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Servümüñ pâyine yüz surmeyeli âb gibi
Geçmişem done done aşağı gird-âb gibi
- 2 Leb-i şeftalüsün alma didi eyva baña yâr
Tañ mı pür-hûn gözüm ger ola 'unnâb gibi
- 3 İhtiyârumla degül kûyuña varmaç zülfüñ
Çeker ilter ilişüp boynuma ķullâb gibi
- 4 Şerha şerha idüben gövdemi eyler nîme
Keser aşar müje çengâline ķaşşâb gibi
- 5 Kim ki iħlâş ile ṭapmazsa yüzüñe şanemâ
Ka'be'den dönse yeridür yüzü mihrâb gibi
- 6 Gice gündüz çü görünmez baña ol mihr ü mehüm
Nûr yok çeşmûme gündüz gicede h̄âb gibi
- 7 Yapdı tedrîc ile Hâk yir ü gögi kâdir iken
Ey Sürûrî her işüñ bitmesi yâb yâb gibi

440

Nazîre-i Vaşî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Gitdi ɣulmetde ɣodi dün ol meh-i tâbân beni
Añmadı bu kara günde ol yüzü raħşân beni
 - 2 Düşmişem câh-ı ȡam u zindân-ı hecre vaşl umup
Umaram Yûsuf gibi sultân ide zindân beni
- (89a)

²⁵⁰ O tatlı dudaklı Sürûrî'yi görünce, gel dedi. Eğer gidiyorsan bize doğru git.

- 3 Sāgar aǵzuñ öpdi içdüm ǵana ǵana ǵanını
Tañ degül her dem tutarsa dostum ol ǵan beni
- 4 Müşkil oldum kim baña kimse tedārük idemez
Bir ǵaceb ḥayrān olur her kim göre ḥayrān beni
- 5 Ḥū dutupdur derd-i yār ile ṭabibā ǵaste-dil
Koma bi'llāhi gider bed-ḥū ider dermān beni
- 6 Üşdi mürde cisme kūyında ürdi segleri
Kabrüme geldi du'ā ider añup yārān beni
- 7 Ey Sürûrı gerçi her ǵasık baña bir dīvdür
Ol Süleymān deftere yazar ser-i dīvān beni

441

Mef ǵülü Fā' ilātū Mefā' ǵülü Fā' ilün

- 1 Dil ǵaste oldı hecr ile añmaz o yār anı
Yā Rab fera' uyħularından uyar anı
- 2 Sevdā-yı ǵin eyleme eyle dile nažar
Pür-naķş u şüret eyledi her bir nigār anı
- 3 Yār-ı ǵarıbe olalıdan mübtelā göñül
Dutdı ǵarıb derd ile her bir diyār anı
- 4 Hercāyi olmasayıdı göñül ol nigārumuz
Nevbet saña gelüp idemezdüñ şikār anı
- 5 Uşlatdı gibi idi Sürûrı'yi cevr-i čerħ
Dīvāne eyledi yine faşl-ı bahār anı

442

Nazır-e-i Necāti

Mef ǵülü Fā' ilātū Mefā' ǵülü Fā' ilün

- 1 Gül öykünüp yüzüñe çü yil verhem eyledi
Yurtardı gül yüzini durup dirhem eyledi

- 2 Gonçe şabā şovukluğunu göricek şehir
Açılmadı yüz aşağı boynın ḥam eyledi
- 3 İncinme bülbüle didüm idi güle didi
Ol göz yaşıyla üstüme geldi nem eyledi
- 4 Emsem idi lebüñ bu benüm ḥaste gönlüme
Ef̄ ī şacuñla bir oluben emsem eyledi
- (89a)
- 5 Bir yerli kuri kuş idi aḡyār ol nigār
Bu dāne dāne eşkümi aña yem eyledi
- 6 Mey görmedük şūfi içecek la‘ li yādına
Miskinüñ urdı başına ol sersem eyledi
- 7 Ḍamgīn iken vişalinüñ ismiyle şād idüp
Bir ad döküp Sürūri ḫulin ḥürrem eyledi

443**Nazīre-i Necātī**

Mef̄ ūlü Fā‘ ilātū Mefā‘ ȳlü Fā‘ ilün

- 1 Mecrūh iken anuñçün o şeh merhem eyledi
Öldürdi ben ḫulin dimeyeler kem eyledi
- 2 ‘Ayunum ‘alem çeküp bu göñül şāhı āhdan
Fethini şābelendirübén ‘ālem eyledi
- 3 Yüzi kara rakībe bulaşdı çü renge ‘aşk
Beñzer bozartdı bir paracık ādem eyledi
- 4 Ecvef misāl düşmene nāķış disem şahīh
Med itdi bende bār-ı ǵamın müdğam eyledi
- 5 Olup riķāb ayağını öpmek diler hilāl
Kaddin Sürūri gibi anuñçün ḥam eyledi

444

[Nazîre-i Necâti]

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

- 1 Tende derdüñle olur mı dile rahat bâkî
Çünkü olmaz şanemâ ademe şîhhat bâkî
- 2 Mâ-hâzar piş-keşümdür saña cân ile göñül
Cân u baş üstine cânâneye hîdmet bâkî
- 3 Bâgda turma peri-rûlar ile iş eyle
Olmadı ademe çün hûr ile cennet bâkî
- 4 Dâ'îmâ şîhhat ile olmaz ise şâdîlik
Vahşet itme be göñül derd ile miñnet bâkî
- 5 Şohbet-i zîkr idicek şohbet-i mey fîkr eyler
No'la meclisde Sürûrî dise şohbet bâkî

445

Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilâtün Fâ ilün

- 1 Kanı ol demler ki bir hoş dilsitânum var idi
Bu dil-i tenhâma mû'nis yâr-ı cânum var idi
(90a)
- 2 Sîne-i a'dâ siper olmazdı tîr-i âhuma
Kim benüm bir tîz ü nâzük hoş sinânum var idi
- 3 Şimdi ay u yıl geçer bir dem beni yâd eylemez
Ol kim utanmaz diyü yañlış gümânum var idi
- 4 Sen şehe kûl olmuş iken pâdişâh-ı aşk idüm
Dûd-ı âhumdan başumda sâyebânum var idi
- 5 Ey Sürûrî bu göñül mecnûn-ı aşk olduğu dem
Guşşa vü ûgam bilmez idi hoş zebânum var idi

446

Nazîre-i Şâlih Çelebi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Sun baña sâkî şarâbuñ şâfini vü çirkini
Görmeyem tâ kim cihânda güşsa diyen çirkini
- 2 Yâr ağzin gerçi öperdi şûrahi rağmuma
Kâna kâna kanını içüp anuñ aldum kini
- 3 Çak depesinde ururlar ta‘ ne daşın tâcuña
Şûfiyâ yigrek degül mi urmağ anuñ terkini
- 4 Öykünürse kaddüne şimşâd ger şehrîlenüp
Añma baña şol yabanda büyümüş tağ Türkini
- 5 Ey hilâl-ebrû günü beñzetedgümçün yüzüne
Çerha girüp göklere döndürdi mehves börkini
- 6 Ağzı yırık şoncenüñ bülbülde yañsaķdur katı
İhtiyâr it dostum hem sırruñ ağzı berkini
- 7 Ey Sûrûri güşsa bebrinüñ çıkardum postın
Şîr-i meyden tâ ki giydüm şirtuma iç kürkini

447

Nazîre-i Şahîdî

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 Beñzedürler yüzüne çün güneşi gâh gehi
Yiridür şâd oluben göklere atsa külehi
- 2 ‘ Aşkdan kimse ħalâş olmaz ecel gibi irür
Eylemez farķ gedâdan şanemâ pâdişehi
- 3 Yüzüne hiç muķabil olımaz şems-i felek
Gerçi yıldızlar olupdur anuñ ey meh sipehi
- 4 Göricek devrde şevk ile semâ‘ eyledüğüñ
Râkş idüp çerhe girer bu feleküñ mihr ü mehi

(90b)

- 5 Hüsн ile neşv ü nemā bulduñ idersen reftār
Kuriya қala yirinde görübен serv-i sehi
- 6 Her қadeh devr idicek yārumı aǵyār öper
İçerem hecr ile ben zehri zihī devr zihī
- 7 Öldürürseň seveni қoma Sürûrî'yi de sağ
Seni sevdüğü degül mi anuñ ancağ günehi

448

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

- 1 Nāle vü feryāddur bu һaste cān eglencesi
Kim olur bimāruñ āh ile fiğān eglencesi
- 2 Kīmyāger gibi gönlüm kūnc-i vaşluñ fikr ider
Işşı itmez қuru sevdādur hemān eglencesi
- 3 ‘Arızuñ ābında ne’yler bu göñül didüm didi
Murg-1 ābinüñ olur āb-1 revān eglencesi
- 4 Āhumı tīr eyledüm қaddüm kemān ey pehlevān
Sen şehüñ tā ola ol tīr ü kemān eglencesi
- 5 Murg-1 cān uçmańda iken kūyuñ añar diñlenür
Kim konak fikri olur çün kārbān eglencesi
- 6 İltifat itmez seg-i kūyuñ bu cism-i lā-ǵara
Kelbüñ olmaz çünki köhne üstühān eglencesi
- 7 Leblerüñ pür-ḥūn göñülde gün yüzüñden renk alur
Kıymet olmaz la‘ le ger olmasa қan eglencesi
- 8 Қışşa-i ‘aşķuñ ile cānā eglenür bī-kār dil
Çün olur āvārelerüñ dāsitānı eglencesi
- 9 Bu Sürûrî bağlanur meydānda bend-i zülf ile
Cān-bāzuñ çünki olur rismān eglencesi

449

Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilün

- 1 Fürkatüñde benüm āhum felegi yāre yeñi
Tīg-i hicrān ile sīnemde olan yāre yeñi
- 2 Cigerüm pāresine kılmağa bir pāre devā
Va^c de kılmış idi ammā o da bir pāre yeñi
- 3 Leblerüñden dilinüñ derdine dermān bulımaz
Yoğ durur bencileyin haste vü bī-çāre yeñi
- (91a)
- 4 Dostum seyr-i çemen kılmağa yanuñca senüñ
Olmaya yār-ı muvāfiķ dil-i āvāre yeñi
- 5 Yāri āgyār ile şī'inde eger her dā 'im
Yārveş meyl-i Sürūrī dahı aqyāre yeñi

450

Mef ūlü Mefā^c ūlü Mefā^c ūlü Fe^c ūlün

- 1 Gün gibi idelen berü ol māh žuhūrı
Meh-pārelerüñ zerre ḫadar ḫalmadı nūrı
- 2 Kūyuñ nice nisbet idem ey dost bihişte
İnsāf idelüm yok mı durur ḥayli ḫuşūrı
- 3 'Uşşāka rakīb olmasına bulmadı çāre
Nā-çārlaruz şabr idelüm biz de żarūrı
- 4 Kūyuñda tecelli-i cemālüni bulurken
Dil ne'ylesün ey cān melek ü cennet ü hūrī
- 5 Vaşl olalıdan yār ile mensüb sürürem
'Ālemde 'aceb mi adum aňulsa Sürūrī

451

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Künc-i mihnetde ne tañ ‘îş itse dil sultân gibi
Kim anuñ bir hemdemi vardur ǵam-ı cānān gibi
- 2 Sen güzelden bilmezem muṭrib ne serdir nâye kim
Dem-be-dem feryâda başlar ‘âşık-ı nâlan gibi
- 3 Nakş-i hüsnüñ levhasından günülemek maḥv oldu
Eşk-i çeşmüm gerçi kim olmuş durur ǵufan gibi
- 4 Muşhaf-ı hüsnüñ görüp bustân içinde servi gör
Durmayup başın şalar Kur’ân oğur oğlan gibi
- 5 Zutmet-i ǵamda Sürûrî cān virürse tañ degül
Çün bulunmaz la‘l-i nâbuñ çeşme-i hayvân gibi

452

Mefâ‘ ilün Fe‘ ilâtün Mefâ‘ ilün Fe‘ ilün

- 1 Bu ǵalbi eyledi ǵâlış şafâ-yı cevher-i mey
Ki ǵulle-i ǵamdan eritdi anı dū sâgar-ı mey
 - 2 ǵâbâb şanma şarâb üzre görinen bilkim
Semâ-i bâdiyede tâli‘ oldu ǵhter-i mey
- (91b)
- 3 Meyüñ ki bir ǵadehi vezn olına biñ direme
Katında ehl-i dilüñ olmaya berâber-i mey
 - 4 ǵarâr ǵılmaz idi bâhr-i tende geşti‘-i rûh
Bu rûzgâr-ı ǵam içre olmasayı lenger-i mey
 - 5 Faķır iken nice şâhâne dil-bere irgürdi
‘Aceb midür bu Sürûrî olur ise çâker-i mey

453

Fa^c ilätün Fa^c ilätün Fa^c ilätün Fa^c ilün

- 1 Gūşa almağ yok vefā dirse anuñ sövgendini
Durduğu ile vefadur kendini sev kendini
- 2 Bu şınık gönlüm şarardum tāzelerdüm cānumı
Başum için virse bir pāre baña dübendini
- 3 Pīr-i ḥamuñ ider şadā deyr-i yārla nūş eyle cām
Ey göñül gel dutalum her demde pīrūñ pendini
- 4 Ol periye ‘ālem-i rū ’yāda görinür nazīr
Yā meger mir’āt içinde göreler mānendini
- 5 Cām-ı Cem içre meger kim ol gül efsūn eylemiş
Bu Sürūrī içmedin anı yitürdi kendini

454

Nazīre-i Necātī

Fa^c ilätün Fa^c ilätün Fa^c ilätün Fa^c ilün

- 1 Âşinā kim ben senüñ yād itmegil yād it beni
Kul idin ey serv-i nāzum ġamdan āzād it beni
- 2 Yoğ liyākat bende kim zikr eyleye sen nāmumuñ
Luṭf idüp bārī göñülden gāh ki yād it beni
- 3 ‘Aklumuñ ma‘ mūr kılduğu emeller hānesin
‘Aşķuñi gönder ḥarāb itsün sen ābād it beni
- 4 Tişe-i şabr ile deldüm Hüsrevā kūh-ı ġamuñ
Ey lebi şirin şanem Ferhād'a üstād it beni
- 5 Bu gice tenhā yatur ġamsuz Sürūrī dostum
Gönderüp ey mūnis-i cān anı dil-şād it beni

455

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- (92a)
- 1 Yakladığı mülk dili zulm ile şâhum neyiki
Beni zultmetde köyüp gitdiği mâhum neyiki
 - 2 Her kişi dost bilür anı ki kendüyi seve
Beni zultmetde köyüp gitdiği mâhum neyiki
 - 3 Gerçi çoğuz dolanur çerhi fiğānum ile bile
Bulıma ol meh-i bed-mihri bu āhum neyiki
 - 4 Şu^c le-i āhum ile ‘ālem olurken pür-nûr
Hechrûn ile karañu olduğu râhum neyiki
 - 5 ‘Askeri çoğ olañuñ şevketi artar çün kim
Bu Sürûri ķulin öldürdüğü şâhum neyiki

456

Nazîre-i Ca^c fer Çelebi

Fa^c ilâtün Fa^c ilâtün Fa^c ilâtün Fa^c ilün

- 1 Ben vücûda gelmeyüp ma^c dûm olaydum kâşki^ī
Çünkü geldüm bâri bir mahdûm olaydum kâşki^ī
- 2 Derdüñ ile kim ki mahmûm ola mat^c un olmaz ol
Gayrı derdüñden ise mahrûm olaydum kâşki^ī
- 3 Yâr-ı vehhâmum virür çün emr-i vехmîye vücûd
Ol vücûd için dilâ mevhûm olaydum kâşki^ī
- 4 Yâr şûfidür çü yimez sîr ey göñül dime
Dost bağında biter bir şûm olaydum kâşki^ī
- 5 Gördi almaz ‘aynına yek-dâne dürri didi eşk
Pâyine ħalħal içün manzûm olaydum kâşki^ī
- 6 Koşulur her şûma çünkîm eyler anı bahtlu
Bende yâra yâr olur bir şûm olaydum kâşki^ī

- 7 Ey Sürûrî mûma mühr urur çün ol bî-mihr-i yâr
 Bir nişân-ı nâmî içün mûm olaydum kâşkî

457

Nazîre-i Diger [Ca' fer Çelebi]

Fa' ilâtün Fa' ilâtün Fa' ilâtün Fa' ilün

- 1 Çekmeyeydüm hecrini ma' dûm olaydum kâşkî
 Bâri fehm-i gûşadan mahrum olaydum kâşkî
- 2 Bûm çün genc ile olur künc-i virân içre cem'
 Künc-i yâri bulmağ içün bûm olaydum kâşkî
- 3 Yıl gibi esdi yirinde kâldı kum gibi rakîb
 Yâr yirinde kâlaydum kum olaydum kâşkî
- 4 Kanda bir mezmûm olsa dil-bere memdûhdur
 Nâmumî añaydı tek mezmûm olaydum kâşkî
- (92b)
- 5 Hîfzî muhkemdür çü hâtırdan gidermez bildügin
 Yâr-ı ateşmendüme ma'lûm olaydum kâşkî
- 6 Tamga ile bilinür şol nesne kim şâhî ola
 Bende dâg-ı yâr ile mevsûm olaydum kâşkî
- 7 Fürkatinde olmayınca kâlmaz imiş merhamet
 Ey Sürûrî meyyit-i merhem olaydum kâşkî

458

Mef'ülü Mefâ'ılıü Mefâ'ılıü Fe'ülün

- 1 Ol Mîşr-ı hüsün şâhî olan Yûsuf-ı şâni
 Kim görse yüzin Yûsuf olurdı aña şâni
- 2 Mâh eyler imiş karz-ı hüsün mihr-i ruhîndan
 Bâzâr-ı hüsünde açalıdan o dükâni
- 3 Habs eylese dil tañ mı okın mağbes-i tende
 Kim sînemüñ içinde aña oldu o câni

- 4 Âsân idî cân terkini urmaç anuñ içün
Ammâ n'idelüm lâzım olur görmemek anı
- 5 Çün gülşen-i hüsn içre ol oldı gül-i ra' nā
Bûlbûl gibi depretdi Sürûrî de zebâni

459

Nazîre-i Na'î

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Dil gerçi çok diyârı müsâfirlik eyledi
Ka' be kapuñ görince mücâvirlik eyledi
- 2 Pür-nûr kıldı 'ârızi âbında ruhların
Âb içre yaâdî âteşî sahîrlik eyledi
- 3 Guşşâñ çerîsi olmuş idî gerçi ķalib ķalib
Dağıtdı vasl emîri bahâdirlik eyledi
- 4 Cevrûñ 'aceb mi ni' metini eylese mezîd
Încinmeyüp göñül aña şâkirlik eyledi
- 5 Bir dürlü dahı olur idî bu şikeste-dil
Zülfüñ gelüp biraz aña câbirlik eyledi
- 6 Ceyş-i ǵamuñ muṭî' em olaldan dil-i faķîr
Hâyıl u hisâmla hâyılı ekâbirlik eyledi
- 7 İş bu Sürûrî yâre yazup şî'r-i derd-nâk
'Arz itdi hâlin adını şâ'irlîk eyledi

(93a)

460

Nazîre-i Diger [Na'î]

Mef' ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Cüzvî vefâyi zülfî bu hâtiırlik eyledi
Bir pârecik o fâtire 'âtiırlik eyledi
- 2 İslâm'la gelür idî inşâfa ol hâbi'b
Ammâ rakîb ortada kâfirlik eyledi

- 3 Şimden girü kapuñda ḫo olsun göñül mukîm
Yiter diyär-i ḡamda müsâfirlilik eyledi
- 4 Deryâ-yı hecre ḡarķ olur idüm ḥayâl-i dost
Hîzr oldı ten ḥalâşına ḥâzırılık eyledi
- 5 Şâyed okuya şî' rümi nâmun aña diyü
İş bu Sürûri şan' atı şâ' irlilik eyledi

461**[Nazîre-i Kadiri]**

Fa' ilâtün Fa' ilâtün Fa' ilâtün Fa' ilün

- 1 Ol ṭabîb-i cân u dil bu ḥastesin yâd eyledi
Hâtırum şormağ'a gönderdi ḡamın şâd eyledi
- 2 Raḥmet üstâdına olsun ol cefâ-ḥû yârumuñ
Kim beni cevr ü cefâ çekmede üstâd eyledi
- 3 Kulluğın arturdı ol şâhuñ yolında Husrevâ
Gerçi her demde anı ol servüm âzâd eyledi
- 4 Ol perī cinn-i ḡama yir itdi virân göñlümi
Bu ḥarâbe olmış lutf ile âbâd eyledi
- 5 Ey Sürûri ṭâli'-i bedden şikâyet eyleme
Her ne ḳildiysa saña ol çeşm-i cellâd eyledi

462

Fa' ilâtün Fa' ilâtün Fa' ilâtün Fa' ilün

- 1 Şâh-i aşkuñ gerçi dil tahtında sultândur Memî
Lîk zûlm-i hecr ile ten mülki virândur Memî
- 2 'Ömr-i sermed bulsa ṭañ mi la'l-i nâbüñ nûş idem
Çün leb-i şeker-feşânuñ âb-i ḥayvândur Memî
- 3 Göreli gülşende rûyuñ ḡonçeler dem-bestedür
Ağız açup hüsnüne gül dahı ḥayrândur Memî

- (93b)
- 4 Şuriş-i nâz ile ṭoldursa ‘aceb mi ‘âlemi
Fenn-i şîve içre çün ğayetde fettândur Memi
- 5 Ḥasret-i rûyuñla kârı bu Sürûrî hastenüñ
Gâh zâr u gâh feryâd u geh efgândur Memî

463

Fa‘ ilâtün Fa‘ ilâtün Fa‘ ilâtün Fa‘ ilün

- 1 Gördüm uyuz it gibi ağıyârı yâra siñledi
Başına taş urdum ayağı götürdü çeñledi
- 2 Yâr öldürmek için añdı gibi ben hastesin
Hâyır ola ey dil hele muhkem ķulağum çîñladı
- 3 Sevdüğüm gizler idüm ol cefâ-ḥûdan velî
Gördüğümce anı kef kef geçdüğümden añladı
- 4 Yâr meyl itdi gibi baña seg-i kûyi anuñ
Dinmeyüp efgânuma ķulağ uruben diñledi
- 5 Ummaz iken vaşl-ı yâri bu gice fırsat bulup
Añşamın şayd eyleyüp uşbu Sürûrî tañladı

464

Nâzîre-i Lami‘î Çelebi

Mef ülü Fâ‘ ilâtü Mefâ‘ ilü Fâ‘ ilün

- 1 Bulmadı sa‘y ile bu dil ârâyı arayı
Aradı her ârâyı dil-ârâyı arayı
- 2 Efkârda bulunmadı sırr-ı dehân-ı yâr
Uşandı ehl-i ‘akl olan arayı arayı
- 3 Cân-bâhs iken lebi beni öldürdü hikmetin
Şormağa gitdi âh Mesîhâ’yı arayı
- 4 Gavvâş-ı dil o lü’lüye ṭâlib olalıdan
Ṭâlib gezer semek gibi deryâyı arayı

- 5 Her yañe gösterür yüzü yüz virmeyüp baña
Düşdi yüzüm yire gül-i ra' nayı arayı
- 6 Şevk-i lebüñle bâde ayañdan çıkışup müdâm
Çâk başa çıktı sen lebi şahbâyi arayı
- 7 Hercâyidür gelür saña dahı Sürûrî yâr
Yohsa giderdün arayı hercâyi arayı

465**Nazîre-i Fakîri**

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- (94a)
- 1 ' Aklumı aldı mey-i la' lüñ beni denk eyledi
Baña bu keyfiyyeti ne berş u ne benk eyledi
- 2 ' Aybin urdı yüzine beñzi kızardı güllerüñ
Al ile ol lâle-ruh gülşende hoş renk eyledi
- 3 Gönlümüñ feryâdı cânâ yir yuziñ dutup tamâm
Şimdi göge çıktı varup a' da âhenk eyledi
- 4 Tâli' i dönüp başı çigzindi düşdi yıldızı
Bu felek tek durmayup âhumla çün cenk eyledi
- 5 Açılp gul gibi her hâr ile bülbülves ötüp
Bu Sürûrî'yi o gonçe katı dil-tenk eyledi

466**Nazîre-i Şem'i**

Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün Mefâ' ilün

- 1 Sarâb-ı la' lle bizi şivar iseñ no'la ey sâkiñ
İki gözüm bu 'âlemde bir eylükdür kalan bâkiñ
- 2 Taçulsun encüm-i eşküm gibi ağıyar yanuñdan
Dutarsın ey kamer gün gibi tenhâ çünki âfağı

- 3 Koyar bu halkı gerçi hîle ile halvete zâhid
Çıkarur perdeden bir darb ile gül-bânk-ı ‘uşşâkı
- 4 Rakîbâ körlüğünə gözlerüm yârûn yüzin gözler
Gerek göz yum tahammül kıl gerek çıksun gözün ķakı
- 5 Sürûrî tâkatum tâk oldı ebrûlarına senden
Görelden gözler üstinde bu gözüm ol iki tâkı

467

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Kabrüm üstinde benüm cânâ bulutlar ağladı
Gökde ra‘ d âh itdi yirde lâle bagrün tâgladı
- 2 Büy-i zülfüñden benefşe oldu dîvâne meger
Bağbân uşlatmağ içün anı ipe bağladı
- 3 Taşdı köpürdi şırışküm seyline irdüm diyü
Nil gibi gözüm içün ey dost yâ gülşen çagladı
- 4 Yağlı kayık gibi çeşmüm bahr-i eşk içre yürüür
Kirpigüm oldı gözüñ dil iç yağıyla yağladı
- 5 Güne bakan kimsenüñ gerçi gözinden yaş akar
Bu Sürûrî gün yüzüñe bakmayaldan ağladı

(94b)

468

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

- 1 ‘Aşk şâhı ķodı der-bend-i ǵama Ferhâd’ı
Dönse ger տabl şadâsına no’la feryâdı
- 2 Baña bî-dâd ola Şîrîn ola ǵayrıllara dâd
Hüsrevâ var mı bunuñ bir göre տali dâdı
- 3 Kanķı ķuldur ki o şehden diler âzâd olmak
Bend-i zülfî çün anuñ bende ider âzâdı

4 Gideli ḥayli ḥayālūn göñül olmışdı ḥarāb
Gele ma' mûr ide şehā bu ḥarāb ābādı

5 Pâye-i 'aşka ḫadem başa Sürûrî adum
Her tarafdan ǵam ider aña mübârek bâdı

469

Nazîre-i Ḥayâlî

Mef ǵulü Mefâ' ǵlü Mefâ' ǵlü Fe' ǵulün

1 Ol ǵaşı kemân çevr elini ḥayli uzatdı
Çâk câna ǵokındı oğını ḥayli uz atdı

2 Biz dahı seni yaradanuñ ǵuliyuz ey dost
Bir kez dimedüñ bunı dahı Tañrı yaratdı

3 Ardınca giderdüm n'idem ol h̄âce-i cânuñ
Kodı yolu bâzâra gidip ben ǵuli şatdı

4 Gerçi ki şabâ ǵarşu eserdi şavururdı
Āhum yilini göreliden ǵaylıce yatdı

5 Gördi bu Sürûrîyi yatur tekyede 'üryân
Ol pîr olası ǵalı-ı cihân gibi donatdı

470

Mef ǵulü Fâ' ilâtü Mefâ' ǵlü Fâ' ilün

1 Dellâkde görince gözüm aǵ bilegi
Keskinlenür dil aña olur şan o bilegi

2 Sen şâha ol ki söz geçirüp kâmrân ola
Kadre irür gibi dutulur cümle dilegi

3 Unutma eski ǵulları in' ām-ı 'āmmidan
Olduñsa no'la ǵüsnilé mahbûblar begi

4 Sevmek gerek egerçi kişi cümleden yegin
Ben bildügüm bu sevmemedür cümleden yeñi

- 5 Çok söyledik yalani anı sevmezem diyü
Dirseñ Sürûrî kimse inanmaya gerceğî
(95a)

471

Nazîre-i Hayâlî

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 İhtiyâr itseñ ƙanâ' at gûşesin ' ankâ gibi
Ey göñül eflâk olurdı menzilüñ ' İsâ gibi
- 2 İhtişâr evlâdur ammâ yâr ile olan kelîm
Hûbdur bastı kelâm eylerse ger Mûsâ gibi
- 3 Âhiret ƙardaşı olurduk senüñle şûfiyâ
' İş u ' işaretde bizi terk eyleseñ dünyâ gibi
- 4 Şol ki nûr-ı feyzini ' âm eylese ' âlem'lere
Göge çıkışa yiridür mihr-i cihân-ârâ gibi
- 5 Şan' atı ancak Sürûrî'nün güzel sevmek degül
Ol da bir eglencesidür şî'r ile inşâ gibi

472

Nazîre-i Diger [Hayâlî]

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Kûyuñuñ la' l eylese ṭañ mı Hudâ her ṭaşını
Kana ǵark itdi gözüm çün kim içini ṭaşını
- 2 Gönlüm aldı gitdi şabr u ' akl u ṭâkat rahtını
Hâne-i cismi ɭodi tenhâ ṭışını ṭaşını
- 3 Ȇâlibâ tedbir iderler ķatline ben hastenüñ
Söylesür ķaşları çatup birbirine başını
- 4 Ravzaya girmez şırâṭ üzre ɭoyup Ferhâd'ı dil
Yol degül yolda ɭoyup gitmek kişi yoldasını
- 5 ' Aynına almaz şalındırmaz cihânı kirpüge
Kim ki yârûñ ey Sürûrî göre göz ü ķaşını

473

Mefā' īlün Mefā' īlün Fe' ūlün

- 1 Kuçarken düşde dil-dārı no'laydı
Uyana kişi қoynında bulaydı
 - 2 Maḥabbet olmaz idi bende zā' il
Güzellik sende ger bākī қalaydı
 - 3 Yaḳam yārūn dikerdüm dāmenine
Eger bir kez elüm aña ileydi
 - 4 Terāḥhüm eyler idi ol ḥabībüm
Benüm ger çekdüğüm derdi bileydi
- (95b)
- 5 Rakīb ol yāra cānumdur dir imiş
Sürūrī cānını anuñ alaydı

474

Mef ūlü Mefā' īlü Mefā' īlü Fe' ūlün

- 1 Yād-ı leb-i meygūn ile ṭoldı şurāḥī
Rind olan olursa 'aceb olmaya mübāhi
- 2 Zülf ü ruḥuñi kim ki naṣargāh idinürse
Ferhunde olur dā 'im anuñ şām u şabāḥı
- 3 Bir pādişeh-i hüsn silahdāra ƙul oldum
Kim ǵamzesidür 'aşıkı қatline silāḥı
- 4 Keyfiyyet-i meygūn lebüñi aňlasa şūfī
Nūş eyler idi rāḥat olup şu gibi rāḥı
- 5 Ger şafha-i a' māl siyāh olsa Sürūrī
Ğam yime ki luṭf u ḥaḳ olur cürmüñe maḥı

475

Nazîre-i İshâk Çelebi

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Dâne-i ‘ömür ecel murğı yiüp erzen gibi
Gâh cismi şavurur bâd-ı fenâ harman gibi
- 2 Tolmasun dirseñ eger ten hânesi bâd-ı hevâ
Her heves için gözüñ açma dilâ revzen gibi
- 3 Hâm olan efsürdeler halvet ķalınca ihtiyyâr
Puhte olmağa dilâ bir yer kanı gülhan gibi
- 4 Boğazı ipli olup şinmaķdan eylerseñ hâzer
Aç gözlü olma baķup ellere sûzen gibi
- 5 Gözüñ aç nergisleyin ammâ çü şonça sâkit ol
Cümle ser-tâ-pâ zebân olsañ dahı sûsen gibi
- 6 Tîr-i düşmen girmesün dirseñ araya ey göñül
Dostuñla muhâkem it peyvendüñi çevşen gibi
- 7 Çün nazar kîlsañ Sürûrî dosta mestûr kîl
Baķmasun dirseñ saña her dostuñ düşmen gibi

476

[Nazîre-i İshâk Çelebi]

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

- 1 Dür gibi eşküm gelür çün dil-bere erzen gibi
Dûd-ı âhum kendini yile virür harman gibi
- (96a)
- 2 Ey ķası yâ ġamze bilmez ok takunacak rakîb
Duymadı tâ girmeyince gözine sûzen gibi
 - 3 Boynını burmış benefše gibi göm gök ‘âşıķam
Ey yüzü gül çekme gel kîlinç bîçaķ sûsen gibi
 - 4 Ey kemân-ebrû yabarlardan gelüp tîrûn senüñ
Bî-tekellüf hâne-i cisme girer odun gibi

- 5 Ey Sürûrî yâr ile her kâruñi rindâne kıł
 Halka duyurma riyâves şûfî gövden gibi

477

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Dimesünler zecr ü ķahri câna a' yâr eyledi
 Ey göñül her kârı ol yâr-ı sitemkâr eyledi
- 2 Nice bâzâr idüm ol ķarârsuz ile bilmezem
 Naķd-i ķalbüm aldı evvel döndi inkâr eyledi
- 3 Yârûñ ağzin umaram bûse vire yok dimeye
 Ol Ȑudâ ҳakkı ki yokdan 'âlemi var eyledi
- 4 Emr idüp 'uşşâķinuñ ķalbine añmamış beni
 'Âşıkümdür dimege beñzer beni 'âr eyledi
- 5 Mübtelâ olmış degülken 'aşkına bî-kâr idüm
 'Aşk derdi ey Sürûrî cânuma kâr eyledi

478

Nazîre-i Ahmed Paşa

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Gül yüzüñ կoyup eyâ ǵonçe varup gül dikeni
 Yiridür şançar ise һançere ger gül dikeni
- 2 Öldürürsin severem dirsem ölürum dimesem
 Ne'ylesün çâre nedür yâ seven ölsün mi seni
- 3 Sevdüğüm bilmez iken sözümi güş eyler idüñ
 'Arz-ı һâl idemedüm saña o dem vây beni
- 4 Ger կuçam ince bilin pireheni üstinden
 Cismüme һayli ǵalız olur anuñ pireheni
- 5 Gül yüzüñ kimse Sürûrî gibi vaşf eyleyimez
 Şanma ey ǵonçe-dehen bülbül ola her öteni

(96b)

479

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Dil-berā senden cüdā şabr u ƙarārum ƙalmadı
Şol ƙadar ƙıldum fiğān kim iktidārum ƙalmadı
- 2 Gülsen-i hüsnüñden irdü sitem-i bād-ı һazān
Bozdı bāg-ı ömrümi kim berg ü bārum ƙalmadı
- 3 Maḥrem idersin raķibî beñdeñi mahrūm idüp
Kullaruñ içinde itçe i᷇tibārum ƙalmadı
- 4 Gitdi dil-berile dil bi-kār ƙaldum bi-ƙarār
Olmadan özge benüm bir daḥı kārum ƙalmadı
- 5 Ey Sürûrî bahır-i eşk ü aşka olup āşinā
Öyle garık oldum ki ümmid-i kenārum ƙalmadı

480

Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilātün Fā‘ ilün

- 1 Gitdi dil-ber ey göñül şabr u ƙarāruñ ƙalmadı
Düşdün ardına meger kim iħtiyāruñ ƙalmadı
- 2 Dost hecri bir yaña biz yaña düşmen ḥandesi
Ağla ey dil andan artuk daḥı kāruñ ƙalmadı
- 3 Bi’llâh ey bād-ı şabā yāre irerseñ şaq esen
Di falān vîrānede şol dil-figāruñ ƙalmadı
- 4 Cismüñüñ ħäkin ṭağitdi ey gönüł bād-ı fenā
Kim hevā yüzinde bir ɬerre ġubāruñ ƙalmadı
- 5 Ey Sürûrî ağla kim ol sevr-i ra’ nādan cüdā
Ārzū-yi gülsen ü bāg u bahāruñ ƙalmadı

481

Mef̄ ülü Mefā' İlü Mefā' İlü Fē ülün

- 1 Çün zülfî mahabbet resenin boynuma tâkdı
Kûyına göñül eşküm ile şu gibi akdir
- 2 Naş idine tâ nâmûnî hâtem öpe destüñ
Gayretle başı taşa vü taşı başa kaçırdı
- 3 Seng ile külüng itmez idi ceng ile gavğa
Ferhâd girüp ortaya birbirine çakdı
- 4 Didüm yüzüme luğ ile bir bakmaduñ ey dost
Çatdı ķasını hîşm ile bir yüzüme bağırdı
- 5 Ten şehrine göz dutmadı ol mîr Sürûrî
Âhum odı nâ-gâh anı başdan başa yakdı

482

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Ey mu' anber kâkülüñ Rûm'uñ sevâd-ı a' ʐamî
Gösterür mir'ât-ı hüsnüñ on sekiz biñ 'âlemi
- 2 Halka halka sünbülüñ ɬam-ber-ɬam olmuşdur yatur
Ser-be-ser ser-ħalqa-i sevdâdur anuñ her ɬamî
- 3 Virme ey dil-ber rakîbe hâtem-i la' lüñ şakın
Dîve yaraşmaz Süleymân Nebî'nüñ hâtemî
- 4 Çeşm-i mestine uyup içsem mey-i la' lin no'la
Sîhr ile iżlâl ider ol çünkü ibn-i âdemî
- 5 Ey Sürûrî lebleri devrinde ɬaqt-ı sebz-i yâr
Hîzr'dur gûyâ ki almış destine câm-ı Cem'i

483

Nazîre-i Zâtî

Mef ülü Fâ' ilâtü Mefâ' îlü Fâ' ilün

- 1 Yârûn na' lçesi yiri vü naşş-ı kebkebi
Gök gibi yirûn oldu hilâl ile kevkebi
- 2 Çâk cânum ağzuma gelür idi şafâ ile
Gelse dehânuma eger anûn şeker lebi
- 3 Şâdi karîb olurdu baña ǵam ba' id olup
Ol pâdişâh-ı 'âlemüñ olsam mukaribi
- 4 Bu ķuşça cânumuz tuyûr-ı tende durmayup
Uçmaķ durur maḥalleñe ey hûr maṭlûbı
- 5 'Aşkuñ bedîhîdür nice setr ide bilesin
Bilür Sürûriyâ anı şibyân okur şabi

484

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Öldüğünden şoñra dikmezlerse sînem çâkını
Yaķa kül ide derûnum sûzı ķabrum hâkını
 - 2 Terk-i dîdâr eyleyüp şûfî dilermiş cenneti
Bu nażarsız eblehûn bi'llâh gör idrâkını
 - 3 Mâr-ı zülfüñ zehri ķahr ile helâk eyler beni
Luṭf idüp irgürmez iseñ leblerüñ tiryâkini
 - 4 Serv ü sünbül istemez dil ķadd ü zülfüñ var iken
Kim kişi seyr eylemez bâguñ ħas u hâşâkını
- (97b)
- 5 Saydveş eylerdi yanınca anuñ raķş u semâ'
Ger Sürûri görse boynında anuñ fitrâkını

485

Mef̄ ülü Mefā‘ ılü Mefā‘ ılü Fe‘ ülün

- 1 Tanbûrumı kûyuñda varup diñradayın mı
Yüzüñ görevin diyü ƙapuñ çiñradayın mı
- 2 Kaşd ide rakîbüñ çü sen āhuyı şikâra
Ol itüñ elinden alayın iñradayın mı
- 3 Tâ pâreleyüm gâv-ı rakîbi nażaruñda
Meydânda velî şîr-şîfat añradayın mı
- 4 Ger uyup o da baña rakîb-i seg urup taş
Var yûri sigâriñla diyü siñredeyin mi
- 5 Kûyında ceresveş dil-i nâlânı Sürûrı
Yârûñ segi boynına aşup çeñredeyin mi

486

Nažîre-i Zâtî

Mefā‘ ılün Mefā‘ ılün Mefā‘ ılün Mefā‘ ılün

- 1 Şafâ virdi dile mey çünkü şâfi câmdan geldi
Ziyâ virdi eve gün şavkî gûyâ Câm’dan geldi
- 2 Rakîb özin dutar hem-ser o serve bir pelîd iken
Şan anuñ tohımı yâ Bağdâd’dan yâ Şâm’dan geldi
- 3 Bu mürde cismüm üstine gelüp suñdı o ‘İsâ-dem
Yine bir tâze cân aña fem-i gûlfâmdan geldi
- 4 Sarâbuñ içmeyüp şâfin şunar dürdin süzer şûfi
Dilâ bu derd-i ser bize o dürd-âşâmdan geldi
- 5 No’la ikdâm idüp itmâm idersem vaşlinı çunkim
Merâmi hâşîl olmak âdemüñ ibrâmdan geldi
- 6 Müşelles var iken dimiş sarâba hâm şûfi hâm
Dilâ ta‘ zîr hadden aşduğrı ol hâmeden geldi

- 7 Sürûrî şî' ri kıl inşâ mu' ammâ fennin it ihyâ
Disünler Rûm'a Câmiî zinde olup Câm'dan geldi

487

Mefâ' îlün Mefâ' îlün Fe' ülün

- 1 Kazıtdı hâştı hüsnüñ anı çıktı
Velî anı anuñ yalani çıktı
(98a)
- 2 Rakîbe şu gibi içürdi tîğin
Zebân-ı seg gibi yalmanı çıktı
- 3 Kuloglıdur vefâ ide şanurdum
Bu bir nâz ehli şehr oğlanı çıktı
- 4 Bilürdük bedri çâk gûne muķabil
Velî az günde çok noķşanı çıktı
- 5 O cânuñ ķapusında bu Sürûrî
Şu deñlü durdu kim tâ câni çıktı

488

Mef' ülü Mefâ' îlü Mefâ' îlü Fe' ülün

- 1 Dil oda da hecr âtesi ile oda yandı
Bir derd ile āh eyledüm o dem o da yandı
- 2 Gökde gorinen şanma şafaq ola şebingâh
Çıkdı göge bu âteş-i âhum o da yandı
- 3 Yaşı ķuriyi yakdı vü deryâya irüşdi
Bir pâre benüm oduma cânâ o tayandı
- 4 Sen dişler idüñ la' lüñi dil cân çekişdi
Çok zecr ü cefâ çekdi göñül cândan uşandı
- 5 Hercâyiye düşsen dir idi ġayı Sürûrî
Âhir başına geldi ne kim ġayra o şandı

489

Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilün

- 1 Lebünüñ cān u göñül olsa no'la hem-nefesi
Kim olur ķanda ise ķanduñ eyā cān megesi
- 2 Kimse ķoymaz ķulaǵa vā^c iz-i şehrüñ sözini
Bunca ǵavǵalar ider bāri dutulsa nefesi
- 3 Çün kesilmez arası durmaz ańkar cūy-ı sırişk
Çıkdı gözümden igende bege ekmek aresi
- 4 Leb-i cān-bahsuña herkes dir ölmeli cānā
Meded andan dil ü cān-dādeye ey cān kesi
- 5 Gele ahşam ile bir gün çü Sürüri^ı'ye o māh
Şevk-ı ruhsarı ile gündüze döner gicesi

(98b)

490

[Nazire-i Şeyhi]

Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilätün Fe^c ilün

- 1 Gün yüzüñ olalı her gice bu 'aynum ķameri
Aya ṭańı yoǵ anuñ yıldızı ķılmaz nażarı
- 2 Öykünür geh lebine gāh ezilür ǵabǵabına
Ezerem kellesin anuñ baňa aňmaň şekeri
- 3 Zülfüñüñ dilde hevāsı eser idi һoş-bū
Yoǵ idi bād-ı şabānuñ daḥı cānā eſeri
- 4 Şol ķadar urdı baňa tīr o kemān-ebrū kim
Cisme peykānları geydürdi demürden siperi
- 5 Kemerı ķuçsa Sürüri^ı no'la ol śim-teni
Dolanup ķuçar anı her kim ola śim ü zeri

491

Fā` ilātūn Fā` ilātūn Fā` ilātūn Fā` ilūn

- 1 Hāk-i pāyūñ tāç iden başdan dil evbāş idi
Ser-te-ser ser-cümle nergis gerçi hāzır bāş idi
- 2 Uğraşurđı oklaruñ cān u dile ey ķaşı yā
Dün gice kūyuñda görseñ bir `aceb ugраş idi
- 3 Nālemi guş idicek geldi fiğāna ṭağlar
Her birinüñ gerçi dil-ber gibi bağıri ṭaş idi
- 4 Tīg-i āhumla yarardum kim žarar ķaşd eylese
Āh tutdı ne'yleyem gerçi yarar yoldaş idi
- 5 Kīmyā-yı `aşķ ile cānā yüzin zer eyledi
Bu Sürûrî gerçi kim bir müflis u ḫallāş idi

492

Nażire-i Emri

Mefā` ilūn Mefā` ilūn Mefā` ilūn Mefā` ilūn

- 1 Çün ol ebrū-kemānum gitdi çeşmünden nihān oldu
Batup her bir müje bu `aynuma tīr u sinān oldu
 - 2 Bu ḫarn içinde hep kırdı geçürdi cümle `uşşāķı
Gören ol nev-civān tizcek nice şāhib-ķirān oldu
 - 3 Cefā tīgi ile çün sīnemi çāk itdi ol hūnī
Bilendi derd-i `aşķum cümle esrārum `ayān oldu
 - 4 Rakībe seg misin ādem misin dimezdi bir ādem
Çün itdūñ i`tibārı aña şimden bir fulān oldu
 - 5 Қadeh dutduķda gördüm `ālemüñ ben cümle esrārin
Bu tārīħ içre şan kim cām-ı mir`atü'z-zamān oldu
- (99a)
- 6 Felek ķavs-ı kuzahdan olalı meydānda tīr-endāz
Havādiş-i tīrine heb merdüm-i `ālem nişān oldu

- 7 Sürûrî ol kişi irür o şahuñ pây-ı bûsına
Yolında baş köyup cân virdi hâk-i âsitân oldı

493

Nazîre-i HayâlîFe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

- 1 Hüsrevüñ ‘aşkına Şîrîn urucağ bünyâdı
Dutdu taş işine Ferhâd diyen ırğadı
- 2 Şöhret-i ‘aşk ider şâha gedâyi hem-nâm
Bir degül mi körüñüz Hüsrev ile Ferhâd’ı
- 3 Dâd-ı Haķdur bu maḥabbet göre Ferhâd’uñ işin
Kâr-ı ‘aşkı aña öğretme diye üstâdı
- 4 Ağzı dadını bilen çünkü zene meyl itmez
Yarım ağız dimedüm var ola şîrîn dadı
- 5 Başlamış yaz Sürûrî yine bir kaşr-ı vefâ
Dilerem Haķdan anuñ berk ola bünyâdı

494

Nazîre-i NûrîFâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

- 1 Bâd başdan çözse ‘ömrüm sünbül-i pûr-çînûñi
Kurtarurdu bendden ol bir nice miskinûñi
- 2 Göz göre elden ayağ şunup çıkar âhir beşe
Gösterüp bâde senüñ al ruh-ı rengînûñi
- 3 Nakş ile şüret uğurlarsın nigârumdan çü sen
‘Âkîbet âhum bozar ey âyne âyinûñi
- 4 Zülfüñ altında ruhuñ görüp nice kâfir diyem
Ey müselmân beççe çün gizlü dutarsın dinüñi
- 5 ‘Aşk nûrı sineñi kıldı Sürûrî çünkü pûr
Nûr u İmân ile Haķ kılsun münevver sineñi

495

Nazîre-i Şa'îrî

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Ne gün kim görmese çeşmüm o mihr-i 'âlem-ârâyı
Giderler yire vü göge yaşumla âhum arayı
- 2 Beni çün ok̄ gibi atdı yabana ol kemân-ebrû
Kuruldı yâ gibi cismüm katı oldı başum kayı
- (99b) 3 Baña ger râ kaşun terk eyle râyi vuşlatı dirse
Elif-ķadlüm dil almaz 'aynına bi'llâhi bu râyi
- 4 Karâr itmez gönül seyyâre gibi eşk okur encüm
Kişinüñ gün gibi meh-pâresi çün ola hercâyi
- 5 Çü her hâra açılır gösterür yüz ol gül-i ra'nâ
Hezâr efgân ile eyler Sürûrî pür her arayı

496

Nazîre-i Enverî

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Dilâ her kişinüñ cânına cândur çünkü cânâni
Hâyat olmaz dile cânsuz no'la isterse cân anı
- 2 'Aceb mi bûseden şoñra olursam vuşlata tâlib
Teraķķidür çü manşibda şehâ kânûn-ı 'Oşmâni
- 3 Revâdur mürde cismüme üzürse seglerüñ cânâ
Kişinüñ kabrini eyler ziyâret karşı yârâni
- 4 Muşâhibden ider ey dil sirâyet âdeme çok hû
No'la ger sevmez isem bî-vefâ hercâyi oğlanı
- 5 Rakîb-i dîvden ǵam yok Sürûrî çünkü sen bulduñ
Bi-hamdi'llâh zamân-ı devlet-i Sultân Süleymân'ı

497

Nazîre-i Enverî

Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün Mefâ'îlün

- 1 Meyüñ ser-çeşmesi vü beglerüñ yoldaşidur sâkî
Şarâb ile hâramiler dutar şubaşidur sâkî
- 2 Meger kim hâlka-i meclis olupdur hâtem-i şâdî
Mey-i rengîn leb-i la'lin ile hüsn taşidur sâkî
- 3 Koca kâfir müselmân olmaz itmez ol civân hürmet
Ayağına meyi pîr-i muğâna taşidur sâkî
- 4 İki oddur yanın bu cismi ey dil zâhir ü bâtin
Ki meydür ol derûni âteş anuñ taşidur sâkî
- 5 Gice şohbetde beñzer kim kadehden kân yalaşdilar
Sûrûri'nüñ bugün kan karuşık kardaşidur sâkî

498

Nazîre-i Bahâri

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Sevin ey dil koşulur saña çü cânân büyüdi
Yeñemez babası şimden girü oğlan büyüdi
- (100a)
- 2 Gice gündüz olurise bize tañ yiri degül
Güneşe döndi tamâm ol meh-i tâbân büyüdi
 - 3 Kimse hem-pâ vü ser olup şalamaz boynına kol
Göge irdi başı ol serv-i hîrâman büyüdi
 - 4 No'la oğul idinüp yarı geçürsem yakadan
Pîrehen pârelenür çâk-ı giribân büyüdi
 - 5 Umarum pârelene şaşdı Sûrûri düşmen
Uludı us n'idelüm ol kiçi şeytân büyüdi

499

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Vefâsızlıkda şankim taş kayasın hey Қayabalı
Bu katı gönlüñ ile nice olur 'âşıkuñ hâli
- 2 Çü қakdum taşı başa başı taşa olmadı çâre
Kim ola katı gönlüñüñ baña bir pâre ikbâli
- 3 Ruhi al u lebi al u işi al ol dil-ârâmuñ
'Aceb midür dilâ dirsem anuñ çokdur katı alı
- 4 Rakîbe mûm u baña taş қayadur ol cefâ-piše
Kime 'arz eyleyem kim hal ide bu müşkil ahvâli
- 5 Rakîb imdi lebüñ tiryâki ғamdan helâk oldum
Dirîgâ zehr-i katil oldı baña leblerüñ balı
- 6 'Aceb midür ser-âmed yigrek olsa diller almağda
Hüsün meydânını çün buldu hâli alnunuñ hâli
- 7 Yeñi dîvânedür diyü 'aceb çok taş üzürdiler
Қayabalı'nuñ olaldan Sürûrî tâze abdâlı

500

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

- 1 Tîrüñ açmışdur cerâhatler yine güler gibi
Bu sifal-i tende olmuşdur қaranfiller gibi
- 2 Pür-mey olan her қadeh olmuş gül-i ahmer-şîfat
Meclis ehli no'la feryâd itse bülbüller gibi
- 3 Yüz karşısıdır çü öykünmek nigârâ zülfüne
Öykünen gömgök delidür aña sünbüller gibi
- 4 Hâkdan қaldur meded bi'llâhi pâ-mâl eyleme
Pâyuña düşerse ger 'uşşâk kâküller gibi

(100b)

- 5 Dâne-i hâli dehânum içre һubbü'l-miskdür
Bilmeyen şanur Sürûrî anı fulfüller gibi

501

Nazîre-i Mesihi

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

- 1 Egerçi gönlüme her dem belâ oldı göz ü կaşı
Ser-i zülfî durur գâyetde cânuma belâ başı
- 2 Gözine զamm olup գamze կulübî kesr ider dâ'ım
Velîkin fitne-i հatâda 'aceb üstün durur կaşı
- 3 Bugün yoldaşlar ben bir կuloglı mübtelâsiyam
Kim anuñ zülfidür 'uşşâk cem' ine bölükbaşı
- 4 Başum gözden döküp yaşı no'la āhum 'alem kılsa
Şehâ sancağ begi olur varurak çünkü subası
- 5 Sürûrî virdügiçün şu gündüzden bâğ-ı kûyına
O serv-i pür-tarâvet didi çoğ olsun anuñ yaşı

502

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

- 1 Gice ey dil bu hevâdan tîr uran oldı
Eyleme dahî ma' âşî güle olan oldı
- 2 Şol efendi ki Հudâ'ya ola հâliş bende
Terk idüp կulların ol 'âleme sultân oldı
- 3 Yoқ mı pâyâni günâhuñ niçeye dek ey dil
Aç gözüñ գafleti ko 'ömrüñe pâyân oldı
- 4 Hoşça dut cânuña çekdürme գam-ı devrâni
Geldi çün bir iki gün cismüñe mihmân oldı
- 5 İtme bâzî püser ile dimesünler tâ kim
Pîr iken uşbu Sürûrî yine oğlan oldı

KIT'ALAR

EL-MUKATTÂ'AT

1

Fe^c ilâtün Mefâ^c ilün Fe^c ilün

- 1 Mî-reved ' ömr er şevî kerkes
Mired âhir çü o şeved ker kes²⁵¹

- 2 Çesm-i men bâğ-râ be^c ibret bîn
Dâ 'imâ şev gûşâde çün nergis²⁵²

(101a)

2

Mef^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün

- 1 Dünyâ-yı denî devletinüñ âhiri letdür
Evvel nağamı var velî şoñ ucı gamdur

- 2 Şanma ruh-ı cânân gibi reng ola şafağda
Mazlûmlara zûlm idüben dökdüğü demdür

3

Fe^c ülün Fe^c ülün Fe^c ülün Fe^c ül

- 1 Şu söz kim belâğatde a^c lâ ola
Mahallinde dimiş o 'âlî makâm

- 2 Ki yok lafz u ma^c nâda ta^c kîdi hîç
Bedî^c ü'l-me^c ânî beyâni hümâm

- 3 Bu ķuluñ sözi ķanda beñzer aña
Kelâmü'l-emîr emîrü'l-kelâm

4

Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Fe^c ülün

- 1 Sipihr-i saltanat oldukça dâ 'ir
Vûcûduñ şemsi hoş-tâbende olsun

²⁵¹ Kerkes kuşu da olsan senin ömrün bitecek. Her kim olursa olsun sonunda gidecek.

²⁵² Ey benim gözüm bu bahçeye ibret gözüyle bak. Gözün hep nergis gözü gibi açık olsun.

2 Şu deñlü begligüñ olsun müsellem
Cihân ḥalķı saña tā bende olsun

3 İrişsün himmetüñ nezdîñe devre
Anuñ bir şemmesi tâbende olsun

5

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Baña olurdu şeb-i ķadr eyleseñ
Ger müşerref uşbu bende hâne[y]i

2 Şem‘ olursañ meclise idem fedâ
Rûyuña қarşu dil-i vîrâne[y]i

3 Bu gice luťf it ķadem-rencîde ķıl
Eyle gel ma‘ mûr bu vîrâne[y]i

6

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

1 Himmetüñ ölenlere virür һayât
Hay olana ‘ ömr-i sermed bahşider

2 Mevtden şaklar hemân āb-ı һayât
Meyyit ihyâsı durur saña hüner

(101b) 3 Bir nażar ķilsan bulur biñ mürde cān
Biñ yaşardum baña ķilsañ bir nażar

4 Himmetüñdür kîmyâ a devletüm
Eyler iseñ ṭaň mı bu ben hâki zer

5 Yoğ iken evvelde hoş virdüñ vücûd
Dil anuñçün daḥı ihsânuñ umar

6 ‘ Arż-ı һälümden ḡaraż ol һaźrete
Hâṭır-ı ăliye ķılmaķdur güzer

7 Tā mahallende emīr-i himmetüñ
Bendesine eyleye luṭf -i diger

7
Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1 Ba' žı eş' ārumda gerçi dostlar
Şayd-ı dil-berden katı çok lāf olur

2 Ba' žısında nice ma' nā ķasd olup
Rağbet şurb-i şarāb-ı şaf olur

3 Cümlesine bunlaruñ inanmañuz
Kim ki şā' ir ola çün leffāf olur

8
Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1 Yoқ liyākat nāmumı yād itmege yārān benüm
Kim tezəkkür ideler alup dile bir kes gibi

2 Kūše-i deryā-yı hātırdan güzer yirüm yiter
Şöyle deryalar kenarında ki hār u has gibi

9
Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1 Bendenüñ ol haddi yoķdur serverā
Pādişāhı da'vet ide hāneye

2 Hüsnüñe dīvāneyem gelseñ no'la
Seyr içün şehler gelür dīvāneye

10
Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

1 Şöyle sen hātırla kim unutmağa yoқ ķudretüm
Aşk içinde kendüm unutdum unutmadum seni

2 Çünkü teklîf itmedi mälâyuṭâk olanı şer^c
Dostum emr ile baña unut diyü beni

11

Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilâtün Fe^c ilün

1 Ağını yüzüñe ḥaṭṭın ḥaṭuña beñzedeli
Tâlibûn düşmez elinden gice gündüz kâğız

2 Kül olup āteş-i āhum ile yanar hep külli
Kışşa-i ‘aşķuñi yazduķça nice cüz kâğız

12

Fe^c ilâtün Mefâ‘ ilün Fe^c ilün

1 Ḥâk-i pâyüñe iştîyâkumdan
Yazaram dil-berâ saña nâme

2 Çünkü ben görmezem yüzüñ bâri
Görsen anda varup du^c ā-nâme

13

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

1 Ḥâneye geldi bir iki ehl-i beyt
İsteyüp dîvâneñüñ dîvânını

2 Cümlesi dîvân olup ibrâm idüp
Aldılar ben derd-mendüñ cânını

3 Luṭf idüp dîvâni irsâl idesüz
Saña gönderdüm çü dil oğlanını

4 Artuğ ibrâm oldu ey bedr-i tamâm
‘Avf idüñ eksüklinüñ noķşanını

LUGAZLAR

LUĞAZHĀ

1

GermābeFe^c ilätün Mefā^c ilün Fe^c ilün

- 1 Ol ne cādur ki duzaljuñ eşeri
Olur anda varanlara zāhir
- 2 Böyle iken göre ne rağbet ider
Kim ki bir ağaçeye ola kādir
- 3 Soñra kurtulmaz itmeyince kabūl
Ermeni şeklär ü şüreten kāfir

(102b)

2

PesēFā^c ilätün Fā^c ilätün Fā^c ilün

- 1 Kanum içdi baña bir 'asker üşüp
Her biri gāyet açıldı cānumı
- 2 Ben de dökdüm gerçi kanın anlaruñ
Dökdüm ammā yine kendü kanumı

3

'AnkebūtFe^c ilätün Mefā^c ilün Fe^c ilün

- 1 Ol ne üstāddur ki hānesini
Götürür dā 'imā derünında
- 2 Hayme gibi kurar çü hācet ola
Çünkü hāzır durur koyununda
- 3 Gāh cüllah olur gehī cān-bāz
Pehlevāndur katı oyununda

MUAMMÂLAR

el-MU^c AMMEYÂT

1

Muhammed

Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Fe^c ülün

Yoluñda yelmeden cânâ muhibbüñ
Aşındı ayağı dem-bestə oldu

2

Muştafa

Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Fe^c ülün

Çü aþzuñdan şafâ iriþdi câna
Bu arada basın kesdüm tabîbüñ

3

Şemsu'd-din

Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün Mefâ^c ilün

Hacâletden þamer pinhân yüzüñden gün velî meksûf
O daþı þâlk içinde şüret-i dîn iledür ma^c rûf

4

Ahmed

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

Keðdüñ ardınca no'la şükr eylesem
Çünkü her ni^c met şoñunda şükr olur

5

Yaz

Fâ^c ilâtün Fâ^c ilâtün Fâ^c ilün

Her kaçan kim keðdini gösterse yâr
Başumı pâyında þorun nokta var

(103a)

6

Kâsim

Mefâ^c ülü Mefâ^c ilü Mefâ^c ilü Fe^c ülün

Yüz kerre irüp keðdüne gün ey meh-i tâbân
Iriþdi mehün þadrine bundan yine nokşân

7

Ebu'l-Hayr

Müstef̄ ilün Müstef̄ ilün Müstef̄ ilün Müstef̄ ilün

Ḳaddüñle bu şekli görüp cānā elif lām okurum
 Aḡyār şerrinūñ baña tā židdi ola ‘ākībet

8

Siyāmī

Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilün

Çesmüñe şād okurum ey dil-ber-i şirin-dehen
 Yā anuñ ardınca mey gibi nedür acı suhen

9

Yūsuf

Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilün

Görmeyüp yüzüñ te` essüf eyler idi gerçi cān
 Tā yirinde gördü bu şekli ḫarār itdi hemān

10

Sinān

Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilün

Göstereydi ger baña la` lini ol şirin-dehen
 Diş ururdum aña ben niteki nāna aç ölen

11

Mesīh

Fe` ilātün Mefā` ilün Fe` ilün

Yüzi mahv oldı şems-i tābānuñ
 On sekiz yaşına çün irdi o māh

12

Hāşim

Fā` ilātün Fā` ilātün Fā` ilün

Gün yüzin gösterdi çün ol meh-cebin
 Hā diyüp gün düşdi pādan pāyına

13

İbrâhim

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Evvel ata oldum ol cânâna râh-ı ' aşkıda
Şaldı deryâya beni âhir oğulluk itmedi

(103b)

MATLA'LAR

el-METÂLİ*

1

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Her kaçan ‘âşıkların cevr ile ol şeh taşlar
İçleri kan ile dolup göm gök olur taşlar

2

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Cem‘ olup kûyînda bennâves seher evbâşlar
Şanasın ol şeh ‘imâret kaşdına ev başlar

3

Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilâtün Fe‘ ilün

Bâgbân-ı ûgam oğuñ ķalbe ķalemveş aşlar
Telh virür mîve-i ecîr yidügüm aşlar

4

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Hâle devr itmiş çü gördüm mâh-ı tâbâni dürüst
Devr-i mir’ât içre şandum rûy-ı cânâni dürüst

5

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Niçün olduñ mübtelâ diyü kim eylerse ‘itâb
Gün yüzüñ göster baña olsun hemân hâzır cevâb

6

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Dûd-ı âhumdan nice âh itmeyem ey âftâb
Baña gün göstermeyen oldur olup muzlim sehâb

7

Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilâtün Fâ‘ ilün

Gönlüme ‘aşkuñ günâhidur benüm cânâ șevâb
Raḥmet oldur cânuma kim iriše senden ‘azâb

8

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

O yârûn yîrini şordum didiler hâsköylüdür
Görelden gîlzetin ben dahı didüm hâs köylüdür

(104a)

9

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

O dil-ber kânuñ adını okür ' âlem ķamu ' abdi
Beni şanmañ hemânancak anuñ ' âlem ķamû ' abdi

10

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Encüm-i çerhî görür her merd u zen erzen gibi
Pirezen çerhî ' aceb mi görse her erzen gibi

11

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Ol güzeller şâhî kim muhlişdür aña merdümi
' Âlem-i a' yânda oldur bu ' aynum merdümi

12

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

Bâna dermân eylemezsin bilmış iken derdümi
Böyle mi olur tabîbüm hâste câna merdümi

13

Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilâtün Fe' ilün

Çünkü mektûb-ı durer-bâruñila eyle yâd itdüñ
Bu Sürûri ķuluñı ǵuşşadan âzâd itdüñ

MÜFREDLER

El-MÜFREDĀT

1

Mefā' ilün Fe' ilätün Mefā' ilün Fe' ilün

Didüm nigāra ki īmāna gel behey kāfir
Dönüp ķakıdı didi lā ilāhe illa'llāh

2

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

Meskenin tebdil ķıldı ol yüzı ķiblem dilā
Oldı çün taħvīl-i ķible ǵayrı veche ķıl namāz

3

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

Nām-ı Ahmed olduğuçün ol mehüñ
Anı ma'būd idinen şemse ṭapar

4

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

Göñüller Ka'besi sensin Şafā vü Merve һakkıçün
Müselmān olanuñ dönmez yüzı senden benüm ķiblem

(104b)

5

Mef̄ ülü Mefā' ilü Mefā' ilü Fe' ülü

Bīmārı görür gelse kaçan rahm-ı ṭabībe
Ben haste seni görmege şayed gele rahiṁi

6

Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün Mefā' ilün

Nażire diyemez ol bī-nażırūñ şī'r ine kimse
Sürūrı daḥrı didüğü hemān emre itā' atdür

7

Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilätün Fā' ilün

Ey Sürūrı derd-i dendāna çü dermān bulmaduñ
Çāresi yok bir belādur bu hemān çekmek gerek

8

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Bir nefes diñlenmedi yanar çerāğ iken raķib
Hażret-i Haķ’dan umaram kim anı diñlendüre

9

Mef̄ ūlü Fā‘ ilātū Mefā‘ ūlü Fā‘ ilün

Dāğ-ı ġamuñ nişān uralı ķutsuz alnına
Cānā şakar eşek gibi besbellidür raķib

10

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Ekmedüğün yirde biter özge mantardur raķib
Boynı uzalsun göreyin bāğbāna bitmesün

11

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Göricek āb içre şaru başlı nīlūferleri
Şanuram girmiş Yehūdiler şuya dül-bend ile

12

Mefā‘ ūlü Mefā‘ ūlü Fe‘ ūlü

Muḥammed Ümmetī durur Sürūrī
Dil ü cāndan velī sevdüğü Musā

(105a)

13

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Artuk içme diyü çokluğ and içürdiler baña
Şimdi ben muhkem yemin itdüm ki artuk içmeyem

14

Mef̄ ūlü Mefā‘ ūlü Mefā‘ ūlü Fe‘ ūlü

Zen sevdi dimiş bir niçe cāhil senüñ içün
Altun aduñ el içre Sürūrī bakır oldı

15

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Bir Kuloğlu’yla içerdük geldi ağıyarı nacağ
Meclisi telħeq eyleyüp oldı o şoħbet baltası

16

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Kış gününde varayın bir gün didi
Didüm ey meh gün kışadur gice gel

17

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Yār kendüm kevnümüñ ḥalqa dehānin emdüğüm
Bilürem unutmadum şol yedigüm etmek gibi

18

Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün Mefā‘ ilün

Egerçi derd-i çeşm olmuşdı ‘aynuma gözüm yüzü
Ayağuñ ṭoprağı hakkı anı gözüme yigdür düm

19

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Her kişi bir nesneye niyet kılup eyler du‘ā
Ben yüzüm göge dutup yād eylerem cānā seni

20

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Devlet ol yetmez mi ey dil ol cenāb-ı kāmyāb
Bir göñül alçaklığın idüp idesin hākī yād

21

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

İştiyākuñdan nigārā gizlüdür derdüm benüm
Şağ şanur şūretā şeklüm gören ben hasta[y]i

(105b)

22

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Her kişinüñ bir niçe eglencesi var bu dilüñ
 Zikr ü fikrüñdür firâkuñda hemân eglencesi

23

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Kimi ķulaķdan kimi görür sever ammâ ki ben
 Hem ķulaķdan ‘aşık oldum hem görüp sevdüm seni

24

Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün

‘ Aceb midür bu Mecnûn’uñ müşevveş olsa ger haştı
 Ki bir Leyliveşüñ zülfî ucından dil perişândur

25

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Her kişinüñ derdine çün fazl-ı haķdandur ‘ilâç
 İste dermâni Sürûri sen de fazlu’llâhdan

26**Vaşf-ı Giribân**

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Tañ mî çâk eyler isem ben yakamı geñ yakadan
 Sîne-ber-sîne olup boynın öper çün yakası

27

Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilātūn Fe‘ ilün

Ķaddumi tañ mî hilâl itse firâk-ı hasret
 Kamerî yaķa öper çün tolanup gerdenini

28

Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilātūn Fā‘ ilün

Yaķası açılmaduķ sözler disem olmaz ‘aceb
 Baķa çün cānum oda yaķa öpe gerdânını

29

Vaşf-ı Tügme

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

Sīne-i sīmīni üstinde o la‘ līn tügmeler
Gonçelerdür gūiyā kim yāsemen üstindedür

(106a)

30

Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilätün Fe‘ ilün

İligüm ķurudı vü boynum uzaldı göricek
Tügmesi bend geçüp ķuçuğuñ dil-dārı

31

Mefā‘ īlün Mefā‘ īlün Fe‘ ūlün

Ķuçar her laħza yārūñ sīnesini
Göreyin tügmenüñ boynı uzalsun

32

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

Tügmeler çün sīne-i dil-dārı göstermez baña
İntikām idüp ‘aceb midür kırarsam cümlesin

33

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

Boynı bağlı bir esīridür nigāruñ tügmesi
Bend ile geçdi ilikden boynına dil-ber kemend

34

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

Tañ mı hıdmetde ayağını diküp dursa müdām
Tügmenüñ üstəddan çok sille yidi kellesi

35

Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilätün Fā‘ ilün

Bir ilikden yidi bend ile geçer ‘ayyārdur
Yār ile ᲃokuz kenāra iriseldeden tügmesi

36

Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün Mefâ' İlün

 Kanı devlet başumda kim olam ķaftânına tûgme
 Ki her şâm u şehir öpem elin gündüz geçem şadre

37

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

 Tûgme ilikden şakın iken öte geçmesün
 Her taboola bir degül beklesene yirini

38

Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilâtün Fâ' ilün

 Kâtre kâtre cem' olup oldı gözüm yaşı deñiz
 Ol Re'isoğlu kenâra gelsün aḥvâli deñiz